

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

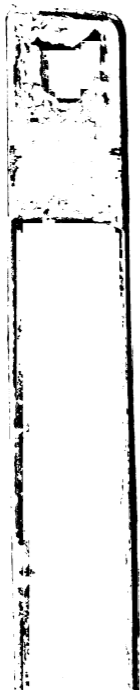
Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

1496.
C. 26.

DE PSALMEN

des

Propheeten Davids,

in't Hebreëuz genaamd

HET LOF-BOEK:

*Bij den Propheet verdeeld in
vijf Bouken.*

Du naac den oorspronkelicken Text
van woorde te woorde vertaald / ende sit se
berduijtzen rijnie gesteld op de gewoone-
like wijsen / gelijk men die in de ge-
reformeerde kerken singt /

DOOR

Mr. ANTONIS de HUBERT
Recht-geleerde.

Hier sijn bij gebougd de gewoone-
liche Lof-
sangen / mitsgaders noech de CLII Psalm / die
gebonden word inde Syckze Bybels.

TOT LEYDEN,

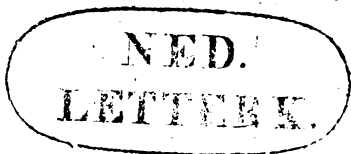
Op Pieter Muller, inde Veere-straat /
in't Jaar / 1624.

Die Staten Generael der Vereenichde Nederlanden, hebben geconsenteert, ende geaccordeert, Consenteren, ende Odstroieren mitsdesen, Mr. Antonis de Hubert, Dat hii voot den tiidt van veerthien Iaren naestcommende alleene in de Vereenichde Provincien sal mogen doen drucken ende uittgeven de Psalmen ofte Lof-sangen des Propheten Davids, bii hem na de oorspronckesliicken text van vvoorde te vvoorde vertaelt, ende in Nederduitz Riim gestelt, Verbiedende alle ende een iiegeliick ingesetenen van dese Landen 'tvoorschreven bouck binnen den voorschreven tiit van veerthien Iaren int geheel oft ten deele int groot ofte int cleen te doen nadrukken, ende uittgeven, of elders nagedrukt inde Vereenichde Provincien te brengen om vercocht ofte uittgegeven te vverden sonder consent van den voorschreven Mr. Anthonis de Hubert, bii verbeurte vande nagedruete exemplaren, ende daarenboven vande somme van vier hondert guldens, t'applicieren een derdendeel daer van tot behoef van den Officier die de calenge doen sal, het tvveede derdendeel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derdendeel tot behoef vanden voorschreven Mr. Anthonis de Hubert. Gedaan ter Vergaderinge vande hooggemelte Heeren Staten Generael, In 'sGraven-hage opten negenden Augusti xvjc. d'icentv'vintich.

Nicolaes vander Bouchorst. vt.

Ter ordonnantie vande hooggemelte
Heeren Staten Generael

C. Aerssen.

Aan de mogende, edele heeren, de Gecommitteerde Raaden's Lands, ende der Graaflickhejd van Seeland:

De achtbaare, voorsienighe heeren Burgemeesters, Schepenen, Tresoriers ende Raaden der Stad Zierickzee:

Misgaders den eereuvesten, hoog-geleerden, Wijzen, seer bescheiden heer, Mr. Eenwoud Teelink den algemeenen Ontfanger over de Graaflickhejd van Seeland.

Mijne Heeren,

DE loffelicke voortreffelickhejd van dit Lof-bouk des koninglicken propheeten Davids heeft veele treffelicke luiden in verscheijde talen geoeffend: Sommige hebben het selve overgesett in ongebondene; sommige in ingebondene rede. Die het in ongebondene en vrij-vlociende rede hebben vertaald, sijn van verscheijden gevoelen geweest; Eenige van dien oordeelende, dat het beter was, den oorspronkelicken text te vertalen alleenlick naar den sinn, sonder sich aan de eijge hebreuze woorden te binden: dat de woorden eigentlick tot de sake selfs niet en deden, maar dat het genoug was, den sinn, ende meeninge van den Heijligen Geest met andere bequaame woorden te duiden. Andere hebben verstaan, dat het te sorgelick was, van de eijge grond-woorden des oorspronkelicken texts af te wijken, immers als men de eijge woorden in de vertalende sprake gevougelicker wijze konde

VOOR-REDE.

behouden : Gemerkt verscheijde overfeters dick maals verscheijden sinn in 't hoofd hebben, den welken sij dan soukê uijt te drucken met woordê, bequaamt om haare besondere meeninge te doen vatten; een eenig middel, om van de eenvoudigheid des geestes, tot het vernuft des vleesztes te deijnsen, ende uijt de verscheijdene verscheijdenheid dwalinge op dwalinge te hoopen. De geene, die hâare oefeninge hebben gehadd in 'toverfeten van de lof-sangen des propheeten in ingebondene rede, ofte rijm-dicht, dien heeft de moeielickheid van 't werk doen gelooven, dat het genoug was, den sinn van den Heiligen Geest uijt te drucken met verscheijde woorden : te meêr, also men in 't rijm wel wat meerder vrijheid mogte gebruiken, als vvel anderzins; Sulks nochtans, dat de een dese vrijheid meer misbruijkt heeft, als d'ander. / Van alle de geene die de Psalmen in nederduijts rijm gesteld hebbê, is (miins oordeels) de Heer van St. Aldegonde verde de voortreffelickste, een besonder liefhebber van onse Nederduijtze tale, ende wel de verstandigste daar in van alle de geene, die ik weet ende kenn, dat liefhebbers van onse moederlicke tale sijn geweest; ende dat niet alleenlick in kennisze der grondwoorden, maar ook selfs in de 't samenvouginge van dien, daer inne dat huijdenaags wel aldermeest gefeijld word.) Sijne gemelde Ed: hadde de Psalmen wel van woorde te woorde konnen overfeten, indien het sijnê Ed: geliefd hadde: doch het schijnt, dat sijnê Ed. 't selve gelaten heeft, om eenige besondere insichten; wisschien om 't gevoelen der gereformeerde kerkê bij dese gelegendheid.

V O O R - R E D E .

heijd, hier ende daar int befonder aan te wijfen te-
 gens andere gefinthen: gelijk te sien is, onder
 anderen in den 51 Pfalm, opt 7 vaers: ende in den
 135 Pfalm, opt 15 vaers en elders meer: ofte ook,
 op dat zijne Psalmen met de Psalmen van Petrus
 Dathenus in getal van vaerfen gelijkformig ge-
 maakt, ende bequaam om beneffens de selve voor
 eerst gelijkelick inde kerke gebruikt te worden,
 door middel van dese gevougelickheijd, eijnde-
 lick inde kerke mogten worden aangenomen in
 plaatze van de andere. Dat het anders uijtge-
 vallen is, meent men onder andere oorfaken,
 ook dese te sijn; dat zijne Ed: *Phrasin Sacra*
Scriptura, dat is; ide wijse van spreken, die de
 Heijlige Schrift gebruikt, veranderd, ende de
 selve gevougd heeft naar de wijse van spreken,
 die onder den gemeenen man in swang gaat.
 Ik hebbe uijt treffelicke personen verstaan,
 dat sij zijne Ed: afvragende, vvaarom hij sulks
 hadde gedaan! voor antwoord gaf, door dien
 hij oordeelde, dat het selve den gemeenen
 volke best soude bevallen, ende dat sij de selve
 wijse van spreken gevougelicker konden vatten.
 Doch gelijk het woord des Geestes doorgaans in
 de H. Schrift bekragtigd word door eene deftige
 foetvloeiendheijd, ende foetvloeiende deftigheijd,
 door dringende tot in het binnenste van den
 menze, waar door de inghewortelde gedach-
 ten uijt den afgrond der aerden opgetrocken
 worden tot in het hoogste der hemelen: en-
 de dat dese wijse van spreken in grootachtige
 opgenomen is bij alle de gene, die sich in

V O O R - R E D E .

't lezen der Heijlige Schrift dagelicks oeffenen; soo en ist den desen so seer aangenaam niet geweest, hier in eenige veranderinge te hooren. Behalvê dat het allen geloovigê hertê sonderlingen troostelick is, sich in den Heere te troosten met de eijge woorden, die God selfs door den geest sijns monds so kragtelick uijtgesprôkê heeft: daar op sij, als op de sekerste versekerdheijd aldersekerlickst mogen stuenen. Hier bij gevougd, dat het wordeken *du* (welck sijne Ed: doorgaans gebruikt voor *gi*) om de hardigheijd des gevolgs uijt de Nederduijtze tale t'eenemaal uijtgeroeid sijnde, seer qualick heeft wederom kunnen ingevoerd worden, te meer dat onse tale een' vijandinne is van alle hard-vloeiendheijd. 'Tluit (miins oordeels, en onder verbsteringe gesprôkê) te seer hard in de ooren van den Nederlander te singê, gelijk sijne Ed: singt onder anderen in den 50 Psalm;

Du stootst onvvers. &c.

Waar toe toch dese hardvloeiende wijze van spreken gebruikt, daar wij soervloeiender hebben, ende sonder dat de nood ons sodanige hardigheijd opdringt? Datmen soude willen seggen, 'tseive noodsakelick te sijn, om onderscheid te maken tuszen de wijze van spreken, die men tegens eenen persoon alleen, ende die men tegens twee persoonê ofte meer gebruikt, en dat op dit onderscheid ten hoogsten dient geacht, ten opsichte van de Goddelicke Majesteit, de welke, als een enkel eenvoudig wesen, eenvoudelick moet aangesproken worden! Dit staa ik van herten toe: Maar onse voorouders hebben sonder twijfel daar ook

VOOR-REDE.

al op gelett, verstaande datter een merkelick onderscheijd was tuzen het woordeken *Gij*, in het enkel, ende het woordeken *Gij*, in 't meervoudig getal: ende dat dit onderscheijd duidelick ontdeekt werde uijt het gevolg der t'famenvouginge, so, wel van de Naamen, als van de Woorden. Als bij exempel; in 'tenkel getal seijtmen, *gij God*, *gij menz*, in tmeervoud *gij goden*, *gij menzen*: hier siet mē immers, dat de selfstādige Naamē gevougd bij het woordekē *gij*, met goed duidelick onderscheijd uijtgesprokē wordē. In de t'famenvouginge der Werk-woordē met het woordeken *gij*, is het onderscheijd insgelijks geheel klaar. Bij exempel; In 'tenkel getal seijt men, *Gij looft God*, *tu laudas Deum*, *tu louē Dieu*. In 'tmeervoud, *gij lovet God*, *vos laudatis Deum*, *vous louez Dieu*. So spreekt men tot God; *Gij vverke alles in allen*; Daar men anders tegens twee ofte meer soude seggen; *Gij vverkes*. Ende in de gebiedende ofte biddende wijze van spreken; *Geef*, ofte *geeft mij*: daarmen anderzins in 't meervoud soude moeten seggen; *Gevet mij*. So mede *kom*, *bid*, *smeek*, ofte *smeekt gij*, in't meervoud, *komet*, *biddet*, *smeeket gij*, &c. Hier uijt blijkt dan, dat het niet van noode en sij, het woordekē *du* ('twelk om de hardigheijd sijns gevolgs eenmaal verworpen is) om des onderscheijds wille wederom op te rapen. 'Ten is ook so vremd niet in onse tale, als wel sommige meenen, dat het woordeken *gij* eens ende onveranderlick soude blijven in sijn enkel ende veelvoudig getal: want dit en is niet alleenlick in dit woordeken *Gij*, maar ook in eeni-

V O O R - R E D E .

ge andere woorden gebruykelick: so sijtmen; *die looft God, die loven God, sy looft God, sy loven God.* blijvende de woorden *die en sy*, gelijk hetwoorden *gy*, onveranderlick in haare buijginge, ende nochtans niette min onderscheijdelick in haar getal door het gevolg der t'samenvouginge. Dese redenen hebben mij beweegd, het aangenomē gebruyk niet te veranderen: Gelijk ook de vorige redenen; om niet te wijken van de eijge woorden des oorspronkelicken texts: En volge in dese mijne oversettinge *Translacionem interlinearem* ofte de grond-woordige vertalinge van *Xantes Pagninus* ende *Arius Montanus*, die bij de gereformeerde Kerken, ende alle andere gesindheden, (geene uijtgesonderd) voor goed ende oprecht gehouden, ende so veel als aangenomen is. Ende hebbe mij aan de selve int' besonder seer strickelick gebonden in texten, die ik weet tuszen de Christenen in verschillte staan, ende daar over sijn onder den anderen oneas sijn. Verhopende, dat geen Christen-menz reden sal hebben, sich aan dese mijne oversettinge te stooten, gemerkt ik mij desen aangaande, in alles oprechtelick, ende als voor den Heere hebbe gequeten, naar de mate der gaven, daar mede hij mij uijt genade begenadigd heeft, ende op dit vertrouwen mij in desen miinen arbeid vertroost: te meer, also verscheijde voortreffelicke personen mij hier toe opheweckt, aangepord, ende gheoordeeld hebben, dat dit werk voltrocken sijnde, t'selve der Kercke Godes int' gemeen dienstig, ende allen Christenen int' besonder nuttig soude konnen sijn. Ont-

V O O R - R E D E .

fanget dan mogende , edele heeren dese uwe vrucht , als gteeld onder uwer Mogend: Edels gebied , nemet de selve in dank op met sodanige genegendheijd, als uwe Mogend: Edel: die dienstelick ende dankelick opgeofferd word van uwer Mogend: Edel: ingeboren , Vaders mijns Vaderlâds: laarse schuilen onder 't geschutt ende scherm van uwer Mogend: Edel: gunste tegens alle wangunste der wangunstigen. Ende uwe Achtbaarh: achtbaare seer voorsienige heeren , si de selve toegeeigend tot een dienst-plichtich teeken van dankbaarheid, voor alle eere ende vrundschapp , die ik van uwe Achtbaarh: hebbe genoten , als uwer Achtbaarh: gevesen mede-lidmaat in Wett ende Raad: uwe Achtbaarh: in't besonder , ende ten hoogsten bedankende voor de voortreffelicke getuiigenisse ende voorschriivinge , daar mede uwe Achtbaarh: mii voor miin vertreck van daar begunstigd hebben aan de heeren Magistraten der stad Amsterdam, die de selve gelesen, mii daar op binnen doen staan, ende vrundelick bevvellekomd hebben, met aanbiedinge van alle goede gunste. Van gelijken seer vvaerde heer ende noef, bidde ik uwe E: dese miine toeieigeninge te vvilten erkennen, als voor eene hertgrondige erkentenis van de goede sucht, en genegendheiid t'miinars, ende in't besonder tot bevorderinge van dit tegenvvoordige vverk , daar over ik mii verplicht kenne, ende bereiid ben , 't selve aan uwe E: ende de Uve in dienstbaarheid ende dankbaarheid naar vermogen te verschuldigen. Vorder vwill ik

V O O R - R E D E .

Mogende, edele, achtbaare, voorfienige, wijfe, feer bafcheijde heeren, den Heere der heeren bidden, dat hij uwe Mogend:Ed: Achtbaarh: naar fijn hertgrondig mededoogen, van boven uijt der hoogte begenadige met den geest der gerechtigheid, kloukmoedigheid, ende voorzichtigheid, ende voords fegene met de volheid aller fegeninge, die den lande ftrecke tot voorfpoed, de fteden tot eendragt, den volke tot vrede, ende uwe Mog: Ed. Achtb: in't befonder tot eene gewenzte uijtkomfte ter geluckfalgigheid aan lijf ende fiele. Dat geve de goede onfermhertige God naar hertgrondelicken wenz van

*Uver Mogend: Ed: Achtbaarh:
feer ootmoedigen dienaar,*

ANTONIS de HUBERT.

Roedige waarschouwinge aan alle liefhebbers der Nederduijtze tale.

Alle liefhebbers onser moederlicke tale moeten verdacht sijn, dat ik in dese mijne oversettinge der Psalmen, niet alleenlick seer nauw en hebbe gelett, om de selve van woorde te woorde trouwelick, ende oprechtelick te doen, gelijk men oordeelt dat Xantes Pagninus, ende Arias Montanus in haare grond-woordige vertalinge gedaan hebben: Maar dat ik ook in't besonder acht hebbe genomé op de t'samenvouginge der VVoorden, en Naamen, onderscheijd der Geslachten, buijginge der Gevallen, ende spellinge van ijder woord ende zilbe: ende dien volgende mij gehouden aan de natuurelicke wijze van spreken, sonder de VVoordé ofte de Naamé te verdraijen, ofte de Geslachten te misbruijken tegens den aard ende eijgenschap der tale. VVant onder deckzel van rijmen, den VVaak te spelen, is ganz ongerijmd, ende te seggen; *Ik hebbe gebeden God, voor; ik hebbe God gebeden. Hÿ is genegen niet, voor; Hÿ is niet genegen. De gunste goed, voor; de goede gunst. nÿ genade doet, voor; doet mij genads. ik hebbe hem genomen aan, voor ik hebbe hem angenomen*, ende diergelijcke wijze van spreken meer; is het Nederduijtz VValzelick, ende valzelick verdraijd, ende onder deckzel van rijm niet te lijden: Het en kan ook geen goed Nederduijts rijm sijn, dat selfs geen goed Nederduijtz en is: Maar doch datmen de woorden draijt ende versett, sonder nochtans den aard ende eijgenschapp der tale te quetzen, dat is niet alleenlick geoorlofd, maar ook den rijme seer eijgen, sulks selfs, dat als het slibbert, ende eenigzins lijdellick is, men den rijme wel so veel mag toegeven, ende mij besonderlinck in dese mijne oversettinge, als die gehouden ben, bij de eijge woorden van den oorspronkelicken text te blijven. 'Tis grootelicks te beklagen, dat so veele bedaaude luijden, ja selfs ook die in de vrije kunsten van geleerdheijd, opgetrocken sijn, ende anderzins goeffende herzenen hebben, so onduijtz sijn in haare moederlicke tale, 't sij in rijm schrijven, ofte ook anderzins: ende dat niet alleenlick in 't spellen der zilben, 'tgeen ik wel voor 'tminste achte, hoewel daar niet weijnig aan gelegen en is; Maar ook in de t'samenvouginge der VVoorden ende Naamen, buijginge der Gevallen, ende onderscheijdinge der Geslachten, daar in nochtans dat niet alleenlick de glanz ende luyster, maar ook de duidelicke bescheijdenheijd der talen bestaat. 'Tis zierlicker geseijd; *Het is den lande nuts, den huise zierlick, den Hove versoend. Dan wel, het is bes land*

*Andante, het huys Zierlick, het Hof verstaend, Men spreekt oof onderscheidelicker, als men seijt. Bij vrund dien God geleijde, als wel; Bij vrund die God geleijde: want dese laatste maniere van spreken, die nochtans onvetende meest gebruijkt word, be- seekent in onse tale, dat de vrund God geleijde, dat is, dat God van den vrund soude geleijde worden, 't welk immers ongerijmd is. Merk't eens op 't onderscheid; Hij is geluakig die het ongeluck overkomt: want dese is het al van den hals quijt. Hij is ongeluckig dien het ongeluck overkomt, want de dese heeft het noch op den hals, ofte hij is het verwachtende; sulken merkelick onderscheid bespuert men in de verscheidē- heid der Gevallen, dat is; tussen het wordeken *die*, het Ge- noemde Gevallende het wordeken *dien*, het Begaafde Ge- vall, en over sulks tussen eene letter min ofte meer, so dat het misbruijk der Gevallen ontallick veele dubbelsinnigheden kan veroorsaken. Ende gemerkt veele in dese sake so blind sijn als mollen, gelijk ik gaern bekenne, ook wel eer geveest te sijn, hebbe ik ter begaerte van eenige lief-hebbers bij dese gele- genheid hier: van niet een wordeken eenige openinge- gedaan, te meer also de schrijvers onser Nederduijtze Letter- kunst' uijtgegeven bij de kamer *In liefde bliuende t'Am- sterdam*, {onder verbeteringe gesproken} sich hier in mis- grepen hebben: Hoewel sij anderzins eenige dingen seer wel hebben getroffen, ende 't is te beklagen, dat geene andere gee- sten hun hier in de hand geboden hebben. Staat dan te letten, dat de voorneemste buijginge, die in onse tale het onderscheid der gevallen maakt, geschied in de ledekens der selfstandige ofte rechte Naamen, ende niet so seer in de rechte Naamen selfs. De eijgentlike ledekens sijn twee, namelijk; *De* ende *Het*, ende het oneijgentlick ledeken, *Een*. De Geslachten sijn drie, Man- stammig, VVijf-stammig, ende Geenerleij. VVeijnige Naa- men sijnder van tweederleij geslachte, doch die vā tweederleij geslachte sijn, sijn meest ter eener sijde Geenerleij, Gelijk als, *has verloop, de vorloop, het wijk, de wijk, het oog, de ooge, het boon, de loon* &c. Het ledekē *de* word gevougd so wel bij de Man- stammige, als bij de VVijf-stammige Naamen, Het ledeken, *Het*, alleenlick bij die Geenerleij sijn. Het oneijgentlick ledekē *Een*, word gevougd bij de Man-stammige ende die Geenerleij sijn, ende so wanneer het bij de VVijf-stammige word gesteld, so vougtmen de letter *e* daar bij, *Eene*. De Gevallen sijn self- derleij; *Het Genoomde, het Goenigende, het Begaafde, het Beklaag- de, het Geroupen, het Benomen*, ofte so de voorz Letter-kunst' die noemt; *De Noemer, Barer, Gever, Anklager, Rouper, Ofne- mer*; ende worden de selve in haare geslachten aldus gebogen;*

HET INKILGETAL.

't *Onaasvnde* 't *Geestigende* 't *Begaafde* 't *Beklaagde* 't *Geroupen* 't *Benoemen*
 de des den man den man { van den man,
 ofte man ofte mans ofte ofte ofte ofte
 een eens, eenes eené mâne eené manne, man ofte ofte ofte ofte
 van eenen manne

't *Gees* 't *Geestig.* 't *Beg.* 't *Bekl.* 't *Gen.* 't *Ben.*
 do der de de van de van der
 ofte vrouwe ofte vrouwe ofte ofte vrouwe ofte ofte vrouwe
 eenr. eenr. eenr. eenr. vâceno van eenr

't *Gen.* 't *Geestig.* 't *Beg.* 't *Bekl.* 't *Geroup.* 't *Ben.*
 het des het het somtijds van het van den
 ofte wijf ofte wijfs ofte wijf ofte wijve ofte ofte wijf ofte ofte wijf
 een éc's, eenes een eenr. den den wijf ofte wijf ofte wijven
 van een van eenen

'T MEER-VOUD.

't *Grwaemde* 't *Geestigende* 't *Begaafde* 't *Beroupen* 't *Benoemen*
 de mans ofte mannen { van de mans, ofte
 ofte mannen der mannen ofte mannen van den mannen
 de vrouwen der vrouwen ofte vrouwen van den mannen
 der wijven der wijven { vrouwen van de vrouwen
 de wijven de wijven { wijven van de ofte den wijven

Alle de selfstandige ofte rechte Naamē worden op deser wijze gebogen, ofte verschillen anderzins seer weijnig, gelijk de Naamen uijtgaande in *y*, hebben in 't Begaafde ende Benomen Gevall, *den ofte eenen Vader* niet, *Vaders* gelijk ook eenige andere meer, ende worden in 't meervoud aldus gebogen; Gen: De Vaders, broeders, Burgemeesters, Geeij: der Vaders, broederen, Burgemeesteren, Beg: den Vaders, broederen, Burgemeesteren, Bek: De Vaders, broeders, Burgemeesters, Ger: Vaders, broeders, Burgemeesters, Ben: Van de Vaders, broeders, Burgemeesters, ofte van den Vaders, broederen, Burgemeesteren. Op de Gevallen vallen noch eenige besondete opmerkingen, dan, dit sij in 't korte aangewesen. Aangaande het onderscheid der Geslachten, hoewel de zierlickheid der tale daar in gelegē is, so worter evenwel huijdenaags grovelick in gefeijld: De voorschreve schrijvers der Nederduijze Letter-kunst, hoe wel sij seggen datter groot onderscheid is tuszen het Man-stammig, ende VVijf-stammig: so schrijven sij nochtans onverschieldelick, sels in 't hoofd ende opschrife van de selve haare Letter-kunst, wanneer sij seggen Eijgenschap *des Nederduijzen taals*, daar sij behoorden te seggen; Eijgenschap *der Nederduijze tale*, als sijnde het wordeken *Tale*, VVijf-stammig, sels getoort op de toetz-steen van haare eijge prouwe, daar bij sij de Man-stammige van de VVijf-stammige onderscheijden, want men seijt immers *een' goede tale*. ende niet *een-goed tale ofte taal*, ende staat ook te letten, dat dese haare prouwe in veelen deele mank gaar, gelijk men des noods sijnde wel soude konnē gestand doen. Doch hoe dat de selve geslachten onderscheidelick onderkend worden, ende staat ons hier niet aan te wijzen. VVenz' alleenlick dat de liefhebbers verdacht sijn, dat ik sorgvuldig ben geweest om hun sulks uijt mijnen Psalm-bouk te doen verstaan, want alle de selfstandige ofte rechte Naamen daar in 't eiinde dit teekentje' voorstaat, sijnde 't selve een teeken van uijtwijsinge der letter *e*, die sijn alle te samen VVijf-stammig, gelijk; *font'*, *siet'*, want men seijt eijgentlicker sonde, siele, ende alle dese Naamen uijtgaande in *e*, (heel weijnige uijtgesonderd) sijn VVijf stammig, ofte geenerleij, die lichaelick t'onderkennen sijn door haar ledeken *Her*. als, *het gebergte &c.* So mede; als de atkomstige voornamē *mijn*, *dijn*, *sijn*, *haar*, &c. staande voor eenē selfstandigē naam, met dit selve teekentje geteekend sijn in 'tenkel getal, ofte datse nūtgetrockē sijn met de letter *e*, als *mijne*, *dijne*, &c. So beduid het, dat de volgende selfstandige naam VVijf-stammig is, gelijk als, *Haar duegd*, voor *haare duegd sijn' genade* voor *sijne genade* *dijn' hand*, voor *dijne hand*, want de Man-stammige en hebbē

geene

TOT DEN LESER.

geene afkomstige Voor-naamen voor sich staande, uittgaande in e, in 't enkel getal: maar hebben, *haar, fin*, in 't Genaaemde Gevall, *haars, fins*, ofte *haares, fines*, in 't Geeigende Gevall, en voords *haaren, synen*, uittgesonderd alleen, dat de woordekens *Onse* ende *dese* somwilen in 't Mantammig schijnen gebruiikt te worden. Ende om dit onderscheid der Man-stammigen uit te drucken, hebbe ik altijd *haaren, finen, dynen*, in 't Gevall daar sulks behoord, strickelick onderhouden, behalven op vijf ofte ses plaatzen, als namentlick onder anderen in den tweeden Psalm, op't tweede vaers.

Sij syn den Heer, en' syn' gesalsden tegen.

Voor *synen gesalsden*, 't welk aldaar, als siinde 't Begiftigde Gevall geen goed duiutz en is: ende om sulks te doen verstaan, hebbe ik 't selfde met dit dubbel teeken van uittwijzinge " wilen aanwijfen. Ende hoe wel de uittwijzinge van met-klinkers, niet heel wel liidelick en is, so moet men het mij ten besten afnemen, door dien beide dese woorden *synen gesalsden* in geen psalmdicht gesaamtelick bij den anderen en konnen gebragt worden, gemerkt alle de Psalmen gemaakt sijn op twee-zilbige voeten, ende geene van dien op drie-zilbige, sulks datmen *finen* behoudende, genootsaakt soude sijn, in 't riim een' korte zilbe lang, ofte een' lange zilbe kort te maken, 'twelk immers niet welen en mag. De uittwijzinge gesteld op het woordeken *Heer*, beteekent datmē in't Begaatde Geval der Man-stammigen in sommige woorden de e zierliker uittreckt, dan inhoud, gelijk als, *God is den manze gunstig, Gode sij lof*, want *God sij lof*, en is geen heel goed duiutz, door dien dat God gesteld sonder voorgaande ledeken, om des onderscheijds wille gebogen word. Anderzins so wanneer het Gevall blijkt uijt het voorgaande ledeken, ofte dat het met eenige vvoordē meer bekleed vword, so en is sulks so seer niet van noode, immers in dit woord: so seijt men, *den go:den God sij lof, doet des hemels God belyd*: ende niet so teer gebruijkelick, *den goeden Gode, des hemels Gode*. Op 't spellen der woorden en 't samenvouginge der zilben hebb ik ook in 't besonder gelett. Dit is mede noodig: want het qualick spellen veroorsaakt verscheijdenheijd van uijt-sprake, ende talinge: behalven dat alle uijtheemze ende vremdelingen de tale gevougelicker konnē leeren, so men de woorden spellt naar haaren aard ende sijgenschapp, gelijk ook de ingeborenen selfs, de grond-woorden niet wel en koanen vinden, als men qualick spellt, daar men wel spellende, niet alleen de grond-woordē, maar ook de wijse van Buijginge der Naamen in Getal ende Gevall, ende de

maniere

maniere van Vervouginge der Woorden in Getal ende wij-
 se des tijds seer gevougelick kan vinden: Bij exempel; Ik
 spelle, *duegd*, met *d*, ende niet met *t*, want men seijt
 in 't meervoud *dueden*, anders soude ik in 'tmeervoud
duecten vinden, want *en* bij dit woord gevougd maakt het
 meervoud, ende wederom weggenomen maakt het enkel
 getal, gelijk in meest alle de Naamen van onse tale, uijtgeson-
 derd die in *r* uijtgaan: De *g* voor *ch* gesteld beteekent, dat het
 woordeken *duegd*, van *duegen* komt, ende niet van *duecten*,
 'swelk geen duijts en is. Ende hier op dient gelett in 't spellen
 van alle enkele woorden, so verde immers, ais het de uijtspra-
 ke ende talinge in eeniger wijze will toe laten: want veele, ja
 meest alle de Dubbel-woorden en schijnen dit niet te willen
 lijdén, gelijk als; *Sprink haan*, niet, *spring-haan*, *hoo-vaerdig*,
 niet, *hoog-vaerdig*, *misschien*, niet *mag schien*. Dan dese woor-
 den dus veranderd, schijnen eenigen zier mede te brengen, be-
 halven dat de selve ons genoegsaem in den mond geven, datse
 t'saamgevougd word sijn, ende mits dien ons ook tot op-
 merkinge vervecken van haare oorspronkelickheijd, die wij
 ook daarom te lichter kunnen vinden. So spell ik *magt* met
g, ende niet met *ch*, om dat het van mogen komt: So worden
 ook alle de Mededeelende woorden ofte Naam-woorden ge-
 speld beide naar haare eijgen'schappen ende uijt den gevolge,
 gelijk; *gebracht* met eene *g*, om dat het van *brengen* komt, ende
 op 't einde met eene *t*, om dat men seijt *gebrachte*, maar *ge-
 daagd* met eene *d*, om dat men seijt *gedaagde* ende niet *ge-
 dagte* ende met eene *g*, om dat het komt van *daigen*, so dan
 mede *verdagsaard*, *gevoed*, *gevoede*, van *veeden*, *gevoed*, *ge-
 voere*, van *voet*, so seijt men; het paerd is wel *gevoed*, dat is,
 het is vet ende 'tgladd om 'tlijf: het paerd is wel *gevoet*, dat
 is, het is fraij van voeten. De Bijvougelicke Naamen ofte Bij-
 naamen worden insgelijks gespeld uijt haar gevolg, so spell ik,
voll, *mall*, *satt*, met dubbele metklinders: want *e* daar bijvou-
 gende, vinde ik in de Bij-naamen het meervoud, *vulle*, *malle*,
satte, daar ik anders schriivende *vol*, *mal*, *sit*, soude vinden,
vole, *ma'e*, *sa:en*, so schriif ik *straff*, vwant men seijt in 'tmeer-
 voud *straffe*, *gaaf*, met een' enkele *f*, want men seijt *gaave*:
 vermits de enkele *f* in haare Buijginge van Gevall en Getall
 altijd in een' *v* verandert, als mede in haare Vervouginge, ik
geloof, wij *gelooven*. Daarom schriif ik ook in 'tmeervoud
 ingetrocken aldus; *looft*, voor *lovet*, *geloofs* voor *geloovet*:
 sulks dat dit teekentje van uittvifzinge beteekent, dat ik in
 het meervoud spreke. De Bij-naamen hebben *e* in 'tmeer-
 voud, so geschild is, ende als de selve selstandelicken gesteld

fin, so hebben *e* oft *en*; gelijk als *een geloovige*, *twee geloovigen* ofte *geloovigen*, *een heylige*, *twee heylige* ofte *heyligen*. De Bii-naamen uitgaande in *n* Bijvougelick gesteld, verliefen gemeenelick de *n* in't meervoud der Mā-stammigé, gelijk als, *een verscheijden manz*, *twee verscheijde luyden*. De wiif-stāmige Bii-naamé die altijd eveleens *fin* in 't Genaaemde Gevall van 'tenkel en van 'tmeervoud, verliefen hier de *n*, ofte vougender de *e* bij, so seijmen; *eene verscheijde* ofte *verscheidene sake*, *twee verscheijde* ofte *verscheidene saken*: Doch Selftandelick gesteld hebben andere opmerkingen. De Woorden selfs die men Werk-woordé ende Lijd-woorden noemt, die worden so seer niet gespeld naar haare oorspronkelickheid, gemerkt de selve meest al grond-woorden *fin*, als wel uit het gevolg, *Ik beminnē* ofte *ik beminn* met twee *nn*, *Ik late*, ofte *ik laat*, want de letter *n*, gevougd bij de klinkers, ofte de zilbe *en* bij de metklinkers, vindmen niet alleen het meervoud, *Vvii beminnen*, *Vvii laten* ofte *laaten*: maar ook de oneiindelicke wiife des tegenwoordigen tiids, *Beminnen*, *laten*, *laaten*. Om het druck te verlichten hebbe ik 'elken geschreven, *laten*, *sprecken*, als komende van *ik late*, *ik sproke*, anders soude ik de twee *aa*, ofte *ee*, in de Vervouginge hebben moeten houden: gelijk ik de selve moet houden in de Buijginge van eenige Bii-naamen, als *gaaf*, *veel*. &c. ofte ook in de Vervouginge des onvolmaakten tiids van eenige Werk-woorden, als *schoof*, *schoen*, &c. om in het meervoud te vinden *graaf*, *veel's schooven*, *schoenen*, ende de letter *e*, ofte de zilbe *en*, wederom afgetrocken in het enkel getal te vinden, *gaaf*, *veel*, *schoof*, *schoen*, &c. Voords hebbe ik in 't spellen eene dubbele *aa* gebruikt voor *ae*: want de *ae* hebben wii noodelick in andere woorden van doen, als in *Baers*, *vaers*, *aerde*, *waerde*, *maer's*, *gaerne*, *kaernen*, &c. De letter *z* hebbe ik gebruikt voor eene dubbele *ss*. gelijk sommige Letter-kunstschrijvers in de latiijnze tale, die daarvoor houden: De Hoogduitzzen leeren ons, hoe wii die behooren te gebruiken; so spellen sii *zerlick* met *z*, ende *seden* met *s*, welke twee woorden wii ook in onse tale gebruiken, ende so als de Hoogduitzzen uitspreken. So hebben ook onse voorouders altijd gespeld, het woord *Zabbath*, *Zebaorh*, *Zidon*, *Zock*, *Zucketen*, *ganz* met een' *z*. Om datmen seijt *den ganzen dag*, *gans* met een' *s*, om datmen in't meervoud seijt, *de gansen*. Ende alhoewel wii int Nederduitz tweederhande *e* ende *o* hebben, die wel dienen onderscheidelick geschreven te worden, so hebbe ik 't selve evenvel gelaten om conige redenen. Den twee-klinker *as*, word insgelijks verscheidelick

TOT DEN LEZER,

In onse tale uittgesproken, gelijk te sien is intwoord *souken*; ende *souden*: want *souken* te spellen met *oe*, *soeken*, en is miins bedunkens, den klank van 't woord niet genoug uittgedrukt, de *oe* hoort men in, *soeten*, *voeten*, *groeten*, &c. maar de *ou* in *souké*, is een klank gelijk in 'tFranze woord *souverain*, *soudain*, *pour*, *ouir* &c. Ia dat meer is, de vlamingé en kenné anders géenen twee-klinker *ou*, als den desen, so dat sij ook de woorden *souden*, *vuouden*, *koude* uittspreken ofte talen even als wii het woord, *souken*, doen: doch gelijk sommige woorden schein beide *ou* ende *oe* te kunnen liiden, hebbe ik de selve somwiilen dus, somwiilen so, gebruiikt, gelijk als, *roemen*, *roumen*: *hoefig*, *houfig*: *vertoeven*, *vertouwen*: *oeffenen*, *ouffenen*. &c. van gelijken hebbe ik in eenige andere woordé gedaá, die op tweederlei wiise gebruiikelick sijn, gelijk als; *vier*, *uij*, *bestier*, *bestuij*, *licht*, *lieht*. Vorder gelijk de Heilige Schrift, *uw*, ende *dijn*, mitgaders *u* ende *dij* onderscheidelick gebruiikt, so ben ik genoodsaakt geveeit 't selve te volgen, doch het wordeken *gy*, voor *du*, hebbe ik behouden, om redenen, daar van ik in mijne voor-rede openinge gedaan hebbe. Het wordeken *Selah* behoude ik, daar het de hebreuze text gebruiikt, want het beteekent soo veel als, *merkt op*, *staar acht*. sulks dat het den sijnge tot aandachtigheid opweckt. Vorder sij de Leser verdacht, dat de woorden, die tuszen de druck-haakjes gesloten sijn, in den hebreuzen text niet en staan, maar noodelick daar bij gevougd sijn, om de onvolkomene rede der hebreuze sprake te voltrecken, ofte ook somwiilen om rium te slaan. En als de Hebreuze text somwiilen een ander vvoord gebruiikt, ofte een vvoord meer ofte min gebruiikt, hebbe ik het selve aangeteekend met kleen ziffergetal, staande aan 'thoofd van 't vvoord, dat veranderd is, ofte op de plaatze, daar het hebreuze vvoord ontbreekt, ende 't selve aangeteekend aan 'teinde van elken Psalm, ofte ook somwiilen aan de siide. Daar het Ziffer 2 gesteld is, ende gaat voor het ziffer, 1, beteekent, dat anders, als in dé hebreuzen text, het een voor 't ander gesteld is, doch dit geschied seer vveinich: gelijk als in den xcvi Psalm opt *7* vaers: daar stell ik 2 *Die op afgodé staan*, 1 *die beelden eere bie'n*. In 'tHebreuz staat; *die beelden eere bie'n*, *die op afgoden staan*. Dit teeken * beduid; dat de hebreuze text daar eene eigentlicke vyise van spreken gebruiikt, diemen in andere talen ofte van vvoorde te vvoorde so bequamelick niet en kan vertalen, ofte dat de selve vvel met eenige andere vvoorden mag overgesett vworden. Dit teeken † salmen meest

TOT DEN LESER.

Vveemaal bij de anderen vinden bij twee verscheide vvoorden, ende beteekent; dat het hebreuwe vvoord beide de vvoorden beteekent daar het bij staat, ende dienvolgende op tvveederlei vvijs bij de oversetters gebruikt vword, ofte als dit teeken bij een vvoord alleen gevonden vword, so beduijt het, dat eenige oversetters 't selve bij een ander voorgaande vvoord vougen, oordeelende, dat de kragt van 't hebreuz vvoord sulks mede brengt. Ik hebbe somvviilen het vvoord, *God* gebruikt voor *Heere*, en het vvoord *Heere* voor *God*, doch so vveeinich, als 't doenlick is geveest, ende soude het selve ook aangeteekend hebben, ten vware. dat ik bevonden hadde, dat niet alleen de oversetters, maar ook de propheet selfs somvviilen sulks onverschiejdelick gedaan heeft, gelijk te sien is, in den 14. Psalm op't 2 ende 4 vaers, vergeleken met den 53. Psalm, op het derde en vvijsde vaers: mitsgaders in de 35 Psalm, op't 27 vaers, vergeleken met den 70 Psalm, op't 5 vaers. Vorders hebbe ik de vaersfen afgedeeld, elke rede afgesneden, ende gesloten, mitsgaders groote hoofd-letters ofte geene gebruikt daar, ende so die in den hebreuzen text gebruikt vworden. Eiindelick sijn de leser verdacht, dat het Zijter-getal, staande voren in 't hoofd der Psalmen, beteekent het getal der vaersfen, diemen gevoonelicken t'effens achter den anderen singt, het ziffer staande aan den kant, beteekent de pausen met haare singvaersfe: alz'er geteckend staat; i. p. 5. dat is, dat de eerste Pause vijf sing-vaersfen heeft, en so voords. en dit beteekent noch een half vaers, 'twelk tot dien eiinde is geschied, op dat de liefhebbers, die dese Psalmboek sullē vwillē gebruikē beneffens den anderen, mogtē vvetē, hoe veel vaersē sij te singē hebbē, om geijkelick met den anderē uit te komē: vvant gemerkt ik mij aan den oorspronkelickē text so seer gebonden hebbe, so en hebbe ik so vveele vaersfen niet kunnen maken, als de andere; uijtgezonderd in den 36 Psalm, daar ik een half vaers meer hebbe. Bidde den leser desen mijnen arbeid ten besten te vwillen duijden, ende dat hij den selven gebruikē in de vreesse des Heeren. Ende int besonder versouk ik op alle liefhebbers der Nederduijtze tale, datse dese miine vvaarschouvinge, so veel de tale aangaat, ten goeden opnemen: te meer also het ten goeden insichte is getchied, alhoewel mii de selve buiten vvoornemen afgedrongen is gevworden, teryvviile de drucker met het drucken van mijne vvoorde bezig vvas: De sake vvas anderzins ordentelicker, ende breeder handelinge vereijfzende, also van de algemeene aangevvese regels eenige uijtsonderingen sijn, die bij dese

T O F D E N L E S E R.

geleghedheid niet en hebben kunnen aangevvesen worden: behalven datter andere verscheide dingen meer sijn , opmerkens vvaerdig. ende die den geest der liefhebberen souden kunnen oefenen: doch miin beroupen en laat niet toe, dat ik hier van eigentlick miin vverk make. 'Tis mii genoug desen aangaande in 't rouvve eenige openinge gedaan te hebben ten dienste van eenige, die sulcks op mii vrundelick verlicht hebben , ende tot opveckinge van andere geetten, die tot 't voltrecken van sulken vverk beter tiid, geleghedheid ende genegendheid hebben.

De druckfeilen sijn vvat veel gevallen, mits de veranderinge van 't spellen , de veelvoudige ziffergetalen , druckhaakjes ende alle de apostrophen oste uittvviizingen boven aan de vvoorden gesteld tot onderscheid der geslachten , ende des getals , die ik van meeninge ben uitt te laten, so vvanneer de Psalmen vvederom herdruckt sullen vworden: de leser verbeete de selve so als die achter aan gesteld sijn , ende vorder alle andere, ende int besonder de dese:

Psalmo,	vaers	leest
27	11	die mij
48	10	10 Want
55	6	6 Schrick
73	6	hen
78	11	hoogsten 2
81	7	als een
88	12	men dijn'
90	11	van dijne
	14	vrollickicken.

In de Waarschouwinge op de 4 sijde op den 3 regel:
leest sijtgaande in .c.

De eerste

De eerste Psalm.

4.

1 **V V** El salig is de man/die in den raad
 van 't godloos woel der boosen niet en gaat/
 noch' op dé weg bij sondaars staat [vermetē] /
 noch' op den stoel bij spotters is geseten.
 2 Haar sijne lust [heeft] in des Heeren wett/
 en' dag en' nacht op sijn' ² geboden lett.

3 Ook sall hij sijn gelijk een boom geplant
 wel dichte bij der waterbeken [kant] /
 die sijne vrucht geeft t'sijnen tijde [weder] /
 wiens loof ook niet en valt [ter aerden] neder:
 en' all sijn doen doet hij voorzpoedelijk.

4 De boose [sijn den desen] niet gelijk;

(he'en.

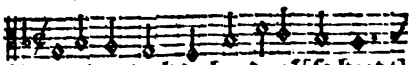
Maar [sijn] als kaff ³ de wind [die] drijft [se]
 5 Dies sullen ook geen' goddeloose [gee'n]
 in 'toordeel staan/noch' geene sondaars [komē]
 in [Godes rust] de samen komst' der vromen.

6 Want [God] de Heer [die] kent der bloemen
 paa'n:
 doch sal de weg der boosen [ganz] vergaan.

1 der boof-woeligen. 2 wett. 3 het welck.

De II. Psalm.

3.

1 **V V** **At woeden toch de heydene [so heet /]**
 en' overlaan de volken ijdelheden? 2 **De**
 koningen der aerden staan gereed / de vor-
 sten ook sijn r'saam in raad getreden / [sp
 sijn] den Heer' en' sijn'' gesalvden tegen.
 3 **Laat [seggen sy] ons haare banden vast**
 onstucken slaan; en' werpen verre wegen;
 van ons [en hals] haar jock / en' overlast

4 Hij

4 **Hij** lachter om die in den Hemel sitt/
 de Heer sal hen bespotten de [verstricken]
 5 **Hij** false dan toespreken ganz verhitt/
 en' in den brand van sijnen toorn verschycken.
 6 **Ik** [spreekt de Heer] hebb over Zions [wo-
 ming]
 den berg [en' troon] van mijner heijlighheid /
 [hem] selfs gesalvd [te heerzē als] mijn koning.
 7 **Ik** sall 'tbesluit vertellen so het leijt/

De Heere heeft tot mij gesproken [siet] /
 gij sijt mijn soon 'k hebb huijdē dij gewonnē.
 8 **Eijst** van mij [maar] en' ik sal dij [om niet]
 tot dijner erf de heydenen verjonnen;
 de grensen ook des aerdzijks [dij besetten]
 tot dijn besitt. 9 **Gij** sultse mozzel-platt
 met eenen staff van ijer ganz verpletten:
 en' byjselen als een pot-aerde vat.

10 **Daaromme** nu gij koningen word't wijs/
 gij richters [hier] op aerden [hoog verheben]
 kastijdet u [ter tucht en' onderwijs]. (beve.
 11 **Dien't** God met vrees / en' sijt verblijd met
 12 **Kuszt** toch den soon op dat hij niet ver-
 gramme /
 en' dat gij [t'saam noch] op den weg vergaat/
 so doch sijn toorn in 'talderminst' outblamine:
 wel elken dien / die sich op hem verlaat.

1 haare seelen.

De III. Psalm.

4

4
2 **H**oe worden sij so seer vernienigtvul-
 digd Heer sij / die mij so verstemmen: veel
 staand'er tegens mij. 3 Veel' sijnd'er die
 daar [blij'] van mijner siele spreken / vooz
 hem en [is] bij God † noch heijl † noch
 hiel [noch' lot] / Selah. 4 Waar gij Heer
 [sijt geblebē] een schild vooz mij: [een zier] /
 mijn' eer / en' die mij [hier] het hoofd hebt
 op geheben.

5 'Kriep tot den Heer [tot hem
 riep ik] met mijne stemm':
 en' hij stond mij ter sprake
 van uyt den berg [den troon]
 van sijner: heijl'ge woon / Selah.

6 'Klugg'

6 'k ligg' ne'er / ik slaap / 'k ontwake:
 want God die stuent mij [siet].
 7 [Daarom] en breefsd' ik niet
 of mij tien duysend scharen
 omlegerden [voordaan].
 8 O Heer will toch opstaan/
 mijn God wilt mij bewaren.

Gij die ook [in der daad]
 den vijand [die] mij [haat]
 op 'tbackhuys hebt geslegen:
 gj breekt der boosen tand.
 9 'Thejl [komt van] 's Heeren [Hand]:
 op d'jn volk [is] d'jn segen,
 3 heijligheid.

De IV. Psalm.

4.

2 VV

Zit op mijn roupen mij verhooren

o God / gj mijn' gerechtigheid / in angst

deed gj mij ruijnt' oorbozen: ontfermt dij

mijns / en' neemt ter ooren dees' mijner

bede [wigtigheid]. 3 Hoe lange sult

6
 De I V. Psalm.
 6
 4
 5
 6
 7
 8
 9

gij mannen soonen mijn' heerlikheyd ontee-
 ren noch ? tot ijdelheyd noch liefde toonen/
 [en' u so] souken [te verschoonen door]
 luegenen [en' valz bedrog] ? Selah.

4 So we't nu dan als dat de Heere
 sich eenen afgesonderd heeft
 [die] heijlig [is] † begunst / [voll eere] :
 wanneer ik schrey [en'] tot hem [heere /
 so is 't dat] God mij andelwoord geeft.

5 Ontsett u / sonder overtreden ;
 Will't in uw herte u beraan
 op't bedd / en' houd't u still [te vreden] ; Selah.

6 Pleeg't offers der gerechtigheden ;
 en' blijft vast op den Heere staan.

7 Daar seggen veel' : wie sal ons [toogen
 en'] 'tgoede [noch] doen sien [in vruegd] ?
 will toch o Heer 'licht [dijner oogen]
 dijns aanschijs ober ons verhoogen.

8 Gij hebt mij in mijn hert verhuegd /
 wanneer als hun nu was [geschapen]
 haar ter w' en' most in overbloed.

9 Ik fall in vreed' gaan liggen slapen /
 want gij [sijt] Heer alleen [mijn wapen
 die] mij so seker woonen doet.

5.

2 **H**oort Heere [hoort] na mijne reden:
 verstaat mijn innerlick aandacht. 3 Mijn
 koning en' mijn God neemt acht op mijn
 geschrey: 'ksall met gebeden tot voorz dij
 treden.

4 Zoug fall mijn' stemm' Heer: t'dijwaers
 zoug fall ik vaerdig staan voorz dij/ (blijden
 en' schouwen't aan. 5 Want [Heere] gij
 God [sijnd'] en wilt [tot geenem tijden]
 iet godloos lijden:

Geen boos' en fall voorz dij verkeeren.

6 Geen dwaas' fall voorz dijn oog bestaan:
 gij haat die godloosheijd begaan.

7 De luegensprekers [Heer der heeren]
 sult gij verteeren/

God heeft een' grouwel [hier beneden]
 van den bloedgierigen en' van
 den boos-bedriegelicken man.

8 Doch tot dijn huys fall ik intreden
 mits dijn goedheden/

P.7.

'Ksal mij in dijne brees' ne'er sprejden
ten tempel dijner heijligheid.

9 Wilt Heer in dijn' gerechticheijd/
om 'sbijands wille mij geleijden:
dijn † pad bereijden.

10 Niet brooms [en is] in haaren monde/
geen' boosheid [is] haar hert te veel/
een open graf [is] haare keel' /
haar' tonge bleijt [met valzen gronde
van stond tot stonde].

11 Verwoestf' o God/ dat sij verballen
van haaren raad/ stoots' [all'] daar he'en/
om haar veelvuldig obertre'en/
want sij [sijn't toch die] dij [in allen]
we'er spannijg vallen.

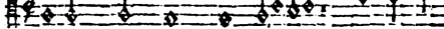
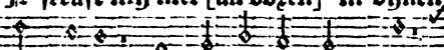
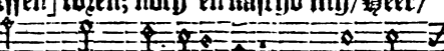

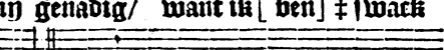
12 Doch alle die op dij vertrouwen
die sullen blijde sijn [in vruegd] /
sij blijven eeuwelick verhuegd /
* dijn schutt en' lieffelick aanschoutwen
sall hen behoutwen:

Die dijnen naame liefde toonen
sijn in dij vrolick [ende blij].

13 Want Heer den bromen segent gij
als met een schild sult gij hem kroonen
met gunste [loonen].

† voor mij.

De V I. Psalm.

2 **E** **H** strafst mij niet [all bozen] in dijnen
 [straffen] tozen; noch' en hastijnd mij/Heer/
 in gramschapp [so gestadig]. 3 **H** Heer
 sijt mij genadig/ want ik [ben] † swack
 en' † teer.

4 **H**eer wilt mij heijl toeschicken/
 want mijn' gebeenten schzicken.
 ook schzickt mijn' siele noch;
 * waar blijft gij Heer [der heeren] ?

5 **H**eer wilt weder keeren/
 verlost mijn' siele toch;

Slaat mij in hoede gade
 om dijner heijl-genade.

6 Want in de [dorze] dood
 is niemand dijns gedachtig:
 wie maakt/ [o God almechtig]
 dij in den grave/ groot?

7 'Ksmacht in mijn suchten [ksmacht]/
 ik baad mijn bedd bij nachte:
 ik doe mijn leger [siet]
 mits mijne tranen leken.
 mijn oog is mij besweken
 van 'tstuerende verdziet:

8 Veroud is s' [in 't aanschouwen]
op all' die mij benouwen.

9 Wijk't verre van mij he'en
gij all' die boosheid werket/
want God [die] hoozt [en' merket]
de stemm' van mijn geween.

10 De Heere hoozt mijn smeeken :
de Heer ontfangt mijn spreken.

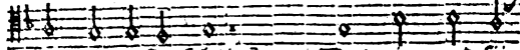
11 Mijn' haters moeten t'saamt
beschaamd seer vreeslick duchten :
sij moeten [schaamdood] vluchten/
ja schielick sijn beschaamd.

De VII. Psalm.

4.

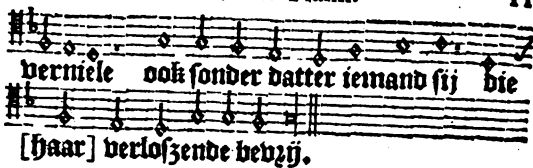
2 **O** **O** **D**ij mijn God Heer [der heerscharen]

hebb ik gehoopt: wilt mij bewaren booz

all' die mijn vervolgers sijn / verlost mij

toch [in desen schijn]. 3 Dat niemand sij

die mijne siele gelijk een leeuw roof': [ja]

verniele

4 Hebb ik sulks Heer mijn God bestanden/
is daar iet onrechts in mijn' handen.

5 Deed ik hem quaad [om eenig ding]
die met mij vreedzaam ommegeing/
ja so ik niet en hebb behouden
die sonder oorzak' my benouden.

6 Dat dan de vijand mijne siel
vervolg' / betrapp' [en' haar verniel'] /

Mijn leven trede hij ter aerden /
en' doe tot stoff mijn' eere weerden / Sela.

7 Staat op in dijne gramschapp Heer/
om 'svijands toorn verhest dij [we'er].
maak dij op t' mijwars (in't verholen) /
tgerichte hebt gij toch bevolen.

8 Dat 'volk sich rondom dij vergaar':
en' gij met hun om hooge vaar':

9 De Heer sall t'recht der volk'ren wichten:
wilt mij naar dijn' gerechtheid richten

o Heer / en' naar de vromighejd
die in den grond mijns herten leijt.

10 'Tquaad sall de boosen nu verteeren/
gij sult het stand doen [Heer der heeren] /
gij die rechtveerdig gronden kont
der herten en' der meren [grond]

God [is] rechtvaerdig [en' warachtig].
 11 Mijn schild [berust] op God [almachtig] /
 hij die de vroom' van herten hoed.
 12 [Tis] God [die] 'trecht rechtvaerdig doet /
 ja God vertooynt sich alle dage
 13 [Doch] so men [daar] niet [na en vrage
 en'] sich bekeer' / scherpt hij syn swaerd:
 spant synen boog / en' houdse vaerd.

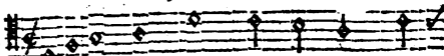
14 Dood-waap'nen sall hij hem bereyden:
 hij sall syn' pijlen doen verspreyden
 op dees' vervolgers [alle gaar].
 15 Siet toch van moedwill ging hij swaar /
 de arbeid is hem wederbaren /
 doch quam een' luegen-dyacht te baren.
 16 Hij groef een' overdiepe gracht /
 daar hij [veel aerd'] heeft uytgebzagt:

Maar doch hij selve sall [vooz allen]
 in syn' gemaakten kuyl ne' er vallen.
 17 Sijn' moeite komt hem op den kopp :
 syn moedwill daalt hem op den topp.
 18 Ik sall den Heere [t'allen tijden]
 om syn' rechtvaerdighejd belijden:
 des allerhoogsten Heeren ² lof
 sall ik lof-singen [van nu of].

1 over mij. 2 naam.

De VIII. Psalm.

4.

2 **H**eer onse Heer / hoe groot en' hoog van
 waerden

waerden [is hier] dijn naam door 't ganz
 begrijp der aerden / gij die [o God] † dijn
 lof † dijn' majesteit hoog boven [all']
 de hemelen verspreyd.

3 Van uijt den mond der kinderkeus / die
 suiigen
 hebt gij dijn' kracht gegrondvest [om te buij-
 gen]
 die dij bestre'en : op dat gij stillen soude
 den vijand [selfs] / en' die sich wreken woud.

4 Want so ik 'toog tot dijne heem'len keere/
 het [schoon] gebouw van dijne ving're [Heere]
 de maan [aanschouw] de sterré ['shemels licht]
 die gij [all' t' saam so wijslick] hebt gesticht.

5 Wat is de menz / dat gij sijns sijt gedachtig?
 en' smenzé kind / dat gij t besoukt [sozgdzachtig].

6 Gij maakt dat hij van God maar weijnig P. 5.
 wijkt :
 so als gij hem met glanz en eer' verrijckt.

7 Gij hebt hem [Heer] doen heerzen ober [lan-
 ja ober all'] de wercken dijner handen: (den /
 gij

gij hebt'et hem all onder voet gesteld.

8 'Tvee/'tganze dzift: en' all'gebiert'te held:

9 'Tgeblugg der lucht/ den visz der see [ten
segen

en'] alles wat de [woeste-wilde] wegen
der see doozloopt. 10 Heer onse Heer/[hoe
waerd]

hoe heerlick [is] dijn naam [hier] op der aerd!

De IX. Psalm.

5.

2. Ik sall van ganzer herten [grond] den
Heer belijden [t'allen stond]: Ik sall all'
dijne wond'ren singen. 3 Verhuegd / sall
ik in dij opspzingen:

Ⓞ alderhoogste dijnen naam
sall ik lof-singen. 4. Als nu [t'saam]
mijn' wederstrijders sullen wijken:
sij sullen struik'len en' beswijken.

[Beswijken] voor dijn aangesicht.
5 Mits' gij mijn' saak' en' recht bericht:
gij sijt ten richterstoel geseten
om 'recht rechtvaerdig uijt te meten.

6. Gij

6 Gij hebt de hejdenen gescheld ;
den goddeloosen ne'er gebeld :
[en'] haaren naam [ook van gelijken]
berdelgd altoos / en' eeuwelijken.

7 O vijand [gij die alles schend]
'twerwoesten is nu op een end/
gij hebt de steden ganz verdorben :
haar' hueg' nisz' is met hun verstorben.

8 Noch sitt de Heer in eeuwighejd :
ten oordeel staat sijn stoel bereijd.

9 Hij selfs fall over 'swaerelds [wijken
noch] een rechtvaerdig oordeel stryken:

En' doen den volkeren goed recht.

10 De Heer fall den verdrukten [knecht]
een hoog vertreck sijn [in sijn lijden]
een hoog vertreck in swaare tijden.

11 Ook sullen sij die dijnen naam
[recht] kennen op dij hopen [r'saam] :
want gij en hebt Heer geener maten
hen / die dij souken / ojt verlaten.

12 Sing't Gode die in Zion woont:
maakt' all sijn doen den volke kond.

13 Want hij bereijst na haaren bloede
[en'] denkt daar aan in sijn' gemoede:

Vergeet 'tgeschrey der armen niet.

14 Ontfermt dij mijner Heer / en' siet
hoe mijne haters mij verdrukken/
en wilt mij tot om hooge rucken

Den uijt 'sdoods poorten. 15 Dat ik toch
 uijt Zions dochters poorten [noch]
 volmondig all dijn lof belijde:
 en' mij in dijnen heyl verblijde.

16 De hejdenen sijn in de gracht
 die sij mij groeden selfs versmacht:
 in 't nett * gestreckt om me'e te vangen/
 daar bleef haar eijgen voet in hangen.

e.5 17 Recht doende word te Heer bekend/
 de goddeloos is [op het end]
 verstrickt in sijner handen wercken:
 * een' sake waerdig aan te merken. Selah.

18 De godloos moet ten grave tre'en:
 [daar moeten] alle volken he'en
 die van God willens niet en weten.

19 Doch word de schaam'le noijt vergeten:

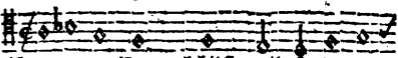
Des armen wachten [en' verdziet]
 en fall niet altoos sijn v: o: z niet.

20 O Heer staat op [voor allen werke]
 maakt da: de menz sich niet en sterke:

Doet 'tvolk voor dij te rechte staan:
 21 Heer jaagt hun een' verschrickheijd aan/
 [en'] wilt den volkeren beduyden
 dat sij sijn sterffelicke luyden/ Selah.

De X. Psalm.

4.

1 V V
 Marom o Heer blijft gij so verre
 van:

van: wat bergt gij bij in tijd van angst [en
 pijn]? 2 De boos' vervolgt den arm-ber-
 druckten man † in overmoed en † opgebla-
 sen schijn: laats' all' betrapt in haar' gedach-
 ten sijn bij hen bedacht: 3 Want dese boos-
 se [fielen] beroemen sich der wellust haa-
 rer sielen :

De gierregaard [die] segent sich [allom]
 hij toont de Heer. 4. De goddeloose [menez]
 * verwaand vā geest en geest toch nergēs om/
 daar is geen God dit is all sijn gepeins
 5 En' r'alle tijd gaat hem sijn weg naar wenz/
 te hoog van hem sijn [alle] dijn' gerichten:
 so hij maar blaast so moet sijn vijand swichtē.

6 Hij heeft gesejd in sijn [verstokt] gemoed/
 'ken wanke mi noch' in der eeuwigheid/
 want nimmermeer [ben ik] in tegenspoed.
 7 Sijn mond is voll vā vloek/vā valzigheid/
 voll

boll van bedrog; veel' moeit' en' arrebeijd
 veel onrechts [is] sijn' tonge onderwoxpen.
 8 Hij sitt en' loert in lagen van de doxpen/

In 'theijmelick dood hij 'tonschuldig [bloed]:
 sijn ooge loert] staag] op den armen [man].
 9 So als een leeuw in sijnen kuyle [doet]
 leijt hij in 'thol [all'] sijnne lagen an/
 en' loert of hij den schaam'len grijpen kan:
 [gelijk] hij [ook] den armen fall verclicken
 mits trekend' hem in sijnne garen-stricken.

10 Hij stuijpt en' buijgt/ verneberd [op be-
 drog]
 en' 'tmagtloos volk valt in sijn' magt [mits-
 dien]

11 Hij seijt in 'thert: God die berge' ret toch:
 sijn aangesicht verbergt hij [van ons lie'n]/
 hij fall' et toch in eeuwigheid niet sien.

12 Staat op Heer God/ wilt dijne hand op-
 heffen /
 uoch' en vergeet den arm-verdzuchtē] tessen].

13 Waarom heeft toch de godloof' God
 verstuerd?
 hij seijt in 'thert dat gij' er niet op past.

14 Gij siet de moeit' / gij hebt den toorn be-
 spuerd/
 op dat gij hem met dijne hand aantast/
 het arme volk verlaat sich op dij [vast]:
 gij sijt tot hulp den kleenen hulpeloesen.

15 Verbrœekt den arm des God-vergeten
 boosen:

Doet ondersouk van sijne godloosheid
tot dat gij die nu niet meer vinden kond.

16 Een konnig is de Heer in eeuwigheids
volherdelick: [altoos en' t'allen stond]:
de hejd'nen sijn vergaan tot in den grond

[verr'] uijt sijn lād. 17 Gij Heer verhoort [de
sinerten] (ten):
den wenz van die sachtmoedig sijn [van her-

Gij maakt dat sijn kloukmoedig sijn vā hert/
gij sult dijn ooz [daar op ook] acht doen slaan.

18 Ten eynde dat de weef' [geholpen] werd!
en' hem die hier verdzucht is/ recht gedaan/
op dat een menz van uijt der aerd' [ontfaan].
met doord en vaar' † sich [so] verwaand te
dragen/ (gen.

[en † hem] den schyck ter dood toe aan te ja-

De XI. Psalm.

3 $\frac{1}{2}$

K
berlate mij op [God] den Heer [der hee-

ren] / hoe segg't gij dan tot mijne siele /

vlied't] wilt als een' mosz' na ulwen berg

toe keeren. 2. Want 'tgodloos volk spant
sijneu

In seinen booge / siet / sij pesen vast haar pij-
 len [om te smerten] / so dat elck een bij hoo-
 gen donker schiet op alle die / die oprecht
 sijn van herten.

3 Want 'tgrondsticht fall noch worden om-
 gesmeten:

[Eij laas] wat heeft de vrome toch gedaan ?

4 De Heer [die is] : in seinen troon [geseten] /
 des Heeren stoel [blijft] in den hemel [staan] /
 sijn oogē sien / sijn oogscheel schouwt [de vondē /
 schouwt all het doen] der menzen kind'ren aan.

5 De Heere fall den vromen [noch] doorgron-
 den ;

Doch sijne siel die haat den goddeloosen /
 en' hem † die roof / † die moedwill heeft gesind.

6 Strick-blagen doet hij reeg'nen op den boos-
 sen /

buijt / swabel / [stroom] en' schrikkelicken wind /
 [twelk] sij ten deel haars bekens sullē houtwen.

7 Sulks dat de Heer rechtvaerdig / trecht be-
 mind :

sijn aangesicht fall op den vromen schoutwen.

1 heiligen tempel.

8.

2 **B** **B**choed [ons] Heer want [siet] de vrome
 † mindzen [want siet] † men mist den goe-
 dertieren man / de trouwe sijn dunn onder-
 s'menzen kind'ren. 3 Met valscheijd spreekt
 elk sijnen naasten an/

Met lip-gebleij/met dubbeltiertig smeeken.

4 De Heere fall besnijden 'lip-gebleij/
 de grootze tong. 5. [En] die daar [troztig]
 spreken ;

* dat onse tong' all' haare kracht wijtspreej/

Ons' lippē sijn booz ons [ook sonder duchtē] /
 wie soude toch ons † heer en' † meester sijn?

6 Der armen druck/en' der verdruktē suchte
 maakt/seijt de Heer/als dat ik nu ' verschijn' /

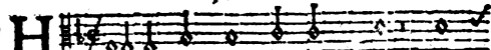
'Ksal hem behoe'n booz die hem heeft ver-
 schoben. (wisz/

7 De woorden Gods/[sijn] suijs're woorden
 als louter 2 goud [dat] in den aerden oven/
 tot sevenmaal aan een gelouterd [is].

8 Gij sults o Heer bewaren : en' behoeden
 vooz[dit] geslacht[van nu] tot minnermeer.
 9 Om groot te sijn; [is't dat] de boose woedē/
 [dit is te] snood vooz 's menzē kind'rē [Heer].
 1 opstaa. 2 silver.

De XIII. Psalm.

5.

2 H

De lange sult gij mijner Heer noch
 so vergeten meer en' meer? 3 Hoe lang
 blijft gij vooz mij verbergen? hoe lang
 stell ik mijn' siel' tot : zorgen/ mijn hert
 tot sinerte daag'licks ne'er.

Hoe lange sal mijn vijand noch
 sich ober mij verheffen toch?

4 Siet/ Heer mijn God wilt mij verhoorzē/
 verlicht mijn' oogen toch [al voren]
 dat ik niet slaap in 's doods [bedrog].

5 Op dat mijn vijand niet [en ro'm'
 niet opentlick] en segg' [allom]/
 ik hebbe hem in mijn vernuegen:

mijn'

mijn' haters sullen sich verhuengen
indien ik noch te struijk'len kom'.

6 Doch ik [Heer] hebbe [stedes aan]
in hoop' op dijne gunst gestaan/
mijn hert sal in dijn heyl ontspringen/
ik sall den Heere vrolick singen:
Want hij heeft mij veel goeds gedaan.

z beraadslagingen.

De X I V. Psalm.

7.

DE dwase spreekt in sijn [verstocket] ges-
moed/ daar is geen God: sij hebben [tall]
geschonden / sij hebben sich iet grouw-
licks onderwonden ; [ook] sonder dat daar
iemand sij die goed [die oprecht] doet.

2 Zijt 'shemels [troon] sag God op [all' te
maal]

de kinderen der menzen/ om te gronden
of daar ook een verstandig werd' bevonden/

die God [hier] socht. 3. [En daar was geen
van] all/
[dij] week [ten val]/

T'saam sijne buij; niet een doet goed / niet
een.

4 Dees' boos' all' t'saam of sij dit niet en wete?
sij die mijn volk; / gelijk als brood op-eten :
[ook] hebben sij den Heere [hier bene'en]
niet aan gebe'en.

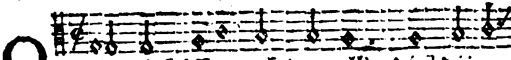
5 Daar sijne nu verschickt door schzick [ge-
laat] /
want God [is] toch met 't vroom-oprecht ge-
slachte.

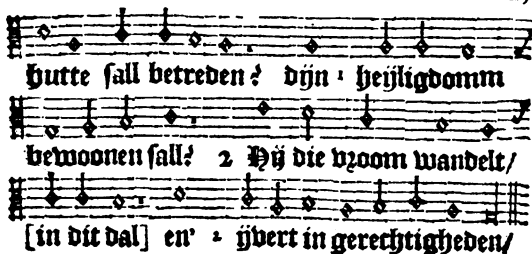
6 Hij maakt beschaamd des armen raad [en'
klagte] :
om dat de Heer †sijn hoop [hier is/sijn raad/]
† zijn toeverlaat.

7 Dat W'rels heijl uijt Zion toch verschijn!
wanneer als nu de Heere [aller heeren]
de vangenisz sijns volks fall ommekeeren:
fall Jakob blijd / en' W'rel [met de sijn'
seer] vzolick sijn.

De X V. Psalm.

5.

 O Heer wie [isser toch van all' die] dijne
butte

Die waarheid spreekt in sijn gemoed.

3 Niet achterklapt met sijnere tongen/
noch' sijnen naasten quaad en doet/
en' sijnen naburijr [nochte bloed]
noijt geenen sijnraad heeft opgedrongen.

4 [Die] in sijn oog [sich] verontwaerd/
[sich selfs] versmaad/en' [boven and'ren]
hen/ die den Heere vreesen/ eert:
die sich in ernst te tuchten sweert/
en' daar van niet en fall verand'ren.

Hij die geen geld op woeker geeft/
en' tegens [die] onschuldig [leven]
noijt geen geschenk ontfangen heeft.
die dit dus doet/ [die aldus leeft/]
en' fall in eeuwigheid niet sneven.

1 heijligen berg. 2 sich oeffent.

De X V I. Psalm.

3.

B

Bewaart

Bewaart mij God/ want ik vertrouwt op
 dij. 2 'k sprak tot den Heer: gij [sijt] mijn
 Heer [gebleven]: * van dij alleen komt alles
 goeds op mij. 3 Aan heyligen [die hier]
 op aerden [leven] en' [die sich vroom en']
 treffelicken [dragen] aan dees' [segg ik is]
 all mijn welbehagen.

4 Haar' afgoo'n sijn geworden meer en' meer/
 [so datse nu] t'ot vromde [goo'n] verbreiden/
 haar bloed off'rand sall ik niet off'ren [Heer]/
 noch' haaren naam op mijne lippen nemen.

5 'Deel mijner erf' / mijns bekers [mijner
 gaben]
 [is God] de Heer: gij sult mijn lot handhaben.

6 Het lot [twelk mij] in 't lustigste toebiel:
 boorwaar mij is een schoone erf' bejegend.

7 [Dies] moet de Heer/ die mij den raad boor-
 viel/ van

van mij [altoos geloofd] sijn [en'] gesegend:
mijn' niereen sijn't die mij bij nacht kastsjden.

8 Ik hebb den Heer vooz oogen t' allen tijden;

En' want hij mij sitt aan de rechter sijd
en' fall ik [mij] niet wankelbaar [betoonen]:

9 Dies is mijn hert verhuugd / mijn' eer' ver-
blijd :

ook fall mijn vleesz in vast vertrouwd woonen.

10 Want gij [o God / een trouwe God boven
maten]

en sult in 'tgraf mijn' siele niet verlaten:

Gij laet niet toe als dat dijn gunstgenot.

verrotting' sie. 11 Gij sult [ten onderrichte]
des lebens weg mij kond doen [o mijn God];

de volle vruegd [is] met dijn' aangesichte:

in dijne : hand [berust] vooz allen tijden

een' waare vruegd / een eeuwig vast] verbljddē.

1 rechterhand.

De X V I I. Psalm.

3.

Hoozt Heere de gerecht'heid toch / wilt
mijn geschrey toch blytig hooren [o God]

neemt mijn gebed ter ooren / van lippen
ledig

ledig van bedrog. 2 Dat mijn gericht
 boord-koom getreden van dinen aange-
 sichte her: dijn ooge schouwe [van so verr]
 op [alle dese] billichheden.

3 Gij hebt mijn hert beproefd [voor he'en] /
 besocht / en' mij gekuerd / bij nachte /
 doch vond ganz niet: [en' tgeen] ik dachte
 en' heeft mijn mond niet obertre' en.

4 Ten opsien van der menzen werken
 so hebb ik willen [voord en' voord]
 naar 'twoord [naar] dijner lippen [woord] /
 op des inzeker's wegen merken.

5 Mijn' stappen hebb ik vast gesett
 om dijne wegen te betreden /
 mijn' boeten sijn niet uijtgegleden.

6 Ik riep tot dij [in mijn gebed] /
 want: dijn gehoor staat voor mij open
 o God: verleent mij dijne oor'
 geeft mijner rede toch gehoor.

$\text{B. 4. } \frac{1}{2}$ 7 O heyland aller die daar hopen /

Maak dat dijn gunst' van hun verbzeem';
 die tegens dijne' magt iet poogen.

8 Bewaart mij als het swart' der oogen/
bergt mij in dijner blueg'len scheem'.

9 Vooz boose die mij henen stooten:
vooz mijne vijanden [voozd aan]
die rondom na mijn' siele staan.

10 Sij sijn t'saam in haar vett besloten:

Sij spreken trotz met haaren mond.

11 T'sijn/ die ons nu den gang omringen:
die haare oogen daar toe hzingen
om [ons] te dzyven in den grond.

12 Gelyk een leeuw so rooft hij weder/
als een jong leuken dat ten schuyl
blyft sitten binnen in den kuyl.

13 Staat op Heer/vatt hem/ buijgt hē neder:

Ruck mijne siel [van desen leeuw]
[en dat] dijn swaerd den boosen [keere].

14 [Ruck mij] vooz dijne hand s Heere
van mannen/ mannen deser eeuw/
der welker deel [is] in dit] isden:

gij vult hun haaren buijk met 3 schatt;
en haare soonen worden satt:

die 't overschott haar' kind'ren geven.

15 Ik fall dijns aangesichtes schijn
noch in gerechtigheids aanschouwen:
ik fall [mij] vooz versadigd [houwen]
wanneer dijn beeld ontwaakt fall sijn.

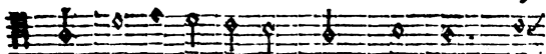
1 gij verhoorde mij. 2 rechterhand opstaan. 3 dijnen.

De X V I I I. Psalm.

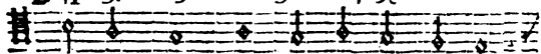
Ik sall den Heer mijn' sterkte sterk beminne.
 De Heer is mij een rotzsteen [niet om
 winnen] / mijn burgt / mijn heyl / mijn
 God / mijn rotz / [mijn wall / het is]
 op hem [daar] ik op hopen sall:

Deze navolgende vaerskens worden
 aldus gesongen.

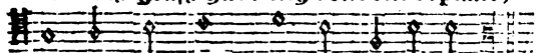
[Hij is] mijn schild / mijn heyl-hoorn daar
 beneve / † mijn hoog vertreck / † mijn scherm
 [is hij gebleven]. 4. Ik riep den Heer so
 hoog-geprezen aan / en werd bezijnd van
 die mij tegenstaan. 5. De band des doods
 hadd mij onzingd / de stroomen van 'thoos
 gespuys

gespuys die haddē mij doen schromen. 6 De

band des grafs hadd mij rondom bepaald;

de strick des doods hadd mij nu achterhaald.

7 In mijnen angst hebb ik den Heer gebedē/
tot mijnen God kreet ik [van hier beneden];
uijt syuen troon verhoord' hij mijne stemm':
tot in sijn ooz ging mijn gekryt tot hem.

8 De aerd' begon te dāv'ren / en' te beben/
'tgantz grondgesticht der bergen daer beneden
werd ook beroerd; ja 'twerd beroerd / so rasz
[so haast] als hij in toorn ontsteken was.

9 Dooz sijne nies ging een rook op [in't rōde]
een terend vier beet dooz uijt syuen monde:
de kolen sijn van hem begloed [bestraald].

10 Hij boog de locht en is so ne'er gedaald:
de duysternisz [stond] onder sijne treden.

11 En' is daar he'en op Cherubijns gereden/
hij vloog/en' dreef op 'tvederblugg des winds.

12 De dōker was sijn schuyl-plaatz [allezins] / 1 P. 4

Hij hadd in't rond vermits s'lochts ober-
treckzel/

de donkerhejd der waat'ren tot een deckzel.
13 Van uijt het licht dat vooz hē henen sche'en/
dreef [tgantz gedzift van] sijne wolken he'en;
de hagel [viel] met kolen viers [in't honderd].

14 De Heere heeft in 'shemels [hoogt'] ge-
donderd/
[Twas] God om hoog[die] sijne stemm' [so
straff]
met kolen viers en' hagel van sich gaf.

15 Sijn' pijlen schoot hij af/en' deedse snebē:
floeg blixem straal op straal/en' namse 'tleven.

16 So datmen nu de waterkolken sag/
en' dat de grond der waereld open lag
mits dijne straff o Heer [mits dijn verstozen]
vermits tgeblaas des winds van dijne tozen.

17 Hij greep mij op uytrejkend' vā om hoog/
[so dat] hij mij uyt vele waat'ren toog.

18 Heeft mij verlost van 'sbijands sterke
[scharen]/
van 2 haters ook die mij te magtig waren.

19 Sij haddē mij ten daag' des noods verraszt:
waar[God] de Heer die stuende mij te vast.

20 Steld' mij op 'truijn: en' heeft mij so ont-
slagen/

want aan mij toch hadd hij een welbehagen.

21 De Heer sall mij naar mijn' opzechtheid
doen/

en' na mijn' hād[hier] reijn is/mij vergoe'n.

22 Want ikhebb geacht op [all'] des Heeren
wegen/

noch' tegens God iet godloos willen plegen.

23 Want hoor mij[staan] : sijn' rechten/sijne
wett

en hebb ik noijt van mij te rugg' gesett.

24 Ik hebb' vooz hem ganz onbebleekt getreden/
den/

en' mij vermijd vooz ongerechtigheden.

25 So dat mij God naar mijn' oprechtheids
richt/

en' na mijn' hand rein is vooz sijn gesicht.

26 Gij sult [o God] goed wesen met dē goedē / 2P.
vroom sult gij sijn [vroom] met den vroom-
gemoeden.

27 Met die rein is sijt gij [ook] rein [naar
wenz]/

gij sijt verkeerdt met den verkeerden [menz].

28 Want gij behoud' tarm volk [uijt mede-
doogen]

en' onderdrukt de hoogberweende oogen.

29 Gij tocht o Heer ontsteekt mijn' lampe wisz/
mijn God verlicht [all'] mijne duysternisz.

30 Want [Heer] met dij fall ik dooz legerz
dzingen/

en' in 4 Gods kragt' tbemuirde overspringē.

31 Gods weg die [is] † volmaakt [† en' sonder
smett]

gelouterd [is] des Heeren woord [en' wett']/
hij [is] een schild hun die in hem s gelooven.

32 Want wie [is] God als wel de Heer [daar
boven]?

wie [is] de rotz' / dan onse God [alleen]?

die God die mij omgozd met sterckhe'en.

Die mijnen weg mij [ganz] volmaakt doet
binden.

De XVIII. Psalm.

34

Die mijne voet maakt even als der hinden/
hy die mij doet op mijner [hoogte staan].

35 Die mijne hand zelfs leert ten strijde gaan/
door mijnen arm breek ik de staale bogen.

36 Den schild dijns heijls geeft gij mij [van
om hooge]/

dijn' rechterhand die stuert mij [in den nood];
ja dijne† gūst[en]†ootmoed maakt mij groot.

37 [Ook] geeft gij mij ruijnt' onder mijne
tredeu/

so dat ook zelfs mijn' enk'len niet en gleden:

38 Mijn' vijanden sall ik verbolgen/ 6 slaan/
ken heer niet we'er/voor dat ik's hebb verdaan.

39 'Ksals' all verdoen/ dat geen opstaa van allē:
sy sullen mij t'saam onder voeten vallen.

3 P 3 40 Want gij hebt mij ten krijg' met kragt
6 re- en' onder mij mijn' vijandē gestoort. (omgord:
gel.

41 Ja gij hebt mij mijns vijands neck gelatē:
ook sall ik die uijt-roeien/die mij haten.

42 Sij schreijden wel / doch daar was nie-
mand voor;

[ja] tot den Heer/ maar hy gaf geen gehoor.

43 Ik sals' als stoff [stoff] voor den wind
verkruijnen:

en' als het slijk der stratens op doen ruijnen.

44 Van des volks twist hebt gij mij ganz
ontlicht/

en' tot een hoofd der heijdenen gesticht:

Mij diend' een volk het welk ik niet en ken-
de /

45 Dat sich tot mij op 'toorgehoort [slechts]
wendde; De

De vrezende luy die hebben mij miszaakt
 46 De vrezende luy die sijn ten val geraakt /
 sij moesten t'saam van uyt haar' hutten beben.
 47 De Heere leeft/ mijn' rotz sij lof gegeven/
 de God mijns heijls dien elki verhoogen moet.
 48 'Tis God die mij all' dese wzaake doet;

Hij ist' die mij het volk stelt onder handen.
 49 Die mij verlost vā mijne [dood]-vijandē/
 ja gij sult mij verhoogen [van mi aan]
 verr' boven hen die mij [hier] wederstaan;
 gij su't mij [noch] uyt 'groovers [hād bezijdē.
 50 Daarom o Heer fall ik dij [steeds] belijden
 ook onder [all'] de heijdenen [eer lang];
 en' dijnen naam [dus] loben met gesang.

51 Hij ist' die t'heijl sijns konings groot
 komt maken/
 sijn' heijlgenaad' die doet hij David [smaken]
 dien hij gesalvd [ten koning] heeft [bereijd/
 hem] en' sijn saad tot in der eeuwigheijd.

1 de alderhoogste. 2 mijne. 3 alle. 4. mijnen God.
 5 hopen. 6 vatten.

De XIX. Psalm.

2 **D**e hemelen [om hoog] doen mondc-

 ling vertoog van Godes heerlichheijd;
 2 6 en'

en' tuijtgespannen [rond] doet sijne wer-
 ken kond. 3 D'een dag stort uijt en' seijt
 den and'ren dag het woord; d'een' nacht
 sal d'and're [woord haar'] wetenschapp be-
 duiden. 4 Daar [is] noch' spraak'/noch'
 taal' / daar sij niet [t'eenemaal] haar'
 stemme laten luyden.

5 Haar richtsnoer dyckt haar' spoor'
 het ganze aerd zijk dooz:
 haar' reden [sijn verspreijd]
 tot s'waerelds eind: in haar
 heeft hij der sonne [daar]
 een' hutte toe bereijd.

6 Die als een byuid'gomm [staat]
 d'welk uijt sijn' kamer gaat;
 sijnd' als een held seer blijde
 te loopen langs de baan.

7 Daar opging [is] van aan
 des hemels rond [in' twijde]/

Die haaren loop dan wend
tot aan haar uiterst end ;
niet blijft 'er [uigtgeweerd]
verborgen booz haar hett'.

8 Volmaakt is 's Heeren wett
als die de siel bekeert ;
trouw[is] des Heeren woord/
het sall [ook boozd en' boozd]
den slechten wijsheid leeren.

9 'Tbevel Gods [is] recht[goed]/
'tverbzlicht het gemoed:
reijn [is] 'tgebod des Heeren/

Het maakt de oogen klaar.

10 Gods vrees' [is] suijsverbaar/
sij blijft booz eeuwelijk/
d'oordeelen van den Heer
[sijn] waarheid ; [ende seer]
rechtvaerdig van gelijk.

11 Veel waerder [duijsendvoud]
dan goud/ dan louter goud ;
soet/ boven 'tsoet van honing.

12 Daar in dijn knecht kan sien:
dat in 'tbehoud van dien
[loon ligt/ ja] veel belooning'.

13 Wie isser toch [van all']
die [sijne] seglen sall
[bezoeden en'] verstaan ?
och reinigt [Heer] mij toch
van [sonden] die [als noch]
booz mij verbergen staan.

14 Onthoud ook dynen knecht

† van hoogmoed / † van onrecht /
geeff' over 2 mijne leden
toch geene heerschappij' /
so blyf ik vroom: en' vry
van menig overtreden.

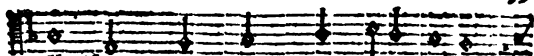
15 Laat dij beballig sijn
de re'en mijns mond's / en' mijn
aandachtelick gemoed
tot vooz dijn aangesicht;
o Heer mijn rotz' / [mijn licht
mijn heyl] / die mij behoed.

1 handen. 2 mij.

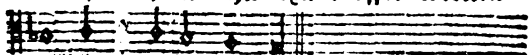
De XX. Psalm.

4½

2 **D**e heer verhoor dij in ellende: dat
dij de naam [en ro'm] 3 Van Jakops
God verheff'. 3 Hij sende dij hulp' uyt
'theyligdomm; hy will dij van uyt Zion
kerken. 4 Hij denk' aan dijn' off' randen

all t'saam; en' dijn' brand-offer-werken

will hy tot aszen branden. Selah.

5 Hy will by naar dijn hert gerijven,
volboer all dijnen ra'd.

6 Wij sullen vrolickheijd bedrijven
in dijne heyl-[genaad'] /
wij sullen onsen God ter eeren
het bendel houden staan:
de Heere will all dijn begeeren
ten vollen toe versaa'n.

7 Nu weet ik dat God sijnen koning
wel sall behoeden [voord];
en dat hij hem van uijt de ² woning
sijns heyligdoms verhoort:
theil sijner rechterhand [is kragtig].

8 De dese [verhoobaerden]
op wagens/ and're [sijn te p'achtig].
op [rujtersende] paerden;

Maar wij gedenken aan den naame
van onsen God [en'] Heer.

9 De dese sijn gestruijkeld] t'same']
ook vielen sij daar ne'er;
maar staande sijn wij noch gebleven/
wij bleven staand' [in't midden].
Helpt Heer/ de koning sall ons even
verhooren/ als wij bidden.

2 **O** Heer in dijne sterkte sall de koning
 sich verhuegen: ook sall hij sich verbzuegen
 in dynen heyl: met blij geschall! 3 **Sijns**
 herten lust en' grond hebt gij hem toch
 verjond;

Het geen sijn mond booz uitspraak' seijdt'
 hebt gij noijt afgeslegen. Selah.

4 **Ja** komt hem booz met segen
 der [gunstige] weldadigheijd;
 gij kroo'nt sijn hoofd [ten toon]
 met een' sijn' goude kroon'.

5 **Om** 'tleven heeft hij dij gebe'en/
 en' een langdujrig leven
 hebt gij hem ook gegeven/
 tot aller eeuwen eeuwighe'en

6 **Seer** groot is sijne eer
 mits dynen heyl] o Heer]:

Ook sult gij hem met majestejt'
 en' heerlickhejd bekleeden.

7 Gij sult hem toebereeden
ten seggen in der eeuwigheid ;
en' mits dijns wesens schijn
in vzeugd doen vzolick sijn.

8 Op God is't dat de koning staat;
en' hij en fall niet sneven
[als hij sich fall begeven]
in 'salderhoogsten heyl-genaad'.

9 All' dijn' vijanden fall
dijn' hand wel binden/ [all]:

P. 6.

Dijn' haters fall dijn' rechter hand
wel binden. 10 Gij sult maken
dat s' als vier-obens blaken
als nu dijn aanschijn tooznig vband:
de Heer fall hen [met ten]
in sijnen toozn vertre'en ;

Ook salse t'vier verteren t'saam.

11 Haar' vzicht van uijt der aerden
sult gij tot niet doen werden;
uijt 'smenzen kind'ren haare stamm'.

12 Om datse [hier dus] wo'e'n
om dij [Heer] quaad te doen:

Gedachten hebben sij gedacht/
[doch] konnen [mij] niet [vellen].

13 Ten doel sult ghijse stellen;
gij sult [de pijlen dijner kragt]
op dijne pees' bere'en
recht op haar backhuijs he'en.

14 Och wilt in dijne sterkte dij
verheffen Heer [per heeren]:

wij sullen [bij ter eeren
hier] singen [Heer]/ook sullen wij
[all' dese [dijne kragt
lof-singen [dag en' nacht].

1. seer.

De X X II. Psalm.

3.

2 **M**ijn God / mijn God / waarom so
isset toch dat gij mij hebt [so ganz] verla-
ten [och?] verr' sijnde [verr'] van mij-
ner hulpe [noch]/ en' byul-geklachten.

3 Mijn God 'kroup 'sdaags / gij and-
woord niet : bij nachten den ik niet
still. 4 Gij sijt de heijl'g [in kragten].
die Psrels loff bewoont. 5 Onf' vaders
wacht den in hoop' op di.

Dij hebben t'saam in hoop' gewacht/en' gij hebt hen verlost [gij maaktese ganz vrij].

6 Tot dij [o God/ tot dij] so schreijden sij/ en' sijn ontflegen:

sij hebben vast gehospt op 'dijnen segen/ noch' werden oijt beschaamd. **7** Ik daaren- tegen

ben maar een wozm/en' geen man: [aller weder menzen sjaad: (gen)]

En' onder 'tvolk veracht [in desen staat].

8 All' die mij sien bespotten mijn [gelaat]: P. 4.
elk trecht de lipp'/ elk schudd den kopp [wilt en' gaan dus klagen;] (haat

9 De dese hee ft sich aanden Heer gebzagen/ hij help' hem [nu]: hij ruck' hem uijt dees' plagen]/

want hij heeft hem met een goed welbehagen [so seer] gesocht.

10 Doch gij [sijt die] mij uijt den buiske toogt; die mijne hoop' aan 'smoeder borsten wzocht.

11 Dooz dij bē ik [ter waereld] voozdgbezogt uijt der vaarmoeder;

gij sijt mijn God bā 'tlijf. aan mijner moeder:

12. Maakt dij niet verr van mij [Heer naakt wat spoeder]/

want mij naakt angst: en' [daar is] geen besoe- [die mij bezijdt] (der

13. Veel' stierē [Heer] omringē mij [tē strijd]: [ook] is 'tgestiert van Basan om mijn' sijd'.

14. 'tSpermuikt op mij: 't huilt met tē leeuw op roef verbeten. (gekrijt/

15 'Aken d'ijvend weg als water afgebleten;
 'tgebeent' is mij all' tsaam van een gereten:
 2 'thert is als was; so als het afgesleten
 in 'tlichaam smelt.

16 Dox als eē scherfligt mijne kragt gebeld/
 so dat mijn tong' mij aan 'tgehemelt swelt;
 tot stoff des doods hebt gij mij nu gesteld
 [en' schier verflonden].

17 Want ik word [hier] rondom omringd vā
 honden/
 der boosen schaar' die komt mij [nu] omrondē:
 die handen [berijdt' en' voeten mij, doorwonden
 3 geen leent so stout.

18 So dat ik licht mijn beend'ren tellen soud:
 sij schouwen't aan/ sij hebben mij doorschoud.

19 Sij deijlen mijn gewaad; en' werpen [houd]
 'tlot op mijn' kleeren.

20 En maak d'ij toch niet verr' gij Heer [der
 heeren]: (ren:

gij mijne kragt/ wilt t' mijner hulp' haast kee-

21 Mijn' siel van 'tswaerd; en' mijn' eensaame
 bij van 'shonds poot. (weren

22 Behoed mi [Heer] van 'sleutwen mijn
 [en' strot];

voor hoor; e' ook [daar mede] d'eenhoorn [stoot]
 [en'] andwoerd mij. 23 'Kfall dijnen naam [o
 4 den broed'ren pzeken; [God]

ik fall dijn lof in der gemeent' ontsteken.

3 P. 24 Gij die God vzeest [kom't] willet hem lof
 4 4' spzeken/

Gij Jakops saad [wilt geen' van] all' [ontbre-
bewijst hem eer: (ken

Gij Isr'els saad vzeest u toch vooz den
Heer.

25 Hij smaadde noijt/ hij hadde noijt afkeer
[noijt tegenheijd] van des verdzuchten † seer
[en] † ned' righeijde/

[so dat] hij noijt sijn aanschijn af en scheijdde;
doch hoorde hem/wāneer hij tot hē schzeijde.

26 Van dij [so fall] mijn roem in een' ver-
gemeent' [opgaan]: (spzeijde

'Kfall mijn beloft' voldoen ten oberstaan
van alle die hem vzeesen [nu voozdaan].

27 Het arme volk fall eten/ en' versaa'n
sich daar beneven;

elk die God soukt/ die sal hem eere geven:
uw herte fall vooz eeuwelicken leven.

28 Elk aerdzijks eiind salt hwegen/ en' bege-
sich tot den Heer: (ven

Der heijd'nen stamin' buijg dan tsaam vooz
hem ne'er. (Heer]

29 Want 'trijk dat komt den Heere toe [den
hij fall op all' de heijdenen 6 sijn' eer
en' magt uijt-meten.

30 Ook sullen all' de vett' op aerden eten/
en' voet-vall doen: die irt stoff sijn geseten
die sullē t'saam ne'er buijgen / * die [te weten]
sich niet kan voe'n.

31 [Haar'] af-komst' fall hem dienst [en' eere]
doen:

van stamm' tot stamm' word [dese vrede-soen]
 den Heer' verteld. 32 Sij sulie komē [spoe'n/
 elk fall toetreden/
 en' doen verhaal van sijn' gerechtigheden;
 booz [all] het volk gebooztig [hier beneden] /
 als dat hij 't nu dooz desen roen der vreden
 all] heeft volbragt.

1 dij. 2 mijn. 3 als een leeuw. 4 mijnen. 5 heren.
 6 heerzen.

De XXIII. Psalm.

3.

H Et is de Heer/die mij voed als eē herder/

 [so dat] mij niets en fall ontbreken [verder].

 2 Hij legert mij op groen-begraafde wēdē:

 hij gaat mij langs 'tstilbloeiend water leydē.

 3 Bekeert mijn' siel': [en] woert mij [uijt ge-

 naden] om sijns naams will' / [hier] op de

 rechte paden.

4 Of ik alschoor[hier] wandelde [beneden]
 en in't schaadwe-dal des doods/ [en' woos'lichje-
 den] /

ken vrees geen quaad/want gij sijt ' mij goeds-
 dadig:

Dijn stock en' staff/ die troosten mij [gestadig].

5 Gij sult booz' mij de tafel vaerdig houwen.
 in tegenstand van [all'] die mij benouwen:

Gij hebt mijn hoofd met salf gesalvd [ten
 goeden] /

mijn be'er sall ten vollen overbloeden.

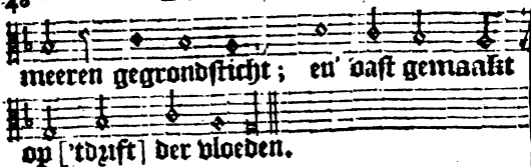
6 Genaad' en' gunst' die sullen daar benevens
 mij volgen all de dagen mijnes leuens:
 en' boven vien sall ik in 'thujs des Heeren
 booz' lange wij' gerustelick verkeeren.

1 met mij.

De X X I V . Psalm.

5.

Des Heeren [is] het aerdzijks-dal/ haar'
 volhejd: 'swaerelds' rond/ en' [all'] die
 [sich] daar in woonachtig [voeden]. 2 Want
 hij heeft selfs [dit grondgewicht] op [all'] de
 meeren

3 Wie sall tot Godes berg opgaan?
en' op sijn' heijl ge plaatze staan?

4 Die rein van handen [is all bozen] /
hij die sijn hert gesuijverd heeft /
sijn' siel tot ij'heid niet begeeft;
noch' op bedrog en heeft geswozen.

5 Ook sall hij segen van den Heer /
ja van den God sijns heijls [en' eer]
sall hij gerechtigheid ontfangen.

6 So sijne die [naar sijn gebod]
hem souken; die o Jakops [God]
dijn aanschijn souken [met verlangen] / Selah.

7 Gij poozten heff't op uw' hoofden op /
heff't u eewdueren in den topp;
een heerlick koning sall inrijden.

8 Wie [is] dees koning voll van eer?
[het is] een sterk' een magtig Heer;
een Heer [die] magtig [is] in 't strijden.

9 Gij poozten heff't uw' hoofden op;
heff't u eewdueren in den topp;
een heerlick koning sall intreden.

10 Wie [is] dees koning voll van eer?
de Heere der heerscharen [Heer] /
die koning [aller] heerlickheden / Selah.

4.

K Heff tot dij mijn' siel' op Heere. 2 **A**

mijn God 'kvertrouw op dij / dat ik niet **B**

beschaamd we'er keere; noch mijn' vijand

mijns verblij'. 3 **C** Ook en worden geen'

beschaamd/ van die all die op dij wachten:

schaamzood worden sij/ [voll schaamt'] * die

haar' trouw' lichtbaerdig achten.

4 **D** Kond mij dijnen weg [en' seden];
Heere leert mij dijne paa'n.

5 **E** Doet mij in dijn' waarheid treden/
leert mij [dijne leer' verstaan]:

want de God mijns hejls sijt gij:
'tis op dij dat ik staag wachte.

6 **F** Heer dijn' hejlgenaad' koom dij/
dijne gunst' [koom'] in gedachte.

Want sij [sijn] van eeuwigheden.

7 **G** [Heelt] de sonden mijner juegd/

denk niet aan mijn overtreden/
[maar] gedenk mijns in dijn' 2 duegd;
dat om dijne goedhejd Heer.

H 8 God/[is] vroom en goedertieren;
dies sall hij de sondaars [we'er]
op den [rechten] weg he'en stieren.

I 9 Hij sall in gerechtigheide
de sachtmoedige doen gaan;
en' de goedertier'ne mede
leeren sijnen weg [verstaan].

K 10 Gunst' en' waarhejd [sijn de grond
p. 6. van] all' t'saam des Heeren wegen/
voor de geen' die sijn verbond
ende sijn' oorkonden plegen.

L 11 Heer vergeeft mij mijne sonden;
om dijns naams will [aldermeest];
want sij [sijn] seer veel [bevonden].

M 12 Wie is't die den Heere vrees?
wat weg dat hij kiezen moet/
daar van sall hij hem verwitten.

N 13 Sijne siele blijft in 'tgoed;
en' sijn saad sall d'aerd' besitten.

O 14 De verborgenthejd des Heeren
[is] voor hun die hem ontzien;
sijn verbond om hem te leeren
[wat] de kennisz'/[sij van dien].

P 15 Mijne oogen [sullen noch]
stedes tot den Heere [strecken];
mijne voeten sall hij doch
selfs noch uijt het nette trecken.

De XXVI. Psalm.

81

16 Siet mij aan / siet mij genadig:
mits ik eenzaam ben / en' erm.

17 ['Tis] mijns herten angst [die stadig]
om mij sweeft met groot gesuerm;
helpt mij uit all' mijnen druck.

18 Siet aan mijne sinert' [en' wonden]/
mijn kattijbig ongeluck:
en' vergeeft [mij] all' mijn' sonden.

19 Siet op mijne wederstrijders
die doch sterk sijn boven maat:
ook so haten sij mij [wijders]
met een'' wezelicken haat.

20 Hoed mijn' siel' / en' helpt mij [noch];
laat mij geene schand' we'erbaren/
want op dij vertrouwt ik toch.

21 't Slecht en' t'recht fall mij bewaren;

Want op dij [is't dat] ik wachte.

22 [Komt] o God verlost [met een
ruck] doch Israels [geslachte]
uit all' sijne bangighe' en.

1 den ganzen dag. 2 barmhertigheid.

De XXVI. Psalm.

5.

O Heere doet mij recht / want [siet]
ik wand'le [slecht] in brensigheid [bij
van

Doorsoukt [van bij/van verb] mijn' nieren en' mijn hert.

3 Want dijne onfermhertighe'en [staan steeds] voor mijnen oogen: en' ik sall [naar vermogen] in dijne waarhejd sedig tre'en.

4 'Ken hebbe niet verkeerdt met luyden [hier op aerd] die vals3 sijn en' bedriegelick: en' ik en sall niet wand'len met die bedekt'lick hand'len.

5 Der boosen t'samen-komst' haat ik:

So dat ik bij of' mit de boose niet en sitt.

P. 7. 6 Dies ik mijn' hand in ontschuld was3/ en' tred om dijn' outaaren o Heer. 7 Om ropenbaren het geen bij mij beleden was3/

Op dat ik all' te maal dijn' wonderen verhaal.

8 'Abeminn de woon dijns hujs o Heer/

en van gelijken mede
de plaatze der woonstede
van dijne heerlichheid [en' eer].

9 Raap mijn' siel niet te hoop
met [dese] sondaars op;
[dat gij] mijn' leven niet [en krenk']
met die bloedgiertig [jagen].

10 De hand voll listen [dragen]
de rechterhand voll van geschenk.

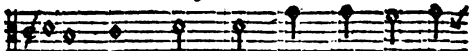
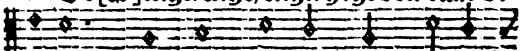
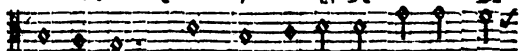
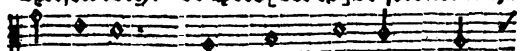
11 Doch ik sall [hier bene'en]
in onbeblecktheid tre'en:
help mij/ ontferm dij mijns [gering].

12 Mijn voet bleef staan op't effen;
ik sall den Heer: verheffen
in't midden der vergadering.

1 segenen.

De XXVII. Psalm.

3.

G **G**od [is] mijn licht/ mijn heyl ook daar be-
 nebens/ voor wien soud ik [schrickmoedig]
 vreesen toch? de Heer [die is] de sterkte mij-
 nes levens / voor wien soud ik [vrees-
moedig]

♩ 3 Digitized by Google

moedig] schrecken noch? 2 De boose mij
 mi sijnd' al ingetre'en om met mijn bleesz
 sich t'een'maal te versaa'n/ mijn' vijanden
 en' die mij wederstaan/ sijn selfs gestruikt/
 sij vielen selfs daar he'en.

3 Of nu al-schoon een leger mij in 't ronde
 ora legerd hadd/ mijn hert en breefde niet :
 of schoon een krijg nu tegens mij ontstonde/
 hier op soud ik mij ganz vertrouwen [siet].

4 Een ding hebb ik van [God] den Heer ver-
 dat fall ik noch versoukē [even staag/ (socht:
 dat is] dat ik [voords [all mijn lebendaag
 [hier] in het hujs des Heeren wonen mogt.

Op dat ik mogt Gods lustbaarhejd be-
 schouwen/

en' sijn : palejs aandachtelick doorzien.

5 Want in sijn' hutt fall hij mij schuyldē hou-
 ter booser tyd: hij fall mij boven dien (wen/
 in' thejmelick' van sijne tent behoe'en/
 die op een' rotz' mij dan verheffen fall.

P. 4. 6 Nu fall mijn' hoofd verhoogd sijn boven [all']
 die rondom mij [als] mijn' vijanden [woe'n]/

Ik fall in d'ijn' hutt juich-offers gaan ont-
steken :

Ik fall den Heer lof-singen met gesang.

7 Heer hoort mijn' steinun/ ik hebb geschreijb
[met smeeken]/

doet mij genaad'/ verhoort mij toch [eer lang].

8 Dat gij [tot ons] souk't toch mijn aans-
schijn/ segt/

[dat tuigt] mijn hert; d'ijn aanschijn souk ik
Heer.

9 Verbergt voor mij d'ijn aanschijn nimmer-
meer/

verstoof [mij] niet in toorn [mij] d'ijnen knecht.

Gij sijt mijn' hulp': en wilt mij niet versteken/

o God mijns hejls/ noch' en verlaat mij niet.

10 Of vader mij en' moeder schoon besweken;
so fall de Heer mij toch opnemen [siet].

11 Maakt Heere [maakt] mij d'ijne weg betwist/
en' leyd mij toch [hier] op de rechte baan/

ten opsicht [Heer] van die wederstaan.

12 En levert mij niet in mijns vijands lust;

Want tegens mij staan vele valz' oorkonden/
en' een die niet en snoekt dan overlast.

13 Dees hadden mij wel t'eenemaal ver-
sionden]

indien ik niet [volstandelicken vast]

en hadd geloofst des Heeren goedhejd noch
op'taerdterijk der lebenden te sien.

14 Wacht op den Heer: sterk dij/ dat hij mits
dien

d'ijn herte sterk'; wacht op den Heere toch.

1 **T**ot dij Heer: komt mijn' stemm' op
 stijnen/ mijn' rotz' en wilt booz mij niet
 swijgen / en sijt booz mij niet sonder spre-
 ken; ik mogte worden vergeleken bij die
 ten kuijle neder-tre'en. 2 Manhoort de
 stemm' van mijn gebween/

Wanneer ik tot dij schzeij[en' spzeke] ;
 en' mijne handen opwaers steke
 tot dijne heyl'ge spzaak-vertrecken:
 3 Wilt mij niet met de boose trecken/
 nocht' ook met hun die [stedes aan
 hier] ongerechtigheid begaan/

Die vzeed' met haaren naasten spzeken;
 [daar sij] in 'thert voll boosheid[steken]:
 4 Wilt hun toch naar haar werck betoonen,
 en' naar 'tquaad haarer daaden loonen/
 doet hun naar haarer hand: bedrog:
 beloont hun haar' belooning' toch,

5 Vermids sij op des Heeren werken
door onberstand niet eens en merken/
nocht' op 't doen sijner handen [schouwen]/
hij salze bzenen/ en' niet bouwen.

6 Gesegend sij de Heer; die [voord]
de stemm' myns smeekens heeft verhoord.

7 God [is] mijn' kragt/ mijn schild/ [mijn
scherrem]:
mijn hert verhoopt' op 2. sijnen errem/
geholpen werd' ik ook mits desen/
dit deed mijn herte vrolick wesen:
ook sall ik hem [mijn leven lang]
belijden met mijn lof-gefang.

8 De Heer [is] hun haar' sterckt' [in magte]:
en' sijns gesafden heil in kragte.

9 Bewaart dijn volk toch [allerwegen];
geeft dijner erve dijnen segen:
en' weids' [als schaapen dijner weids']/
verheftse toch in eeuwigheid.

1 roup ik. 2 werk. 3 hem.

De XXIX. Psalm.

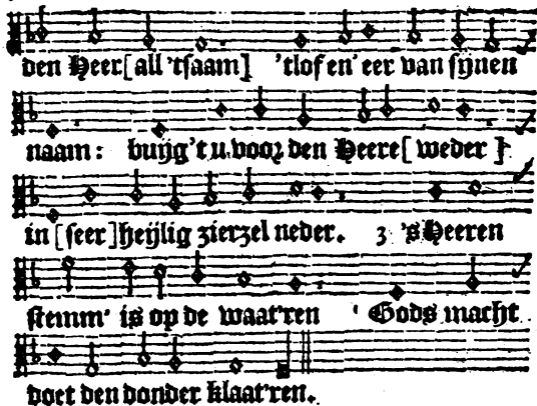
S. i.

V

Orsten kind'zen biedt den Heer: biedt

den Heere magt en' eer. 2 Biedet toch.

den Heer [all'tsaam] 'tlofen' eer van synen
 naam: buig't u. voor den Heere [weder]
 in [seer] heijlig zierzel neder. 3. 's Heeren
 stemm' is op de waat'ren 'Gods macht.
 doet den donder klaat'ren.

'Tis God die op waat'ren [druijst].

4 'Tis Gods stemm' die kragtig ruijst:
 'tis Gods stemm' die heerlick gaat.

5 'Tis Gods stemm' die zeedzen slaat/
 ja ook Libans zederboomen
 heeft de Heere weg genomen.

6 En' hij weetse so te dwingen
 dat sij als een kalf opspzingen:

Liban/ ende Siron [sprong]
 eben als 'teenhoornen-jong.

7 Ja des Heeren stem-geluid
 houdt'er blammen viers ook uijt.

8 's Heeren stemm fall de woestijne
 beben doen van barens pijn:
 [ja] de Heere [der heerscharen]
 doet het woeste stades baren.

9 's Heeren stemm' [is't die in spoed
ook] de hinden kalven doet/
ja de boszen heefts' ontboot:
doch spreekt ijder [kleijn en' groot]
hem in sijnen tempel eere.

10 Op den sond-bloed sitt de Heere:
ja de Heer sitt eeuwig/ even
als een Koning [hoog verheben].

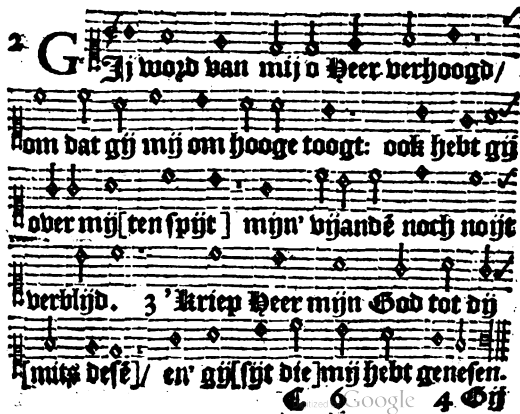
11 Sijnen volke sall de Heer
sterkte geben [meer en' meer]:
[ja] God sall sijn volk [ook meed]
seggenen in [vruegd en'] vreed.

de God der heerlickheijd.

De XXX. Psalm.

4.

2 **G** Hij word van mij o Heer verhoogd/
om dat gij mij om hooge toogt: ook hebt gij
over mij [ten spijt] mijn' vijandē noch noijt
verblijd. 3 'Kriep Heer mijn God tot dij
[mits dese] / en' gij [sijt die] mij hebt genesen.

♩ 6 Google 4 Gij

4 Gij maakt Heer dat mijn siel [we'eron] van uijt der hellen op-wars klonn: gij hebt mij lebend' op gehaald daar ik ten kuile was gedaald.

5 Will't toch den Heere [sonderlingen] gij sijne gunstgenooten singen/

Wier't sijne heyl'ge huegenisz.

6 'Tis weijing dat hij toornig is/ het leven staat in sijn bebel: t'geween vernacht des avonds wel/ doch s'morgens [word]de vzeugd[ontloken].

7.4. 7 Ik hebb in mijne rust gesproken:

'Ken sall niet wanken nimmermeer.

8 Gij hebt naar dijn' gelieft' o Heer/ de sterkt' op mijnen berg gesticht: ik schrick bergt gij dijn' aangesicht.

9 Tot di' Heer sall ik roupen [spreken]/ ja/ [dus] sall ik den Heere smeeken:

10 Wat boozdeel iszer aan mijn bloed; so ik ten grabe dalen moet?

sall 'tstoff di' ook belijden gaan? sall 't dijne waarcheijb ook verflaan?

11 Hoozt Heer / en' wilt di' mijns ontfermen: Heer wilt mij als een' hulp' beschermen.

12 Gij keerd' in danzen mijn' geween: gij schuerde mijnen sack van een/ omgorde mij met 't vzeugden-[lied].

13 Mijn' eer sing di' / noch swijge niet: o Heer mijn' God tot allen tyden sall ik di' lobende belijden.

2 **O** **H** **D**ij **H**eer **s**tell ik mijn **v**ertrouwen/
 op dat ik nimmermeer **b**eschaamd sij:
 Wilt mij [**H**eer] in **d**ijn' **g**erechtigheid
behouwen. 3 Wilt mij **d**ijn' **o**oze **b**ieden/
 en' **h**aastelick **b**evziden ;

Sijt mij tot eene **r**otz' in **k**ragte
 tot een vast **h**uijs-**g**ebouw/
 daar in ik mij **b**ehouw'.

4 **G**ij [**s**ijt] toch mijne **r**otz' / en' : **w**achte/
 wilt om **d**ijns **n**aams [**v**erbzijden]
 mij **l**eyden / en' **g**eleyden.

5 **T**reкт mij **u**ijt t'nett t'welk : mijn' **v**jan-
 den
berbergen mij [**t**en **s**pijt] ;
 mits **g**ij mijn' **s**terkte [**s**ijt] .

6 **A**bebeel mijn' **g**eeft in **d**ijne **h**anden/
gij **h**iełpt mij [**u**ijt **g**ebaar'heid]
 o **H**eer / **g**ij **G**od der **w**aarheid.

7 **D**ie **i**jd'le **i**jd'elke'en **s**laan **g**ade
 die **h**aat ik [**m**eer en' **m**eer] ;

doch ik hoop op den Heer.

P. 4 8 'tfall mij in dijne heijlgenade
berhuegoen / en' verblijden /
want gij [Heer] siet mijn lijden:

Gij quamt mijn' siel in angst ; ontmoeten.

9 Noch' hebt mij oijt verpant
in mijnes vijands hand:
op 'truijme stelde gij mijn' boeten.

10 Ontfermt dij mijns [eer lange]
Heer / want mij is bange:

Mijn oog verdoogt van ongenuechten /
mijn' siel / mijn' bunt / [mijn hert] /

11 Mijn leven [sijt] van smert /
mijn' jaaren nemen af van suchten:
mijn' kraght verbalt ten gronde
door smarte mijner sonde /

'tgebeent' is voll van buijl ellenden.

P. 5 12 Ik ben mijns vijands sinaad /
en' mijner buijzen haat /
een schrick selfs mijnen welbekenden;
[so dat] op straat' / de lieden
mij siende / van mij blieden.

13 Als dood word ik uijt 'thert vergeten /
als een verdozden pott.

14 Want ik hooz veler spott /
de schrick [heeft mij] allom [beseten]
dewijle sij [met lagen]
'sfaam over mij raadslagen.

[En] mijne siel ten roof bespijden.

15 Doch Heer ik hoop op dij:

ik segg/ mijn God [sijt] gij.

16 In dijne hand [staan] mijne tijden;

verlost mij uijt de handen

van mijne [dood-]vijanden/

Van [alle t'saam] die mij behoutwen.

17 Send 'licht dijns aanschijs [Heer]/
op dijnen dienaar ne'er:

wilt mij dooz dijne gunst behoutwen.

18 'Kfall Heer niet schaamrood treden/

want ikhebb dij aangebeden:

De boose sullen t' schande kommen;

versinachten in het graf .

19 [Dok] sullen [van nu af]

de luegen-tippen ganz verstonnen/

die op de vroom' [ontsteken]

hard/ trotz/ en' schimpig spzeken.

20 Hoe \pm veel en' \pm groot sijn dijne goeden,

die gij opfluijt booz dien

die dij in vrees' ontzien/

hun/ die in hope tot dij spoeden

hebt gij die doen betoogen:

booz smenzen kind'ren oogen!

21 Gij sultse hejmelick beschutten.

in 'theijn dijns aanschijs [thans]

booz 'tonbestuijr des mans/

versteken sult gij hen in hutten

[ook] booz den twist der tongen.

22 Den Heer' sij lof gesongen:

Van dat hij mij so wonderbaarlick
sijn' goede gunst' uijt-meet
in eene vaste steed.

23 In haastigheijd sprak ik [beswaarlick/
nu] ben ik van taanschouwen
4 dijns aanschijs afgehouden:

Maar gij voortwaar hebt ' niet verstoeten.
de stemme mijner beed' /
wanneer ik tot dij kreet.

24 Hebb't God lief all' sijn' gunst-genooten /
de Heere [van daar boven]
behoed all' die gelooven /

Hij die ten overschot bergellet
hem die sich [onverzaagd]
so opgeblasen dyaagt.

25 Hij die op God uw' hope stellet
sterk't u / en' [gij sul't merken
dat] hij uw hert sall stercken.

1 vest. 2 sij. 3 erkennen. 4 dijner oogen.
5 verhoord.

De XXXII. Psalm.

3

V V Et salig is [de menz] dien [in dit levé].

2 De sond' bedeckt / : de misdaad is vergeven.

2 Wel salig is de menz dien [God] de Heer
 d'ong'rechtigheijd niet toe en rekent [meer];
 en' in wiens geest [geen list schuijlt] geen be-
 dziegen. 3 'Tgebeent' werd mij verouderd
 vant' verswijgen: in mijn \ddagger gebzull en'
 daaglicks \ddagger huijlgbaar. 4 Want dag en'
 nacht viel mij dijn' hand te swaar:

In somer droogt' werd all mijn sapp ver-
 flonden/ Selah.

5 [Doch naderhand] bekend' ik dij mijn'
 sonden/

noch' deckte [Heer] mijn' ongerechtigheijd.
 ik sall den Heer' [den Heer']/ hebb ik gesetjd/
 mijn obertre'en belijden [in den gronde]:
 en' gij vergaast de misdaad mijner sode/Selah.

6 Elk gunst-genoot sall dij dan bidden wijs/
 [dewijl] het tijd om [dij] te vinden [is]:

Zulka of al-schoon de waterbloen doozba-
 ken/

so sullen sij den desen niet genaken.

P. 2. 1/2 7 Gij sijt mijn scherm: voor angst: sijt gij mijn wall:

die mij omzingt met vrolick heyl-geschall/
Selah.

8 'kfall dij [o menz nu] doen verstaan/en' leeren.

hoe dat gij sult [hier] op den weg verkeeren:
'kfall met mijn oog dij: leyden [hier op aerd].

9 Dat gij [dan] niet en sijt gelijk een paerd/
Gelijk een muyl/ ganz ijdel van verstande.
wiens muyl men snoert met rouw gebitt en
hande/

op dat hij dij niet all te na en kom'.

10 Den boosen naakt veel duka en smert
[allon]/

doch die in hoop de Heer vertrouwt/om desen
fall [s Heeren heyl/ en Godes] gunste wesen.

11 Gij vrome weest in God verschuegd/ ver-
dijg/

en' juichet all' die vroom van herten sijt.

1 bewaart gij mij. 2 raad geven.

De XXXIII. Psalm:

3.

Den vromen [sonderlingē] † bevallig/† soet
 en † zierelijc. 2 Loof't den Heer met
 fluyten; lobet hem met luyten [slaat] de
 harpe [slaat] 3 Will't hem 'nieuw-lied sin-
 gen; 'tjuich-geschrey boozzingen aerdig
 op de maat'.

4 Want oprecht [is] 'twoord van den Heeres;
 in trouwe [word] all sijn werk [beleijb].

5 Recht en' gerecht bemint hij seere;
 d'aerd' is voll van Gods goedigheijb.

6 Dooz het woord des Heeren
 werde [t' sijn] eer
 'shemels pleijn [terstonds];
 van gelijken [waren]
 alle daer' heerscharen
 dooz den geest sijns monds.

7 De wateren [als ingebonden]
 heeft hij in see te hoop vergaard;
 en' stelt de diepte der afgronden
 als in schat-kelders [wilt betwaard].

8 'Taerdrijk moet [mits desen]
 booz den Heere vreesen;
 dat 't ganz swaerelds ' rond
 booz hem schycke werde.

9 Want hij sprak/ en 'twerde;
 hij beval/ en 'tstond.

10 De Heere maakt [dooz sijne kragten]
 den raad der heid'nen vuchteloos;
 verniet der volkeren gedachten.

11 Des Heeren raad bestaat altoos/
 sijns gemoeds gedachten
 gaan tot all' geslachten.

12 Wel den volke [t'saam]
 'welk God heeft ten Heere;
 'volk dat hij [ter eere]
 tot sijn' erve nam.

13 De Heer quam uit den hemel schouwte;
 sag op all' smenzen kind'ren he'en.

14 Hij sag van uit sijns troons ' gebouwen;
 op all' die 'taerdrijk [hier] betre'en.

15 Die hun 'thert bozmt t'samen;
 siet toch all' te samen
 haare wercken an.

16 Geen ' bozst [so erbaren]
 die dooz groot' heerscharen
 sich behouden kan;

Geen held ontkomt'et dooz veel sterkte.
 17 'Tpaerd liegt als het behouden kost/
 en' noijt en' heeft'et [datmen merkte]
 dooz sijne groote bragt verlost.

18 Siet Gods oog shall wesen
 ober die hem bzeesen/
 die in hope [blij]
 op sijn' gunste sweben.
 19 Op dat hij haar leven
 van de dood bevyij;

3 P 3

Om hem in hongers-nood te boeden.
 20 Op God wacht onse siel [in vzeugd;]
 hij is ons schild/ om ons te hoeden.
 21 Dies is ons hert in hem verhuegd;
 wij vertrouwen [t'same']
 sijnen heijl'gen naame.
 22 Dijne gunst' sij [dan]
 ober ons o Heere ;
 eben also seere
 als wij op dij staan.

2 de zijter. 2 inwoonders. 3 woninge. 4 koning.

De XXXIV. Psalm.

3.

2 I I shall tot allen stond den Heere loben

 [over all]; [so dat] sijn lof mij altoos [sal

 bij-blijven] in den mond. 3 Mijn' siele

 shall [met blijt] sich in den Heer' beroemen
 gaat

C 4 Maak't met mij [wel bedocht]
 den Heere groot; en' sijnen naam
 laat ons dien toch verhoogen t'saam.

D 5 Ik hebb den Heer gesocht/
 en' hij heeft mij verhoord;
 verlost wjz' vreeselicken schijn.

E 6 Op hem so sagen sij/ en' sijn
 verlicht geworden [voorz]/

Haar aanschijn werd [hier door]
 noijt niet beschaamd [in eeuwigheid].

F 7 Des arm-bedruete heeft geschreijd/
 ook gaf de Heer gehoor;
 behoede hem mits dien
 van allen sijnen angst [allom].

G 8 Des Heeren engel ligt rondom/
 van all' die hem ontzien.

En helpse met der daad.

H 9 Smaak't/ siet / hoe goed de Heer toch [is]:
 wel-salig is de man gewisz
 die sich op hem verlaat.

I 10 Vreest toch den Heer gij all'
 die hem geheijligd sijt [van geest];
 we'et dat den genen die hem vreest
 ganz niets ontbreken sall.

11 De leeuw lijd arremoed/
 lijd honger/ [lijd veel smert' en' pijn];
 doch die den Heere souken/ sijn
 in geen gebzeck van goed.

K

12 Kom't kind'ren / hoor't na mij/
 de vrese Gods doe ik u kond.

L

13 Wie [is] de man die [hier gesond]
 wilt leven] / even blij];

M

* Die all sijn leven noch
 so gaeren goede dagen saag?

14 Bewaart dijn' tong' vooz' 'tboose [staag]; N
 dijn' lippen vooz' bedrog. 3

15 Laat 'tquaad / doet 'tgoed; [bebljst/]
 en' soukt de vrede jaagse naar.

O

16 Gods ooge neemt de vrome waar:
 sijn' oozen haar gekrijt.

P

17 Des Heeren aanschijn [is]
 op alle die het quade doen:
 om van der aerden wjst te roe'n
 [hen en'] haar' huegenisz.

Q
2P; 2

18 Sij hebben [seer] geschzeijb /
 en' [God] de Heer heeft [dit] gehoord:
 en' ook verloste hijse voozd
 wjst all' haar' bangigheijb.

R

19 De Heer [is] naast [en' meest]
 hij die van hert gebzoken sijn:
 bewaart's' ook die [in waaren [schijn]
 verflagen sijn van geest.

S

20 Groot [is] des vromen smert:
 daar wjst dat God hem ruckt [en' spaart.]

T

21 Die sijn gebeent' all t'saam bewaart:
 dat geen gebzoken werd.

V

22 De boosheid brengh [steeds-aan]
den goddeloosen om den hals:
en' s'zomen haters sullen als
door eijge schuld vergaan.

23 De Heere die ontslaat
de siel' van sijne dienaars [siet]:
en' niemand gaat door schuld te niet
die sich op hem verlaat.

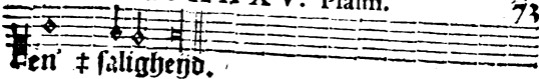
1 hooren. 2 alle mijne vreesen. 3.3. te spreken.

De XXXV. Psalm.

4.

1 **T** Wist toch met mijne twisters Heer;
strijd met mijn' wederstrijders [we'er].

A **2** Zijp schild/ en' swaerd : en' wilt oprijst
B om mij [dijn'] hulpe [te bewijzen]. **3** Welt
aan de spijz/ [besett/] beslujgt op dat gij
mijn' vijanden st'uit : spreek toch tot
mijne siel [en' sejt]: Ik ben dijn' + heyl
en'

ten' † salighejd.

4 Elk sall beschaamd/ te schande gaan
van hun die na mijn' siele staan:

Sij sullen we'er te rugge keeren/
en' schaamrood worden ter oneeren
die op mij hebben quaad versind.

5 Sij sijn als kaff [is] vooz den winde
des Heeren engel maakse matt.

6 Haar weg sall duijster sijn en' gladd:

Des Heeren engel volgse na.

7 Sij bergden 'tuett vooz mij te spa'
ten kuilt: o. n. niets is't dat sij [draven
om] mijner siele t'onder graven.

8 [Ja selfs] sall het verderf [al reed]
hem overvallen eer hij 'tweert
sijn eijgen selfs verborzen wand
dat sall hem vangen [hoe hijt spant];

Daarinne dat hij [dan ten ball]
als ten verderbe vallen sall.

9 Doch sall mijn' siel' in God verbruegen:
en' sich in sijnen heijl verhuengen.

10 All mijn' gebeent' sall seggen: Heer
wie [is] als gj [in magt en' eer]?
gj maakt den arm-verbruchten bij
van die veel sterker [is] als hij;

IP. 4.

Gij die d'arm-schamele [behoed]
van die hun overlast aandoet?

11 Getuygen synder opgeresen
die valz [en' vijinig sijn van wesen]:

[ook] bragen sij mij [na bescheed]
 daarvan ik niet met all en weet.

12 Sij loonen mij het quaad booz goed/
 op dat mijn' siele werd verwoed.

13 'Ikhebb / als sij waren siek [en' swack] /
 anij overkleed met eenen sack /

mijn' siel' met vasten verootmoedigd :
 en' mijn' gebed [is we'er gespoedigd] /
 is we'er gekeerd in mijnen schood.

14 Gelijk met eenen vriend / so groot
 of hij mijn' broeder waar geweest
 hebb ik met hem gewandeld [meest] /

Als een dien' smoeders rouwe smart /
 so ging ik dujken [heel in't] swart.

15 Sij waren in mijn' hinken blijde /
 en' hebben sich versaamd [ter syde] /
 'tgespuys stond tegens mij [gehiszt] /
 vergaderd / sonder dat ik 'twist.

Sij lachten met gespalkten kropp /
 en' noch en hielden sij niet op.

16 [Als die/die] in bebejnsden [schijn]
 seer schamperlike schimpers [sijn] ;
 [so] knersten sij op haare tanden
 tot mijnen spyt [tot mijner schanden].

17 Hoe siet gij't Heer so menigwerf ?
 rucht mijne siel' uijt haar verberf ;
 en' mijn' eensaam' [uijt haare hand]
 uijt deser jonge leeuwen [tand].

18 Ik sall dij' Heer' [iurt openbaar]
 belijden in een' groote schaar' :

ook fall ik dij noch daarenboven
 bij een seer kragtig volk hoog-loben.

19 Laat mijnen vijand uijt bedrog
 niet ober mij verblijden toch :
 [of] die mij haten sonder re'en
 winkoogende [daar henen tre'en] .

20 Want van geen' vreed' en spreken sij/
 doch saken van bedriegerij'
 die hebben sij gedacht [t'aanvaerden]
 op die [hier] vreedsaam [sijn] op aerden.

21 Den mond opsperrende seer wijd
 so seggen sij/ tot mijnen spijde:
 ha/ ha ; [wat mag ons toch misschie'n ;]
 ons ooge heeft' et all gesien.

22 Gij hebt' et all gesien o Heer/
 daarom en swijgt [voozdaan] niet [meer] :
 Wilt dij niet verr' Heer van mij maken.

23 Staat op/ wilt tot mijn recht ontwaken :
 mijn God/ mijn Heer/ [lett] op mijn seijt.

24 Richt' mij naar dyn' gerechtighejd
 o Heer mijn God/ en' geeft dat sij
 sich niet verblijden ober mij.

25 Dat sij niet seggen in haar hert/
 ha / onse siel' [is bujten smert] :
 dat sij niet seggen [t'een' gen stonden] :
 [nu] hebben wij hem [ganz] verflonden.

26 Maak die beschaamd / en' schaamrood
 me'ed/

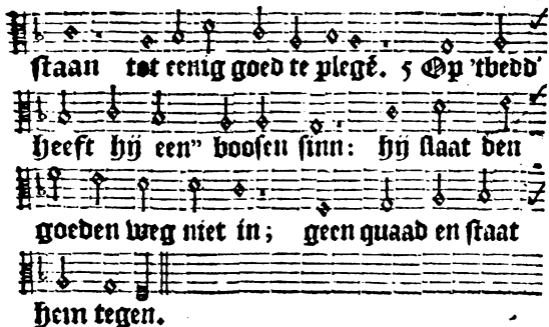
die sich verblijden in mijn leed:
 laat schaamt' en schande die bekle'en/
 die tegens mij so trotzig tre'en.

27 Die in mijn recht [hier] sijn verhuegd
 die sullen junghen seer verbuegd/
 en' seggen steeds: De Heer [der heeren]
 sij groot gemaakt [in aller eeren]
 die vrede sijnen knecht bereijt.
 28 Mijn' tong' sall dijn' gerechtighejd;
 en' dijnen roem vermelden [staag/
 van tijd tot tijt/] van daag' tot daag'.

De XXXVI. Psalm.

3.

2 **D** Es goddeloosen godlooshejd spreekt
 binnen in mijn hert [en' seijt:] Gods vrees
 [is] uijt sijn' oogen. 3 So als hij sich
 oogschijn'lick smeekt / * als aan sijn'
 booshejd niets ontbreekt om haat te kon-
 en toogen. 4 De re'en sijns monds sijn
 list en' waan: all willens wilt hij niet ver-
 staan

staan tot eenig goed te plegē. 5 Op 'tbedd'
 heeft hij een' boosen sinn: hij slaat den
 goeden weg niet in; geen quaad en staat
 hem tegen.

6 **Ⓞ** Heer tot in den hemel [streckt]
 dijn' goede gunst; dijn' waarhejd [recket
 om hoog] tot aan de wolken.

7 [En'] dijn' gerechtighejd heeft schijn
 van bergen Gods/ dijn' richten [sijn
 als] grondeloose kolken:

Heer gij behoud den menz en' 'twee.

8 **Ⓞ** God hoe overkost'lick [me'e
 sijn] dijn' barmhertigheden!
 dies sullen 'smenzen kind'ren [Heer]
 tot dijner blueg'len schaad'we [we'er]
 in toeverlaat toe-treden.

9 Ten vollen worden sij verbuld
 van 'twette dijnes huijs; gij sult
 hun drenken daar benevens
 wijt dijner lustigheden bloed,

10 Bij dij [is't dat men souken moet]
 de waterbozn' des levers:
 wij sullen 'tlicht in dijn licht sien.

11 Verstrekt dijn' heilgenade dien
 dij kennen [ende kouden];
 en' dijn' gerechtigheid [die koom']
 op [all' de gene] die [hier] vroom
 van herten [sijn bevonden].

12 Dat 'strotzen doet mij niet en treff';
 dat 'sboosen hand niet [aan en heff']
 mij uijt de plaats' [te] lichten.

13 De boose liggen nu daar ne'er:
 daar liggens' omgestooten [Heer] /
 noch' kunnen sich opzichten.

1 in sijne oogen.

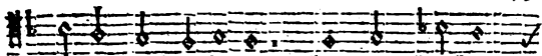
De XXXVII Psalm.

5.

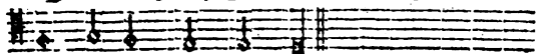
A **E** **stoot** dij niet ter sake der onvrouwen;
 en ijvert niet op die [hier] onrecht doen.

2 **D**ij worden toch als hoij rasz weggenomen;
 en vallen af als kruyden † verz

B en' † groen. 3 **H**oopt op den Heer / wilt 'tgoede

'tgoede toch najagen: bewoont het land/

en' wilt de waarheid voe'n.

4 Hebt in den Heer toch all dijn welbehagen;
dijns herten lust sall hij dij doen voorwaar.

5 Wilt dijnes weegs dij aan den Heer gedragē: C
en' hoopt op hem/hij selfs maakt [alles kilaar].

6 Hij sall dijn recht gelijk een licht voorbzin-
gen:

en' dijn gericht gelijk [oft] middag [waar].

7 Swijgt [vooz] den Heer / wacht op hem D
sonderlingen/

en' stoozt dij niet op die voozspoedig spoed
op synen weg; en' pleegt verbloukte zingen.

8 Staat af van toozn / en' laat den graimen B
in oed;

en' stoozt dij niet; om quaad daardooz te plegē.

9 Want 'tboose volk sall worden uytgeroed:

Die op den Heer verwachten daarentegen
die sullen d'aerd beerben [van den Heer].

10 [Wacht] weynig tijds de boos' is uijter F
wegen:

merkt op sijn' plaats' / men vindter hem niet
meer.

11 Dootmoedige die sullen 'tland beerben; P
en' sich in vzeed' verlusten eben seer.

12 De godloos' soukt den bromen te bederbē: G
en'

en' knerst op hem. 13 De Heer spott sijner
[meest];

4 hij siet toch dat sijn dag aan komt [van sterbē].
14 Het godloos volk heeft 't swaerd [ganz on-
bezeesd]

op die verdzucht en' arm is/ uijtgetogen
en' haaren boog/ om hem te doo'n/ gepeesd.

Om te verlaan [all'] die [na] vroom [heijd
poogen].

15 Haar eigē swaerd fall in haarē herte gaan;
ontstucken moet [haar pijl en'] haare bogen.

I 16 Het weijnig goed van eenen vromen man
21' 4 [is] meerder schatt dan all' der boosen goeden:
17 Want 'sboosen erm fall [God] in-stucken
laan :

Maar doch de Heer die onderstuent den vroe-
den.

K 18 'Tis [God] de Heer die 'svromen dagen
kent:

haar erf [fall hij] in eeuwigheijd [behoeden].

19 Ter booser tijd is hun geen' schād' ontrent:
in hongers tijd sijn sij versaad gebleven.

L 20 Doch 'tgodloos volk vergaat noch [op het
end] /

Als lammer bett so [sijn] God haters eben;
sij sijn vergaan/ als rook so gingen s' he'en.

M 21 De boos' ontleent ook sonder we'er te geven:
medoogēd' [is] de vroom/ en' schenkt met een.

22 Want die van hem gesegend [sijn in segen]
die sullen d' aerd [noch] tot haar erf betre'en:

Maar

Maar die van hem verbloukt sijn daaren-
tegen.

die sullen [t'saam noch] worden uijt gebluszt.

23 De Heere richt des menzen gang ter degé: N
aan sijnen weg heeft hij ook sijne lust.

24 Andien hij valt men stoot hem niet om
verden:

mits hem de Heer de hand selfs onderrust.

25 Wyl was ik jong/ook ben ik oud gewerdē/ O
doch sag noijt [dat] de vroom' verlaten [lag]
noch' dat sijn saad vroom bedeld' [hier op aer-
den

26 Meddoogentlick leent hij uijt alle dag':
dies word sijn saad met segen overgoten.

27 Wylt af van 'tquaad/maak dat gij 'tgoed p
betrach':

En' eeuw'ig sult gij wonen [onverdzoten].

28 Want [God] de Heer heeft 'trecht lief
[ende waard]

noch' en verlaat [geen van] sijn' gunstgenoten:
in eeuw'ighejd s' worden sijn bewaard:

doch word het saad der boosen ganz verflondē.

29 Het aerdzijk word dē vromē' aangepaard: Q

Daar sullen sijn op wonen t'allen stonden. 3 P 6

30 'Tis 'svromē' mond die [staag] vā wijshejd R
hout:

en' sijne tong' die sall het recht vermonden.

31 [Mits hij] in 'thert de wett sijns Gods
[behoud]:

niet wankelbaar en sall sijn hoetstapp wesen.

32 De godloos is't die on dē vromē' schouwt: S

Hij soukt dat hij hem ommebzeng' mits dese.
 3: [Doch] laat de Heer hem niet in sijne hand:
 verwijst hem niet al word hij schoon verwesē:

T 34 Wacht op de Heer / [wacht op sijn onder-
 stand /]

Houd sijnen weg: en' hij sall dij verhoogen /
 op dat gij mogt. 'tland erven ['tganze land]:

De boose sult gij sien [vooz dijnen oogen.
 gij sultse sien] heel uijtgeroeid tot niet.

V 35 Als g dat de boos' sich schzick'lick ging ver-
 toogen;

en' dat hij sich wijd ende breed op stiet
 niet anders dan de groene lauter-boomen.

36 Doch hij ging dooz / en' henē was hij siet:

Ik sochte hem / doch kond hem niet bekomē.

W 37 Lett op de vroom' / siet de opzichten aan;
 de breed' [is] toch het eijnde van den vromē.

38 Doch sullen [all'] d'oubzome tsaam ver-
 gaan;

der boosen eijnd sall ten verberbe raken.

X 39 Maar' s'vromē heijl [sall] vādē Heer [ont-
 staan];

Sijn' sterkt' [is hij] in tijde van nood-saken.

40 Voozwaar de Heer die sall hem [in der
 daad]

behulpig sijn / hij sall hem vzij ontflaken /
 en' [voozds] behoe'n vooz boos' [en alle quaad]
 ja [in behoed] sall hij hem salig maken;
 om dat hij sich in hoop' op hem verlaat.

5.

2 **S**traff mij niet in dijnen tozen [naar
 behoozen] Heer / dat gij mij niet kasti
 in verbolgentyjd ontvanken. 3 Want
 gesonken sijn dijn' pijlen diep in mij.

Dijne hand daalt [nu al weder]
 op mij neder.

4 Ganz mijn vleesz is ongesond
 mits dijn' toorn: 'tgebeent' heeft mede
 † rust noch † brede
 dat ten opsicht mijner sond'.

5 Want mijn' ongerechtigheden
 sijn getreden
 boven mijnen kopp boozwaar;
 ja sij sijn mij boven mogen
 [opgetogen]/
 als een lastig pack / te swaar.

6 Stinckent' sijn mijn' etterbuilen
 voll van builen;
 dat om mijner dwaasheijð will'.

7 Kromm en' sloomm ben ik geslonken/
 ne'er gesonken

met een all te groot verschil:

Heel den dag gaa ik daar henen

[kuchen/ stenen/]

[siende] swart [van treurenisz].

8 Want voll vuyls sijn mijne dermet
mits [och erinen]
niet heels in mijn vlesz en is.

9 Wacht loos ben ik [ne'er gesmeten]
ganz verleten:

[ja] ik' bzull so klopt mij' thert:

10 All mijn wenz [komt] booz dij [blachten];
mits mijn suchten
dij/ Heer/ niet verbozgen werd.

11 Therte sweeft mij ginz en' weder/
[op en' neder]

mijne kragt begeeft mij [Heer]:
selfs ook mijner oogen klaarheid/
in der waarheid
sij en sijn bij mij niet meer.

12 'Ksic mijn' bzunden ende magen
van mijn' plagen
heel besijdelwars af-staan;
en' mijn' naasten verre swehen.

2 P 6

13 Die mijn leven
sonken/ leggen lagen aan/

So dat die mijn quaad besteken
qualick spreken:

staag versinnens' ober: oed.

14 Waar' ken hooz als een [doof-domane]/
als een stomme.

Die den mond niet open doet.

15 Iken als een die [doof gebozen]
niet kan hooren;
in wiens mond geen we'erspraak' [is].

16 Gij Heer / want ik op dij wachte/
sult [mijn' klagte]
Heer mijn God verhooren [wis].

17 Want ik sprak dat geen' van alle
bij gevalle
mijnent halven sich verblij;
als mijn' voeten struijk' len wouden/
sij dan souden
trotzig worden over mij.

18 Want ik staa gered tot hinken
[kiste de linken]
mijner smart' staag voor mij staan.

19 Als ik mijne misdaad konde/
om mijn' sonde
ben ik ko'nerlick belaa'n.

20 Ja [selfs] mijne wederstrijders
worden [wijders]
levendig gesterkt [o Heer]:
ende die mij t'onrecht haten
die gelaten
noch veel meerder ende meer.

21 Die mij quaad voor goed vergelden
[die mij schelden]
sijn mij tegenstrijdig [siet]/
overmits ik na het goede
blytig spoede.

22 Heere en verlaat mij niet / Google

© mijn

○ mijn God wilt van gelijken
toch niet wijken

[wijkt] van mij [niet] all te wijd.

23. Wilt tot mijner hulp' haast keeren ;

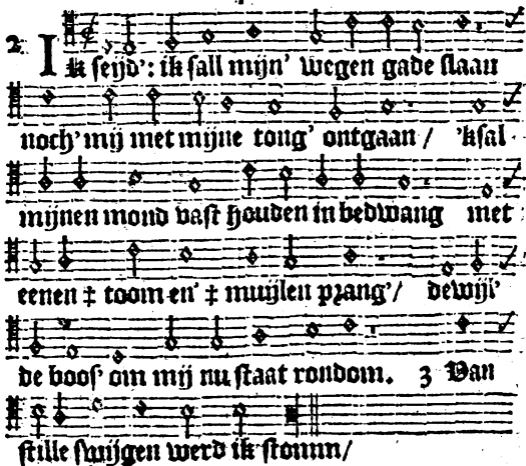
Heer [der heeren/]

[gij die] mijn verlosser [sijt].

1 mijn.

De XXXIX. Psalm.

4.

2.

Ik seyd': ik sall mijn' wegen gade slaan
noch' mij met mijne tong' ontgaan / 'ksal
mijnen mond vast houden in bedwang met
eenen † toom en' † muylen pjang' / dewijl'
de boos' om mij nu staat rondom. 3 Van
stille snijgen werd ik stonn/

Ik hebbe [voords] geswegen van het goed:
en' mijne snarte werd verwoed.

4. Van binne werd mijn hert verhitt [alhier] /
in mijn gepejns outstak een vier :

Ik hebb gesejd met mijnen eijgen mond.

5. O Heer maakt mij mijn eijnde koud/

[Dat ik] de maat van mijne dagen [kenn'];
en' wete van wat tijd ik ben.

6. Mijn' dagen brengt gij tot een handbreed
ook [is] mijn tijd vooz dij als niet: (siet/
maar ijdelheid en isfet in der daad
met ijder menz [hoe vast] hij staat/ Selah.

7. Voerwaar de menz en wandelt maar sit:
om niets is't datse woelend' sijn: (schijn/
hij raapt en' schrypt het overhoop met all/
noch' weet niet wie het bueren sall.

8. En' nu o Heer waar op wacht ik [als noch]! P. 4.
op dij berust mijn' hope toch.

9. Maak mij van all' mijn' overtreding' vry:
brengt 'sdwaasen sinned' niet over mij.

10. 'Kwerd stomm/noch' liet oijt mijn e' mond
om dat gij't [Heere] hadd gedaan. (opgaan:

11. Wend dijne plaag' van over mij verr' af:
'kbeswijk vooz dijner handen straff.

12. Als gij den menz kastijdingen opleijt
om sijne ongerechtigheid/

so is't dat gij all sijn gewenst' [o God]
verlijten doet gelijk een' mott:

de menz en is maar ijdelheid/ merk dit.

13. O Heer verhoort mij als ik bidd/

Laat mijn geschrei dij toch ter ooren gaan:

en' sijt niet doof tot mijne traan/
want ik een gast/een vromdeling vooz dij/
gelijk all' mijne vaders/ sij.

14. Laat van mij af/ dat ik tot sterkte wenna;
eer dat ik gaa/ en' niet meer beu.

4.

2 **I** Ik hebb den Heer all wachtēde gewacht:
 ook quam hij af tot mij wars vord / en
 heeft mijn schreien aangehoord. 3 En'
 buijt den putt des bzuizens mij gebragt /
 Diep uijt den modderlijke: hij heeft ook
 van gelijke' op eenen vasten steen mijn'
 voeten [voor geweld] recht obereijnd ge-
 steld; en' mij so he'en doen tre'en.

4 Hij gaf mij ook 'nieuw' lied in mijnē mōd/
 den lof-sang onsen God [ter eer].
 veel sullen't sien / en' vzeesen seer:
 en' op den Heer vertrouwen [t'allen stond].
 5 Wel dien / die in vertrouwen
 sich aan den Heere houwen;
 en' die niet om en sien

na opgeblase / noch
na die tot valz bedrog
sich neigen boven dien.

6 Gij Heer / mijn God / gij hebt gemaakt
[gewisz]

dat dijner wond'ren / dat van dijn'
gedachten t'onswars so veel' sijn
dat daar voor dij geen reek'nen aan en is :
foud ikse dan vermonden
en' spreken' uijt; om konden
sijn sij mij veel te veel.

7 Geen' lust en hebt gij toch
aan offerhande / noch'
aan offerwerk van meel.

[Maar] gij hebt mij de ooren ganz doozboozd
byandoffer hebt gij niet begaerd
noch' sonden-offer [hier op aerd].

8 Doe sprak ik / siet / ik ben ; hier rechteboozd
van mij staat [daar beneven]
in 'tbouk der schrift geschreven.

9 Mijn God 'tis mij een' lust
dat ik dijn' wille pleeg:
so dat dijn' wett ter deeg
diep in mijn hert [berust].

10 Ik hebb getuigt van dijn' rechtvaerdig- P. 4.
in veel' vergaderingen / siet / (hejd.
mijn' lippen en onthoud ik niet ;
gij we't et Heer. 11 Ik hebb dijn' gerechtig-

hejd
noyt in mijn hert geloken ;

'khebb

Ik heb van dijn' trouw gesproken/
 [ik heb:] dijn heyl [verklaard]:
 dijn' gunst' / dijn' waarhejd Heer
 en heel ik nimmermeer
 daar vele sijn vergaard.

12 Sij Heer onthoud mij dijne gunsten niet:
 dat dijne heyl-sucht mij [toch spaar']
 en' dijne waarhejd steeds bewaar!

13 Want mij omringt ontallick veel verdriet:
 mijn' ongerechtigheden
 die hebben mij bestreden:
 Ken hebse niet beschoud:
 sij sijn all meerder wisz
 dan 'thaar mijns hoofdes is/
 waar door mij 'thert verflout.

14 'Tgelieve dij o Heer mij te behoe'n;
 Heer help mij haast. 15 So sullen noch
 beschaand en' schaamrood worden toch
 sij die mijn siel [hier] souken te verdoen:
 sij sullen schaamrood vlijden/
 die in mijn quaad verblijden.

16 Ook sullen die [uijt haat]
 mij seggen ha/ ha/ [ha]/
 verdelligd worden [draa]
 tot loon van haaren sinaad.

17 Elk die dij soukt sall in dij seer verblijd
 en' vrolick sijn/ dat die dijn heyl
 beminnen seggen - sonder feyl/
 De Heere sij verheven verr' en' wijs.

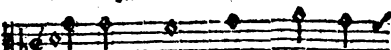
18 Ik ben bedrukt/ en' errem/
 doch sall de Heer [och errem].

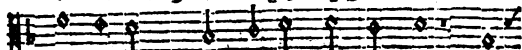
om mij noch denken [siet]:
 gij [die] mijn hulp' [altijd]
 en' mijn verloszer [sijt]:
 mijn God vertoef toch niet.

1. gekomen, 2. altijd.

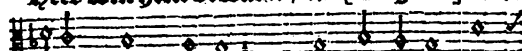
De X L I. Psalm.

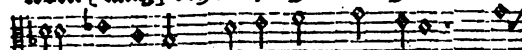
3.

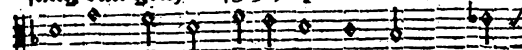
2 V V El hem die [hier] goed arms is:

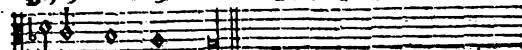
 God bezijd hem in den boosen tijd. 3 De

 Heer will hem bewaren/ en' [ten goe'n] in't

 leven [lang] behoe'n; groot in geluck en'

 salig van gelijk sij hij op 'taerdterijk: dat

 gij hem toch niet overgeeft [te pand] in

 sijnes vijands hand.

4 De Heer sij hem een stuenzel] t'eenemaal]
 op 'tbedde sijner quaal':.

sijn ganze bedd hebt gij geschudd [gespreijd]
in sijne swackighejd.

5 Ik sprak: o Heer ontfermt dij mijner [noch];
geneest mijn' siele toch;

'Ikhebb tegens dij gesondigd [in der daad]

6 Mijn vijand wenzet mij quaad:

Wanneer sall hij toch sterben? en [te saam]
vergaan [met] sijnen naam?

7 Besoukt hij [mij] so liegt sijn [listig] hert/
hij word in 'tquaad verwerd:

hij spreekter van uijtgaand'. 8 Ook momp's
len [sij]

mijn haters over mij;

ja over mij verdencken sij [all] 'tquaad
[het welk] mij tegen [gaat].

9 'tboos woord [sejt elk] is diep in hem ver-
doek sall hij die daar leijt (spreijd/
niet we'er opstaan. 10 Ja selfs mijn vrede-

op wien ik hebb gestuend/ (vruud/
die mijn brood at / hief tegens mij [ten toog]

de verzenen om hoog.

11 Doet mij genaad' o Heer / verquickt mij
so loon ik het hun noch. (och/

12 Dijn' lust tot mij / die weet ik hier aan/
wanneer mijn vijand niet [siet]/

om mij en juijcht. 13 Ik [gaa] in vroomhejd
gij hebt mij vast doen tre'en/ (he'en):

en' mij gesteld in eeuwighejd vooz dij.

14 Dat God gesegend sij
Israels God van nu tot immermeer:

[och] amen/ amen [Heer].

HET TWEEDE BOEK
DER PSALMEN.

De XLII. Psalm.

4.

4 **S** als 'thert hijgt na de beken/ hijgt
 mijn' siel' o God na dij. 3 Na God doest
 mijn' siel' [ontsteken]/ na des levens God
 [doest sij]: wanneer sall ik komen dan en'
 voor Godes aanschijn: staan? 4 Mine
 tranen sijn mijn' spijs 'sdaags en 'snachts
 [op veler wijs]:

Als ik daaglicks hoor vermanen:
 waar [is nu] dijn God. 5 Ik stort
 mijne siel' uijt in mijn' [tranen]/
 als ik daarom denkend' word/
 hoe ik met den hoop quam tre'en/
 hoe ik met hun sedig be'en

tot aan Godes huys quam treden
met de stemm' der byolickheden/

Met de stemm' van lof-gefange/
[en'] veel danzend volk [daar bij].

6 **Mijne siel' wat sijt gij vange/
waarom woelt gij binnen mij?**

**Wacht op God ik sall hem noch
lobende belijden toch:**

[lobende met lof-gedichte]
Theijl van sijnen aangesichte.

7 **Mijne siel s God [almagtig] /
gaat sich binnen mij verlaan:**

daarom ben ik dijns indachtig
al van over den Jozdaan/

Hermon/ 'tkeijn gebergt' [in't suijs].

8 [Daar] de afgrond overluid'
tot den afgrond krijt op 'tzuysen
van [all'] dijne water-fluisen.

9. 3. **Dijne stozmen ende stroomen
sijn all' over mij gebloo'n.**

9 [Doch] de Heer [is] 'sdaags [gekomen
en] heeft mij sijn' gunst' geboo'n/

sijn gesang [is] mij 'snachts bij:
[ook is] het gebed [van mij]

tot mijns levens God [geweken].

10 **Ik sall tot God mijn' rotze spreken:**

Waarom gaat gij mijns vergeten?

Waarom sweef ik aller kant

[siende] swart [van d'zuck' verflaten]
onder 'svijands' wreede hand?

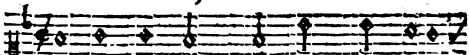
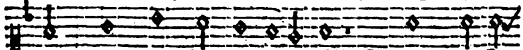
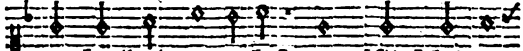
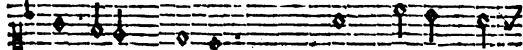
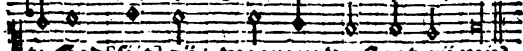
11 ['Tis] ter dood toe [mij een' stuer']
 alle mijn gebeente duer/
 [als nu] mijne wederstrijders
 mij [aldus] beschimpen [wijders]/

Als sij mij [noch] daaglicks bragen:
 [wel] dijn God [wel] waer [is] hij?
 12 Wat sijt gij mijn' siel' verslagen/
 waarom woelt gij binnen mij?
 wacht op God/ ik sall hem noch
 lobende belijden toch;
 'theil mijns aangesichts/ [mijn leven/]
 en' mijn God [is hij gebleven].

1 gesien worden.

De XLIII. Psalm.

5

R
 Zicht mij o God / bedingt mijn' sake

 voor een volk sonder medelij: [maak dat] de

 man [mij niet en nake] met [sijn] bedrog

 en' boose [wraake]. 2 Want mijner sterk-

 te God [sijt] gij/ waarom verstoot gij mij?

Waarom

Waarom moet ik mij heenen wenden
swart [siende van verflagertheit]
mits 'svijands overlastig schenden?

3 Wilt mij dijn licht/ dijn' waarheijt senden:
die mij tot aan den berg geleijt'
van dijner heijligheijt:

Die mij tot binnen dijn' woonsteden
[noch] in geleijden [met gesank].

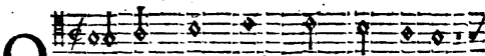
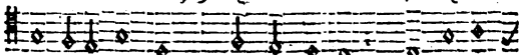
4 Ik sall tot Godes outaar treden/
tot God de vzuegd 1 der vzolichheden:
'ksall God/ mijn God / op harp-[geklank]
dij singen lof en' dank.

5 Wat sijt gij mijne siel' verflagen/
wat woelt gij binnen mij so seer?
wilt dij in hoop' aan God gedragen/
'ksall hem toch loben 2 all' mijn' dagen:
[hij is] mijns aanschijs heijl; [mijn eer]
mijn[eenig] God [en' Heer].

1 mijner. 2 noch.

De XLIV. Psalm.

4

2 **O** God wij hoorden 't niet om' ooren:

en' onse vaders [hier te voeren] die deden
ong

ons dijn werk verstaan / bij haaren tijd /
 van ouds gedaan. 3 Gij hebt de hejdenen
 verjaagd met dijne hand / en' deef: doen
 groeien: gij hebt de volken [hier] geplaagd /
 en dese schotig op doen bloeien.

4 Want dooz haar swaerd is't niet gekomen
 dat sij 'tland hebben ingenomen /
 haar erm en deed hun geen bescherm:
 maar dijne rechterhand / dijn erm /
 en' tlicht dijns aangesichts [vooz dij] ;
 gij hadd aan hen toch een behagen.

5 Mijn koning selfs o God [sijt] gij /
 gebied dat Jakob werd ontflagen.

6 Wij sullen dooz dij onse benijders
 met hoozen stooten: onse bestrijders
 die sullen wij [nu all' te saam]
 vertreden [Heer] in dijnen naam.

7 Want op mijn' boog' vertrouw ik niet:
 mijn swaerd en fall mij niet bezijden.

8 Maar gij doet ons behouden [siet]
 vooz alle die ons wederstryden.

Gij maakt ons haters ter oneere.
 9 Wij roemen daaglicks in den Heere/
 dies sullen wij altoos [den lof]
 dijns naams belijden [van nu of]; Selah.
 10 Nu sijt gij verr' van ons getre'en/
 en hebt ons schaamrood doen beswijken:
 noch toogt met onse legers he'en.
 11 Gij deed ons voer den vijand wijken:

En onse haters [sijn gekomen]
 die hebben't all ten beut genomen.
 12 Tot slacht-vee hebt gij ons bereijd;
 en door de hejdenen verspreijd.
 13 Dijn volk verkocht gij sonder haat/
 so dat gij niet verob're: konde.
 14 Gij stelt ons t'onser buijren smaad;
 tot schimp en spott allom in 'tronde.

15 Gij maakt dat wij den hejd'nen [eben
 als] tot een spreekwoord [sijn gebleven];
 de volken schuddebollen [blij].
 16 Mijn' schand' [is] ganz den dag voer mij;
 mijns aanschijns schaamt' heeft mij bedeckt.
 17 Dat om de stemm' des laster-sprekers/
 dat om de stemm' die spott' lick geekt.
 om 'svijands will' en sijns selfs makers.

18 All 'twelk [wij] ons bejegend [weten]/
 doch hebben dijner nojt vergeten;
 noch met een' trouweloosen grond
 gehandeld [Heer] in dijn verbond.
 2. P. 19 Ons hert heeft sich niet omgesett:
 4. $\frac{1}{2}$ nojt weck ons voet van dijne wegen.

De XLV. Psalm.

20 Of gij in 'sdaaks kuis ons verplett:
en' met 'sdoods schaad'we hadd onnlegen.

21 So wij nu hadden [met voorzucten]
den naam van onsen God vergeten;
en' onse handen [so bebleekt]
tot eenen vzenben God gestreckt:

22 En soud ook onse God wel niet
sulks hebben kunnen ondergronden?
want hij is't die daar kent [en siet]
der herten hejmelicke [vonden].

23 Men siet ons daaglicks om dij slachten/
so dat' ons als slacht-schaapen achten.

24 Ontwaakt toch/waarom slaapt gij Heer?
waakt op/ verstoet ons niet ; te seer.

25 Waarom wend gij dijn aanschijn of ?
vergeet ons bang / ellendig leven?

26 Want onse siel bujgt tot in 'tstoff:
de buijk wilt ons aan d'aerde kleben.

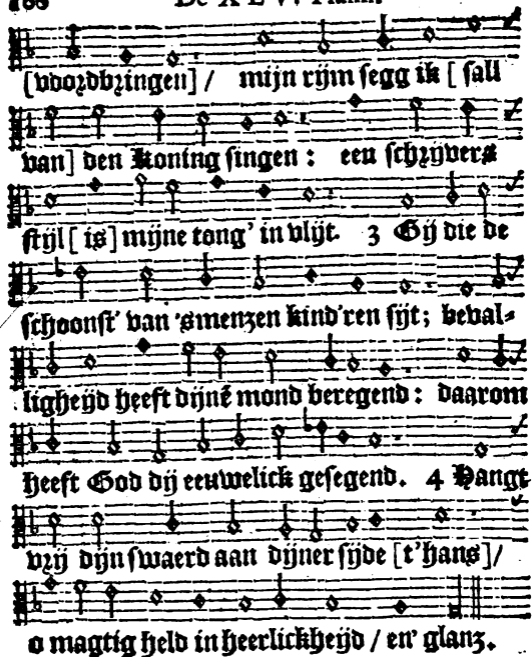
27 Maak dij toch op [o Heer der heeren
en' wilt] tot onser hulpe [keeren];
† verlost † versoent ons toch [alleen]
om dijne onfermhertighe'en.

1 geplant. 2 Gode. 3 altoos.

De XLV. Psalm.

4.

2 M
Ain hert stopt uijt [het fall] iet goeds
voord

[voorzdzingen] / mijn rijn segg ik [fall
 van] den Koning singen : een schryvers
 stijl [is] mijne tong' in blyt. 3 Gy die de
 schoonst' van smenzen kind'ren sijt; bebal-
 ligheid heeft dijne mond beregend : daarom
 heeft God dij ewelick gesegend. 4 Hangt
 by dijn swaerd aan dijner syde [t'hans] /
 o magtig held in heerlickheid / en' glanz.

5 En' maakt dat gy in dijn zieraat [en' klaar-
 heyd] (heyd/
 voozspoedig treed / rijd op het woord derwaar-
 sachtmoedigheid / gerecht'heid : en' mits dien
 fall dijne , hand dij wonderen doen sien.
 6 Dijn pijl [is] scherp / 'volck valt by onder
 handen : (anden.
 sij [daalt] in 'thert van 'skonings [dood] by-
 7 Dijn

7 Dijn steel o God [duijt] eeuwig [vā] steeds
[af]:

de staf dijns rīks [is] een oprechte staff.

8 Gij hebt 't recht lief/ en haat het godloos
wesen/

de Heer dijn God heeft dij gesalvd mits desens
met vzeugden [salf en' soeten] olj- [bloed]
veel meer dan [hi] dijn' mitgenooten [doet].

9 Van mirre [sijn] ook alle dijne kleeden/
van aloë/ van kassja: [gij komt treden]
uijt dyn palens met schoon ijbooz verzierd/
van waarmen dij in groote vzeugde viert.

10 De dochters [selfs] der koningē [die houwē p. 42
sich] in dē rang van dijne staet-jonkvrouwen:
de bruid sitt daar aan dijne rechter hand
in louter goud van Ophijr ['trijke land].

11 Hoort dochter/ siet/ en' neijgt dijn' oogen
nader:

vergeet dijn volk/ en' thuis van dijnen vader.

12 Op dat dijn zier den koning wel gemced:
hij [is] dijn Heer/ so valt hem dan te voet.

13 De dochter Zo2 fall/ met 'svolks rijkste
[heeren]/

dijn aangesicht met [groot] geschenk bereeren.

14 [Siet toch hoe] fraij [sich] skouings doch-
ter houd]

inwendelich: haar kleet [is] dicht van goud.

15 In stickzel-werck [en' zierelike tooning]
so wordse [van] gebragt tot vooz den koning:
men brengt vooz dij de maagdekens [gereed]
met haar gesleey van speel-genooten meed.

16 Men bzingse daar met bzuegd en' bzolickheden;

die tot 'tpaleijs des konings [dan] intreden.

17 'Tijn' kind' ren[ook] die sullen[aan end' aar als in de plaats' van dijne vaders staan: tot vorsten sult gij die op aerden stellen.

18 'Ksfall dijnen naam van stamm' tot stamm vertellen:

Dies sullen [al:] de volken [te gelijk]

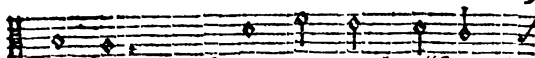
dij loven [bser] altoos/ en' eeuwelijk.

A sechrehand.

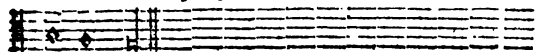
De XLVI Psalm.

3.

2 **G**od [is] 'vertreckt daar wij toetreden/
 een sterkt': een' hulp' in angstigheden [ver-
 socht en'] onderbonden meest. 3 En daar-
 om sijn wij niet bezeesd al keerde 'taerd-
 rijk opwaers neder: al werd' 't gebergte
 [dooz ontweder] in 'herte van de see
 ver-

verboerd. 4 Haar' waatren bruijden /

omgeroerd :

Al quam 'tgebergte [daar beneben]
 dooz haar' onstuymigheijd te beven.

5 De beken van de waterblo'en
 [sijnt die] Gods stad veel vruegd aan doen.
 het heijligdomm [der heijligheden] /
 des allerhoogsten Gods woonstedent.

6 Daar God in 'tmidden bij haar [sweeft]
 in bougen datse niet en beeft:

God laatsse dooz sijn' hulpe gade /
 met 'tkrieken van den dageraade.

7 De heijd'uen maachten groot gebaar ;
 de rijken roerden sich te gaar :

hij dreef sijn' stemme wijd en' verde /
 so dat het aerdzijk dziftig werde.

8 Met ons [is] de Heer Zebaoth : P. 2¹/₂
 ons hoog vertreck [is] Jakops God / Selah.

9 Komt' toch / en siet des Heeren werken ;
 die hij gesteld heeft [aan te merken] ;
 hoe woest het op der aerden woed.

10 Hij die den kring opshouden doet
 tot aan het uijterste der aerden /
 hij die de bogen breekt / [de swaerden] /
 de spijzen klieft [met sijne hand] /
 de wagens met den viere brand.

11 Laat af [spreekt hij] en' willet leeren/
als dat ik God [ben/ Heer der heeren]:
verhoogd sall ik [in glanz en schijn
selfs] onder [all'] de heid'nen sijn/
ook sall ik [noch in hooger waerden]
verheben worden [hier op aerden.

12 Met ons [is] de Heer Zebaoth:
ons hoog vertreck [is] Jakops God / Selah.

De XLVII. Psalm.

4 $\frac{1}{2}$

2 **V**olken all' te saam slaat de handen
t' saam: juychet Gode [all'] met blij lof-
geschall. 3 Want de hoogst' [in eer is]
een vreeslick Heer: een groot koning
[groot] over saerdijks [schood]. 4 Die
de volken stelt onder ons [geweld]: die
de luijden [doet] onder onsen voet.

5 **H** heeft ons bereijdt:

Jakops heerlijkheid

2 wiens liefd' hem verhuegd/ **S**clah,

6 **G**od treckt op met vruegd:

[en] de **H**eer [met sank]
met trompetten klank.

7 **S**inget **G**ode [blij]

singet: singet [vrij]/

sing't den koning [sing't].

8 **W**ant als koning [dwingt]

God 'tganz aerdterijk/

sing't verstandelyk.

9 **G**od beheerzt in magt

'thejdenen [geslacht]:

God sitt op den troon

sijner heijl'ge woon.

10 **D**es volks vorsten slaan

met de volken aan

van dien [grooten] **G**od

Abyhams [eenig lot]/

want **G**od voert op aerd

[beijde] schild [en' swaerd];

hij is [die sich toegt]

treffelick verhoogd.

1 tot ons erfdeel verkoren. 2 dien hij lief heeft. 3 oefen.

D XLVIII. Psalm.

3.

2 **D**e **H**eer [is] groot/en' hoog-beroeind:

in onses Godes stad / [genoemd ;] de
 berg van sijner heyl'g' eerwaerden. 3 Wan
 landschapp schoon / een' vzeugd der aerden/
 [het is] Zions berg sij ligt tegens 't Nooz-
 den [aan gesticht : 'ris] de stad des groo-
 ten koning'. 4 God die is in haare woo-
 ning als een hoog vertreck [verheben/
 als haar scherm] bekend [gebleven] .

5 Want siet de koningen [op aard]
 sijn bij malkanderen vergaard ;
 sijn sijn te samen opgetogen .

6 So sij dit sagen . [voor haar' oogen]
 waren sij verwonderd : eest :
 [ook so] werden sij bezesd /
 hebbende de blucht genomen .

7 Schyck is hun daar overkomen

[ende]

[ende] smarte [wederbaren]
so als eener die fall baren.

8 Gij singt de schepen van de see
selfs met den Oosten-wind ontwee.

9 Gelyk wij't hebben kunnen hooren/
so hebben wij't ook kunnen spooren

in de stad Gods Zebaoth/

in de stad van onsen God ;

die God eeuwig vast fall grondé. Selah.

10 Wij sijn die / die [tallen stonden]
aan dyn' gunst' o God [en' kragten]/

in midden in dyn' tempel dachten.

P. 2^z

11 Dijn weem [is] als dyn naam bekend

o God/ tot aan des aerdryks end/

[ja] dijve rechterhand is [mede

een' hand] voll van gerechtighede.

12 Zions berg sij toch verhuegd/

Judaas dochters ganz verbruegd

om dyn' richten. 13 Gaat al bozens/

gaat om Zion : tell't haar' torens.

14 Set t uw hert op haar' bolwerken :

wilet haar' palejsen sterken.

Dat gij't den nageslachte kond't.

Want des God [is] t'allen stond.

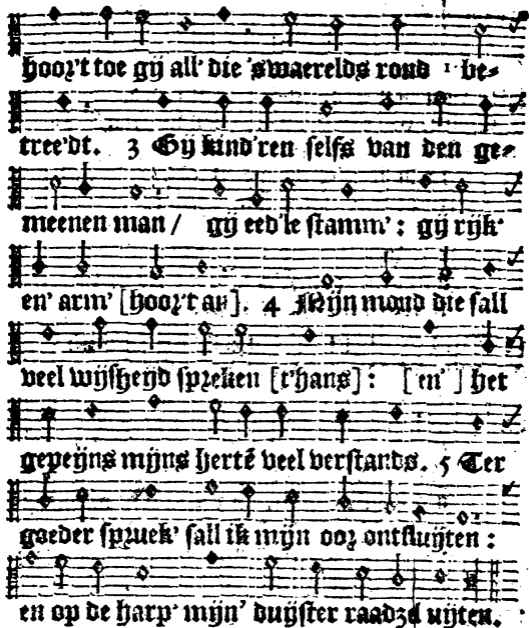
[God] oise God in eeuwigheijden :

ter dood de fall hij ons geleyden.

De XLIX. Psalm.

4.

2 **G** ! volkz' hoor't dit al-tesaain [en' we'er] :
E 6. Google hoor't.

hoor't toe gy all' die 'swaerelds rond' be-
 tree'dt. 3 Gy kind'ren selfs van den ge-
 meenen man / gy eed'le stamm' : gy rijk-
 en' arm' [hoor't an]. 4 Mijn mond die sall
 veel wijshebd spraken [t'hans] : [in] het
 gepeijns mijns hertē veel verstands. 5 Ter
 goeder spruek' sall ik mijn ooz ontslijten :
 en op de harp' mijn' duyster raadze uijten.

6 Waaron is't toech dat ik [so] vreesen soude
 ter booser tijd [wanneer men mij benadwt] ?
 [wanneer de boos'] om mi[nu] staat gereed /
 d'ong' rechtighejd mij [op] de verze[n] [treed] ?

7 [Daar sijnder veel] die stuenē op haar goed;
 en' roemen sich haars rijkdoms overbied.

8 Een menz en is den and'ren geen behoe-
 der ;

noch' geē ranzoen bij God voez sijnē broeder.

- 9 Want [all] te dier is haarer siel' ranzoen/
 en' nimmermeer en kan men sulks iet doen.
 10 Als dat een menz noch eeuwig leven sou':
 en' sonder dat hij 'sgrafs [verderf] aanschoude,
 11 De wijze toch die sterven/ so men siet/
 de sott' en' dwaaf' gaan [all] te saam te niet;
 en' [all] haar goed blijft vrenden ten gerijve.
 12 'Eligt hun in 'thert dat haar gebouw steeds
 [blijve]/

En' dat haar' hutt' [blijft] stammelick [be-
 roemd]:

[so dat] men 'tiand naar haare naamen noemt.

- 13 Daar doch de menz niet steeds in eer' blijft
 staan;

maar word gelijk de beesten/ die vergaan.

- 14 Dees haare weg [is] hun een dwaase bond/ p. 52
 noch hangt haar' stamm' aan [t'woord van]
 haaren mond/ Selah.

- 15 Men sals' als bee in 'tgraf ter hellē leijden/
 [de dood sall hen] de dood die sals' af weijden/

Doch 'throme volk dat sall ten morgen-tijd
 [selfs] over hun [noch] heerzē [verr' en' wijs]:
 en' haar gedaant' wijt haare woon [geruckt]
 sall [in] het graf veroud'ren [ne'er-gedruckt].

- 16 Maar God [de Heer] sall mijne siel' ont-
 slaan

wijt 'sgrafs geweld: en' mij in gunst' ontfaan/
 Selah.

- 17 Als nu een man rijk word / en wilt niet
 schromen;

als nu de eer' sijn hujs heeft toegenouwen.

18 Want als hij sterft neemt hij niets mee
met all;

so dat zijn eer hem niet nabolgen fall.

19 En want hij [nu] terwijl hij heeft geleefd/
zijn siele [selfs volt op] gesegend heeft:

so fall men't dij aanprijzen [als voor goed]
dat gij dij selfs ook goed gemack aandoet.

20 [Doch] somen tot haar baad'ren stamm'
intrede;

zij sullen 'licht niet sien in eentwighede.

21 De menz die [hier] in [staat er] eere [leest]/
en geen verstand [geen' rechte wijsheid] heeft:
is met het vee in een' gelijken staat/
welck t'eenemaal [met lijf en siel'] vergaat.

1. bewoonet.

De L. Psalm.

4.

1. **D**us] spreekt de Heer de God der goden

[dan] / en' taerdzijk roupt hij; van den

opgang an der sonne-straal tot aan den

ondergang. 2. Vist Zion herr' de alder-

schoonst' [in rang] komt God in glanz

ten

Een terend vier sall vooz hem henen gaan :
en' rondom hem een groote storm ontstaan.

4 [Als] hij van hoog den hemel / 'taerdzijk-
om [all] sijn volk te richtē / roupen sall. (dal/

5 Vergadert mij [all] mijne gunst-genooten,
die mijn verbond met offerhande sloten.

6 De hemel selfs verkondigt [vooz gewisz]
sijn' g'rechtigheijd : dat God selfs richter:
[is] / Selah. (lick/

7 Doozt gij mijn volk/ ik spreek; Ik segg opent-
gij Israël: [dijn] God dijn God [ben] ik.

8 Ken straff dij niet om dijne offeranden:
noch' offers ook/ die stedes vooz mij branden.

9 Ik sall uijt dijn hujs geen' vaerse: geenē bock
en sall ik toch aanvaerden uijt dijn hock.

13 Want all 'tgediert' is mijn van ['tganze]
woud/

en' twee dat sich op : so veel' bergen houd.

11 [So dat] ik 'volugg' op [all] 'tgebergt' er-
kenne ;

en' twild des velds [gelijk als] bij mij [wenne].

12 Ken sejd't dij niet / of ik schoon hōger hadd; P. 7.
Want d'aerd is mijn met haaren vollen schatt.

13 Word ik dan noch met fierē blees; geboed;
oft

oft ook gelaafd met drank van bocken-bloed?
 14 Wilt Gode 'tlof opoff'ren [t'eenemalen]:
 en' dijn' beloft' den hoogsten [Heer] betalen.

15 Roup mij toch aan in tijd van tegenspoed:
 dat ik dij help' / en' gij mij eere doet.

16 Doch [dus] spreekt God dē goddeloosē aan:
 wat is 't dat gij mijn' kueren wilt verlaan:
 en' mijn verbond in dijnen monde vatet?

17 Daar gij nochtans de tucht [des levens]
 hatet/

En' werpt mijn woord verr' achter rug ge
 he'en.

18 Wanneer gij dā noch eenē dief siet [tre'ē] /
 gij loop ter med'; so dat dijn' erffenisz.
 ook tsaam met all' de overspeelders [is].

19 Gij gaat den mond tē boosen heuen stierē;
 en' dijne tong' doet niet dan list versieren.

20 Gij sitt/en' spreekt vā dijne broeder quaad;
 gij doet den soon van dijne moeder sinaad:

21 Dit doet gij all/en' swijg ik [daar op] still;
 meent gij dat ik / so als gij / wesen will:
 doch ik fall dij bestraffen / en' vooz oogen
 fall ik het dij ordentelick vertoogen.

22 Verstaat nu dit [gij all'] die God verge'et;
 op dat ik [u] niet wegruck / [eer gij 'twe'et]
 en' datter [dan ook] geen verloszer [is].

23 Hij die belijd opoffert / eeret mij /
 en' die dien weg sich vooz stelt [t'onderhouwt]
 den dien fall ik Gods salighejd doen schouwē.

4.

3 **O** Affermt dij mijns o God naar dijn' genaad' naar 't groot getal van dijn' barmhertigheden ⁊ wistz uijt en' ⁊ delgt mijn [vozig] overtreden. 4 Waszt mij schoon af van [alle] mijn' misdaad; en' maakt mij toch van mijne sonde vry. 5 Want ik bekenn mijn' misdaad [mijn' oneere]; mijn' sond' [is] ook gestadelick vooz mij. 6 **Dij/** dij alleen hebb ik gesondigd [Heere] /

[Ja] vooz dijn oog deed ik een' godloos seijt op datmen dij rechvaerdig in den monde/ en' recht te sijn in dijn gericht/ bevonde.

7 **Diet/** liben gebozmd in ongerechtigheid; mijn' moeder ook heest mij verwermd in sonde.

8 De waarheid / siet / bemint gij in de gróde:
in 'theijmelick doet gij mij wijsheid kond.

9 Och maakt mij toch niet ijsoop rein van
sonde /

So word ik rein: waszt mij / op dat ik [niet
en] sneewitt werd! 10 Doet mij 'szuegd's
blijdschapp hoozen:

op dat 'tgebeent [eens] vzeugde mag oozboze /
['tgebeent] dat gij onstucken hebt verpleet.

11 Dijn aanschijn gaa mijn' sonde [nu] voor bij;
berdelgt all' t'saam mijn' ongerechtigheden.

12 Schept toch o God een suiwer hert in mij;
hernieuwt een' geest / die vroom is / in mijn'
leden.

13 Verwerpt mij niet van dijnen aangesicht:
noch wilt mij ook dijn' heij'gē geest onttreke.

14 Wilt mij toch we'x de vzeugd dijns heijls
verstrecken;

maak dat een geest die willig is / mij 'sticht'.

15 [So] sall ik [selfs] de overtreders [dan]
niet [goed] bericht [all'] dijne wegen leeren:
dan sullen ook de sondaars [an end' an]
tot dijwars sich [ootmoedelick] bekeeren.

16 God / mijns heijls God / hoed mij voor
bloed [schandaal] /

so sall mijn' tog' dijn' g'rechticheijd hoog lobē.

17 Heer opent toch mijn' lippē [vā daar bobē]
op dat mijn' mond dijn' lof [en' eer] verhaal.

18 Want gij en wilt geen' offeranden [Heer] /
ik soudse [dij wel] hebben voor gedragen:
handoffer is bij niet behaag'lick meer.

19 D'offran-

19 **D**'offrande Gods [is] een geest ganz ver-
slagen:

• **V**erslagen hert / verbroken [en' benoud] /
• **G**od [mijn God] en sult gij niet versmaden.
20 **D**oet Zion buegd naar dijne gúst-genadé:
en' maakt dat gij Jeruiss' leins muiré beertot.
21 **G**erechtigheids off'rande sall dij dan (dè:
bchaag'lich sijn / met brand / en' slacht-off'ran-
dan sall men dij ten offer [an' end' an].
de vaersen ook op dijnen outaar brauden.

1 quard. 2 stucce.

De LII Psalm.

7.

3 **V** **N**t moogt gij roem op boosheijds
 dragen gij [over]-mchtig [held]? **G**ods
 goedheijd [dujrt toch] heele dagen. 4 **D**ijn
 tong' prijnst op geweld; bedrog bedrogend'
 [als een pziem] als een geslepen bliem:

5 **T**quaad hebt gij liever dan het goede;
en' spreekt meer liegentaal
dan 'tgeen recht is [in dijn' gemoede] / Selah.

6 Bemint ook [t'eenemaal]
 verderffelicken woorden [twist
 en] tongen voll van list.

7 God sall dij selfs [noch onderdruken]:
 en' maken steeds te schand/
 hij sall dij uyt der hutte rucken:
 hij sall dij uyt het land
 der levenden [gelyk als niet]
 ten grond' uytroeien/ Siet.

8 De vrome sullen dit aanschouwen/
 [God] vreesende voordan;
 en' noch den spott met hem [dus] houwen.

9 Siet daar [is nu] de man
 die God [den Heere] noijt altoos;
 tot sijne sterkte hoos/

Die sijn vertrouwen op de groothejd:
 sijns rijkdoms heeft gesteld/
 hij die sich heeft in sijne snoodhejd
 bebestigd met geweld.

10 Doch ik [sall in 't huys Gods in schijn:
 een groen olyf-boom [sijn]:

Ik blijf altoos/ en' t'allen tijden:
 op Gods genade staan.

11 Ik sall dij eeuwelick belijden/
 gij hebt'et toch gedaan:
 ik wacht op dijnen naam/ hij [doet]
 dijn' gunstgenooten goed.

2 **D**e dwaase spreekt in syn [verstockt] ge-
moed / daar is geen God: Hij hebben't
[all] geschonden / en' sich des quaads seer
grouw'lick onderwonden / [ook] sonder dat
daar iemand sij die goed [die oprecht] doet.

3 **V**ijt 'shemels [troon] sag God op [al-te-
maal]
de kinderen der menzen / om te gronden
of daar ook een verstandig werd bevonden /
die God [hier] socht. 4 [En' daar was geen
hij week [ten val] / van] all

T'saam sijnse buijl / niet een doet goed / niet een.
5 **D**it boos bedrijf of sij dit niet en weten ?
sij die mijn volk gelijk als hzood op eten :
[ook] hebben sij den Heere [hier bene'en]
niet aangebe'en.

6 **D**aar sijnse nu dooz schzickelick gelaat
verschzikt geweest / daar nu geen schzick was
[wijders] / (vers:
want God verstroijt 'tgebeente dijns bestrij-
gij maakse t'schand / want God heefts' [in der
all' t'saam] versmaad, (daad

7 Dat Iſr'els beſjl uijt Zion toech verſchijn'!
 wanneer als nu[ons] God[de Heer der heeren]
 de vangenisz' ſijns volks ſall ommekeeren;
 ſall Jakob blijd/ en' Iſr'el [met de ſijn']
 ſeer vrolick ſijn.

De L I V. Psalm.

3:

3 **H**oed mij o God in dijnen naam; en'
 richt mij toech door dijne kragten. o God
 aanhoort toech mijne klagten; hoor na de
 re'en mijns mōds [te ſaam]. 5 Mits vjem-
 de tegens mij opstaan / en' ſtoute na mijn',
 ſiele poogen: ſij ſtellen God ſich niet voor
 ſogen / Selah. 6 Siet God die ſall mij
 toech biſtaan;

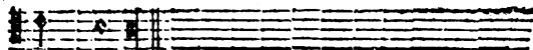
De Heer [is] onder [het getall]
 van die mijn' siele onderstanden.
 7 [So dat] hij mijnen [dood-] vijanden
 het boose wel vergelden sal:
 roeids' [all] naar dijne waarheid uijt.
 8 Ik offer dij ganz goedertieren:
 Ik fall dijnen naam o Heere vieren/
 om dat hij goedertieren [luijd].

9 Want hij heeft mij verlost [alleen]
 uijt all mijn angstelick benouwen:
 ook heeft mijn ooge mogen schauwen
 op [alle] die mij wederstre'en.

De L V. Psalm,

6

2 O God neemt mijn gebed ter ooren
 schuijlt niet voor mijn gesineek [wilt
 hooren]. 3 Hoort mij / verhoort mij [uijt
 genaden]: ik kern in mijn geyens /
 en' tier. 4 Van wegen 'sbijands
 stemm' [alhier] van wegen het geweld' des'

Des quaaden

Mits sij mij luegenen aantijgen/
en' tegens mij in toorn opstijgen.

5 Mijn hert word mij gekruist van binnen:
so dat de schzick des doods [en' pijn]
mij [t' eenmaal] overvallen sijn.

Schzick/ende schzoom: schijnt mij te winnen:

'Klign onder grouwel ne'er-gedoken.

7 En' [daarom] hebb ik [dus] gesproken:
och wie sall mij toch bluegels bieden
als eener duybe? 'k vloog/ en' [socht]
daar ik verskerd wonen mogt.

8 Siet/ verde soud ik woestig blieden;

Ik soud in 't woeste land vernachten/ Selah.

9 'k sou' snellick na 't ontloopen trachten;
dooz wind van grooten storm gedzeben.

10 Verblinds' Heer/ dat haar' tonge splijt';
want binnen stad [daar] hebb ik strjnd/
en' overlaf [in swang] sien [sweben].

11 Die dag en' nacht [gestadig duyren
en'] haar onringen om haar' muiren:
ja binnen haar [is uijt gelaten]

all onrecht/ moedwill [en' gebaar].

12 Gampsalighejd [schuyt] binnen haar:
bedzog/ noch' list wijkt van haar' straten.

e. s. 13 Want [t'is] geen vijand [geen bestrijder] /
die mij so lastert [geen bevijder] /

Ik hadd'et anders konnen lijden;
 ten [is] geen hater [die mij treft]
 die tegens mij sich so verheft:
 ik kond mij anders vooz hem mijden.

14 Maar gij o menz/ die [hier op aerden]
 met mij waart van gelijker waerden:
 mijn leydsman/ een van mijn' bekenden.

16 Wij die so lieflick huelsen t'saam:
 en' met een groot † gesleep † te saam
 ons tot het hujs des Heeren wend'den.

15 Laat [nu] de [wzeede] dood hun [allen]
 gelijk een schuldheer overvallen/
 doets' in 'tgraf levend neder sin' ijten;
 om 'tquaad dat onder haar gebied/
 [in't] midden onder hen [geschied].

17 Ik sall tot God [luydzachtig] krijten.

Ok sall de Heere mij behoeden.

18 Ik sall aandachtig sijn/ en' woeden
 des avonds/ 'smorgens/ 'smiddags mede:
 tot dat hij mijne stemm' verhoort.

19 Van strydb/ die mij [lang] hadd verstooyd/
 heeft hij mijn' siel verlost in vrede.

Nls vele met mij besig stonden.

20 God hoorz'et/ en' † sal't hant oozkonden/
 † hen verootmoedigen [mits desen]/
 hij die van ouds aan sitt [en' siet]/ Selah.
 De dese toch verand'ten niet:
 noch hebben God niet willen vreesen.

21 Men heeft sijn' handen [om te wzeken]

op sijn' bzeedsamen uijt gesteken/
 men heeft [ook] sijn verbond verbzoken.
 22 [Hoewel de re'en] sijns monds [in schijn]
 gemo eijger dan boter sijn/
 noch [schijnt] sijn hert [vā] krijg [te smokē].

Sijn' woorden die als olij glijden/
 [doet hij] als bloote swaerden [snijden];
 23 Werpt dijnen last toch op den Heere/
 en' hij fall dij versien [allom];
 hij fall niet liiden/ dat de bzoom'
 fall wanken [nu nocht] immermeere.

24 Doch in den diepen kuyl der qualen
 o God sult gijse ne'er doen dalen:
 geen bloedhond [isser] geen listdadig'
 [die] sijne dagen [in dit dal]
 ten halven wege bzingen fall:
 maar ik vertrouws op dij [gestadig].

1 is mij overkomen

De LVI. Psalm.

3. 1

2 O God doet mij [doet mij o God] genaad' /
 wāt eē swack mēz die slozpt mij op [uijt haat]:
 hij fall mij noch verbzucken [in der daad] met
 ganz dē dag te strijden. 3 'kwozd opgeslozpt
 van

van die mij 'sdaags benijdē: mits vele mij/o
 hoogste [God] bestrijdē. 4 Word ik bezeesd of
 nu/of't een gē tydē: gij sijt mijn' hoop [en' lot.]

5 In God roem ik sijn woord/ik staa op God/
 ken vrees niet wat 'bleesz mij doe [tot spott]

6 Den ganzen dag so draijt, het boose rott
 mijn' woorden om ten smaade;
 all haar gepeijns [is] tegens mij ten quaade.

7 Sij houdē't t'saam/sij dujken t'saam [te raas]
 [ja] selve slaan sij mijne stappen gade: (de)
 die na mijn' siele staan.

8 Wel souden't sij dooz oberlast ontgaan?
 wilt toch o God/ dit volk in toorn verlaan. P. 1

9 Mijn suck'len telt gij [Heer] / laat mijne
 in dijne flesze [sweben]: (traan
 en staatse niet in dynen bouk [geschreven]?)

10 Als ik tot dij - mijn' steram hebb opgehēvē
 als dan so word mijn' bijand he'en gedreven.
 dat hij te rugge keer':

Dit weet ik [wel] God [is] niet mij [al we'er]:

11 In Gode roem ik dese sake seer/
 'ksall dit bedrijf hoogroemen in den Heer.

12 Ik sall op God vertrouwen/
 [en'] ik en sall niet vreesen/ [niet verflouwen]/
 wat mij een menz ook aandoe [voorz benouwē].

13 [Tis] Heer op mij dat dijn' belofte [schou-
ik doe dijns lofs belijd. (wen);

14 Want van de dood hebt gij mijn' siel be-
vrijd/

[hoed gij] mijn' tre'en booz vallen niet [altijd]!
om so booz God te wandelen [n et vlyt];
in 'tsicht van die hier leven?

1 sij. 2 hebb geroupen.

De LVII. Psalm.

2 **D** **D**et mij genaad' o God/ doct mij ge-
 naad'/ op dij is't toch dat mijne siel' verlaat/
 Ik fall in de scheem' van dijne blueg'len hopen:
 tot [dit] weg sij dit ganz rampsalig quaad.

3 Ik fall tot God den alderhoogsten roepen.

Tot God [segg ik] die't all booz mij volend.

4 Hij [is't die hulp'] van uijt den hemel send/
en' mij verlost / die mij soukt in te sicken
dien brengt hij toch tot schandelick' ellend' /

Selah.

(schicken.

God fall sijn' gunst' / en' waarheijd [mij] tae-

5 Mijn' siele ligt als in der leeuwen schanz/
ik ligge ne'er by 'sinenzen kindzen [t'hans]

Die hittig sijn/ haar' tanden [sijn in vaerden]
 gelijk een pijl/ [sij sijn] gelijk een' lanz':
 haar' tonge ook [die sijn] als scherpe swaerde:

6 Verheft dij / Heer, op 'shemels hoogd' om
 hoog; (toog').

[dat sich] dju' glanz' t'ganz aerdzijk dooz [ver-

7 Sij gingen 'tnett vooz mijne voete spreijde/
 [so dat] mijn' siel' all bukkend' nederboog/
 sij gin jen mij vast eenen kuyl bereijden ;

[Doch] sij sijn selfs daar midden in geleijd/
 Selah.

8 Mijn hert o God/mijn hert [dat is] bereijd/
 [het is] bereijd : 'ksall loben/ ende singen.

9 Staat op [staat op] gij mijne heerlichheid/
 staat op mijn' luyt/mijn' harp' [will ik voord-
 bryngen]/

'Ksall v'zoug opstaan [v'zoug] in den morgen-
 stond. (grond)

10 O Heer / [mijn God] ik sall [uijt 'sherten
 dij onder [all'] de volken roch belijden:
 en' onder [all'] de hejd'nen sall : mijn' mond.
 dij loben [Heer/ van nu tot allen tijden].

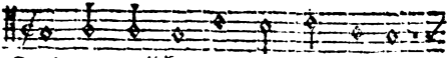
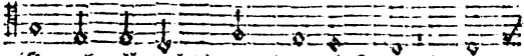
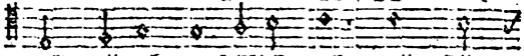
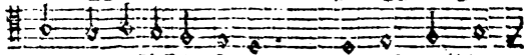
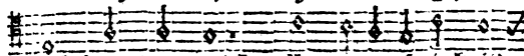
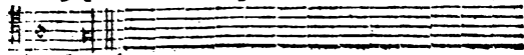
11 Vermits dju' gunst' tot aan den hemel
 streckt:

dju' waare trouw' tot aan de wolken [reckt].

12 Verheft dij Heer hoog boven 'shemels
 [troonen];

[laat] dju' e + glāz en' + hoogheid [opgewerkt]/
 dooz t'ganz [begrijp des] aerdzyks [sich ver-
 toonen].

4.

2 **V** **O**gwaer gij heeren van den Waade
 is't ook' all recht'tgeen dat gij seggt? ooz=
 beelt gij ook een billick recht gij sijn
 van menzelicken saade? 3 Berock't gij dan
 noch [dus berwerd] all' ongerechtigheid
 in 'thert?

2 Weeg't gij noch uwer handen trekken
 [den volke] toe hier op der aerd?

4 De boese die sijn [afgekeerd]
 van 'smoeders lijf [sijn] af geweken:
 de luegensprekers hebben [grof]
 gedwaald van 'smoeders lichaam of.

5 Sij hebben een vergift als slangen/
 als een doof-abder/die haar ooz
 toestant. 6 Op datse niet en hoor
 'sbelesers stemm' [en' tooversaugen]:

des

Des tovenaars: die uijt der maat
sich op de tover-kunst verstaat.

7 **G**od wilt haare tanden klijven
in haaren mond: **G**heer verbreeck
der leuckens kiesen. 8 **D**at sij [week]
als water smeltende/ weg drijven:
hij sall den pijl ook peesen [siet]
[doch] falscher sijn all waarser niet.

P. 4.

9 **S**ij sullen als een fleck' verdwijnen
die daar all smeltende [versmoort]:
gelijk een vrouwes wangeboort'/
en sullen sij geen' sonn' sien [schijnen].
10 **D**eel eer [men] uwen doorn dan [ruyk']
[eer sij] geboel: haar' doorne struyck';

Do sall hij ijder van hun lieden
gelijk met eenen storm [voord-aan]
in gramschapp/ lebendig/ verlaan.
11 **D**e vrome sall sich [dies] verblijden/
als hij de wraak' [tot sijn behoud
aldus] sall hebben aangeschoud:

[**Z**a selve] sall hij sijne voeten
af waszen in des boosen bloed.
12 **D**ies ijder menz ook spreken moet/
de vrome sall noch vrucht [besoeten]:
want daar is toch een **G**od gewisz
die richter op der aerden is.

1 menzen kinderen.

R
 2 **R**
 Ucht mij uijt mijne [dood-] vijanden

 o God: verlost mij uijt [de handen] der

 genen die mij tegen staan. 3 **O**ntrucht

 mij van die quaad begaan: en' maakt [Heer]

 dat gij mij behoede van die daar dorsten

 ra den bloede. 4 **V**ermits sij mijner siele

 siet so listig hebben onderspied/

De onberzaagde [sijn genaderd
 sij] sijn [rhans] over mij vergaderd :
 Heer buiten mijne sond' of' quaad.

5 **S**ij loopen sonder mijn' misdaad/
 en' hebben sich [dus] op gaan maken:
 wilt gij tot mijn outzett ontwaken/
 siet toe. 6 **G**ij Heer God Zebaoth/
 ontwaakt gij o gij **H**er'els God/

Op dat gij moogt [in alle houken]
de hejdenen all' t' saam besouken:
en' doet hun geen' genade toch
die booshejd werken op bedrog/ Selah.

7 Dij die ontrent den avond swieren/
en' eben als de honden tieren/
en' gaan de stad heel om in' trond.

8 Dij snaat'ren/ siet/ met haaren mond/

Ook sijn in haare lippen swaerden:
[elk denkt] wie is't die 'thoozt op aerden? 4

9 Belachen selfs sult gij' o God:
[gelijk] gij aller hejd'nen spott.

10 Ik'fall dij om sijn geweld aankleben:
want God/ is/ mijn vertreck [gebleven]:

11 [Ja] God fall mij voorkomen wisz
[de God] die mij goed-gunstig is:

God sal mij noch doen schouwen [wijders]
de wraak' van [dese] mijn' benijders. 5

12 En' doodse niet [maak dat men't weet]
op dat mijn volk het niet vergeet/
maak datse dooz dijn' kragt gaan dwalen/

en brenge' o Heer mijn schild tot dalen.

13 De sonde haares monds [is] 't woord
van haare lippen [rechte woord] / 6

Daaromme laatse toch [eer langem]
in haaren hoogmoed sijn gebangen:

en laatse dan eens doen verhaal
van haaren blouk/ en' luegen-taal.

14 Verdoets' in hittighejd van tozen/
verdoets' so gaan sij verlozen/
dat God als heerzer sij bekend

in Jakob/ tot aan 'swaerelds end/ Selah.

7 15 Ja laats' ontrent den avond swieren
en' even als de honden tieren/
en' loopen om de stad [verbost].

16 Ja laats' swerven om den kost:
en' alse niet verseed en werden/
in tegenspreken noch volherden.

17 Waar doch ik love dijn' kragt/
bzoug roem ik dijn' gunst' [en' magt]/

18 Om dat gij mij [hier in dit leven]
syt tot een hoog vertreck gebleven;
en' mij tot eene toeblycht syt
ten daag' als mij de nood bestrijd.

19 't Fall' dij/ o gij mijn' sterkte lovert.
want God [de Heere van daar boven
is] mij een hoog vertreck [gelwis]/
een God/ die mij goed-gunstig is.

De LX. Psalm.

3.

3 **V** Erstooten hadd' gij ons o God/ en'

 ons verdeijld [in menig rott] : gij waart

 [op ons] verbitterd [Heer]/ en' keert dij toch

 tot onswars we'er. 4 Gij die 't geheel

land dab'ren deed / en' maakte dat het
 [schuerd' en'] spleet : eij heelt toch [Heere]
 sijne schaerden / of anders swickt [de kloot
 der aerden] .

5 Wat hardes deed gij dijn' volke sien:
 [en'] schonkt hun tuymelwijn [mits dien] .

6 Hun die dij breezen gaast gij [hier] .
 om op te steken / een' banier /
 tot dijner waarhejd lof en eer / Selah.

7 Op dat dijn' wel-geliefden [Heer]
 ontslagen werden [uijt' benoutwen]:
 wilt dooz dijn' rechterhand behoutwen /

Verhoort mij toch. 8 God [heeft gesetjd
 en'] sprak bij sijne heijligheid /
 ik sall verhuegd sijn: Zijchem sall
 ik deelen: knete Zuchots dal.

9 [Heel] Silead / Manass' is mijn'
 de kragt mijns hoofds [sall] Efr'im [sijn]:
 [en'] Juda sall mijn' wett voorschrijven.

10 [Doch] Ikzoab [sall] mijn' spoel-vat [blij-
 ven] /

Ikwerp mijnen schoen op Edom he'en;
 jucht over mij gij Philisteen.

11 Wie is 't die mij geleyden sall
tot in der stad beveste wall?

[Wie is 't] wie is 't die mij noch
sall leyden tot in Edom toch?

12 Waar't gij't niet Heer die ons uijtstelde?
noch' trockt Heer met ons heer te velde?

13 Dijn' hulp' sij ons in nood bereyd:
want 'smenzen heij[is] ijdelheijd.

14 Laat ons in God koen sijn en' vroom:
so bzengt hij ons' bestrijders om.

De L X I. Psalma.

2 V V 7.
Zijt o God mijn kringen hoozen:
Laat dijn sozen tot' mijn' bede sijn ge-
wend. 3' Krijt tot dij/dewijl mijn herte
swijmt [van sinerte] al van 'saerdrijks
uysterst' end.

Wilt mij op een' hoog verscheijden'
rotze leyden.

4 Want gij sijn mijn hoop' [mijn licht]

mijn

mijn vertreck: een' hoog beperkte
vaste sterkte
voorz des vijands aengesicht.

5 Eeuwen lang sall ik dijn' troonen
[noch] bewoonen:
ik sall in't verbergen [voorz]
dijner vliegelen: verkeerren/ Selah.

6 Mijn begeeren
hebt gij Heer toch aangehoord.

Gij hebt 'terfoel hun bewesen
die 2 dij vreesen.

7' Skonings dagen sult gij meer
op doen hoopen: en' sijn jaaren
stammig sparen.

8 Eeuw'ig blijft gij voor den Heer:

Wilt toch gunst' en' trouw' bereijden
die hem 3 leijden.

9 So sall ik dan evenstaag
dijnen naame [noch] lof-singen:
en' volbzingen
mijn' beloften alle daag.

1 hopen. 2 dijnen naem. 3 bewaren.

De L X I I. Psalm.

4.

2 **T** **Is God daar mijue siel' op rust;**
van

van hem ontstaat mijn heijl [en' lust]. Hij
 [is] alleen mijn' rotz' [gebleven] / ook [is]
 hij mijne saligheijd : mij [tot] een hoog
 vertreck [bereijdt] / 'ken fall so grootelicks
 niet sueden.

4 Hoe lange sult gij schalkheijdt dan
 berocken tegens eenen man?
 gij sult' t' al' t' saam verlegen blijven;
 gelijk een muyr die hellend staat/
 een wand die valt. 5 Doch slaanse raad
 hem van sijn' hoogheijdt af te drijven/

Tot luegen streckt haars herten grond/
 sij seeg'en wel met haaren mond;
 maar 'tis van binnen datse blouken/ Selah.

6 Rust gij mijn' siel' alleen op God:
 want van ' den Heere Zebaoth
 [moet ik al] mijn verhoopte [souken].

7 Alleen [is] hij mijn vaste steen/
 mijn heijl: mijn hoog vertreck [alleen]/
 'ken fall niet wanken [immermeere]

8. 4. 8. Mijn heijl / mijn' eer' [rust] op Gods [magt]
 [hij]

[hij is] de rotze mijner kragt/
mijn toeverlaat [is] op den Heere.

9 Gij volken hoop't op hem altijd/
stort uwe herten voor hem uit:

God [is] tvertreck daer wij toe vliedt; Selah.

10 Der menzen kinderen en sijn
maar ijdelheid/ ja luegenschijn
sijn [all] de kinderen der lieden/

[Gesteld] in eene tegen-schaal/
so souden sij ook al-temaal
selfs voor de ijdelheid op wegen.

11 Verlaat' u op geen overlast/
berijdel't u niet [al te vast]
op een'gen roof [bij u verkregen]:

Of u al schoon groot goed toeschiet
en stelt daer op uwe herte niet.

12 God sprak eens / tweemaal hoorde ik't
als dat bij God de sterkte sij. ([melden];

13 Ook isser heylsucht Heer bij di;
gij sult elk' naar sijn werk vergelden.

. 1 hem.

De LXIII. Psalm.

3.

2 God/[mijn God] /mijn God sijn mij/
ik sall di smorgens souken [Heere] / na di;
doyst

dorst mijne siele seere / mijn bleesz verlangt
 ook seer na dij: op drooge dorstige landou-
 wen. 3 So sag ik dij in 't heiligdomm /
 om dijne sterkte [daar allom] en' dijne heer-
 lichheid t'aanschouwen.

4 Want beter dan het leven is
 mij dijne gunste [van daar boven];
 mijn' lippen sullen dij [noch] loven.

5 'kfall dij mijn leefdaag' seeg'nen wijs;
 'kfall mijne handen [hier op aerden]
 opheffen [Heer] in dijnen naam.

6 Gelyk als merg/en' vett [te saam]
 fall mijne siel' versadigd werden:

Mijn mond fall met lof-lippen blij
 lof-jwijchen. 7 Ja ook [overnachtig]
 dijns op mijn leger sijn gedachtig
 [en] prijnsen wacker sijn'd'/op dij
 8 Gij sijn mijn' hulpe toch gebleven:
 'kfall onder dijner vluog'len schem'
 [lof-singen [Heer] met vruogden steun'.
 Dij [dij] fall mijne siel aankleben:

Dijn'

Dijn rechterhand stutt mij [alleen]
 10 Maar dees/ die om siele vzoeten
 om die te woesten: dese moeten
 tot in des aerzjiks afgrond tre'en:
 11 Sij sullen maken datse vallen
 recht dooz de scherpte van het swaerd:
 den boezen sullen sij op aerd
 ten deele worden [all' met allen].

12 Doch fall de koning oberblij
 in Gode sijn/ dien fall men loben
 die bij hem sweert;mits [van daar boven]
 de luegen-mond gesloten sij.

De LXIV. Psalm.

5.

2 **H**oort mijne stemm' aan in mijn kla-
 gen o God: bewaart mijn leven toch vooz
 'svijands schyck[elick bedrog] 3 Ver-
 bergt mij vooz der boezen lagen die sij
 raadslagen.

Woozt t'samen-rotten der booswichten.

4 Die haare tonge [hier op aerd]
geslepen hebben als een swaerd:
die haare bitt're woorden richten
gelijk als schichten.

5 Op dat elk een van uijt schuijl-perken
recht op den onbedlechten schiet:
sij schieten snel: noch' vreesen niet.

6 Wooz boose & woorden ende werken
gaan sij sich sterken.

Van stricken spreken: haare monden:
en' seggen noch/ Wie false sien?

P. 5. 7 Het sijn dooztrapte boose [lie'n]/
sij weten dooz gesochte vonden
all's r'oudergronden:

[Als of sij] 'rbinnenste [dooz sagen]
en' 'rdiepe hert. 8 Maar God schiet [straff]
den pijn seer schielick op hen af:
dit sijn de & straffen ende & plagen
die sij [hier] dragen.

9 Sij sullen haare tong' doen glieden
sels tegens sich: elk een sall blien
die dese [dus verwoest] sall sien.

10 Bevreesd so sullen alle lieden
Gods werk bedieden:

Sij sullen sijne daad bevroeden.

11 De vroom' sal blijd sijn in den Heer/
en' op hem hopen [meer en' meer]:
ook sullen alle vroom-gemoeden
[tot] roemen [spoeden].

5.

2 **T**

Lof blijft o God in Zijns [salen]
 op dij in stilheijd staan; belofte sall
 men dij betalen. 3 'tgebed hoort gij
 toch aan; tot dij sall alle vleesz toetre-
 den. 4 Mijn' misdaad is te swaar:
 [doch] onse ongerechtigheden versoent
 gij. [t'eenegaar].

5 Wel dien/ dien gij hebt uijtverkozen/
 en' komen doet na bij/
 op dat hij [Heer] in zijn voorbloeren
 [in vloed] wonachtig sij/
 wy sullen worden [begenadigd]
 met dijnes huijses goed;
 met dijnen hepligdomm' versadigd
 [in allen overbloed].

6 Gij sult [o God] ons antwoord geben
 dat in gerechtigheijd

daar

daar booz' en schycken sall [en' beben]
 God onser salighejd:
 [gij die] van alle 'saerdzyjks palen
 de vaste hope [sijt]/
 en' ook van alie die [daar dwaalen]
 aan see so verr' en' wijd.

7 Hij best de bergen dooz sijn' magten:
 [hij die] met sterckt' omzingd.

8 'Egebryps' der see/ der baren 'kragten/
 en' twoel der volk'ren dwingt.

P. 4. 9 'Evolk dat op 'teijnde woont [verschoben]
 schyckt booz' dyn' wonderdaad:
 gij doet den avond-stond dij loben/
 als oock den dageraad.

10 Het land besoukt gij [van om hooge]/
 en' na dat gij het [sijn]
 gemaakt hebt dozstig ende dzooge/
 so maakt gij 'over-rijk;
 voll waters [is] de beek' des Heeren:
 gij hebt haar graan bereijd/
 na dat gij 'tland hadd' [om doen keeren]
 geteeld [tot bzychthbaerhejd].

11 Gij die bebocht sijn' acker-bozen/
 en' sijne kluijten bzeekt:

als gij't met regen [naar behooren]
 natdrippende doozweekt/
 gij geeft den wasd' om' dijnen segen.

12 'Ejaer kroont gij met dijn goed/
 oock drijven dijn' [wolk-rijke] wegen
 van bett' [in overbloed].

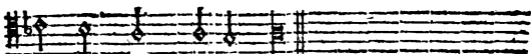
13 Men siet de velden der woestijnen
met druppen overstort:
en' alle huyvelen [die schijnen]
met vrolichheid omzord.

14 De weyden sijn bekleed met kudden/
de dalen sijn bedeckt
met aren: [die daar] ruijszig schudden/
ja singen [opgewecat].

De L X V I. Psalm.

5.

I Ujcht Gode 'tganx [begrijp der] aer-
den. 2 Lof-singet sijns naams heerlick-
heid/ houd't toch sijn lof in hooger waer-
den. 3 [En'] spreek't tot Godes [maje-
steijt]: hoe schricklick sint gij [Heer der
heeren] in all' de werken dijner [magt].
dijn vijand sall dij bejnsend' eeren dat om

de grootheid dijner kragt.

4 Het ganze aerdrijk [daarenboven]

fall voer dij nederbuigen [t'saam/

sij sullen dij [o Heer] loben:

sij loben dijnen [heyl'gen] naam/ Selah.

5 Kom't / wilt de daaden Gods aanmerken:

den menzen kind'ren [hier op aerd]

[is] hij een schrick door sijne werken.

6 In droogt' heeft hij de see gekeerd;

Als sij te boet door bloeden gingen:

daar waren wij in hem verblid.

7 Hij heerszt [toch ober alle dingen]

door sijne magt tot allen tijd/

op 't volk der heid'nen sien sijn' oogen:

op dat d'afvallige [nu we'er]

sich selven niet [te seer] verhoogen/ Selah.

8 Gij volken segent' onsen Heer':

De stemm' sijns lofs sij op geheben

9 Hij maakt dat onse siele leeft,

so dat hij onsen boet tot sieven

noch noijt niet overge'ven heeft.

10 Want gij hebt ons o God [doen trueren]

hebt ons gekuerd: en' ons versocht

gelijk men't silver plag te kueren

11 Gij hebt ons in het nett gebzogt:

‡ Dwang deed gij onsen lend'nen lijden

omgord ‡ met eenen strengen band.

‡ 12 Gij hebt den [broosen] menz doen rijden

op onsen hoofde [t'onser schand];
 Wy sijn gegaan dooz vier/ dooz baren:
 doch in verversing' [heeft dijn' kragt]
 hebt gij [o Heere der heerscharen]
 ons wederom daar uijt gebzagt.

13 Ik fall tot dijnes huys [boozsalen]
 [nu] met brand-offeren intre'en:
 Ik fall mijn' beloften gaan betalen.

14 Daar van mijn' lippen oop'ning' de'ers
 en' die mijn mond heeft uijtgesproken
 als mij de bangigheid [bestre'e]

15 Ik fall dij bett' off'randen stoken
 met brand-ruek van [goed] haam'len bee:

Ik fall' 'trund offeren met bocken/

16 Komit hoozet all' te samen aan
 gij die God vzeef't/ 't sij u vertroocken/
 wat hy mijn' siel' all' heeft gedaan.

16 Ik hebbe [steeds] met mijnen monde/
 geroupen [na om hoog] tot hem:
 en' ook is hij [tot allen stonde]
 verhoogd geweest dooz mijne ' stemm'.

18 Indien ik in mijn hert [te bozen]
 op eenig onrecht hadd gespoord/
 de Heer en hadd niet willen hoozen.

19 Daar God boozwaer heeft mij verhoord:
 hij heeft geluijsterd na mijn smeeken.

20 God sij in segen hoog-geeerd/
 die mijn gebed niet heeft versteken/
 noch sijne gunst van mij [gekeerd].

2 **G**od begunadig' ons/ en' segen; dat
 hij sijn aanschijn t'ons wars · wenn' / Selah.

3 Op datmen [hier] op aerd' dijn' we-
 gen; dijn heisl bij alle heid'nen kemt'.

4 Dat 'tvolk [ver' en' wijde] dij o God
 belijde: 'tvolk belijde dij. 5 Dat de men-
 zen muegen sich in vruet d' verbvrueten/
 en' ['tvolk] vrolick sij/

Van dat gij 'tvolk richt goedertieren:
 de luyden leynd op aerden hier/ Selah.

6 **G**od het volk dat moet dij vieren:
 dat all het volk dij [blytig] vier'.

D'aerd' sall · vruchten vrueten;
 God die geef ons segen/

onze God. 8 God fall
 ons [noch] segen senden:
 dat hem 'saerdzijkas endent
 vzeesen [ober] all.

1. lichte. 2. zijne.

De LXVIII. Psalm.

3.

2 **D** At God opstaa/so worden [siet] sijn'
 vijanden verstroijd [tot niet] sijn' haters
 sullen [beben/ en'] vlieden vooz sijn aange-
 sicht. 3 Verdzijven sultse gij so licht
 als rook word weg gedreven; gelijk als
 'twas smelt vooz het vier fall ['trott] der
 Goddeloosen [hier] vooz Godes aenschijn
 swichten. 4 Doch [alle] vrome sullen blijd/
 vooz

5 Sing't Gode / singet sijnen naam /
verhooget hem; hem die daar quam
op 't hoogst' der heem'len rijden:
sijn naam is Heer / dies willet toch
voor sijnen aengesichte [noch]
in blijdschapp u verblijden.

6 Hij die der weesen vader [wis] /
der weduwen haar rechter [is]:
God sitt [in sijne troonen]
de woning' sijner heylighejd.

7 In 't huysgesinn [der vruchtbaarhejd]
doet God d'eensaame wonen /

Geboeid' in boeien maakt hij vry:
doch de we'erspannige [doet hij]
bewoonen dorre [steden].

1P.4 8 Als gij voor dinen volke toogt /
o God: als gij [so hoog verhoogd]
voor 't woeste woud quamt treden / Selah.

9 Doe daverde 't gants aerdrijf- [dal]
ja voor Gods aanschijn drupten [all']
de hemelen [van regen /
en] Sijna dese [hooge rotz'
was] voor den aengesichte Gods /
voor Hsr' els God [verslegen].

10 Den milden regen hebt gij God
toen storten in groot overschot /
dijn erfdeel / matt van dzoogte^{gle}

hebt

Hebt gij bevest/ verquickt [verschoond]:

11 Dijn hoop die heeft daar in gewoond:

o God [van uijt der hoogte]
hebt gij't den armen toebereijnd
door dijne gunst-weldadigheijnd.

12 De Heer gaf stoff om spreken:
't heer der boodschapsteren [is] groot.

13 D'heerscharen koningen sijn [bloed]
geblucht/ sij sijn geweken:

Die t'hujs bleef deelde daar den roof.

14 Of gij schoon midden [in het stoff]

bij 't potwerk hadd't gelegen/
so sull't gij ebenwel [in schijn
als] blueg'leneener dugve [sijn]
met siber overslegen:

der welker veed'ren sijn [geblocht]
van gelen goude [sijn gewrocht].

15 Wanneer nu [God] almagtig
de koningen verstroijde daar/
werd gij in Zalmon t'eenegaar/
gelijk als snee witzagtig.

16 [Siet] Basans berg [is] een berg Gods: 2P.3
een berg voll klippen [eene rotz
is] Basans berg [ten toone].

17 Maar gij gekruijnde bergen noch
wat spring't gij op? den deseu toch
begeert God t'sijner woone:

'tis daar de Heer steeds wonen fall.

18 Gods waag'nen sijn beel in getall

beel duijsend eng'len scharen;
met hun [was God] de Heer [allom]

te Sinaij in 'theiligdomm.

19 Gij sijt om hoog gevaren/

Gij die de vangenisz' [beroerd/
ja zelfs] gebangen hebt geboerd/
en' gaven [hebt bekomen
die gij] hebt vooz den menz ontfaa'n:
ja die weerspannig [wederstaan/
die hebt gij opgenomen]/
om bij God in te woonen [staag].

20 God sij gesegend alle daag/
hij fall ons overladen/

God [vozder'] onse saligheijd/ Selah.

21 [Ja] God [die is] ons [toegesejd]
een God der heylgenaden/

3P. 3 Ook is bij God den Heer [in nood
noch] eene uytkomst' van de dood.

22 God sal den kopp doozwonden/
van sijne vjanden voozwaar/
en' ook den haartopp van die daar
voozvaart in sijne sonden.

23 De Heere sprak uijt Basan fall
ik [dij] we'er bzenen [over all]:
'fall uijt der see afgronden.

[dij] wederbzenen. 24 Dat dijn boet]
roodberwig sink' in 'svjands bloed/
[ja zelfs [de tong' : der honden/

[In 't bloed] van ijder een' van dien.
25 Men mogt o God dijn' gangen sien
'twelk] mijns Gods gangen [waren]/
mijns Konings in het heyligdomm.

26 De sangers gingen vozen om
 daar na 't gespel der suaren;
 in't midden was der maagden [rang]
 die bombden. 27 Loof't God [met gesang]
 vergaderd: loof't den Heere
 [gij die] van Israels fonteijn.
 28 Daar heeft ook Benjamijn de kleijn'
 hun overheerzt [in eere] /

[Ja] Judaas vorsten / haare schaar':
 en' Zebions vorsten [waren daar];
 [ook sagmen daar-en-boven]
 der Neptalijze vorsten [magt].

29 Dijn God heeft [dese] dijne kragt
 bevolen [van daar boven] /
 o God bekragtigt [en' beknocht] -
 'tgeen gij aan ons [hier] hebt gewoacht.

30 In dijn' [gelijde vloeren
 den] tempel te Jerujs'lem [Heer]
 sall ijder koning dij [ter eer
 noch groot] geschenk toevoeren.

31 Bestraft den spief-voerenden hoop /
 [Bestraft] der stieren t'samenloop
 de kalveren der volken /
 hem die daer trotzig henen tred
 met silver stichzel werk [bekleed]:
 hij woest [van uijt de wolken]
 de volcken dien te krijgen lust.

32 De vorsten uijt Egipten [kust]
 die sullen herwaerz keeren:
 [heel] Mozenland sall [ook in hoop']
 sijn' handen strecken met toe-loop
 tot God [den Heer der heeren].

4 P. 3
 1
 2

33 Gij koninkrijken 2 hier bene'en/
singt Gode: loof't den Heer [alleen]/ Solah.

34 [Hm] die van oude tijden
rijd op der heem'len heem'len: siet
't is sine stemm' die donder schiet.

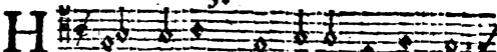
35 Wilt Godes kragt belijden/
in Iſr'el is sijn' heerlijkheid:
sijn' sterkt' [is] in de locht [verspreijd].

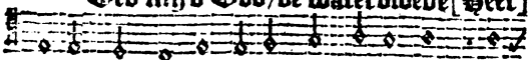
36 O God gij sijt te vreesen
gij Iſr'els God; die heijlig leeft:
wie kragt en' magt den volke geeft:
God moet gesegend wesen.

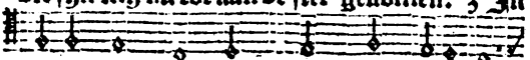
1. dijner. 2. op aerden. 3. mits dijne heyligdommen:

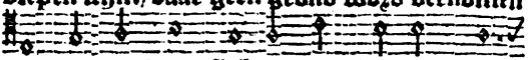
De LXIX. Psalm.

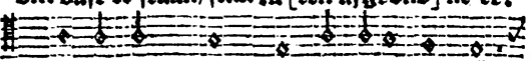
3.

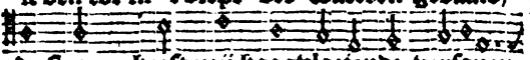
2 H

Ged mij o God/de waterbloedē [Heer]

die sijn mij nu tot aan de siel' gekomen. 3 In

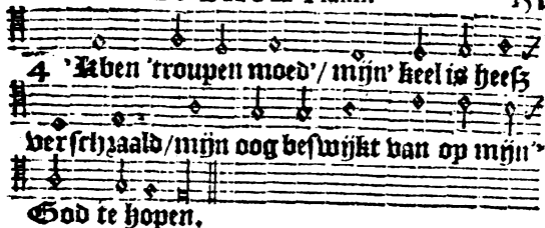
diepen sijn/daar geen grond word vernomen

om vast te staan/sink ik [ten afgrond] ne'er:

'k ben tot in 't diept' der wateren gedaald/

de stroom heeft mij hoogbloeiende versopen.

4 'k ben

5 De gene die mij haten onbedacht
 sijn all veel meer dan 'thaar op mijnen hoofde:
 'volk dat mij gaern vernielende beroofde/
 die t'onrecht mij bestrijden / krijgen magt:
 so hebb ik dan betaald [noch op het end]
 het geen ik niet geroofs hebb [niet gestolen].
 6 Gij [sijt] 'o God [die] mijne dwaasheid kent;
 en' mijne schuld en is dij niet verholen.

7 Om mijnēt will' Heer / der heerscharē [Heer]
 maakt geen' beschaamd van all die op dij
 wachten/
 om mijnent will en waakt die na dij trachten
 o Hersels God / niet schaamrood [immermeer].
 8 Om dijnent will' so word ik toch bescheept:
 de schaamte deekt mijns aangesichts aan-
 schouwen.

9 Ik ben [gelijk als] mijnē broed'zen vriend; ^{1 P. 4}
 mijn moeders kind [wilt mij voor] uijtheids
 houwen].

10 De sucht dijns hujs heeft mij slondē siet;
 de schimp daar med' de schimpers dij belasten
 valt [nu] op mij. 11 Ik hebb geschreijnd in t'
 vasten

[en] mijne siel [vernederd in 't verdriet];

en' dit is mij tot lastering' gekeerd.

12 Met eenen sack hebb ik mijn kleeden laterd;
doch ben hun dies tot eener spreek' onteerd.

13 Zij jacten mijns die aan der poozte saten;
'k word booz eē lied vā suijbers uijtgeschreijd.

14 Doch hebb dij Heer mijn' bede boozgeda-
gen:

Ⓞ God de tijd van dijn goed welbehagen
[is] in de kragt van dijn' barmhartighejd:
verhoort mij [Heer] in trouw dijns heyls/
[hoort mij].

15 Ruck mij / dat ik niet ne'ersink' uijt den
sijke:

dat ik verlost van mijne haters sij/
en uijt het diep der wateren [ontwijke].

16 Op dat de stroom niet groeten oberloop
mij niet vergolf / noch d'afgrond mij verblinde:
en' dat de kuyl [daar in ik mij nu vinde]
niet ober mij haar' kele toe en stroop'.

17 Verhoort mij Heer / wāt dijne gunst [alleen]
is goedertier: siet mij toch aan [in sorgen]
naar 't groot getal van dijn' barmhertighe'en.

18 Wilt dijnen knecht dijn aanschijn niet ver-
borgen.

Want mij is bang' verhoord mij / spoed / 19.
[Ja] wend /

dij t' mijner siel' / en' wiltse toch bezijden;
verlost mij [Heer] om hen die mij benijden.

20 Mijn smaad / mijn' schand' / en' schaamt'
is dij bekend:

booz dij so staan all' mijn' bestrijders [siet].

- 21 Smaad breekt mij 't hert/ de smert heeft
mij verflonden;
'Kwacht na die mij beklag/ hij isser niet:
na troosters selfs/ doch hebbe geen' gebonden.
- 22 Sij gaben mij tot spijs [niet dan] gall;
sij hebben mij den dorst gelaafd met edick.
- 23 [Dies] sall haar disz hun wesen als een
[wee]-strick.
haar boozspoed ook gelijk een nett ten vall.
- 24 Haar' oogen blind/ op datse niet en sien:
ook sult gij staag haar' lendenē doen schzicken.
- 25 Giet over hun dijn' ongenaad' / [mitsdien]: 1 P
de brand dijns toozns laat diese tsaam verstricken.
- 26 Haar woon sij woest: haar' hutten sonder
waerd. (geslagen:
- 27 Want men verbolgt hem/ dien gij hadd
ook halen sij de smerten op [en' plagen]
van hundie gij doozwond hadd [hier op aerd].
- 28 Hoopt † haare straff † haar' schuld op
schuld [ten vloek]:
noch laatse niet in dijn gerecht' heijde' komen.
- 29 Sij moetē sijn geschzabd uijt 'slebens bouk:
noch worden ook beschzeven met den bzoenen:
- 30 Maar doch ik ben bedrukt/ bedroufd' [voll
strjbd]:
dijn heijl/ o God/ sall mij om hoog doen rijzen.
- 31 [En] Godes naam sall ik met lofsag pzijsē:
ook sal ik hem groot maken met beljbd.
- 32 Dat sall den Heer meer sijn dā of 3/ of kalf.
gehooznd/ geklauwd. 33 Dootmoed' ge [daar
beneben]

die sulleert sien/ en' blijd sijn [desent half];
 gij die God bzeest/ ook fall uw herte leven.

34 Want God verhoort 'tvolk [dat] ellendig
 [leeft];

noch' en versmaad sijn' schamele gebangen'.
 35 Dat hemel/ aerd hem roemen [met los-
 sungen]:

De ganze see/ en' all wat daar in sweeft.
 36 Want [het is] God [die] Zion nemē fall.
 in sijn behoed/ en' Judaas steden bouwen:
 so datmen daar fall wonen [over all]/
 sij sullen die ten erisdeel behouwen.

37 Ook sal het saad van sijne dijnaars meed
 dit [ganze land] als tot haar erfdeel winnen;
 dan sullen sij die sijnen naam beminnen
 daar wonen [bejd' in alle bzeugd/ en' bzeed]:

De LXX Psalm.

2 **O** God kom wilt mij toth ontslaan:
 2 komt Heer tot mijner hulp' in vaerde. 3. Dat
 3 elk beschaamd en' schaamrood werde/ van die
 4 na mijne siele staan. Blaats' aerflings/maaktse
 ter

 ter oneeren die sich verlusten in mijn quaad.

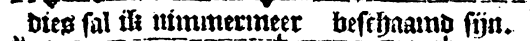
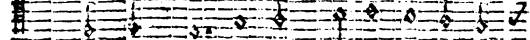
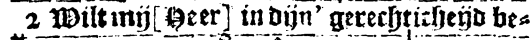
 4 Doet hen tot loon van haaren sinned/ die
 ha ha seggen/ aerflings keeren.

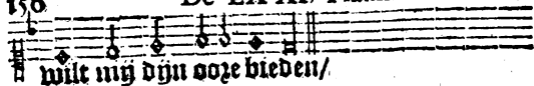
5 Dat die dij souken/ tsaam in dij
berhuedt sijn/ en' in bzuegd ontsteken/
laat dijn' heyl-liebende steeds spreken;
Dat God seer hoog geprezen sij;
Doch ik ben arm/ van groot behoeven/
o God komt t'mijwars toch in vlijt
gij [die] mijn' hulp' / mijn heylaud [sijt]:
en wilt o Heere niet vertoeben.

De LXXI Psalm.

4.

 1 **O** dij Heer stell ik mijn vertrouwen:
 dies sal ik nimmermeer beschaamd sijn.

 2 Wilt mij [Heer] in dijn' gerechticheid be-
 houwen / en' wilt mij toch bezijden:
 wilt

wilt mij dijn ooze bieden/

Wilt mij in dijne hoede sparen.

3 Zijt mij een vaste steen
om steeds daar toe te tre'en/
gij hebt belast mij te bewaren:
so dat gij mij [mits desen]
een' rotz en' vest [wilt wesen].

4 Mijn God ruck mij uijt's boosen magte
uijt des verkeerden hand/
en' des verduckers. 5 Want
gij sijt o God daar ik op wachte:
mijn toeverlaat [en' eere]
van mijner juegd aan/ Heere.

6 Ik hebb gestuend op : dijn vermogen
van 'smoeders lichaam aan
gij hebt mij [ganz belaan]
uijt 'smoeders ingewand getogen:
dij [sall ik] t'allen tijden
vooz mijnen roem [belijden].

7 Als een gedrocht geheel wanschapen
ben ik van veel' geacht:
maar gij sijt [Heer] in kragt
mijn eenig toeverlaat [en' wapen].

8 Mijn mond sij daaglicks [Heere]
voll van dijn lof/ en' eere.

9 Wilt mij oud sijnde niet verstekken:
noch en verlaat mij niet/
als mij mijn' kragt ontblied.

10 Mits mijn' vijanden op mij spreken:
en' die mijn siel' bespieden
sijn t' samen als raadslieden.

11 Zij seggen: God wilt hem beswijken:
vervolg't hem/ grijp't hem by/
want niemand staat hem bij.

12 O God wilt niet verr' van mij wijken:
gij o mijn God [wilt hoeden/]
wil t' mijner hulpe spoeden.

13 Dat die op mijne siel' verherden/
beschaamd te niete gaan/
die na mijn' schade staan/
bedeckt met sinned' en' schande werden.

2P.4

14 Doch ik sall steeds verbejden/
en' all dijn lof verbeyden.

15 Mijn mond sall dijn' gerecht' hejd [roemē]
en' dijn' verloszing' [staag]
verhalen alle daag:

'k en weet toch geen getal [te noemen].

16 [Noch] sal ik vorder treden
in 's Heeren Gods sterkheden:

Alleen aan dijn rechtvaerdig' wesen
sall ik gedenken. 17 Gij

[o Heer mijn] God hebt mij
van mijner jued' aan onderwesen:

'k sall noch ten desen stonden
dijn' wonderen verkonden.

18 Ja selfs tot aan den ouderdomme/
ten grijzen haare [siet]:

o God verlaat mij niet/
 booz ik den nageslacht' allomme
 [noch zelfs met vollen monde
 dees'] dijnen erin verkonde.

[Tot ik] dijn' sterkte [hebb verheben].

19 Ja dijn' gerechtighejd
 o God [is] hoog versprejd/
 ['tis] groot all wat gij hebt bedreven;
 wie is [van algelijke]
 o God toch dijns gelijke?

20 Gij die mij hebt veel drucks doen schouwē
 veel tegenspoeds [geleerd]/
 doch gij sijt we'er gekeerd
 [en'] hebt mij 'leven [noch] behouwen:
 ja uyt den kunl der aerde
 geruckt/ als gij we'erkeerde.

21 Gij sult mijn' groothejd [noch] vermeerē:
 ook sult gij mij [o Heer]
 betrocosten [meer en' meer]
 als gij nu wederom sult keeren.

22 Ik sal op 't spel der luigten
 't lof dijner waarhejd uigten:

Ik sal dij singen daar-en-boven
 o God/ op 't zinter-spel:
 gij heil' g' in Israel.

23 Mijn mond sal dij met singen loben;
 en' mijne siel [belijden]
 dat gijse quaaamt bezyden.

24 Van dijn' gerecht'hejd daar beneben

sal

Fall mijne tonge [staag]
 vermelden alle daag':
 want schaamrood sijne toch gebleven/
 sij zijn beschaamd bevonden
 die na mijn' schade stonden.

2 hand. 2 dij. 3 heijd.

De LXXII. Psalm.

5.

V Ergunt de koning dijn' gerichtē o God:
 [wilt] skonings soon in dijn' gerechtighejd
 toch [stichten]. 2 Op dat hij [op den troon]
 dijn volk richt' in gerechtighede: dijn' armen
 met beschejd. 3 'Tgebergte bzing' den volke
 byede: de hueb'len g' rechtighejd.

4 Hij fall des volks verdruchte ermen
 recht plegen [aan end' aan] /
 des schaa... ken kinderen beschermen:

en' den verdzucker slaan.

5 Zij sullen dij eerbiedig bzeesen
so lang de sonn' [in kragt]:
so lang de mane blijft in wesen/
van geslacht tot geslacht.

6 Hij sall af-dalen als een regen
op 'tafgemaende gras/
als nieseling' die 'saerdrijks [wegen]
#bedruyt/ en #vocht [van pasz].

7 De vroom' sall in sijn' dagen bloeien:
de vrede [sall] daar bij
in oberbloedigheid [aengroeien]
tot daar geen' maan' meer [sij].

8 Van see tot see sall hij' ook wenden
sijn' heerschappij' [en' magt]/
en' van den bloed tot aan de enden
des aerdrjks [sijne kragt].

9 [Zelfs] sullen die van der woestijnen
hem voetball doen [in vaerd]/
ook sal de vjand [met den sijnen]
't stoff lecken [van der aerd].

10 [Hem] sullen [groot] geschenk behanden
de koningen der see/
de koningen van [verr'] eijlanden;
en' die van Zeba me'e/
de Mooz sall hem geschenk bereeren.

11 Hem sullen dienst [en' soen]
ook alle koningen [en' heeren]
en alle heijb'nen doen.

12 Hij sall den armen toch bezijden

die daar schzeijfsuchtig [heeft]:
 en' den verdruchten die [in 't lijden]
 ganz geenen hulper heeft.

13 Hij fall den uijtgeteerden sparen
 den hoeftigen [bij-staan]:
 hij fall de sielen ook bewaren
 van die daar sijn belaa'n.

14 Hij sal haar siel [uijt mededoogen]
 behoe'n vooz list/ en' kragt:
 ook fall haar bloed in sijnen oogen
 seer dierbaar sijn geacht.

15 En' hij fall leven [met verblijden]/
 menschenk' hem 't doorze goud/
 men bidde vooz hem t'allen tijden:
 men segen' hem: weelboud.

16 Een' hand voll korens/ in der aerden
 op 't sopp der bergen fall
 sijn' vrucht so ruijzende doen werden
 als Libanons [geschall]:
 ook sullen die van uijt de steden
 opbloeien [all' te saam]
 als gras der aerden [hier beneden].

17 Eeuw-duijrig is sijn naam:

Sijn naam/ so lang men sonn' bejegt/
 fall groeien seer vruchtbaar/
 de volken sullen sijn gesegend
 in hem/ ook allegaar/
 men fall hem gelucksalig loben.

18 Geloofd sij [met lof-spel]
 God [onse God] de Heer [daar boven]

de God van Israël:

Hij die alleen [so hoog geprezen]
veel' wonderen beleid.

19 Gesegend moet de naam steeds wesen
van sijne heerlijkheid/
ook sall het ganz begriip der aerden
met sijne glanz en' eer
verbuld [in alle volheid werden/
och] amen/ amen [Heer].

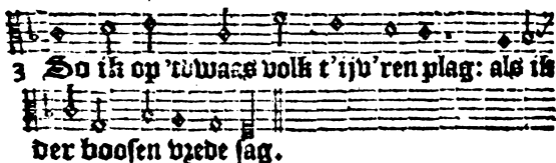
HET DERDE BOVK DER

PSALMEN.

De LXXIII Psalm.

4.

God is toch Israël so goed' hun die daar
reijn sijn van gemoed. 2' 'Twas seer na bij
dat ik [op't gladde] met mijnen voet gestruij-
keld hadde/ 't en schilde schier niets dat [mijn
pasz] mijn voetstapp doorgeslibberd was.

4 Daar is geen strick-band in haar' dood/
maar haare kragt blijft even groot.

5 Zij sijn in geene swarigheden
als and'ze menzen [hier beneden]:
sij worden niet [vervolgd/ verjaagd]
met den gemeenen man geplaagd.

6 So dat de hoog-moed hem omzingt
en' even als een halband [dwingt].

De moedwill heeftse moij beslett.

7 Haar' oogen puijlen uijt van bett:
veel verder poogen sij te trachten
dan selfs des herten grond-gedachten.

8 Zij stellen't ongebonden aan/
ten quaaden spzeken sij met sinaa'n:
sij spzeken [met een trotz vertoog]
gelijkerwijs' als van om hoog.

9 Tot in den hemel stijgt haar mond:
haar' tonge draaft op 'saerdrijs grond.

10 Dies fall sijn volk sich herwards rucken:
en' 'twater salmen hun uijt dzuken
met bekkens voll. 11 Zij seggen noch'

hoe soude God dit weten toch:
sou' daar ook wetenschapp [in schijn]
om hooge bij den hoogsten sijn?

i.P.

12 Diet

**Siet dees' sijn godloos; en' [naar lust]
 in dese waereld welgerust
 sij hoopen schatt. 13 Ter goeder trouwen
 om niet hebb ik 'thert reijn gehouwen:
 mijn' hand in onschuld afgespoeld.
 14 En' slagen dagelicks geboeld:
 ja mijn' kastydinge [begond]
 ten elken vrougen morgenstond.**

**15 Seijd' ik/ dit fall ik ook verstaan:
 siet 'khadd mij trouw' looflick daar aan
 aan dijner kind'ren stamm' gequeten.**

**16 En' noch so dacht ik sulks te weten:
 [maar doch] het was mij selfs [daar naar]
 in mijnen oogen al te swaar.**

**17 Tot dat ik was gekomen tot
 het heijligdomm' van [mijnen] God:**

Tot ik haar eijnd begrepen hadd.

**18 Gij hebtse wisz gesteld op 't gladd':
 gij hebt' in woestingen doen vallen.**

**19 Hoe werden sij so ganz met allen
 ter woesting' in een oogenblich?**

sij sijn vergaan/ verdaan dooz schrick.

**20 [Sij sijn] gelijk een droom [gestaakt]
 na datmen daar van is ontwaakt:**

**haar aanbeeld Heer [en schoonen waan]
 sult gij ontwakende versmaa'n.**

**21 Want als mijn hert begost te suijsen:
 en' was geprickeld in mijn' nieren.**

22 Doe was ik ganz wijsinnig [Heer]/

ook hadd ik geene kennisz' meer:
ik was voorz dij als een domm vee:

23 Nu [ben] ik steeds bij dij [in vze'e]:

Gij hebt mij bij der ¹ hand gebaat.

24 Mij lejdende doorz dijnen raad:
om mij deer na met glanz te kroonen.

25 Wien hadd' ik in den hemel [woonen] ²
'k en hielt met dij niet [hier] op aerz.

25 Mijn vlesz besweek mij en' mijn hert ¹
[daar] God de rozz' mijns herten [is] ²
en' eeuwelick mijn' erffenisz'.

27 Want die van dij verbzenden siet ¹
die gaan toch t'eenemaal te niet:

uittroeiende so sult gij weren
all' die/ die tegens dij hoereren.

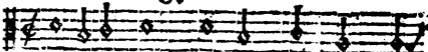
28 Doch dit weet ik/ als dat het mis ¹
tot God te naken oorbaar sij:

['tis] God ² [daar] ik mijn' hoop' opstell ¹
op dat ik all' dijn doen vertell'.

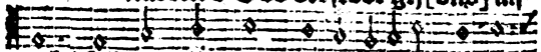
¹ rechterhand. ² de Heer.

De LXXIV. Psalm.

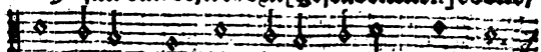
8.

V V

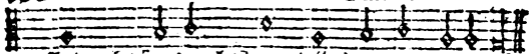
Narom o God verstoet gij [ons] als-

noch? sall dan dijn toorn [gestadelicken] rookz /

[en'] over 'twee van dijne weijde [smoken]z

2 Gedenkt [gedenkt] aan dijn' gemeente toch.

Die gij van ouds verworpen hebt/ [en' toont dat] gij verlost de roede dijner erbe:

[dat] Zijns berg dees [is byj van verderbe] daar inne gij [daar gij] hebt ingewoond.

3 Verheft dijn' tre'en ten eeuwigen verderf: de vijand heeft in 'theijligdomm [en' wijders] het all' geschend. 4 Ook byullé dijn' bestrijders iurt midden vande plaatze dijner erf:

[Daar] hebben sij haar' teekenen geboud tot teekenen. 5 Op datmense daar kende hoe elk van hun de bijle derwars wende [en' dzeef] om hoog op't dichte van het hout.

6 Nu hacken sij't met bijlen [all] om verd/ met hamers ook haar' werken fraij gesneden:

7 [So dat] iurt vuir dijn heijligdō vertredē/ en 'thuijs dijns naams ontheijligen op aerd.

8 [Noch] spreken sij in't herte [stout en' trotz]/ [kom't] laats' ons t'saam geweldelick beroovē: sij hebben hier op aerden [daar-en-boven tot afz] verbyand de t'samenkomsten Gods.

17.8 9 En wij en sien ons' teekenen niet meer/ ook isser geen propheet meer [t' deser uijren]: noch' geen bij ons die weet hoe lang [t'sall vuir] 10 Hoe låge sall de vijand last'ren Heer. ren].

En' dijnen naam vooz eer'welick versmaan't 11 Waarōme toch wilt gij dijn' hād [nu] keere/ ja selber ook dijn' rechter hand [afweeren] ruckf' uijt dijn' schood [en] doetse t'saam] vergaan.

- 12 Maar God [die is] mijn koning vā ouds-
hij die ons doet in 'tmiddē van der aerde (her-
so veel [gelucks en] saligheijd geworden.
- 13 Dooz dijne kragt verdeelde gij het meer:
Der draakē kopp bzaakt gij op stroō ontween.
- 14 Den walvis-kopp gingt gij in stucken
bzissen:
den selben ook deed gij tot eener spijsen
in 't woefte land den volke toebere'en.
- 15 Daar gij de beek/de waterborn' opbzaakt:
[en] deed [aldaar] den sterckē bloed opzoogē.
- 16 Beijd' dag en' nacht sijn dijn: [naar dijn
vermogen]
hebt gij het licht/ en' ook de sonn' gemaakt.
- 17 Gij die op aerd de palen hebt ghesteld;
die somer beijd' en' winter hebt geplāsterd.
- 18 Denkt hier aan [Heer] hoe dat de vijand 2. p. 6
lastert: (scheld.
hoe een dwaas volk [hier] dijnen naam [dus]
- 19 En' levert toch den wilden dieren niet
de [drouwe siel' van dijne toztelduijve:
dat gij niet steeds uijt dijn gedacht' verschuijve
den hoop die [hier] verdrukt word [dooz ver-
driet].
- 20 Merkt op 't verbond: want 'saerdrijks ho-
len [Heer]
die sijn vervuld met [magtige] roofkuijlen.
- 21 En' laat niet toe dat die verdrukt moet
schuijlen/
met sijnad en' schand ter rugge wederkeer;

So sullen [dan] de onderdruckte [noch]
 en' die gebzeck [in arremoeede] lijden
 selfs dijnen naam hoogroemende [belijden].
 22 Staat op o God bedingt dijn' sake toech:

Gedenkt dijns schirps [daar med' gij word
 beschimpt] /

die daaglicks [dij bejegant] van den draesen:

23 Vergaet toech niet hoe dijn' bestrijders ra-
 sen:

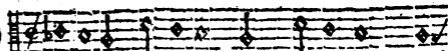
[hoe] staeg 't geduijs dijns vijands opwaers
 klimt.

1 vergaderinge. 2 de vijand.

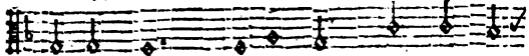
De LXXV. Psalm.

6.

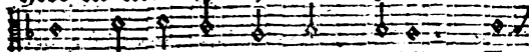
2 D

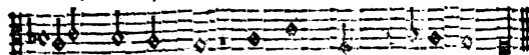
3) o God belijden wij di belijd' ons

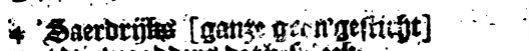
hert en' mond / dijne wond'zen doetmen

kond / ook so [is] dijn naam na bij. 3 Ten

gesettē tijd: sall ik richten [ganz] oprechtelick.

4 Saerdrijks [ganze geen'gesticht]
 met d' inwoobders dat besweek:

hijebb

'Hebb' sijn' stijlen opgericht / Selah.
 5 'Thebb' gesproken] ende spreek]
 tot dees' dwaase menzen [siet]
 spelet toch den dwaasen niet.

['kleijnd] den boosen [dit booz oog] /
 steket toch den hoozn niet op.

6 Heffet uwen hoozn niet hoog:
 spreek't met geenen harden kopp.

7 Want 't verhoogen [so men siet]
 komt van oost / noch' westen niet:

Noch' van uijt het woeste woud.

8 Maar als richter richt de Heer:
 die den desen nederstouwt /
 en' verhoogt den genen we'er.

9 Want in Gods hand [is] een kroes /
 wijn / die rood is van den dzoes /

Daar uijt schenkt hij: so dat all
 't godloos volk op 'taerdterijk
 'tgrondsopp daar uijt suiipen fall /
 dzinken sullens' all gelijk.

10 En' all' 't selbige fall ik
 hond doen [staag en] eeuwelick:

Jakops God loof ik [alleen]

11 'K fall der boosen hooznen ganz
 ende gaar in stucken tre'en:

doch des vroom-opzichten mans
 hooznen sullen [noch ten toog]

worden opgericht om hoog.

7.

2 **G**od [is] in Juda wel bekend: sijn
 naam [is] groot in Israël. 3 Tot Za-
 lem [daar] is sijne tent: sijn' woon
 in Zijon ebenwel. 4 Daar brak hij de
 vier-pijl'ge boge: het schild/en' t'swaerd/
 en' d'oozeloge / Selah.

5 Hij [sijt] doozluchtig: magtig groot
 verd' boven de roofbergen [verd'].

6 Hij sijn beroofd geweest [ontbloot]
 sij die daar waren klouk van hert/
 sij hebben haaren slaap geslapen
 de klouksten * hadden hand noch' wapent.

7 Mits dijne straff' o Jakops God:
 so sijn in slaap gesonken t' saam
 de wagen/ t'paerd [en' t'ganze rott].

8 Hij/gij [sijt] schyckelick [bij naam]:

wie soud voorz dij staan [onbesweken] /
als nu dijn toorn begint t'ontsteken?

9 [Als] gij [nu] 'toorndeel hooren deed
van uijt des hemels [hoog gesticht]:
het aerdyk vreesd' / en' stild' [in vreed]:

10 Als God nu op stond ten gericht'
om alle goedertiern' op aerden
[t'saam] in behoudenisz' t'aanbaerden / Selah.

11 † 'Tgepeijns sall dij belijden toch
en' † 'sinenzen toornig ongeduld:
[mits] gij het overblijfsel [noch]
der toornigheden schoorten sult.

12 Beloof' t' / en' wilt' et ook in trouwen
den Heere uwen God toch houwen

Gij alle die rondom hem staat:
dat elk hem / die daar hoog-gevreesd
is / met geschenken overlaad'.

13 Hij neemt den vorsten haaren geest:
[ja] allen koningen op aerden
[is] hij seer schrikkelick [gewerden].

De LXXVII. Psalm.

5.

M
Mijn stemm' tot God [verheven]: is

vast roupende gebleven: mijne stem
 [quam] Gode hoor / en' hij neigde mij sijn
 hoor. 3' Ikhebb den Heer gesocht ten dage
 mijner smartelicke plage / mijne hand
 'snachts uytgestrekt / bleef gestadig [uyt-
 gerecht].

Mijne siel [aldus ombangen]
 heeft gewenigerd troost t'outfangen.

4 [So] ik Gods gedachtig was/
 werd ik ook beroerd [seer ras]:
 'kwoud aandachtelicken spreken/
 en' mijn geest is mij besweken / Selah.

5 Gij onthield mijn oog van vaak
 'kwas bedwelnd / en' sonder spraak'.

6 Ikhebb der eeuwen jaaren / dagen
 al van ouds her overslagen.

7 [Als] ik [nu] om 'tspalm-spel dacht/
 [en] ik dit aldus bij nacht
 in mijn herte overdochte /
 en' mijn geest dit ondersochte.

[spreek ik]. 8 Sal de Heer mij dan
 eeuwelick verstootten gaan?

8 Soud hij dan met sijnen segen
 t' mijwars niet meer sijn genegen?
 is dan sijn barmhertighend
 uyt tot in der eeuwigheijd:

9 Is het woord dan sonder kragte/
 van geslachte tot geslachte?

10 Heeft God dan vergeten [soek
 of] genade meer te doen:

P. 6.

Heeft hij dan [so onberdzoten]
 sijne gunst in toorn besloten? Selah.

11 Doch ik hebb [bij mij] gesejd
 dit is mijne swackigheijd:

maar des hoogsten hand fall keeren.

12 Ik gedacht aan 'twerk des Heeren:
 ook fall ik gedenken verr'
 aan dijn' wond'ren van ouds her.

13 't fall op dijne daaden merken
 ende spreken van dijn' werken.

14 Dijn weg [ligt] in heijlighheid
 o gij God. Wie [word gesejd]

een groot God/ als God [besonder]?

15 Gij [sijt] God/ gij doet groot wonder:
 die den volkeren [steeds aan]
 dijne kragt hebt doen verstaan.

16 Dijn volk [bragt gij bujten hind'ren]
 Jakobs ende Josefs kind'ren
 heeft dijn arm gemaakt gantz vry/ Selah.

17 Heer de waat'ren sagen dij/

Dij was't dat de waat'ren sagen/
 en sij waren ganz verflagen:
 [ja] d'afgronden sijn [bedeest
 sijn all t'saam] beroerd geweest.

18 [All'] de wolkien [sagmen] waat'ren/
 'tschoff dat deed den donder klaat'ren:
 ja dijn [blixem]-pijlen [Heer]
 gingen ober ende we'er.

19 So dat, daar dijn' donder-flagen/
 [hier] in 'trond dijn' blixem-blagen
 [dwaalden] straalden: taerdzyk heeft
 sok gedaverd/ en' gebeefd.

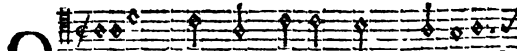
20 Op de see [hadd gy] dijn' wegen/
 en' dijn pad op't meer [geflegen]:
 doch en heeft men daar outrent
 dijne stappen niet niet gekend.

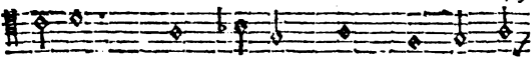
21 Gy hebt [Heere] 4 dijne kwaapen
 eben als een' kudde schaapen/
 [hier] dooz Moses hand geleijd
 en' dooz Xrons [dienst geweyd].

1. ende ick fall roupen. 2. rechterhand. 3. in't ronde
 4. volk.

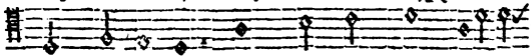
De LXXVIII Psalm.

4.

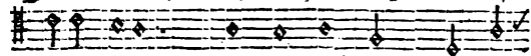
 O Gy mijn volk wilt mijne wett aanhoorzē:
 neemt toch met vlyt de re'en mijns monds ter
 ooren

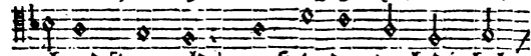
oozen. 2 'kfall mijnen mond tot spruken

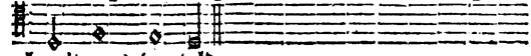
gaan ontsluitē: 'kfall van ouds her vernufte

reden wijten. 3 Van ons gehoord/ van ons

erkend [vermeld]: onf' vaders ook die heb-

ben't ons verteld.

4 Wij sullen 'tniet voor haare kind'ren heelē/
die haare stamm' van sullen mededeelen
des Heerē roem/ sijn' kragt/ en' wonderhedē
die hij [als God] gedaan heeft [hier beneden].

5 Hij heeft een' recht in Jakob op gericht:/
en' eene wett in 'sraël gesticht

Die hij gebod dat onse vaders souden
haar kind're [stamm al-hier] voor oogē houdē.

6 Op dat also 'tnabolvende geslachte
de kind'ren ook' en' die men noch verwacht' de
[hier van] bewust: volwaerdig mogten staaen/
om 'tselbe voords haar" kind'ren te verflaan.

7 En' datf' op God haar' hope souden sterken/
noch' Godes daad vergeten [aan te merken];
maar sijn' gebo'on [standvastig] onderhouden.

8 En' niet gelijk haar' vaders wesen souden/

een

een krijlig volk/ we'erspannig[en misnongd]
 een volk dat nojt sijn hert en heeft gevougd:/

Ook is haar geest niet trouw bij God gebleve.
 2. P. 49 [Maar sijn geweest] als Ephraïms kind'ren
 even/

die toegerust [wel schooten met haar' bogen:
 [doch] sijn tē daag' des krijgs te rugg' getogē.
 10 Sij hadden niet op Gods verbond gelett;
 en' weijgerden te wand'len in sijn' wett:

11 Vergaten ook [all' dese] sijne werken:
 sijn' wonderen/die hij hun hadd doen merken

12 Veel wond ers hij vooz haare baders dede
 Egypten dooz/ op't veld van Zoan mede.

13 Hij klief de see/ en lietse daar doozgaan:
 en' als een tafz deed hij de wat'ren staan.

14 Hij gingse 'sdaags dooz eene wolk' [af-
 schejden]

en' ganz de nacht [als] dooz een vierlicht leydē.

15 [Daar] hij de rotz' in 't woeste land dooz-
 houde:

op dat hij hun uijt diepten dzenken soude.

16 En' heeft uijt steen de stroomen woord ge-
 haald:

en' 'twater is bloedwijse ne' ergedaald.

17 Noeh voerē sij voozds tegens hem in sonde/
 en' hebben so [den Heer van stond tot stonde]
 den hoogsten [God] in't woeste lād geberrigd.

18 Sij hebbē God ook in haar hert geterrigd:
 en' eijzten spijs' naar haarer sielen lust.

19 Elk mozd' op God/ en' spraken [ongerust]:

Soud

Soud God dan ons op dese doore heijden
wleenen disz noch konnen toebereyden?

20 [Want] siet hij heeft de steenrotz' aange-
stooten/

en' daar sijn [flur] veel' wat'ren uijtgebloten/
so dat de bloet der beken overblood.

En kan hij ons dan niet versien van brood?

Soud hij dan ook sijn volk geen bleesz behan-
den?

21 Dit hoorde God/ en' quam in toorn te
branden?

so dat het buijr in Jakop werd ontfreken:
ook is sijn toorn op Israel geweken.

22 Om datse niet en' hadden [in eenboud]
in God geloofs/ noch' op sijn heyl vertrouwd.

23 Hoewel dat hij den wolken van daar boven
bevolen hadd: en' 'slochts schoft opgeschoven.

24 En' 't Manna selfs hadd over haare hutté
doen regenen om tot haar' spijs' te nutten:
ja hemelz greijn hun nu gegeven hadd.

25 So dat de menz het brood der Eng'len at: 3 P. 4

Ter volheijd toe soud hij hun haare spijsen:

26 Hij deed 3 om hoog den Oosten wind op-
rijzen:

den Suijden wint dien heeft hij daar beneben
door sijne kragt ook herwars he'en gedreven.

27 [Daar] hij als stoff' vleesz op hen reeg' ren
dee':

en' 'rbogelblugg so dick als 't sand der see.

28 En' heeftse langs haar leger ballen laten:

rôdom haar' woon. 29 So datse daar vā atē/
en' werden satt ten vollen toe [bevonden]:
want haare lust heeft hij hun toegesonden.

30 Noch wasser geen die sijn' begaerte brak:
[daar doch] de spys' in haaren mond noch stak.

31 Als nu Gods toorn was ober hun geresē/
dood' hij haar vetst': boog H'r' els uytgelesen.

32 Noch hebben sij gesondigd 4 onbeladen:
en' niet geloofd aan sijne wonderdaaden.

4 P 4 33 Daarom heeft hij haar' dagē onberwacht:
haar' jaaren ook seer schielick omgebragt.

34 Sloug hijse dood/ so was't dats' om hem
dachten:

sij keerden werer/ op datse God brong sochtē.

35 En' dachten doe / God moest haar' rotz'
mits desen:

de hoogste God moest haar verloszer wesen.

36 Sij hebben hem gelockt met haaren monde
en' haare tong' die loog hem [in den grond]:

37 Haar hert en werd niet vroom vooz hem
bevonden/

ook waren sij niet trouw in sijn' verbonden.

38 Doch hij vergaf barmhertig de misdaadē/
noch' woud'se niet verdoen [in ongenaden]/
so dat hij ook sijn' granschapp dickmaals
en' sijnen toorn wel niet geheel outstak. (brak/

39 En' hē gedacht dat wij maar bleesz[ē warē]:
eē wind/die daar niet we'erkeert/he'en gevarē.

40 Hoe hebbēs' hem in 'twoeste lād geterrind/
hoe menigmaal in 'twilde woud geverrigd!

5 P 5 41 Ja t'elkēs /sijn sij we'er gekeerd [misnougde]/
en' hebben God versoukende geproufd.

Sij hebben [hem] bepaald [in sijne magten]
 dien heyligen in Iſr'el. 42 Noch' en dachten
 aan sijne hand: noch' ook aan dese dagen
 doe hij' uijt angst des vijands hadd ontflogen.
 43 Doe hij' hun hadd sijn' teek'nen boozgesteld
 Egypten dooz: sijn doen in Zoans veld.

44 In bloed keerdt' hij' haar' bloeden: en' haar
 stroomen/

op datse niet [aan] dzinken souden [komen].

45 'Tbliegbluggig swerm heeft hij' hun toe-
 gesonden/

die atse op: de bozsz heeft hen verflonden.

46 Hij' gaf haar' vzych de keberen [tot straff]:
 de spzinkhaan [at ook] haaren arbeit [af].

47 Met hagel sloug hij' haarē wijnstock neder:
 den vijgeboom met een koud-bozstig weder.

48 Op all haar vee deed hij' den hagel dalen:
 en' op haar haaf gloey-gluymige bzad-stralē.

49 Den brand sijns toozns / verstoozthejd/
 [onbestier].

verbolgenthejd / en' angst sond hij' hun [hier]:
 [Daartoe] heeft hij' quaad' eng'le uijt gesondē.

50 En' sijne toozn een' baā' gebaad [vā stondē]:
 noch' van de dood verschoond' hij' hun het levē:
 ja heeft haar vee der peſte op gegeven.

51 Egypten dooz heeft hij' all' eerst-geboort' / 6P. 4
 en' in Chams hutt' der kragtē trōk s verstoord.

52 Daarujt dat hij' sijn volk als schaapē leijdde:
 en' als een' kudd' in 'twilde woeste weijdde.

53 Hij' leijdtse wisz / so datter niemand schyckte:
 vermits de see haar' vijanden s verstrickte.

54 En' bzagtse woords tot aan sijn heylig land

den berg/dien hij kreeg door zijn' rechterhand.

55 Hij heeft voor hun de hejdenen verdzeven/
en heeftse hun ten kaveldeel gegeven:

en' dede so de stammen [ende soonen]
van Israeel in haare hutten woonen.

56 Noch hebben sij den alderhoogsten God
van nieuws versocht/verbitterd/[en' bespott]:

Sij hielden geen van alle zijn' oorzonden.

7P.4 57 Maar zijn te rugg' getreden [t'elken stou-
den]

en' hebben sich trouw'looselick gedzagen/
gelijkerwijs als haare vaders [plagen]:

sij keerden om gelijk een loose boog.

58 En' tergdé hem in haar gebergt' om hoog:

Ook hebben sij met beelden/ die sij sueden/
hem opgehitzt tot toorn en' ijzigheden.

59 Dit hoorde God/ en' is in toorn outschot-
ten:

en' Israeel dien heeft hij seer verstoeten.

60 En' Zijloos hutt' verlaten: [dese] tent'
daar door hij [meest] bij menzen werd bekend.

61 Hij heeft zijn' kragt gebangen opgegeven:
in 'shij inds hand [is] zijn zieraat [gebleven].

62 Hij heeft zijn volk doen struijk'len door den
swaerde:

so dat hij gram in ook op zijn erfdeel werde.

63 Het buijr verflond zijn uijtgeleef'ne [meest]:
haar' maagden sijn niet uijtgehyl'ckt geweest.

64 Haar Priesters sijn geballé door de swaer-
den haar'

haar' weduwen en weendē [noch' en baerden]:
 65 So dat de Heer/als eē die sliep/ontwaakte.
 en' sich gelijk een magtig held [op-maakte]
 die van den wijn ontwaakit met veel gebaars.
 66 Hij [quam en] sloug den vijand achter-
 waars:

Met ceuw' geschand' heeft hijse overgoten.
 67 En' Josefs hutt' verachtelick verstoten:
 noch koos de stamm' van Ephraim [als vo- 1 p. 9
 ren].

68 Maar heeft de stamm' van Juda sich ver-
 kozen:

[ja] Zijns berg/ dien hij liefwaardig houd.
 69 Ook heeft hij [daar] sijn heiligdomm ge-
 boud.

Als een paleijs [t welck] hoog [staat] opge-
 richtet:

als d'aerd/ die hij vooz eeuwig heeft gestichtet.

70 Ik vos David ook tot een van sijne knaapē:
 en' nam hem op van uijt het stall der schaapen.

71 Ja hij heeft hem [onnooselick verdwaald]
 van achter af de mellick-kudd' gehaed/

Om Jakob [als] sijn [eijgen] volk te leyden:
 en' Israēl sijn' erffenis te weyden.

72 Wij heeftse ook geweijd [in rust en vrede]
 naar sijne [trouw'/ en] 'sherten bromighede:
 hij heetse [t'saam] gelegd op het † verstand.
 [en] † wijs bestier van sijne [herders]-hand.

1 oorkond. 2 in de hemelen. 3 dit alles niet tegenstaande.
 4 versagen. 5 overdekte.

4.

De heij'd'nen Heer / sijn in dijn erf ge-
 treden / den tempel [selfs] van dijne heij-
 ligheden [dien] hebben sij ontheijligd:
 [en' met eenen] Jerusaleem gemaakt tot
 greuis van steenen. 2 'Dood lichaam
 hebben sij van dijne dienaars [(sij)]
 'slochts voog'len voorgesooten: en' den
 gediert' op 'veld tot aas ['vleesz vooz-
 gesteld] 'vleesz dijner gunst-ge-
 nooten.

3 Mē heeft haar bloed als water uijt doē gietē
 [en'] rondom he'en Jerusaleem [sien blieten]:

[dit moesten sij] ook grabeloos [besuijren].
 4 Wij sijn tot spott van onse uagebuiren.
 [wij sijn] tot eenen smaad/
 [wij sijn] tot hoon [en' haat]
 hun/ die rondom ons [sitten].
 5 Hoe lang sult gij o Heer
 noch stedes even seer
 in grimmigheijd verhitten/

Dijn ijver sall die noch als vier stedes brande?
 6 Stort dijne toorn op 'tvolk der heijd'ne [lāde]
 dat dij niet kent/ op rijken [ende steden]
 die dijnen naam niet hebben aangebeden.
 7 Want Jakob eet men op:
 men gaat [nu op end' op]
 sijn' woonplaatz' woestig krenken.
 8 En will toch [Heer het quaad]
 der voriger misdaad
 aan ons niet meer gedenken:

Spoed [Heere spoed] laat toch dijn medelijdt
 ons [all' tesaam] voozkomende [bevoijden]:
 want wij sijn toch geworden veel te teere.
 9 O God on's hejls helpt ons om dijns
 naams eere:
 verlost ons [all' te saam]/
 wilt ons om dijnen naam
 de sonden toch vergeben.
 10 Waarom soud 'tvolk [uht spott]
 noch seggen: [waar is God:]
 waar [is] haar God [gebleven]?

Doet vooz ons oog den hejd'uen openbaren

de wraak' des bloeds verstoort vā dījn' dienaar-
ren.

11 Dat vooz [den troon] dījns aanschijs [het
verlangen]

het suchten koom' van die [hier] sijn gebangē:

* de kragt dījns erins bewaar
den menz in doods gebaar.

12 Wilt sevendoud vergelden
in onser buitren schood:

descheldinge [so snood]

daar med' sij / Heer / dij schelden.

13 En' wij dījn volk / de schaapen dījner weij-
den

wij sullen dij belijvende [verbreijden]

in eeuwigheid / wij sullen [t'allen stonden]

dē roem dījns naams van stamm' tot stamm'
verkonden.

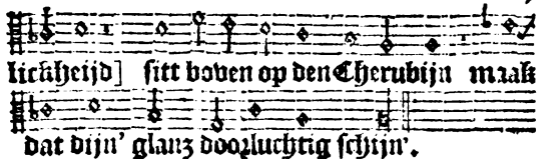
De L X X X. Psalm.

5.

2 **G** Hij H're'is herder wilt toehooren / die

 Josef [dijnen wijtverkozen] gelijk een' kud-

 de schapen leijd: gij die [o Heer der heer-
liche

3 Dat dijne sterkt' op Ephraim pafze/
op Benjamin en' op Manafze:
en' tred so voords tot ons behoed.

4 O God brenge ons we'er't' samen: [spoed /]
maak dat dijn aengesicht toch schijn' /
so sullen wij behouden sijn.

5 O Heere gij God der heerkragten:
hoe lange sult gij op de klagten
dijns volks noch rooken [so verstoord]?

6 Gespijsd hebt gijse [rechtevoord]
met weenen-blood: en' tranen [sopp]
doen schenken uijt den vollen kopp.

7 Gij hebt ons tegens onse buijren
in twist gesteld [tot deser uijren]:
daar med' dat onse vijand spott..

8 We'erbrenge ons gij heerkragten God:
maak dat dijn aangesicht toch schijn' /
so sullen wij behouden sijn.

P. 6.

9 Gij hebt den wijnstock uijt [de palen
van 't rjck] Egiptenland doen halen:
gij hielpt de hejdenen van kant /
gij hebt den deser daar geplant.

10 Gij hadd vooz hem [de plaats'] bereed
[daar] gij sijn' wortels wort'len deed /

So

So dat hij 'tganze land door streckte.
 11 De bergen met sijn' schein' bedeckte:
 sijn' ranken [schooten in den topp]
 als hooge zeder-boomen [op].
 12 Tot aan de see streckt' hij sijn' spruyt:
 tot aan denloed sijn' tacken uijt.

13 Wat mogt gij sijnen tuijn ne'er rucken
 dat die boozbij gaan hem af plucken?
 14 Het bos-swyn heeft hem heel verplett:
 en 'twild gediert' ganz af-geett.
 15 God der heerscharen keer toch we'er/
 schouwt uijt den hemel/ siet toch [ne'er].

Komt desen wijn-stock toch besouken.
 16 [Wilt] desen wijngaard [toch verklou-
 ken]
 den welken dijne rechterhand
 [ten besten oozbaar] heeft geplant:
 dat om den soon dien gij bekragt.
 17 Hij is in't vuigr verbzand/ versmacht

Au gaanse [teenemaal] verlozen
 vermids de straff' van dijnen tozen.
 18 Dat dijne hand sij op den man
 van dijne rechterhand [voozdan];
 [en'] op den soon des menzen [acht']
 dien gij dij [krachtig] hebt bekragt.

19 So sullen wij dij niet begeben:
 en' gij ook sult ons we'er doen leven/
 en' wij aanbidde dij ter eer.
 20 Heerscharé God we'er bzen'gt ons Heer:

maak dat dijn aangesicht toch schijn/
so sullen wij behouden sijn.

1 dij.

De LXXXI Psalm.

5.

2 **S**inget Gode blij onser sterchte:
singet Jakops God. 3 Dat gij
'tlof-gefang aanbaat / lijt en' trom-
mel flaat / en' de 'harp' hoorbynget. 1 Soets.

4 Op de nieuwe maan
ter bestemder uijre
onser feest / speel't dan
op't trompetten [spel]

5 Want in Israël
[is] dit eene kuere:

[Dit deed] Jakops God
hoor een recht [verstrecken].

6 Gaf het Josef tot
een ' vast onder houd
so als hij nu soud
uijt Egipten trecken:

2 getuigenijse

7 Daar hoorb ik een' taal'

die ik niet en kende.

P.6 7 Ik hebb t'eenemaal
sijne rugg' ontlast:
[dies] hij 'vzeemd' al vast
bander hand afwendde.

8 In den nood riept gij/
'kquam dij ook behoeden/
ik verhoorde dij
in een' donder-wolk:
dij proufd ik [mijn volk]
aan der twisten bloeden/ Selah.

9 Gij mijn volk hoor toch/
'ksal't vooz dij oorkonden:
Israel och [och]
hoorde gij mij maar.

10 Geen vzeemd God [en waar]
onder dij [behoeden]:

Gij boogt dij niet ne'er
vooz den; God der schande.

11 [Want] ik ben de Heer
dijn God die [met magt]
dij daar wederbzagt
uijt Egiptenlande.

P.7 12 Opent dijnen mond/
dat ik hem verbulle.

12 Maar mijn volken stond
mijner stemm' niet toe:
Israel daar toe
woud mij niets ter wille.

13 So dat ikse [siet]
in't verwaand behagen
haren herten liet:
die [in desen schijn]
boozd-gearen sijn
volgens haar' raadslagen.

14 Hadd mijn volk [toch wel
eens] na mij gekuijsterd:
och hadd Israël
mijnen weg begaan.

15 'Ik hadd/ die hun we'erstaan
dadelick verduijsterd:

Ik sijne hand soud ik
hebben uijtgetogen
op haar vijands [nick].

16 En' Gods haters [r'saam]
hadden hem [bij naam
noch uijt vrees'] gelogen:

Haar tijd quam noijt om.

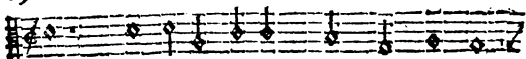
17 Ook woud [God] hem spijzen
met sijn terwen-blom:

'k hadde dij versaad
[en'] den honigraat
[doen] uijt rotzen [rijzen].

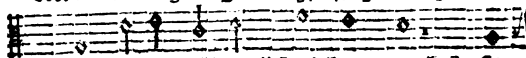
De LXXXII Psalm.

4.

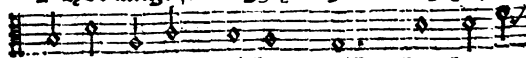
G **God komt sich in Gods vierschaar' stich-**
ten

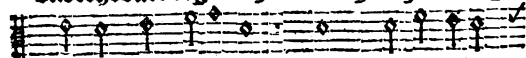
ten: om by de goden [selfs] te richten.

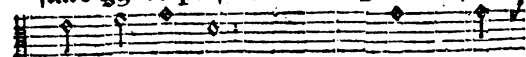
2 Hoe lange sull't gij [richters toch] so

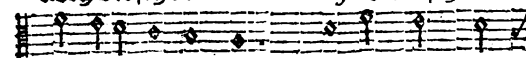
onrechtbaerdig richten noch: hoe lange

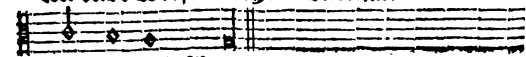
sull't gij de persoonen der goddeloosen

noch verschoonen? Selah. 3 Doet schaam'

len ende weesen recht: ontflaat den arm-

verdruchten [knecht].

4 Verlost den houftigen en' broosen:
en' ruckse uijt de hand der boosen.

5 Sij weten/ noch' verstaan [wat 'tis]/
sij wandelen in duysteris:

[dies] wicken alle 'saerdzjns gronden.

6 Ik hebbe [van u] doen verkonden/
als dat gij goden [sijt bij naam]:
en' salderhoogsten kind'ren t'saam.

7 Doch sull't gewisselicken sterben

[en']

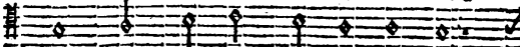
[en'] als ern ander menz [bederven]:
 so dat gij neder vallen moet
 so wel als een der vorsten [doet].

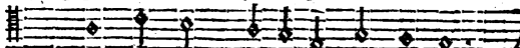
8 Staat op o God [in grooter vaerden] /
 en' richt [den ganzen klood] der aerden:
 want all' de hejdenen [allom]
 besitt gij toch in eigendomm.

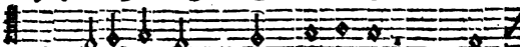
De LXXIII Psalm.

6.

2 **E** **N** sijt niet still Heer [Zebaoth]:

 swijgt niet / en rust toch niet o God.

 3 Siet hoe dijn' vijanden sich roeren :

 en' dijne haters 'thoofd opsteken. 4 [Hoe]

 sij met oberloose treken [hier] op dijn

 volk in 'thejm'lick loeren/

Ja tegens dij raadslagen sij
 die hejm'lick schujslen onder dij,

5 **Dij**

5 Sij seggen/ kom't laet' ons [allomme]
van uijt den volke henen smijten:
op dat de naam der Usra'lijten
niet [eens] meer in gedacht' en komme.

6 Vooywaar [t'sijn die/die] t'saam [verwerd]
te raade gaan als met een hert:
die tegens dij in bondschapp quamen.

7 De tenten van de Edomijters/
de Ismalijten/ Moabijters/
met [all] de Parageenen [t'samen].

8 Ook Gebal/ Hannon/ Hameleck:
en [t'ganze] palestijnen [reck]
met [alle] die in Tjrus woonen.

9 Tot hem heeft Assur sich begeben;
Lots kinderen sijn sij gebleven
tot eenen ern [om hulp' te toonen]/ Selah.

10 Doet hun so als den Reedjanijt:
als Sijrah/ Jabin [in den strjvd]
aan Kijsons beek'. 11 Sij [die verstootten
ja] wijtgeroeid in Hendoz werden:
sij sijn geweest [als] mest der aerden.

12 Maakt als Zeb/ Hozeb haare grooten.

En dat het haaren borsten gaa
als Sebaj/ ende Salmana.

13 Sij die daar [stoutelicken] spraken/
laat ons Gods woningen in winnen:

14 Mijn God maak als een rad [van binne].
[wilt] als kaf vooz den winde maken.

15 Gelijk het vuir het bosz verband:

de blamm' tgebergte steekt in brand:

16 Sult gijse met dijn' stozin besouken:
gij sultse schzicken met onweder.

17 Oervult met schand' haar aanschijn [weder]
Op datse dijnen naam/ Heer/ souken.

18 Dat sij beschaamd sijn [in der haast]
m' in der eeuwighejd verbaasd:

ja ten verderbe schaam-rood werden.

19 En' dat men weet [in 't al-gemeene]
dat gij bij naame sijt alleene
de Heer : de alderhoogst' op aerden.

De LXXIV. Psalm.

3.

2 Hee lieflick sijn dijn' hutten Heer
Heerscharen [God]! 3 Mijn' siel' haakt seer/
ja sij beswijkt na 'thuns des Heeren:
mijn hert en' vleys/dat springt [in hoop]
na [God] den lebenden God op. 4 Een
mysz' wind maar sij sall verkeerē/ een smaal'

jongskens leijt:

Och dijn outaar Heer Zebaoth/

o gy mijn koning/ en' mijn God.

5 Wel die in dijnen huÿse woonen:
ook prijfen sij dij 'taller tijd/ Selah.

6 Och wel den menz wiens kragt gy sijt:
die in haar hert [dijn'] wegen kroonen.

7 Die door 'tmoerboomen-bal fall gaan
fall hem voor sijn fonteijn aanslaan.

So dat de segen [over all]
den leeraar overdecken fall.

P. 5. 8 [Mits] sij van duegd tot duegd voor-d-tredē:
in Zion schijnt der Goden God.

9 O Heere gy God Zebaoth
verhoor toch [dese] mijne beden:
en' laatsē bij [van mi hoordaan]

o Jakobs God ter oezē gaan/ Selah.

10 O God ons schild siet aan [als noch]:
schoutwt 'raanschijn dijns gesalfden toch.

11 Want maar een dag in dijn' voor-hoven
[is] beter dan [dus] duysend [jaar]/
'twaar liever aan den dozpel [daar
en' sat] in 'thuijs mijns Gods [verschoben];
dan [dat men mij] te wonen [seijd]
in woningen der godloosheijd.

12 Ver

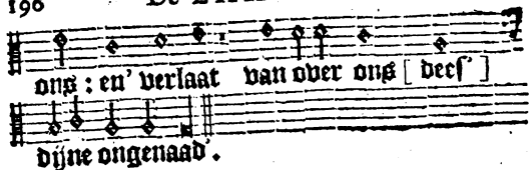
12 Vermits de Heere God [ons wilt]
 een' sonne [sijn/ een schutt] en' schild/
 de Heer die geeft genaad'/ en' eere:
 [ja] hij onthoud hun ganz geen goed
 die oprecht wand'len [van gemoed]:
 13 O gij heerscharen Heere [Heere]:
 och wel dien menz [die op dij staat]
 die sich op dij [alleen] verlaat.

De LXXV Psalm.

4.

2 **G** Gij hebt o Heer dijn lande gunst' be-
 toond: tgevangen volk vā Jakob bragt gij
 we'er: 3 Gij hebt dijns volks ong'rechtig-
 heid verschood: [ook] deckte gij all' haare son-
 de [Heer]/ Selah. 4 All' dijne toorn haad gij te-
 saam gestort: en' dijne hitt' ontsteken op-
 geschort. 5 God onses heyls we'erbringt

3. 2

6 Wilt gij dat steeds dijn' gramschapp op ons
blaakt:

en' dat dijn' toorn vā stamm' tot stamme gaa?

7 Komt gij niet we'er / dat gij ons lebēd' maakt:
op dat dijn' volk in dij' verbzuegd opstaa?

8 Toont ons o Heer dijn' onfermhertighejd:
en gunt [o God] ons dijne salighejd.

9 Ik sall [met vlijt] toeluysteren [na all]
wat God de Heer [noch vorder] seggen sall.

Want sijnen volk' en gunstgenooten [t'saam]
sall hij de vreed' verkondigen [op aerd]:

op datse toch niet weder all' te saam
tot dwaasigheid en werden afgekeerd.

10 Doozwaart sijn heyl [en hiel is] naast [en'
meest]

met elken dien die hem [van herten] vzeest.
op datter [eer en'] heerlichheid [ten toon
van eeuw' tot eeuw'] in onsen lande woon'.

11 Genaad' en' trouw' die sullen t'samen gaan:
gerechtigheid [sall] vrede : soen aanbie'n.

12 De waarheid sall van uijt der aerd' ont-
staan:

gerechtigheid sall uijt den hemel sten.

13 Ook sall de Heer [veel] goeds verleenē me'e:
ja selfs ons land .² voll sijn van vrucht [en' vee].

14 Gerechtigheid sall booz hem henen gaan:
 er op den weg haar' voeten [vast] doen staan.

1. Sullen elckanderen kuzen. 2. Gevep.

De LXXV I Psalm.

4

Nijgt o Heere dijne dozen / wilt mij
 [o mijn God] verhooren: houftig ben ik
 toch / en' erm. 2. Neemt mij Heer in dijn
 bescherm / † heilig ben ik [en' goedadig /]
 † gunstgenootig / en' † genadig: o gij [God]
 mijn God behoud dijnen knecht die dij
 vertrouwt.

3 Wilt dij mijner Heer ontfermen:
 daaglichs sall ik tot dij kermen.

4 Maakt de siel' dijns dienaars blij:
 'kheff' mijn' siel' o Heer tot dij.

5 Want o Heere gij sijt goedig /
 en' vergevende langmoedig:
 groot van onfermhertigheid
 elken dien die tot dij schreijt.

6 Heer neem mijn gebed ter ooren:
wilt mijns smeekers stemm' aanhooren.

7 Krouw ten daag' des noods tot dij:
want [in nood] verhoort gij mij.

8 Van de goden [is] o Heere
niemand dijns gelijk [in eere] /
geene werken [die in schijn]
even als de dijne [sijn].

4: 9 Al het vollick [van allomen]
dat gij hebt gemaakt / sall kommen /
en' sich vooz dij buigen Heer /
doende dijnen naam veel eer'.

10 Groot sijt gij / en' doet groot wonder:
mij sijt God / gij ' in't besonder.

11 Leert mij Heere dijne baan' /
'sall in dijne waarhejd gaan:

Sen'gt toch mijn hert te same'
tot de vrees' van dijnen naame.

12 Dat ik Heer mijn God [altijd]
dij met all mijn hert belijd':
dat ik dijnen naam steeds eere.

13 Want dijn' goedhejd [is] o Heere
t'mij-wars groot: mijn' siel' maakt gij
sonder wijt der helle vry.

14 [Veel] sijnder trotz' van wesen
tegens mij Heer op geresen /
en' het schzickelick gedrocht'
heeft ook mijne siel' gesocht:
noch' ten hadd' di' niet vooz oogen.

15 Gij sijt Heer voll' mededoogen /

een langmoedig/ goedig God/
van genaad' en' waarhejd gooot.

16 Siet mij aan/ ontferm dij mijner/
geeft dijn' sterkte dijnen dien'er:
hoed dijn dienstmaagds soon. 17 En' doet
mij een teeken Heer in 'tgoed/
dat het mijne haters schouwen/
en' de schand' [daar van] behouwen:
want gij Heere sijt mij [meest
beyd'] tot hulp' en' troost geweest.

1 alleen.

De LXXXVII Psalm.

5.

Haar grondslag [ligt] op 'theijlg gebergt'
[gegrondigd]. 2 De Heer bemint ook
Zyons poorten meer: 3 Dan all' de ste'en
van Jakob. 3 Heer veel eer' o Godes
stad word [hier] van dij verkondigd; Selah.

4 'tfall Rahabs naam/ en' Babels latē hoorē
ook onder die/ die dijn' bekende sijn/

Siet den Tijrier/ den Moor/ den Philistijn:
[men sejt van hun] dees is al-daar gebozen.

5 Dit salmen ook van Zijon gaan vermelden/
dees ende die sijn ook gebozen daar:

de hoogste [selfs/ de hoogste] grondbest haar:

6 De Heere [selfs] die false mede tellen

Wanneer als hij de volken sall op schrijven:
[en' seggē dā/ dees is daar dā geboort/ Selah.

7 Daar word gesang en' suarenspeel gehoord:
in dij [sall] all mijn oorsprong [sijn/en' blybē].

De LXXXVIII Psalm.

f.

2 **O** Heer [gij] God mijns hejls/ [mijn

scherm/] 'k schrey dag en' nacht voor dij.

3 Dat mede dit mijn gebed tot voor dij

trede: neyg toch dijn oor tot mijn gekerm.

4 Mijn' sie! is satt van jammerheden:

mijn leven tot aan 't graf getreden.

- 5 Ik word geacht gelijk als sij/
die daar ten grave neder dalen:
'kben als een kragt' loos man [voll qualen].
- 6 Gelijk als met den dooden vry/
die in 'tgraf liggende [verkreken]
daar aan gij niet meer wilt gedenken:

So dat sij [in der eeuwighejd]
van dijne hand sijn af gesneden.

7 Gij hebt mij in den kuyl beneden:
in 'saggronds duijster diept' gelejd.

8 Dijn toorn is over mij gekomen:
gij druckt mij met all' dijne stroomen/ Selah.

9 Gij weert mij mijn' bekende dan;
gij hebt mij ' mijnen bondgenooten
ten blouk gemaakt: ik ben besloten
so dat ik 't niet ontkomen kan.

10 Mijn ooge truert mits mijne plage/
tot dij Heer roup ik alle dage:

P. 6.

Tot dij streck ik mijn' handen uijt.

11 Doet gij aan dooden wonderheden/
of sullens' op staan d'overleden/
en' dij belijden [overluid] ? Selah.

12 Sall men dij' [heyl-]gunst' in der hellen:
dijn' waarhejd/ in 'verderf vertellen?

13 Of salmen in de duijsternisz'
als kenbaar dijne wonder werken:
en' dijn' gerechtichejd bemerkten
in 'tland der wangehuegenisz'?

14 En' ik riep Heer tot dij mits desen:

vroug fall mijn' bede voorz dij wesen.

15 Wat is't dat gij mijn' siel' verstoet:
dijn aanschijn/ Heer/ van mij gaat wendest.

16 Ellendig ben ik [voll ellenden]
van jongs op gaande na de dood:
'Hebb dijn' verschickingen gedragen
Iken † twijfelmoedig † ganz verflagen.

17 Dijn toorn is over mij gegaan:
dijn' schycken [sijn't die] mij doordringen.

18 Die mij als water/ daaglijcks zingen;
die [noch] te saam rondom mij staan.

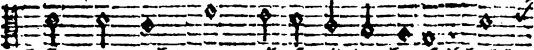
19 Gij gaat mij bynd en' maagd afwenden/
'kword onbekend hun/ die mij kenden.

1 hun.

De L X X X I X. Psalm.

2 **L**ief-singen fall ik steeds van Gods
barmhertighe'en: mijn mond fall dijne
trouw' van stamm' tot stamm' verbr'e'en.

3 Barmhertighejd segg ik fall sich altoos
opzichten: gij sult dijn' waare trouw' daar
in den hemel sichten. 4 'Hebb een ver-

hōd gemaakt met mijnē uijtverhozē: sihebb

David mijnē knecht [met eede] toegeswozen.

5 [Wat] ik dijn saad altoos hādhabē sall [voorz-
aan]: (doen staan/Selah.

en [desen] dijnen troon van stamin' tot stamin'

6 De hem'len sullen Heer dijn wonderwerk
belijden: (tijden).

ja in der heyl'gen schaar' dijn' waarheid [t' alle

7 Want wie is als de Heer van die de lucht
bewoonen:

Wie is dē Heer gelijk vā all' der Godē soonē?
(raad:

8 God is seer hōg geducht in sijner heyl'gen
en' vreeslich over all' het geē rōdom hem staat. ^{1 P 5}

9 O Heer heerscharen God / wie is in kragt
[en' klaarheid] (waarheid.

een Heer gelijk als gij ? rondom dij staat dijn'

10 Ook overheerzt gij [Heer] 'tverheffen der
see-baren: (bedaren.

en' als haar stroom verheft / doet gijse we'er

11 Egypten als doorzwand hebt gij [mi] ganz
verschuerd: ¹ verstuerd.

en' dooz de kragt dijns erms dijn' vijanden]

12 De hemel komt dij toe / d'aerd' [is vooz
dij [ten besten]: (besten.

gij gingt de waereld selfs met haare volheid

13 Gij hebt geschapen [beijd] het Noorden / en'
het Zuiden. (verluijden.

[en'] Taboz / Hermon ook doen dijnē naam:

14. Gij [gij hebt eenen arm [die sich] gewor-
dig [toogt]:

dijn' hand die werd' bekragt / dijn' rechter-
hand verhoogd.

15. Gerechtigheid en' recht zijn dijnes troon
gestichte:

barmhertigheid en' trouw' tre' en booz' dijn
aangefichte.

16. Wel-salig is het volk dat dese bzuegd kan
vaten:

gij sult' o Heer in 'licht dijns aanschijs
wand'len laten.

17. Zij sullē daaglicks sijn verbzuegd in dijne
naam:

in dijn' gerechtigheid sich hoog verheffen
t'saam.

18. Want gij [komt dij] tot glanz van haare
kragt [vertoogen.

gij sult in dijne gunst ook onsen hoozn ver-
hoogen:

19. Want van den Heere komt ons schild [en'
on'bekroning']!

en' van den heiligen in Ps'el onse koning.

2 P. 4. 20. Tot dijnen gunst-genoot hebt gij [niet
goed bescheijd]

als doe in een gesicht gesproken/en' geseid/
Ik hebb den stercken held tot hulp gesteld [al
bozen]:

'kverhief van uijt het volk hem / dien ik had
verhoren.

21. 'khebb David mijnen knecht [hier binden-
de [beneden]:

gesalvd met olij [salf] van mijne heijligheden.

22 Met welken mijne hand vast ende bondig
blijft:

so dat mijn erm hē ook seer kragtelicken stijft.

23 De bijand fall van hem niets phundren
[noch' plucken]:

en' kind der godloosheyd en fall hem niet ver-
dzucken.

24 Zijn' wederstrijders ook fall ik vooz hem
verbrjssen:

en' sijne haters slaan [die tegens hem opzijsen].

25 Mijn' waarheijb ende gunst die blijven hem
ook bij:

op dat sijn hoozn verhoogd in mijne naame sij.

26 Ook fall ik sijne hand tot aan de see ver-
strecken:

en' sijne rechterhand tot aan den bloed [doen-
reken].

27 [Als dan] fall hij mij selfs toersupen / gij
mijn vader:

gij [sijt] mijn God / en' rotz van mijnen heijl
[te gader].

28 Vooz mijnen eerstgebooz'n houd ik hem
[hoog van waerden] (op aerden.

ja] vooz den hoogsten [Heer] der koningen

29 Ik fall hem mijn' gensad' vooz eeuwig
doen bekljben: (blijven.

en' mijn verbond fall hem getrouwelick bij-

30 Ik fall sijn saad doen staan [en'] eeuwig; p.
[doen gewagen]:

206 De LXXXIX. Psalma.
en: zijnen troon [doen zijn] gelijk des Hemels
dagen.

31 Zo zijne kind'ren sich van mijne wett.
ontslaan: (gaan.

noch' in mijn' rechten niet [gestadig] woord en
32 Zijn' kuer' ontheiligen: op mijn' geboor'n
niet passen:

33 Zo sall ik niet een' roed haar' trouw'loos-
hejd verraszen:

niet plagen haare sond'. 34 Doch' sall van hem
niet wonden

mijn' ≠ goedhejd nochte' ≠ gunst/ noch' mijne
waarhejd schenden.

35 Noch' sall ook mijn' verbond ontheiligen
[voorzdaan]:

noch' wederroupen 'twoord uijt mijnen mond
gegaan.

36 Bij mijner heilighhejd hebb ik eenmaal
gesworen:

'ken liege David niet. 37 Zijn' saad [uijt hem
gebozen]

sall eeuwig blijven staan: ook sall zijn troon
mits desen (wesen.

voor mijnen aangesicht' als [tlicht] der sonne:

38 't sall blijven als de maan' / voor eeuwig
vast gegrond: (Selah.

[om inde locht [te zijn] een' overtrouw' oorzakod' /

39 Waar gij verstoet / verwerpt: gij sijt ver-
gramd bevonden

op dijn' gesalfden [selfe]. 40 Verniet dijns
knechts' verbonden:

Onthelijkt sijne kroon op aerden. 41 Gij gaat
rucken
sijn hejningen om verr: gij breekt sijn best
onstukken.

42 Gij hebben hem beroofd die langs den
wege gaan:

[selfs] moest hij [als] tot spott van sijne buij-
ren/ staan.

43 Gij hebt de 2 hand verhoofd van sijne we-
derstrijders: (vers.

gij hebt [het hert] verhoefd [van] alle sijn' benij-

44 De scherpte sijnes swaerds / die hebt gij
omgeboutwen;

en' hebt hem in dē strjyd niet overesjnd gehou-
wen.

45 Gij die sijn reijn zieraat als nu ophoudē deed.
en' sijnen [hoogen] troon ter aerden neder sineet.

46 De dagen sijner iuegd hebt gij gekoht
[o Heere]:

gij hebt hem overdeekt met schaamt' [en' met
oneere] / Selah.

47 Hoe lang Heer sult gij dñ so eben staag
versteken:

fall dijne grimmighejd als vuyr noch sijn ont-
steken?

48 Gedenckt [o Heer gedenkt] van watten
tjyd ik ben:

schiept gij dan te vergeefs all' smenzen kin-
deren?

46 Wie is die leuen fall / vry van de dood te
schouwen?

die van 'tgebeld des grafs sijn siele fall be-
houden? Selah.

50 **O** Heer waar sijn nu toch dijn gunstē van
te hooren:

die [die] gij David hebt in trouwe toe geswozē?

51 Gedenk Heer aan den smaad van dijne
dienaars [staag]:

dat ik in mijnē schood al [so] veel volkē draag.

52 Dat dijn' vijanden Heer so schimpig gingen
smaden;

dat sij so smadelick [so schimpig] de voet-padē
[de'ers] dijns gesalvdē [selfs] gelasterd hebben
[t'samen].

53 Gesegend sij de Heer hoer eeuwig / amen/
amen.

1 verstroijd. 2 rechterhand.

De X C Psalm.

4.

O Heer gij sijt ons een vertreck [in 'leven]
een' vaste woon van stamm' tot stamm' ge-
bleven. 2 **O**ok al veel eer 'tgebergte was
gebozen / eer gij de aerd' gehoord hadd
lang

The image shows musical notation for the hymn. It consists of four staves of music. The first staff begins with a large 'O' and the lyrics 'O Heer gij sijt ons een vertreck [in 'leven]'. The second staff continues with 'een' vaste woon van stamm' tot stamm' ge-'. The third staff continues with 'bleven. 2 Ook al veel eer 'tgebergte was'. The fourth staff continues with 'gebozen / eer gij de aerd' gehoord hadd' and ends with 'lang' written below the staff. The music is written in a simple, early modern style with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat).

[lang te vozen voor] 'swaerelbs [grond :
 sijt] gij [geweest/en sijt] van eeuw' tot
 eeuw de sterke God [altijd].

3 Gij doet den menz tot mozzelinge werden;
 wanneer gij segt / \ddagger keer't we'er [tot stoff der
 aerden]

gij menzē stamm' \ddagger bekeerd u [na om hooge].

4 Want duijssend jaar [en is toch] in dijn oog/
 maar als de dag van gist' ren nu volbzagt:
 en' eben als de schild-wacht in der nacht.

5 Gij rucktse weg als obergolfdvā stroomē
 sij sullen sijn als [schielike] droomen:
 die als 'tkrank kruyd tē morgenstonde schenē.

6 'Twelk 'smozgens bloeit/ doch 'tgaat daar
 schielick henen:

men snied het af des avonds/ en' 'tberdozt:

7 En' wij vergaan wanneer gij toornig word:

Wij sijn verschickt mits dijne grimmighedē.

8 Gij stelt voor dij onf' ongerechtigheden:
 en 'tganz geheim van ons inwendig [poogē].
 voor s' t'schijnend licht dijns aanschijns [dijner
 oogen].

9 In dijnen toorn bliēn onse dagen woord: P. 1.
 onf' jaaren gaan daar henen als een woord.

10 De dagen t'saam van onse jaaren [tracht
na] t'seventig/en' op haar' hoogste kragten
[en konnen sij maar] tachtig jaaren [halen]/
en' all haar' pracht [is] arbeid/ moeijt' [en
qualen]: (He'en.

want 'dzijft snell door/ ook bliegen wij daar

11 Wie kêt de kragt van dijn grimmighe'en?

Maar men dij vzeest [sall sich] dijn toorn [aan
stellen].

12 Leert ons [dan] dus [all'] onse dagen tellê:
so sullen wij het hert tot wijsheijd stuijen.

13 Keert weder Heer/ hoe lange [sall't noch
[duijen]?

laat dijnen troost op dijne dienaars gaan.

14 Wilt smozgens ons met dijne gunst ver-
sa'an:

So sullen wij ons vrolicken dzagen/
en' blijde sijn in alle onse dagen.

15 Wilt naar beloop der dagen ons verblijden
dat gij ons hebt verdrukkinge doen lijden:
en' naar den tijd dat wij [so menigvoud]
den tegen-spoed [hier] hebben aangeschoud.

16 Dat sich dijn werk aan dijne dienaar
toont:

en' dijne glanz haar' kinderen [bekroone].

17 De lustbaarheijd [de vzeegd] Gods onses
Heeren

[moet] over ons [meer ende meer vermeerren]/
maakt [Heer] door ons 'twerk dijner handen
sterk:

bebest toch selfs dit onser handen werk.

4.

D Je in des alderhoogsten [rotz' en']
 schuyl-plaatz' sitt [geweken] vernacht
 [als] in de schaad'we : Gods. 2 'Kfall tot
 den Heere spreken / mijn' hoop' / mijn'
 best' : mijn God [sijt gij] op hem fall ik
 vertrouwen. 3 Vooz' sjagers strick so fall
 hij dij : vooz' quader pest behouwen.

4 Hij fall met sijne vliegeelen
 dij schaduwijs bedecken/
 en' onder sijne vederen
 sult gij in hoop' vertrecken:
 een schild [fall] sijne waarheids [sijn]
 een scherm [vooz' eentwelicken].
 5 Gij sult vooz' verschrickelicken schijn:
 bij nachte niet verschricken:

Roch' vooz den pijl die bliegt bij daag.

6 Best die in't duijster sweket:
vooz woestinge die 'siniddags plag
te woesten [all wat levet].

7 Of daar aan dijner sijde juijst
een duijfend ne'er viel [tessen']/
en' aan dijn' rechterhand tien duijst:
so fall het dij niet treffen.

8 Maar gj siet dit vooz oogen aan:
gj sult'et maar aanschouwen
[wat] loon de goddeloos [ontfa'an].

9 Gij Heer sijt mijn vertrouwen:
gj hebt den alderhoogsten [God]
tot dijn bertreck genomen.

10 Geen quaad en fall dij op een bott
so schielick overkomen.

Dijn hujs en naakt geen ongeball.

11 Want hij der Eng'len [scharen]
ban dij bebeelt; dat sij in all'
dijn' wegen dij bewaren.

12 En' dij ook sullen sij [daar he'en]
op haare handen dragen/
op dat dijn voet aan geenen steen
aanstootig werd geslagen.

13 [Zelfs op den leeuw en' adderslang
sult gj den voet ne'er setten/
gj sult den jongen leeuw [eer lang]/
en' ook den draak verpletten.

14 Om dat hij mij omhelst/ fall ik
hem rucken uijt [den pzaame]:
*fall hem verhoogen [eewelick]/

Want hij kent mijnen naame.

15 So haast hij mij aanroepen sall/
sall ik hem staan ter spraken:
'k sall bij hem [sijn] in ongeball:
hem hoeden/ en' groot-maken.

16 [Ook] sall ik met lang-duyrtigheyt
van dagen hem beseden:
ik sall hem mijne saligheyt
doen schoutwen [nijt genaden]:

i des almagtigen.

De XCII Psalm

2 [T] Goed den Heer te loben: en' dijen naam [met een] te singen [hier beneen] o hoogste [van daar boven].

3 Zijn' gunst v'oug t'openbaren: en' dijne trouw' bij nacht. 4 Met een lied voorbedacht / op luyt' / harp' en' tien siaren.

5 Gij hebt mij in [topmerken]
dijns doens o Heer verhuegd:
ook schepp ik groote vrued
in dijner handen werken.

6 Hoe groot en' hoog te achten
sijn dijne daaden Heer:
[hoe] uijter maten seer
diep sijn dijn' grondgedachten.

7 Een dwaas' kan't niet bezoeien:
een geck verstaat dit niet.

8 Als [hij] de boose [siet/
dat hij] als kruijden bloeien/
de boose groeien: eben
om eeuwig te vergaan.

9 Maar gij o Heer blijft staan
in eeuwigheid verheven.

s.p. 10 Want siet/ Heer/ dijn' vijanden;
want siet dijn vijand sall
verlozen gaan: [ja] all'
de boose gaan ter schanden.

11 Gij sult mijn' hoozn opschieten
gelijk eens een-hoozns/ doen:
met olj & berz en' groen
sult gij mij overgieten.

12 Mijn oog heeft konnen spozen
[recht] op mijn' haterz [aan]/
en' die mij wederstaan
sall mijne ooz [wel] hoozen.

13 D'oprechtige sall bloeien
gelijc een dadel-boom:

[als]

[als zeed'ren] sall · de vroom
als Lijbans zeed'ren groeien.

14 Geplant in 'thuijs des Heeren;

so sullens' [all' temaal]
in onses Godes saal'
op bloeien [t'sijner eeren].

15 Poch groeien sij seer vzuëgdig,
ten grijsen ouderdomm:

sij sullen wederom
bett worden/ ende juëgdig.

16 Om van den Heer t'oorzkonden

als dat hij onrecht [is]:
mijn' rotz'/dat in hem wisz
geen onrecht [is bevonden].

1 hij.

De XCIII Psalm.

5.

1 **A**ls koning heeft de Heer geheerzt in
magt]; hij was bekleed met heerlijkheid /
met kragt was God bekleed / [en' so] hij
baerdig stond : werd ook de waer'ld on-
wankelbaar geground.

2 Dijn

2 Dijn koning-stoel [is] van doe af bereydt:
gij sijt [o God] van aller eeuwigheid.

3 De stroomen Heer verhieben opwaers uijt:
de stroomen [Heer] verhieben haar geluyd:

De stroomen [Heer] verhieben haar gebuys.

4 [Doch] boven all der wateren geruys/
hoe magtig groot de see-storm [sich] hertsogt]
noch [sitt] de Heer groot-magtig in der hoogt.

5 Vijnemend † trouw en † geloofswaerdig is
[dijn woord en' wett] en' dijn' getugenis /
de heyligheijd is dijnen huys / Heer /
hoor † eeuwelick / een groot zieraat [en' eer].

1 langduijrigheid. der dagen.

De XCIV Psalm.

5.

1 Heer God der wraaken / God der wraaken verschijnt in glanz. 2 Will dij op maken gij die des aerdzijks rechter sijt: loont naar verdienst' den trotzen toch: 3 Hoe lang Heer blijft de godloos noch?

hoe lange blijft de godloos' blijd?

4 [Hoe lang] : fall 'trott der boose [dwasen
noch] snaat'ren / snozken: ende blasen ?

5 Dijn volk [noch so] vernielen Heer:
dijn erfdeel plagen [en' verwoe'n] ?

6 Weeuw' ende vzeimbeling verdoen :
m' weesen moozden [even seer] ?

7 De Heer fall't / seggen sij / niet merkens:
noch' Jakops God kent [onse werken].

8 Versta : t gij sott volk [van verstand]:
gij dwasen ook wanneer sult gij

eens wijsen sijn ? 9 En soude hij
niet hoozen die de ooze plant?

Die 'tooge bozmt sou' die niet schoutwen?

10 Hij die het volk in tucht kan houwen
sou' die niet tuchtigen ? selfs hij
[hij] die den menz bericht in leer.

11 'Tgapeijns des menzen kent de Heer:
dat het maar ijdelheijd en sij:

12 Wel dien gij tucht o Heer [der heeren]:
die gij uijt dijne wett doet leeren.

13 [En] maakt dat hij gerustig schuijl/
[ook] vooz den dag van ongevall;
tot dat den goddeloosen fall
gedolven sijn sijn eijgen kuijl.

14 God fall sijn volk toch riet verstoeten:
noch' sich van sijner erf' ontbloeten.

15 Doch fall 'tgericht' [in glanz en' schijn]
weerkeeren tot rechtvaerdigheijd:

P. 7.

en' daar na worden ingeleijd
 sij all' die vroom van herten [sijn].

16 Wie sall met mij den goddeloosen
 [nu] wederstaan? wie sall den boosen
 met mij [nu] houden in bedwang?

17 Hadd God mij' geene hulp' betoond:
 so hadd mijn' siele kortz gewoond
 [diep in 'sgrafs] stillen ondergang.

18 Seijd ik mijn' voet is mij verschoben:
 dijn' gunst Heer stuende mij [van boven].

19 [Dus sijnd'] in veel gepeijns [verstrickt/
 'twelk ik] in 'tbinnenste [behiel]:
 so werde mijne [drouve] siel
 dooz dijn' vertroosting en verquickt.

20 Hou' van de stoel der boose wichten
 die moedwill' tegens recht verdichten/
 sich derven bougen nevens dij?

21 Sij loopen uijt bij hoopen [thans]
 dat om de siel' des vromen mans:
 't onschuldig bloed verwijzen sij.

22 Doch is de Heer [so hoog verheben]
 mij tot een hoog vertreck gebleven:
 mijn God [is] mij een vaste steen.

23 Hij false met haar onrecht slaan/
 en' in haar' boosheid doen vergaan:
 de Heer ons God sals' all' vertre'en.

1. sullen alle de boosdoenders,

7.

Kom't laat ons blijd sijn in den Heer:
 laat ons all juichende [ter eer] den rotz-
 steen onses heijlands singen. 2 Laat ons
 sijn aangesicht [in blyt], boozhomen met
 [waar lof-]belijd: laat ons hem juichge-
 sang boozbzingen.

3 Want een groot God [is] onse Heer:
 verr' boven alle goden [veer/
 is hij] een koning groot [van magte].

4 In sijne hand staan [all' gelijk]
 de gronden van [t'ganz] aerdterijk:
 ook eigent hij der bergen kragten.

5 De see is sijn [en' watter sweeft]/
 mits hij die selfs geschapen heeft:
 ook bozmdde sijne hand de droogte.

6 Kom't laat ons bidden/ laat ons [we'er]
 ne'erbuigen/ knielen booz den Heer

✠ 2

[booz]

[voor] onsen schepper [in der hoogte].

7 Want hij [wozd] onse God [gesejd]
en' wij de volken sijner wejd';

wij sijn de kudde sijner handen:

hoort gij op huijden sijne stemm':

8 Verstock't uw herte niet [voor hem]
als in [de] Meribaatze landen:

[Gelijc] in Massa 'twoeste woud.

6 Daar uwe baders mij [so stout]
besochten/ proufden [op haar' klagte];
ook sagen sij mijn werk [aldaar].

10 Hij walligde wel veertig jaar
van dit [we'erspännige] geslachte/

Ik spzrak [van boben uijt een' wolk'];
van herten sijns' een dwalend volk:
in mijnen weg als onwuste:

11 Dies swoer ik in mijn' grimmighejd:
als dat sij [in der eeuwighejd]
niet souden ingaan t' mijner ruste.

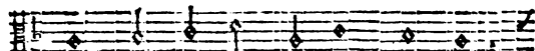
De X C V I Psalm.

4.

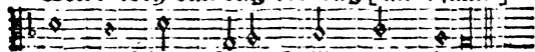
1 S Angt een nieuw lied de Heer ter eerer]:
'ganz aerdyk sing' den Heer [der Heeren].

2 Sing't Gode / segent' syne naam :

will't

will't toch van dag tot dag [all' tsaam]

de boodschapp synes hejls voozd-leeren.

3 Will't sijne eer den hejd'nen konden:
sijn' wond'ren allen volk'en [monden].

4 Want God [is] groot/ en' pynselick:
ja boven aller goden [schzick
is hij] seer hoog-geducht [bebonden].

5 Want all' 'svolks goden [hier beneden
sijn anders niet dan] ijdelheden:
maar doch den hemel schiep de Heer.

6 Zijn aanschijn [is] voll glanz en' eer:
sijn' troon voll kragt en' zierlickheden.

7 [Kom't] schzijft den Heer toe gij gellachten:
[kom't] schzijft den Heer toe eer en' kragten.

8 De heerlickheid van sijnen naam
schzijft die hem toe: [kom't] offer't [tsaam]/
en' will't tot sijn' voozhoben trachten.

P. 5.

9 [Kom't] buijg't u neder vooz den Heere
[buijg't] sijner hejligheit ter eere:

verschick't vooz hem gij aerdterijk:

10 Spreek't tot de hejd'nen [all' gelijk]
als een groot koning heerzt de Heere/

Ook sall het aerdzijk vast beklijven/
om [voozds] onwankelbaar te blijven:
hij sall 'volk richten met beschejd.

11 De heem'len sullen vrolichheijd/
en 't aerdrijk groote vruegd bedryven:

De see sall met haar' volheijd dond'ren.
12 Het veld sall sich in vruegd verwond'ren/
en' wat [sich] meer daar in [onthoud]:
ja all 't geboomte van het woud
sall sich tot lofgesang affond'ren.

13 Want voor den Heer komt hij sich stichten.
en' komt also het aerdrijk richten;
hij sall de waereld [so hij seijt
noch] richten in gerechticheijd.
en' volk in sijne waerheijd [lichten].

i heilighdomm.

De XC VII Psalm.

3.

Als koning heerst de Heer/ het aerdrijk juiche seer; ja veel' eylanden muegen sich [nu] in vruegd verbvruegen. 2 Der wolcken duysterheijd staat rondom hem verspreijd; de sichteplaatz' [glanz [en' schijn] van

tighejd.

3 Het buijr sall booz hem tre 'en:

sijn' haters rondom he'en
sall het in brande stichten:

4 Zijn 'licht quam 't rond verlichten:

dit sag het aerdterick/
en' 't heeft gebeeft van schrick.

5 Ook smolt 't gebergt' [en' rotz]
booz 't aangesichte Gods
als was [so schijelick]:

Booz 't aanschijn Gods/ die [wisz]

Heer van 't gauz aerdzyk is.

6 De hemelen beleden

[all'] sijn' gerechtigheden:

en' all' volk heeft [mits dien]

sijn' heerlichheid gesien.

7 Dats' all' te schande gaan

die op afgoden staan/
die beelden eere bic'n;

Buijg't : goden booz hem [buijg't].

8 Welk Zion hoozt en' juicht/
Heer/ Judaas dochters stichten

beel vzeugds: om dijn' gerichtten.

9 Om dat gij [van altijd]

de hoogste Heere [sijt]

D. 4.

op 'tganze aerdzijks-dal:
 verheven boven all'
 De goden verr' en' wijd.

10 Gij die den Heer beminn't
 3 sijt tot geen quaad gesind/
 hij hoed de siel' van desen/
 die hem godbruchtig vzeesent:
 hij ruckse [als de sijn']
 uijt 'sboosen hand [uyt pijn].

11 'Tlicht is den vroom' gesajd:
 de vzolickheijd [verfraijt]
 die vroom van herten sijn.

12 Gij [all'] die oprecht sijt
 weest in den Heer verblijd:
 en' meret [den geslachte]
 sijn' heijl'ge gedachte.

1 blixen 2 alle. 3 hatet 'tquaade.

De XC VIII Psalm.

4.

V V

Alt' toch den Heer' een nieuw lied

 singen / want hij [is't die] veel wonders

 doet : sijn' rechter-hand [quam hem om-

 zingen] sijn' heijl'gen erin heeft hem be-
 hoed.

hoed. 2 De Heere quam sijn heyl ver-
toogen; hij heeft ook sijn gerechtigheid
ontdekt voor [aller] hejd'nen oogen.
3 Hij dacht aan sijn' barmhertigheid/

Om sijne waarheid [uijt te sejnden]
tot 'thujs van Israël: [mits dien
so] hebben alle 'saerdzijk eijnden
den heyland onses Gods gesien.

4 [Kom't] juich't dē Heer / [met luyder kelen]
gij aerdzijk: schreeuw't / sing't / segget dank.

5 [Kom't] will't den Heer / op zijters spelen;
op zijters / en' met stem-gesank.

6 Op krjigs-trompetten [hem ter eere] /
en' op kromhoornen klank geruys;
juich't voor den koning onsen Heere.

7 Dat 'tmeer / en wat daar in is / bzuysz':
de waereld / en' die daar in wonen.

8 De vloeden sullen t'saam [in schijn
als] met hand-klappen vruegd betoonen:
de bergen sullen vrolick sijn.

9 Want voor den Heer komt hij sich stichten
als richter van het aerdterick;
hij sall de waereld recht'lick richten/
en' ook de volken billicklick.

4.

1 Magtig heerst de Heer/ all' volk be-
 be seer: ook sitt hij [in schijn] op den Che-
 rubijn/ dat het aerdterick bebende verschrick.
 2 God [die is] groot-[mchtig] [en] in Zijen
 [krachtig].

Hij die [sich verhoogt]

boven all' verhoogd:

2 Men sall dijnen naam
 groot/ en' schricklick t'saam/
 doen belijdenis

dat hij heylig is.

4 'Konings' kragt [en' sinen-
 sijn die] 't recht beminnen:

[Ja] de billikhejd

hebt gij selfs berejd:

en' in Jakob recht

en' gericht gepleegd.

5 Roem't den Heer [en' juich't]
 onsen God/ en' buijg't.

hoor den boetbank [weder]
 zijner boeten neder/

Dat [is] heiligheid.
 6 Moïsis/ Aaron [beijd'
 mogtinen] priesters [sien]
 Samuel van dien
 die daar zijnen naam
 [staag] aanriepen [tzaam]:
 als sy God aanbadden:
 hoor'd' hijf [uyt genaden].

7 Hñ sprak tot : [dit volk],
 in een' suyle-wolk;
 sñ bewaarden [voord]
 sijn oorkondig woord/
 ende sijne wett
 bij hem ingesett.

8 Gij quaamt hem [als bozen],
 Heer ons God/verhooren/

Gij God deed hun soen:
 weekte t'saam haar doen.

9 Roem't God onsen Heer/
 buijget u toch ne'er
 hoor den berg [bereijd,
 t'] zijner heiligheid:
 heilig toch [voll eere
 is] ons God en' Heere.,

1. volk. 2. hem..

4.

1 **G** **H**i aerdzyk juych't den Heere blijd.

2 [Kom't] dien't den Heer met byuegd [en' bligt]: treed't in tot voorz syn aangesicht

 met byolick-juychend sang-gedicht.

3 Weer' dat de Heer God selbe sij:
 hij selve maakt' ons/ en' niet wij.
 [wij sijn] sijn volk [van hem bereijd]
 [wij sijn] de kudde sijner weyd'.

4 Gaat tot sijn' poorten in [met prijs]:
 met [waar] belijd/ met lof-bewijs
 [gaat in tot] sijn' boorzhoven [t'saam];
 belijd't hem/ segen't zijnen naam.

5 Want [hij is een] goed-gunstig Heer/
 sijn' heylgenaad' [duijrt] immermeer:
 en' sijne † waarheid/ † trouw [en' magt
 blijft] van geslachte tot geslacht.

1 all.

8.

K Sall van genaad' en van gerichte singe:
 'kfall dij o Heer mijn lof-gesäg voorbringe.
 2 'kfall op den weg [op d'] onbebleekte [baan]
 voorzichtig gaan/

Tot gij tot mij sult komen [Heer der heeren]:
 'kfall binnen 'shuijs vroom van gemoed ver-
 keeren. ('k haat

3 'k sall mij geen quaad voor oogen stellen/
 der boosen daad:

En' geen van dien en sal mij toch aankleben.

4 'Elimin hert sall mij beswijkende begevê:
 den boosen [menz] en sall ik [nimmermeer]
 niet kennen [Heer].

5 Die achterklapp van haaren naasten sprekê
 die ruck ik weg: die 't oog om hooge steken/
 die grootzig [sijn] van herten/ dese [siet]
 vermag ik niet.

6 Op 'saerdterijks opzichte [staan] mijn' oo-
 gen/
 op datse [noch] bij mij ne'er-sitten mogen:
 die op den weg vroom wandelt/ die sall mi in
 [mijn] dienaar sijn.

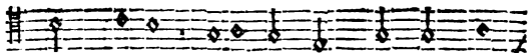
7 Die schalkheijd pleegt/die sich der lueg' niet
kroonen/
en sullen niet in mijnen huijse woonen:
ja geëzins toch fall vooz mijn oog [voorz-b-aan]
sulck een bestaan.

8 't fall 'smorgens v'oug de goddeloos' op
aerden
weg rucken [selfs]: om so [in grooter vaerden]
all' uijt de stad des Heeren uijt te roe'n
die onrecht doen.

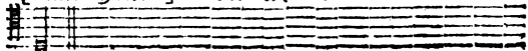
De CII Psalm..

4.

2 **H**eer wilt mijn gebed verhooren:
mijn geschreij koom dij ter ooren. 3 **B**erg
dijn aanschijn vooz mij niet/ neijg dijn oog:
in mijn verdriet t'mijwars; als ik roup
[ootmoedig]/ spoed [dan]/ en' verhoort
mij [spoedig]. 4 **W**ant mijn' dagen sijn

[daar henen] even als een rook verdwe-

nen:

Ook sijn mijn' gebeenten mede-
 uijtgebrand als een' haerdstede..

5 Even als het gras so word
 't hert geslagen/ en: 't verdozt:

so selfs dat ik hebb vergeten
 [t' mijnen nooddruft] brood te eten.

6 Om 't gebaar van mijn gesteente/
 kleeft mijn vleesz aan mijn gebeente..

7 't's een roerdomp der woestijne/
 even so ben ik in schijne:

ik ben als een huijen [is]
 in de woeste wildernisz'.

8 Als een musz' is op den dake:
 eenzaam/ so ben ik/ en' wake.

9 'Sdaags hoor ik mijn' haters [blasen]
 op mij schimpen: vlouken/ rasen.

10 Want als brood eet ik mi aszen:
 meng mijn' drank met tranen-plaszen..

11 Mits het schijnelick gelaat
 dijnes toorns/ en' ongenaad':
 want gij hebt mij hoog verheben/
 ende we'er ter ne'er gedreven.

12 Mijne dagen [sijn daar henen]
 als een' schaduwte verdwenen:

So dat ik als gras verdroogde.

13 Maar gij [sijt die daar om hooge]
eeuwelick en sitten blijft:

dijne huegemisz' [beklijft]
van geslachte tot geslachte.

14 Gij sult op staan [Heer in kragte] /
en' dij Zijons noch ontfermen:
want [tis] haare tijd t'erbermen /

Ja de tijd is nu verschenen.

15 Mits dijn' dienaars in haare' steenen
stich verlusten: en' hun is
dit haare grenis een' derenisz'.

16 Heeren naam [des hoog-geduchten]
sullen [alle] volken vruchten!

Ja dijn' heerelick' hoogwaerden
alle koningen der aerden.

17 Want de Heer sall Zijon bouwten:
men sall hem in glanz aanschouwen.

18 Ook so heeft hij op 't gebed
des eensamen wel gelett:
noijt versmaad' hij haare klagte.

2 P. 3 19 Schrijft dit op voor 't nageslachte:
dat de Heere sij gepresen
van het volk dat van sall wesen.

20 Hij die uijt de hoog' geboutwen
sijner heyligherid quam schouwen:
uijt den Hemel sag de Heer
tot [hier] op der aerden ne'er.

21 Om te hoozen [het verlangen
en'] het suchten des gebangen:
om de menzen te ontbinden

* die de dood nu wou verslinden.

22 Op dat sij den naam des Heeren
binnen Zion souden [eeren]:
sijnen roem [en' sinen soen]
in Jeruselem kond doen.

23 Als de volken [nu all' r'samen]
sich gesaamt elick versamen;
en' de koninkrijken sullen
[God] den Heere dienstig hullen.

24 Hij heeft mijne kragt geslagen
op den weg/ en' mijne dagen
heeft hij [reene maal] verkort.

25 [Dies] ik [aldus] sprekend' word/
wilt mijn God mij niet weg-dragen
op het midden mijner dagen:
dijne jaren [sijn in kragte]
van geslachte tot geslachte.

26 Doortijds schiept gij 'saerdrijks [perken]
en' de heem'len sijn de werken
dijner handen. 27 Sij vergaan/
maar gij blijft bestendig staan/
alle dese [schoon' gebouwen]
sullen als een kleed verouwen:
want gij sultse [onderand'ren]
even als een kleed verand'ren.

Ende [sonder' te volherden]
sullen sij veranderd werden.

28 Maar gij blijft de selve [siet]/
dijne jaaren slijten niet.

29 [Heere] dijner soonen soonen

P. 4.

sullen

sullen [sekerlicken] wonen:
 en' haar saad sall ook mits desent
 [steeds] vooz dij bebestigd wesen.

De CIII Psalm.

6.

1 **L**oof toch den Heer gij mijne siel: en
 t'same' wat in mij is [loof] sijnen heijl' gen
 naame. **2** Loof toch den Heer gij mijne
 siel [en' geest]: vergeet toch geen' van alle
 sijn' weldaaden: **3** Die dij verschoont van
 alle dijn' misdaaden: die dij all' t'saam dijn'
 swackighe'en geneest.

4 Die van den kuyl dijn' leven komt bezijs-
 den:

die dij bekroont met gunst' en' medelijden.

5 Die dijnen mond met goederen versaad:
 dijn' juegd sall nieuw gelijc ees arends werde.

6 De Heer pleegt recht : [hij pleegt] gericht
[op aerden]
hun/die men [hier] † verdzucht † en' t'onrecht
staat.

7 Zijn 'wegē heeft hij Moïsis doē bemerkē/
den kinderen van Isr'el sijne werken.

8 Barmhertig [is] genadig [is] de Heer/
ganz traag tot toorn/en' over groot van goeds-
heid.

9 Hij sall toch niet staag klyvē: [sijn' verwoeds-
heid]
behoud hij ook niet altoos [even seer].

10 Hij heeft ons niet gedaan naar onse sondē/
noch' ons beloond naar onse boose vonden.

11 Wāt naar de hoogt' des Hemels bobē d'aerd:
word sijne gunst bekragt op die hem vreesen.

12 So wijd als 'toost van 'twestē staat geresē:
heeft hij van ons on' misdaad afgeweerd. P. 5

13 Gelyk sijns kinds eē vader sich ontferremt/
so heeft de Heer sich over hun erberremd

die hem ont sien. 14 Mits hij ons maakzel kēt:
en' hem gedenkt dat wij sijn stoff [der aerden].

15 [Men siet [als hoy eens menzen dagen
[werden]]:

hij bloeit [tot hij] gelyk een veld-bloem [end].

16 Want so de wind daar over komt te rennē/
so isse weg: haar' plaatz' sall haar niet kennen.

17 Waar Gods genaad' [die is [van eeuwig-
heid]

tot eenwigheid op [alle] die hem vreesen:
sijn g'rechtigheid sall op kinds kint'rē [wesē].

18 Die' sijn verbond [te houden] [sijn bereij]:

En' sijner [wett] geboden sijn gedachtig/
om die te doen. 19 De Heere [God almag-
tig]

Heest sijnen stoel in 'shemels [troon] ge sticht:
sijn koninkrijk dat heerzt ook over alle.

20 Gij en' gien loof't den Heer [in groot ge-
talle]/

gij sterk' in kragt gij die sijn woord bericht':

Om so de stemm' sijns woords te doen be-
trachten.

21 Loof't toch den Heer gij alle sijn heerkrag-
ten:

gij die hem dien't/ en' sijne wille doet.

22 Loof't toch den Heer gij alle sijne werken/
waar dat [men] ook sijn' heerschappij' [kan
merken]:

Loof toch den Heer mijn' siele [/mijn ge-
moed].

De C I V Psalm.

4.

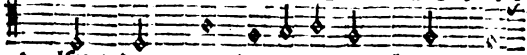
M **S**ijn' siele looft den Heere [Zebaoth];

 uijtmemend' groot sijt gij o Heer mijn God:

 gij sijt bekleed met glanz en' : hoog vermogé.

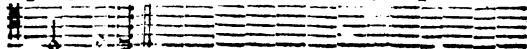
2 Hij sijt met licht als met gewaad omtoegen:

spant als tapijt de hemelen [ten toog']. 3 Hij

welst'et daar met wateren om hoog/ des

wolken [dyist] nient hij tot sijne: wagen:

[en'] wandelt op 's winds blucg'len [die hem

dzagen].

4 Van geesten maakt hij sijne eng'len [hier]:
 sijn' dienaars ook van gloe'-glom-gluijmig
 vier.

5 De aerd' heeft hij gegrond-best op haar
 gronden;

sij wanke niet noch' nu/ noch' t'geenen stonde.

6 Met diept' hadd gijf' als met een kleed be-
 dekt:

der waat'ren [bloed] stond op 't gebergte' [ge-
 streckt].

7 Op dijne straff' sijn' haastelick verschoben:
 en' op 't geluid' dijns donders weg-gestoven.

8 'Tgebergte rees/ de dalen daalden ne'er;
 ter plaatz' die gij hun hadd besteld [o Heer].

- 1 P. 5 9 **Hij** sets een paal daar sij niet over reken:
 ook sullen sij de aerd' niet meer bedecken.
- 10 **De** waterbozns drijft gij tot na bene' en:
 die wand'len daar langs bij 't gebergte he'en:
- 11 **Sij** denken [twee] des velds [den] ganzen
 heede:
 's wouds esel lezt ook sijnen dofst daar mede.
- 12 **Daar** dan 't geblugg' des hemels sitt [en'
 speelt:
 [en] tuszen uijt de groene tackskens queelt.
- 13 **Hij** vocht 't gebergt' van uijt sijn' hooge
 perken:
 d'aerd' word versaad van 'twucht-nott dijner
 werken.
- 14 **'Twee** [geest] hij gras/ den menz verweckt
 hij kruid:
 en' maakt dat 'tblood van uijt der aerden
 spruigt.
- 15 **En** dat de wijn des menzē hert verhuege/
 het aangesicht van olij ganz verbuege:
 Hij onderhoud des menzen hert met brood.
- 16 **'Tgeboonte** Gods word [daar van] satt
 [en' groot]:
 de zederen quam hij op Lijban besten.
- 17 **Op** dat aldaar de voog'len mogten nesten:
 de dennen sijn vooz ogebaars 2 bereijd.
- 18 **Het** hoog gebergt' [is] vooz de wilde geijt':
 de rotzen sijn om het konijn te vriden. (den:
- 2 P. 4. 19 **Hij** schiep de maan' tot onderscheijd der tij'
 De sonn' die is haar ondergang bekend.
- 20 **Ook** word het nacht' als hij dē dōker send:
 dan

dā krielt'et daar van all' 'swouds wilde dierē.

21 De leeuken [ook] die staan na roof en
tieren:

en' souken so van God te sijn gespysd.

22 Maar doch so haast de sonne weder rijst/
so komen sij gesaantelicken [schuilen]:

en' leegren sich [vermoeid] in haare kuylen.

23 [Dan] gaat de menz vast na sijn werk [met
blijt]:

en' na sijn ampt tot aan den avond-tijd.

24 Hoe groot sijn Heer dijn' werken? [hoe
verscheiden?]

gij gings' all' t'saam met wijsheijd toebereij-
den:

de aerd' is voll van dijn besitt [en' goed].

25 De see is groot en streckt sich wijd en'
woed;

het wziemelt daar / ontalbaarlick: van dieren
so groot' als klein' [die sich daar in getieren].

26 Daar vaart het schip dan he'en; [daar is]
Leviathan die groote wallebis /

dien gij gemaakt hebt om daar in te spelen.

27 Die sich all' t'saam in hope dij bevelen:
op dat gij hun haar' spys' geeft t'sijner tijd.

28 Geeft gijse wat / sij rapen't op [met blijt]:
so gij dijn' hand op doet [en' begenadigt]

so worden sij met goederen versadigt.

29 Verbergt gij dij / sij sijn bevezesd [be-
druckt];

so gij [hun dan noch] haaren geest ontruckt /

so

so gaan sij uijt: om tot haar stoff te keeren.

30 Send dijnen geest we'er uijt o [Heer der heeren]/

so werden sij [ver]-schapen [in der daad]:
en' gij vernieuwt des aerdterijks gelaat.

31 Des Heeren glanz [sall uijren] t'allen tijden:

de Heer sall sich in all sijn werk verblijden.

32 Het aerdterijk schouwt hij maar aan/ en't heeft:

'tgebergte rookt/ als hij't geraket heeft.

33 Ik sall den Heer mijn leven lang lof singe:
'ksall mijnen God het lof zefang voorzbyggen
so lang als ik in wesen wesen sal.

34 Och dat hem toch n.ijn' uijtspraak' wel bevalt:

wat mij belangt/ ik sall mij [met verbzuegen gestadelick] in [God] den Heer verhuegen.

35 Dat : 'tgot loes volk uijt 't aerdyijk [nu] verdwijn;

en' datter geen' goodloose meer en sijn.

gij mijne siel' will toch den Heere loven:

looft [all' te saam] den Heere [van daar boven].

1 heerlickheid. 2 huijs. 3 de sonde. rs.

De CV Psalm.

4.

Belijdt den Heer' / vier't sijnen name:

verkond't

4.

verkond't sijn doen den volke [all' t'same].

2 Sing't hem/ lof sing't hem [overluid]:

spreek't all' sijn' wonderdaaden uit. 3 En

roemet u toch [all' te saam] in sijnen heyl'

gen [heyl'gen] naam:

In vreegde moet het hert verklouken
[het hert] van die den Heere souken.

4 Souk't toch den Heer/ en' sijne kragt:
souk't toch den Heere 1 dag en' nacht.

5 Gedenket toch [gedenk't toch] aan
sijn' wond'ren/ die hij heeft gedaan;

[Gedenk't aan] sijne wonderwerken/
[will't op] sijnsmonds gerichtten [merken].

6 [Gij] o gij saad van Abraham/
gij die hem dient: gij Jakobs stamm'
o gij sijn uijtverkozen [lott].

7 Hij is de Heere onse God:

8 Ganz aerdzijk dooz sijn sijn' gerichtten.

8 Hij dacht aan sijns verbonds [verplichtten] 1 P. 4

voorz eeuwelick: en' aan het woord
het welk hij heeft bevolen voord
tot aan het duijfende geslacht.

9 Welk hij met Ab'ham heeft volbragt:

Aan sijnen eed [dien hij te vozen]
aan Isack [hadde toegeswozen].

10 En' 't selve heeft hij tot een recht
bebest aan Jakob [sijnen knecht];
en' tot een eeuwig [vast] verbond
aan Israel [ste'e vast gegrond].

11 Hij sprak ik sall dij Kanans Landen;
ten kavel dijner erf' behanden.

12 Al waren sij een kleinne schaar:
seer klein/ en' bymelingen daar.

13 En' trocken van volk tot volk he'ert
van't eene rijk tot and're' ste'en.

14 Nochtans en heeft hij niet geleden
dat hun de menzen iet misdeden:

2P.4 om harent will' bestrast. 15 [En' sprak;]
en' raak't aan mijn' gesalfde niet:
doet mijn' propheeten geen verdriet.

16 Op't land riep hij den hongers-noode;
en' brak all' 't stuenzel van den broode.

17 Hij sond den man vooz op den tocht:
en' Josef werd als slaaf verkocht.

18 Men boeide sijnen voet wel stijf:
[en] 't ijfer ging hem dooz het lijf.

19 Tot dat sijn woord nu was gebleken:

werd hij bezouwd van 's Heeren spreken.
 20 De koning sond [van stonden aan]/
 en' deed hem [dadelick] ontslaan:
 die 't volk daar hadd in sijn gebied/
 was selfs de geen die hem losz liet.

21 So dat hij hem tot heere stelde
 [selfs] over sijnen huys' [en' velde]:
 tot heerzer over all sijn goed.

22 Op dat hij so naar sijn gemoed
 [all'] sijne vorsten hiel verknocht:
 sijn' oudst' in wijsheijt stichten mogt.

23 Doe quam ook Israeël [van verde] sp. 4
 tot in Egypten: Jakob werde
 een vrendeling in 't land van Cham.

24 Daar maakt' hij dat sijn volk toenant:
 en' dede 't sterker worden daar
 dan sijn bestrijders [alle gaar].

25 Haar hert heeft hij verand'ren laten
 om [dies te me'er] sijn volk te haten;
 en' om met sijne dienaars noch
 te handelen door valz bedrog.

26 Sond Moisis sijnen dienaar door:
 en' Aron dien hij sich verkooz.

27 Die stelden hun daar booz de merket
 der woorden/ en' de wonderwerken
 booz ['t ganz begrijp van] 't land van Cham.

28 Hij sond den donker/ en' sij quam:
 en' sij en waren [van doe woord]
 niet meer verbitterd op sijn woord.

In bloed keerd' hij haar' water- [beken]:
 deed haaren visz den moord ook steken.
 4 P. 430 Van bozzen wzielde haar land:
 tot aan der Dozzen ledekant.
 31 Hij sprak/ en daar quam een geboed
 van kleen gebierte sonder bloed:

De krijzen kroopen aller wegen.
 32 Hij gaf hun hagel-steen/ ten regen:
 en' haaren lande glujmig vier.
 33 Ook sloug hij haaren wijnstok [hier]/
 en' bijgeboom; ja brak [tot straff']
 't geboomte haarer palen af.

34 Hij sprak/en' [veel'] spzink-haané quamen
 met ontelbaare kevers t' samen.
 35 Die aten in haar land all 't krujd:
 en' all de bzucht haars ackers uijt.
 36 Daar hij all' verst geboozn' ombzagt:
 de eerste lingen haarer kragt.

37 Daar hijse met veel gouds 4 uijtbragte
 geen swack' en was in haar geslachte.
 5 P. 438 Egipten was [ten selven tyd]
 in haar vertrecken seer verbljd:
 vermits haar eijgen schzick [so rasz.
 nu] ober hun gevallen was.

39 Hij spand' een' wolk' om [hen] te decken:
 een vier om 'nachts vooz licht te strecken.
 40 [Evolck] heeft geeijst/ daar op hij [siet/
 veel'] quackelen voozkomen liet:
 so dat hij hen [in haaren nood]
 versadigd heeft met hemels-bzood.

41 Hij heeft de steenrotz' ook ontflooten/
en' daar sijn waat'ren uytgeblooten:
die bloeiden daar als bloeden he'en
langs over dozre drooge ste'en.

42 Want hij dacht aan sijn heylig woord:
aan Abz'ham sijnen dienaar woord.

43 Sijn volk boerd' hij [daar] uyt met vruedē:
sijn' uytverkooz'ne die verhuogden.

44 Dien hij der hejd'nen landen gaf:
svolks arbeid nooten sij daar af.

45 Op dat sij de'en naar sijn gebod/
sijn' wett bewaarden. Lovet God.

1 gestadelick. 2 volk. 3 haarer koningen. 4 ende silver.

De C V I Psalm.

3.

1 Lovet den Heere.

Belijdt den Heer want hij is goed: [ris]
sijne gunst [die] eeuwig [bloed] 2 Wie sall
de kragten Gods verklaren [wie is't die]
all sijn lof verkond: 3 Wel hun/ die het ge-
richt' bewaaren: recht plegende tot allē stond.
4 Gedenk

The musical notation consists of five staves of music. The first staff begins with a large 'B' and contains the lyrics 'Belijdt den Heer want hij is goed: [ris]'. The second staff continues with 'sijne gunst [die] eeuwig [bloed] 2 Wie sall'. The third staff has 'de kragten Gods verklaren [wie is't die]'. The fourth staff contains 'all sijn lof verkond: 3 Wel hun/ die het ge-'. The fifth staff ends with 'richt' bewaaren: recht plegende tot allē stond. 4 Gedenk'. The music is written in a style typical of 17th-century hymnals, with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The notes are mostly quarter and eighth notes, with some rests. The lyrics are placed below the notes, with some words in brackets indicating alternative pronunciations or phrasings.

4 Gedenkt o Heere mijner [noch]
om dijns volks will: besoukt mij toch
in dijne salighejd [al vozen].

5 Op dat ik schouwen mag [de jnegd]
den welstand dijner uijtverkozen"/
en' vrolick sijn in dijns volks vzeugd:

Dat ik mij roeme dijner erf.

1 P. 4 6 ['Tis waar] wij hebben [menigwerf]
met onse vaders daar beneben
[so grof] te sondigen bestaan/
veel onrechts hebben wij bedreven/
wij hebben godlooslick gedaan.

7 Onf vaders in Egipten [siet]
verstonden dijne wond'ren niet:
de groothejd van dyn medelijden
daar aen en dachten sij niet [meer]:
maar bleben wederstrijdig strijden
aan't meer/ aan't roode biesen-meer.

8 Doch hij is diese [all' te saam]
behouden heeft om sijnen naam:
om sijne kragt daar dooz te konden.

9 Hij strafte 't biesmeer/ en' 'twerd droog:
hij deedse wand'len dooz afgronden/
als dooz een land ganz woest [en' hoog].

10 Hij heefts uijt shaters hand ontslaakt;
van 'svijands handen vzij gemaakt.

11 [Dooz] 'tmeer [twelk] haar' bestrijders
niet een van hun en quammer of. (sinwoorde:

12 En' sij geloofden sijnen woorde:
en' songen sijnen [roem en'] lof.

13 [Doch]

13 [Doch] sij verhaast'den sich/ so dat
dit volk sijn werken [haast] vergat:
en' niet na sijnen raad en toufden.

2 P. 4

14 Dies hun de lust bejegend is
in 't wilde woest: en' sij bezoufden
God in de woeste wildernisz'.

15 Hij gaf hun haaren eijz [in all's]
en' sond' een tering' op den hals.

16 In 't Leger waren sij verbeter
op Moses: en' op Aron me'e
den heyl'gen Gods. 17 D'aerd' is gespleten/
die Dathan ook verflond [ter ste'e]:

En' overstolpt' Abirams schaar.

19 'Tvier brand' haar' t'samēkomst' [aldaar]:
de blamme quam 't boos volk vernielen.

12 In Horeb maakten sij [uijt weeld']
een kalf; en' gingen nederknielen
voor een so bzoos gegoten beeld.

20 Sij keerden ook haar' heerlijkheijde
in 'beeld eens oszes die daar weijde.

21 [So dat] sij God haar heyl vergaten:
die so veel in Egipten de'e.

22 In Cham [veel'] wond'ren [boven matē]: 3 P. 4
beel teek'nen aan de roode see.

23 Hij sprak van hen te dempen [daar]:
ten waar dat Moisis [selfs/ ten waar]
sijn uijtverkozen in de schaerde
hadd voor sijn aangesicht gestaan:
op dat hij sijnen toozn afkeerde
dat hijse niet en deed vergaan.

24 **Sij hebben 'rliebe land versmaad:**
 en' niet geloofd sijn woord [noch' daad].
 25 **Sij moorden in haar' hutt' [en' keben]:**
 sijn hoorden na Gods stemme niet.
 26 **Sij heeft sijn' hand ook opgeheven:**
 die hen in 'tweste land omstiet.

27 **[Daar] hij ten ball haar ganz geslacht**
 in 'tinidben van de hejd'nen bragt:
 en' hen verstrond' in [vremde] landen.
 P. 1 28 **Noch hebben sij een jock gemaakt**
 met Baal Behoz: en' off'randen
 der overledenen gesmaakt.

29 **So dat haar doen den Heer ontstak:**
 en' onder hen de plaag' in brak.
 30 **Doch Pineas is op geresen/**
 en' dede recht; de plaag' [en' klejd]
 dat werd gestutt. 31 **En' tis den desen.**
 gerekend tot gerechtighejd:

In eeuwighejd van stamm' tot stamm'
 32 **Sij hebben aan 'twist water [t'saam]**
 hem tot verbitterhejd geterrigd:
 'tging Moisis quaal'k om haarent will'.
 33 **Sij hebben sijnen geest geverrigd:**
 dies moyd' hij binnen smonds al still.

4 34 **Sij hebben 'tvolk ook niet gebood/**
 gelijk als hun de Heer gebood.
 35 **Met hejd'nen was't dat sij verkeerden:**
 en' leerden haare werken [meest].
 36 **So dat sij haare beelden eerden:**
 en' dees sijn hun een strick gewest.

37 Sij offerden den duib'len daar/
haar' soonen/ dochters beide gaar.

38 So dat' onschuldig bloed vergooten/
[ja] haarer soonen/ docht'ren bloed/
die sij daar hebben voorgestooten
ten offer Kanans veld-geboed:

Sulks dat [t'ganz] aerdzijks [-beslett]
met desen bloeve werd besmett.

39 Sij werden onreijn in haar' werken:
hoereerden ook in haar' bestier.

40 En' Godes gramschapp kond men merckē
ontsteken op sijn volck [als vier]:

Ook hadd hij eenen grouwel [wisz]
van [dese] sijne erffenisz.

41 Wj gesse in der hejd'nen handen:
en' haare haters hebben [stout]

hen over heerszt. 42 En' haar' vijanden
hen tot verdrukens toe benoud/

Ja onder haare hand [en' praam],
so werden sij vernederd [t'saam].

43 Verlost heeft hijse menigmalen/
noch hebbens hem met haaren raad
getergd: doch vielen in veel' qualen
om haare ongerechte daad.

44 En' noch heeft hijse dus benoud
[met mededoogen] aan geschoud:
als hijse hoorzd' in haar' gebeden.

45 En' sijns verbonds aan hen gedacht:
en' naar sijn' onfermhertigheden
so werd' hij tot berouw gebragt.

46 En' hij ontfingse goedertier
in't sichte van haare vangers [hier].

47 Heer onse God wilt ons bezynden/
bzyngt ons van uyt den heyd'nen t'saam/
op dat wy [so dijn lof] belyden
[het lof van] dynen heyl'gen naam.

Dat elk den roem dijns lofs vertelt.

48 De Heer de God van Israel
moet sijn geloofd [van ons all t'samen]
van immermeer tot immermeer:
en' all het volk moet seggen: Amen/
[eij lovet,] lovet [God] den Heer.

1 hij. 2 seer.

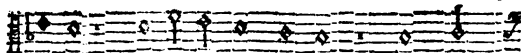
HET VIIFDE BOVCK DER
PSALMEN.

De CVII Psalm.

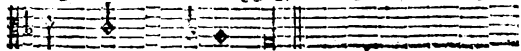
5.

1 V V

All't och den Heer belyden want:
hij [is] [oer] goed: ook [blyft] sijn mede-
lyden altoos [ten oerbloed]. 2 Dat [sy
van] spzeken [vzy] des Heeren vzy ge-
kocht;

kochte; die hij so vry [so blij] uijt 'svij-

ands hand we'erbzogte.

3 Die hij uijt verde landen
van oost/ van west: van noozd/
en' van de suijder [stranden]
versaamd heeft [rechtvoozd].

4 Sij dwaalden op het pad
door wilde woeste wegen:
[so dat] sij geene stad
om in te woonen/ kregen.

5 [So] hong'rig/ dorstig bejden:
dat hun haar' siel verdween.

6 En' alse tot God schreyden.
in haare angstighe'en:
heeft hijse [we'er] geruckt
uijt haare bangigheden.

7 En' heeft hun ingedrukt:
den rechten weg te treden:

Om so te mogen rijden
recht na bewoonde ste'en.

8 Dat sij den Heer belijden
all' sijn barmhertighe'en:
en' zamenzen kind'ren [meed]
all' sijne wonderbaaden.

9 Van dat hij [hun hser] deed:
de graage siel versaden:

En 't hongrig hert met goeden
verbuld' [in tyd-des noods].

10 [Dan] die in 't duijster woeden/
en' schaduwē des doods:
omvāa'n met bangighe' en
en' ijs're banden mede.

P. 511 Want sij veranderden
Gods uytgesproke rede:

Versmaaden [en' verwoedden]
des alderhoogsten raad.
12 Dies heeft hij haar' gemaeden
vernederd dooz veel quaad/
geballen sijns' om verd/
ook sonder hulp' te weten.

13 Doch hebben in haar hert
we'er tot Heer gekreeten;

Hij heefts' ook [hier beneden]
behoed vooz praam des noods.
14 Bzagt's' uijt de duijsterheden/
en' schaduwē des doods:
brazk haare banden of.

15 Dat sij [dan t'allen tijden]
sijn' heylgenaad' [en' lof]
den Heere toch belijden.

Dooz 'smenzen kind'ren [spzeken]
sijn wond'ren [altemaal].
16 Wan dat hij quam verbyzeken
de dueren van metaal/
de grendels ook met een
[en' sterke] ijs're [floten]

die] hij daar heeft ontweent
tot mozzeling' gestooten.

17 De dwaase sijn van wegen
haar' wederspanningheid:
sij sijn met d'uck geslegen
om haar ontzomig feijt.

18 Haar' siele walgde van
de spijs die sij sijnmaakten:
so datse ook tot an
's doods poorten toe genaakten.

19 Doch hebben in haar liiden
[we'er] tot den Heer geschreijd:
en hij quam hen beziiden
van haare bangigheid.

20 Ook sond hij [hun] sijn woord
en heeftse [treenemalen]
genesen; ende woord
verlost van haare qualen.

21 Dat sij van sijn genaden
den Heer belijden toch:
en sijne wonderdaaden
voord smenzen kind'ren noch.

22 Dat sij 's lofs offerand
op offeren [van stonden]/
en all 't werk sijner hand
met vrolichheid verkonden.

23 Die 'rschepen t'see wars varen:
en handelen [so sterk]
op wijde waterbaren.

24 Die sien des Heeren werk:

[als sijn] sijn' wonderdaan
[daar] in der diepte [vinden].

25 Hij sprak/ en heeft doen staan
het storm-geblaas der winden.

En hij verhief haar' stroomen.

26 Sij klommen hemelwaart/
sij sijn te grond gekomen:

't hert smolt van qualickbaard.

27 Sij draajden/ swayden wijs.

gelijk een man buijs-dronken.

en' all' haar' wijsheid is

hun t'eenemaal ontsinken.

28 Doch hebben in haar lijden

[we'er] tot den Heer geschrejd:

en' hij quam hen bezijden

nijt haare hangighejd.

29 Hij stilde 't see tempceft:

ook stilde haare baren.

30 En' sijn blijd geweest

dat sijn gestillet waren:

En' ter gewenster haben

aldaar bragt hijse noch.

31 Dat sijn van dese gaben

den Heer belijden toch:

en' sijne wonderhe'en

booz'smenzen kind'ren [zingen].

32 Verhoogend' hem met een

in 's volks vergaderingen.

En' in 't gesoelte roemen

[daar]

[daar] d'ouderlingen [sijn].

33 Hij heeft de waterstrooment
gekeerd in een' woestijn:

Den watertocht in sand.

34 'Tteel-landt in silte gronden:

om d'ontucht van die 't land

[ontuchtelick] bewoonden.

35 Hij heeft de waterpoelen

tot een' woestijn' gebzocht:

en 't dorstig land [doen voelen]

den [vochten] watertocht.

36 Alwaar hij wonen deed

die hongerig [verflouden]:

so dat sij daar een' steed

om in te wonen/ bouwden.

37 De ackers [daar] besajden/

de wingard werd geplant.

sij maakten [ende majden]

'szuchts inkomst' [van haar land].

38 Ook segend' hijse me e/

sij groeiden - onberhinderd:

en van haar † dzift en † vee

en heeft hij niet verminderd.

39 Doch werden daar na minder/

en ganz vernederd [siet]

door dwang-bermeten hinder/

verdruking' / en' verdriet.

40 Versnaadheid heeft hij [rasz]

op groote ne'er doen dalen:

en' daar geen weg en was
op't ijd'le woest doen dwaalen.

41 Den schaam'len [en' verachten]
heeft hij van dyck ontslaakt:
en' heeft [sijs] huijs geslachten
gelyk als vee gemaakt.

42 'Thyoom volk sag dit [beleijd]/
en' bleven vruegd-genooten:
en' alle godloosheijd
hiel sijenen mond gesloten.

43 Die wijs [hier wilt verkeeren]
die sall dit gade slaan:
en' so sall hij des Heeren
goed-gunstighe'en verstaan.

De CVIII Psalm.

7.

2 **O** God mijn hert [dat] is bereijd: ik
love [dijne majesteijt/] 'k sall singen ja selfs
ook mijn' eer. 3 Ontwaakt gij luijt' en
zijter [we'er]: 'k sall op staan in den morgen
tijt. 4 Als doe dij voog het volk belijd
o Heer;

- 5 Want dijne onfermhertigheid
[is] boven 's hemels hoogt' verspreijd:
dijn' waarheid ook tot aan de locht.
6 Heer heft dij boven 's hemels hoogt':
[streckt] over 'aerdzijk' dijne glanz.
7 Op dat dijn' wel-geliefte [chans]
ontslagen werden [uijt 't benouwen]
will dooz dijn' rechterhand behouwen/

- Verhoort mij toch. 8 God heeft gestijd
[en' sprak] bij sijne heijligheid:
ik fall verhuegd sijn/ Zichem fall
ik deelen: 'k mete Zuchots dal.
9 Heel Gilead/ Manass' is mijn/
de kragt mijns hoofds fall Ephraim sijn:
[en'] Juda fall mijn' wett voorschrijven.
10 [Doch] Moab [fall] mijn spoelbat [blijft]

- 'k werp mijnen schoen op Edom he'en:
'k fall junchen over Philisteen.
11 Wie is't die mij geleyden fall
tot in der stad bebeste wall?
[wie is't] wie isset die mij [noch]
fall leyden tot in Edom toch?
12 Waart gij't niet God/ die ons uijt stelde?
noch trockt Heer/ met ons heer te velde?
13 Dijn' hulp' sij ons in nood bereijdt:

want 'smenzen heyl is ijdelhejd.

14 Laat ons in God vroom sijn en' koen:
ons' vijanden fall hij verdoen.

De C IX Psalm.

O God mijns roems en wilt niet swijgen.

2 Want 'sboosen mond/ de mond tot lie-
gen die heeft sich over mij ontloken/ en'
mij valztongig toegesproken. 3 Omringt
met hatelicke re'en en' sonder oorzsaak' mij
bestre'en.

4 Sij sijn mij vooz mijn' vyznschapp tegen/
noch was ik tot 't gebed genegen.

5 Daar sij mij quaad vooz goed [beloonden]
er' vooz mijn' vyznschapp haat betoonden.

6 Stelt over hem den boosen quant:
den Zatan aan sijn' rechterhand.

7 De godloos kome uijt verwesen:
sijn' bede moet tot sonde wesen.

8 Laat sijne dagen weynig werden;
een ander moet sijn' ampt aanbaerden.

9 Laat sijne kind'ren weesen sijn:
sijn' wijf in wewelicken schijn.

10 Laat sijne kind'ren dwaalend' dwaalen/
en' beed'len: [tbzood] in't woefte halen.

11 De woek'raar moet all' t' sijn' verstrickens
en' sijnen arbeid' vzend' inslicken.

12 En' niemand' sij'er die [hier na]
weldadigheijd aan hem begaa:

Ja niemand' late sich bewegen
om sijne weesen duegd' te plegen.

13 Laat sijn' afkomstige [mitsdesen]
t' uytroeten onderhebig wesen:
en' in't nabolgende geslacht
daar sij' haar naam te niet gebzagt.

14 Dat haarer baad'ren misdaad keere
tot in gedachte booz den Heere/
en' 'snoeders sonde niet verdwijne.

15 Maar stedes booz den Heer verschijne:
en' dat haar' huegenisze [verd]
uijt 't aerdzijk uijtgeroed' werd'.

16 Om dat hij' noijt en heeft [ter degen]
gedacht barmhertigheijd te plegen/
maar doch vervolgde [seer behendig]
den man die arm was/ en' ellendig/
ja die van herten was benood.

om hem te brengen tot der dood.

17 Hij heeft lust in den vloek genomen;
en sij is hem ook overkomen:

ook wild' hij geenen segen lijden;
en sij ging verde van hem vlijden.

18 Hij heeft sich met den vloek bekleed
gelijk als met sijn [eijgen] kleed/

Als water dzongf hem door 't lijf henen:
als olij tot in sijne beenen.

19 Dat sij hem tot een kleed verstrecke
op dat hij sich daar mede decke:
en' hem tot eenen gordel word'
die hem gestadelick omgord.

20 Dit [sij] het loon van 's Heeren wegen
voor hun die mij [so seer] sijn tegen:
die mijner siele quaad berwijten.

21 Oij Heer/ wilt dij Heer t' mijwars quijte/
om dijnen naam: verlost mij [spoed]/
want dijne gunst is overgoed.

22 Want ik ben houftig en' ellendig:
ook is mijn hert doorwond inwendig.

23 Ik gaa gelijk een' scharde we henen
die afgaat/ nu bij na verdwenen:
[so dat] ik woestig swadd'ren moet
niet anders dan een spinkhaan [doet].

24 Van vasten sijn mijn' knien besweken:
het bett' is van mijn vleesz gestreken.

25 Noch word de spott met mij gehouden:
sij schudden 't hoofd als sij mij schouwen.

26 O Heer mijn God kom mij te baat':

goed

hoed mij naar dijne gunstgenaad'.

27 Op dat sij kennelick bemerken
dat dit dijn' hand [is/ dijne werken]:
gij Heer hebt [hun] dit doen bejeeg'nen.

28 Sij sullen blouken/ en' gij seeg'nen:
sij worden schaamrood in den stryd/
en' daarom is dijn dienaar blijd.

29 Sijn' haters sullen schaamt' aentrecken:
de schand' sals' als een mantel decken.

30 'k sall met den mond den Heer belijden:
en' bij 't volk loben. 31 Die ter syden
staat van den armen: op dat hij
van sijn' siel-richters hem bezyj'.

1 mits sij sich opmaken.

De CX Psalm.

7.

De Heere heeft tot mijnen Heer gesprokē;
sitt aan mijn' [sijd' ter] rechterhand: so lank
tot dat ik hebb dijn' bijanden [gebroken/
en' hen] gesteld tot dijnen voete-bank.

2 De Heer sall bij wijt Zion doen behanden.

[den

[den stercken staf] De roede d'ijner kragt:
 heerzt over [all' all'] dijne [dood]-v'handen.
 3 Dijn volk werd' dij goedwillig toegebragt!

Ten daag' als gij d'ijn' sterkte sult bewijzen:
 met groot zieraat van heyligheijd [omgozd];
 dij fall de dauw van d'ijn' geboorte [rijzen].
 als uijt den buijk des dageraads [gestort].

4 De Heere heeft [met eenen eed] geswozen/
 en' 'tsall hem niet berouwen [nimmermeer]/
 een priester sijt gij eeuwelick verkozen:
 gelijkewijs Melchijsedech [wel eer].

5 De Heer fall dij ter rechterhand geseten
 ten daag' sijns toorns de koningen ver slaan.

6 Hij fall 't gericht den hejdenen uijtmeten
 hij fallt all met dooden overlaan:

Hij fall het hoofd doorhoutwende verbreken
 [het welck] so verd' [heerzt] over 'taerdrijfs-dal.

7 En' op den weg noch drinken uijt der bekē:
 [daar door] hij 'thoofd om hoog verheffen fall.

De CXI Psalm.

3.

1 Lovet den Heere.

A I I **I** fall van herten [in der daad] den Heer
 belijden

belijden: in den raad/ en r'saam vergadering B
 der vromen. 2 Groot zijn des Heeren wer- C
 ken [groot]; versocht van alle die daar [oit] D
 verlusting' hebben ingenomen.

3 Zijn doen [is] eer en' heerlijkheid
 en' steeds blijft zijn' gerechticheid.

4 Hij heeft van zijne wonderdaaden
 ten [blijde] hwegenisz' bereijd:
 de Heer [is] voll barmherticheid/
 en' voll van [schatten der] genaden.

5 Hij geeft den kost dien die hem vreeft:
 aan zijn verbond gedenkt hij 2 meest.

6 Hij heeft zijn volk [ook daar beneven]
 de kragt sijns doens verkondigd wisz/
 van dat hij hun de erffenisz'
 der heijdenen [noch] soude geben.

7 De werken die hij heeft gesticht
 zijn [enkele] waacheid/ en' gericht:
 getrouw zijn alle zijn'; oorkonden.

8 Altoos en' eeuwig vast gehecht:
 [sij zijn] in waacheid opgerecht/
 en' voll opzichtigheids [gebonden].

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

9 Hij

R 9 Hij die sijn volk verlossing' sond/
 S booz steeds gebod hij sijn verbond:
 T sijn naam [is] heijlig en' te vreesen.
 V 10 De vrees des Heeren [is] 't beginn
 W der [waare] wijsheijd/ die dien sinn
 X wel batt en' doet: word steeds geprezen.

1 ganzer. 2 euvvelick 3 geboden.

De CXII Psalm.

6.

1 Lovet den Heere.

A D E man [fall] gelucksalig [wesen] die
 [God] den Heere [hier] fall vreesen: die sijn
 B bevelen fall bebroede. 2 Sijn saad fall mag-
 C tig sijn op aerden: het vroom saad fall gese-
 D gend werden: 3 Sijn huys fall sijn voll
 E schatt en' goeden:
 F Sijn' g'rechtigheijd blijft steeds [in luyster].
 G 4 Licht ging den vromen op in 't duijster:

hij

- Hij is voll van goedgunstigheden
 Ganz onfermhertig/ en' rechtvaerdig.
 5 Een goed man gunt/ en' leent [volbaerdig]:
 in oordeel matigt hij sijn' reben.
 6 Ook sall hij nimmermeer niet sneben:
 de broom' sall steeds in hweg'nisz leven.
 7 Hij heeft geen' vrees' voor quaad geruchte:
 sijn hert staat vast 't vertrouwt den Heere.
 8 Sijn hert stuent vast 'ten vreesst niet [meere]
 nu siende sijns verdruickers [vluchte].
 9 Den armen deelt hij wijt milbadig/
 en' sijn' gerechtigheid blijft stadig:
 in glanz verhoogtmen sijnen hopen.
 10 De boos' sall't sien/ en' t' sall hem spijten/
 hij sall kners-tanden/ en' aflijten:
 der boosen wenz die gaat verlozen.

H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
V
W
X

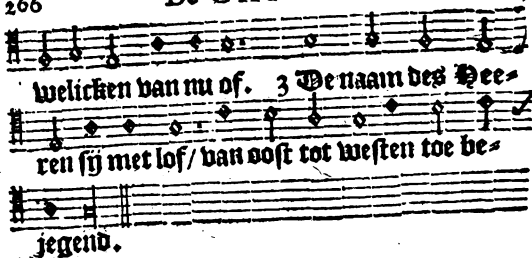
De CXIII Psalm.

5.

1 Lovet den Heere.

1 G Hij' Heeren dienaars lobet [t'saam:
 eij] lobet toch des Heeren naam. 2 De
 naam des Heeren sy gesegend: voor een-
 melicken

The image shows three staves of musical notation. The first staff begins with a large 'G' and contains the text 'Hij' Heeren dienaars lobet [t'saam:'. The second staff continues with 'eij] lobet toch des Heeren naam. 2 De'. The third staff contains 'naam des Heeren sy gesegend: voor een-'. The text 'melicken' is written below the third staff. The musical notation consists of notes on a five-line staff with a treble clef and a key signature of one flat.

4 De Heer [is't/ die] verheben werd
verd' boven alle volken [verd]:
sijn' heerlijkheid [komt sich vertoonen]
verr' boven 'shemels [hoog beschott].
5 Wie [is] gelijk de Heer ons God:
die sich verheft om hoog te woonen:

6 Die sich vernedert om [mits dien]
in hemel en' op aerd te sien:

7 Uijt 'tstoff verheft hij den verpletten:
hij sall den man voll van gebrek
opheffen uijt den buijlen dreck.

8 Om hem hij groote ne'er te setten:

Bij sijns volks grooten [in woospoed].
9 Hij is die d'onbuchtbaare doet
in een [voll] hujsgesinn verkeerren:
en' maakt dat sy [met bucht omgozd]
blij-moder veler kind'ren word.
[Ey] lovet toch den Heer [der Heeren].

De

4.

D De Israël [nu] uyt Egipten quam: en
 van 'twyend volk ook Jakops ganze
 stamm: 2 Werd Juda [Juda werde]
 sijn heyligdomm: sijn' heerzing' Israël.
 3 De see sagt aan en' vluchtede [seer snell]:
 de Jozdaan week: seer verde.

4 'Tghebergte sprong gelijk als rammen op:
 de huebelen als lamm' ren [op end' op].

5 Gij see wat [mocht] dij [dzingen]
 dat gij: he'en bloed? en' weekt Jozdaan ter sij?

6 Dat gij gebergt' als rammen/hueb' len / gij
 als lamm' ren op mocht springen?

7 Gij aerdyk [dā/gij aerdyk] schyckt en beest
 vooz 'taangesicht des Heeren [die daar leeft/
 wilt] vooz Gods aanschijn [schyomen
 vooz Jakops [God]. 8 Die [sonder weer
 of' woel]

de steenrotz' keert in eenen water poel:
 de klipp' in water-stroomen.

1 achtervvar. 2 achtervvar.

4.

1 **N**iet ons o Weer/niet ons/ maar dijnen
 naam Will [dien] de eer/ om dijn' genaad'/
 [en' tsaam] om dijne waarheid/ geben.
 2 **W**aarom soud' [t volk] der hejdenen [uijt
 spott] noch seggē: [wel] waar is nu toch haar
 God? [waar is haar God gebleven?]

3 **D**aar onse God toch in den hemel [rust]:
 hij heeft gedaan ook alles wat hem lust.

4 **D**aar' beelden [die sij toogen
 sijn] silber/ goud: der menzen handen, zier.
 5 **D**ij sijn gemoud/ doch spreken niet [een sier]:
 noch sien met haaren oogen.

6 **D**ij sijn geoord/ doch sij en hoorzen niet:
 sij sijn gemesd/ maar doch en rieken iet.

7 **D**ijn handen die niet raken;
 sij sijn geboet/ maar konnen doch niet gaan;
 [en] haare keel kan geen geluid uijt slaan.

8 **D**at sulks sijn diese maken:

Dat sulks elk sij die haar vertrouwen wilt.

9 Gij Israe'l betrouwt den Heer: een schild / P5.
een hulp' is hij den desen.

10 Gij Arons hujs vertrouwt op den Heer:
een' hulp-verlaat / een' schilo' [/ een tegenweer]
[wilt] hij den sulken [wesen].

11 Gij die God vrees't / dat gij op God ver-
trouwt:

hij [is] haar' hulp' / haar schild [haar vast be
12 God hiel ons in gedachten; (houd).
hij segen' [ons] / die Isra'el seege'nen sall:

[Die] Arons hujs sall segenen. 13 [En' all]
die Godes vrees' betrachten:

[Die] groot' en' klein' sall segenen [in vreed'].

14 De Heer will u en' uwen kind'ren [meerd-
den segen noch vermeerden.

15 Gij [sijt] den Heer gesegend [als de sijn']:
die hemel schiep-en' aerd'. 16 De heem' len [sijn]
de hemelen des Heeren:

Hij die de aerd' den menzen kind'ren gaf.

17 Al die dood sijn gedaald in 't stille [graf]
en' sullen God niet loven.

18 Doch 's Heer e' lof sall vā ons sijn verbzejd
van nu af aan / tot in der eeuwighejd.
Looft toch den Heer [daar boven].

De CXVI Psalm.

5.

1 Ik hebb [God] lief / want God sall mijne
stemm' / sall mijn gesmeek [aandachtelick]

verhooren. 2 Want t' mij wars he' [neigt hij]
neigt hij sijn' ooren: 1 so lang ik leef [ik leef]/
aancrop ik hem.

3 De bād des doods hadd mij rō dom omba' an/
de angst des grafs die quam mij [nu] begroetē:
angst ende smert quam ik te verontmoeten.

4 Och [dus] riep ik dē naam des Heerē aan:

Och Heer verlost mijn' siel [uijt dese smert].

5 De Heer [die is] genadig en' rechtvaerdig:
en' onse God die verontfermt sich [vaerdig].

6 De Heer bewaart d' eenvoudige [van hert]:

Zk ben gelijk als uijtgeteerd [vergaan]/
noch-sall hij mij behouden [t' sijn' eeren].

7 Mijn' siele wūt tot dijne rust we'erkeeren:
want [God] de Heer heeft dij veel goeds ge-
daan.

8 Want van de dood hebt gij mijn' sie' behrē;
mijn oog van traan: en mijnen voet voor suelvē.

9 Zk sall in 't land der gener die hier leven/
voor taanschijn Gods [staag] wandelen [met
blijt].

2.6 10 Zk hebb geloofd/ en' sprak [aldus; voor-
waar]

ik ben met druck seer grootelicks geslagen.

11 Zk hebb gesejd als door een haast verzagē:
de

De menz en is t och maar een luegenaar.

12. Wat [is't dat] ik den Heer vergelden sall:
[voor] all sijn goed [hier] ober mij [op aerde].

13. Ik sall den kelk der heylgenaad' aanbaerde:
en 's Heeren naam aanroupen [ober all].

14. Voor all sijn volk nu tegentwoordelick:
sall ik den Heer van mijn' beloft' begrooten.

15. De dood [de dood] van sijne gunstgenootē/
[is] in het oog des Heeren kostelick.

16. [Ik ben] dijn knecht / och Heer / [ik ben] dijn
knecht

dijn diestmaagds soon; ook schuerde gij mijn'
banden.

17. Ik off're dij [dees' mijne] dankoffranden:
en 's Heeren naam aanrop ik [wel te recht].

18. Nu [nu] sall ik den Heere [Zebaoth] /
voor all sijn volk all' mijn' beloft' uytkeeren.

19. In 't voorhuys [Gods in 't voorhof on-
ses] Heeren /

[1.] binnen dij Jeruselem. Looft God.

1 in mijne dagen.

De CXVII Psalm.

1.

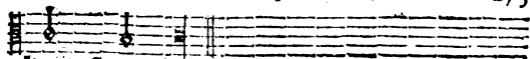
1. Looft alle hejdenen den Heer: loof't
hem gij volken [doet hem eer]. 2. Want
sijn

sijne onfermhertighejd is over ons in kragt
 verspreijd/ ook dujrt des Heeren waar-
 hejd tot der ewigen ewigen. Lovet God.

De CXVIII Psalm.

3.

1 Belydt den Heer want hy [is] goedig:
 want steeds dujrt syn' barmhertighejd.
2 Gy Israeël segg nu [kloukmoedig];
 syn' hejlgunst [dujrt] in ewighejd. **3** [Ja]
 Arons hujs segg nu ten tyden: dat syn ge-
 nade steeds [beklijft]. **4** Laat die God-
 vreesen nu = beljden: dat syn barmhertic-
 hejd.

heyd steeds blijft.

5 In angst hebb ik den Heer gebeden:
de Heer heeft mij verhoord in 't wijd.

6 De Heer is met mij [hier beneden]
'krees niet; hoe mij de menz bestrijd'.

I P. 4

7 Benaessens mijne onderstanders
is God met mij [noch boven dien]:
en' daarom sall ik [noch wat anders]
aan [alle] mijne haters sien.

8 'Tis] beter Gode te vertrouwen:
dan op den menz sijn' hoop' te slaan.

9 ['Tis] beter op den Heer te bouwen:
dan op de vorsten [hier] te staan.

10 All 't volk is rondom mij geweken:
[wel laat'et sijn] in 's Heeren naam/
ik false toch in stucken breken:

11 Sij hebben mij omringd [all' t'saam]/

Woorwaar sij komen mij omzingen:
in 's Heeren naam [laat't all geschie'n].
ik false toch [all' t'saam] omzingen.

12 Sij hebben mij omzingd als bien/
[maar doch] sij sijn [noch all' te same].
gelijk een doorn-bier uitgegaan:

[wel laat'et sijn] in 's Heeren naame/
ik false toch in stucken slaan.

13 Al drijvend' dreeft gij mij tot ballen:
doch heeft de Heer mij hulp' bereijd,

14 Mij' sterkt' [is] God/mijn roem[in allé]:

ook werd' hij mij tot salighejd.

15 [Men heeft] in hutten van de vromen/
de steen' des roupers [lang verwacht
men heeft de steen'] des hejls [vernomen]:
des Heeren rechterhand doet kragt.

16 Gods rechterhand [is] hoog verheben:
des Heeren rechterhand is sterk.

17 'k en sall niet sterben/ maar 'k sall leven:
en' doen verhaal van Godes werk.

18 [Twas wel] de Heer die mij kastijdde:
doch gaf mij nojt in 'sdoods belegd.

19 [Kom't] open't mij [nu allersyde]
de poorten der gerechtighejd:

Daar sall ik ingaan [t'sijner eeren]
den Heer belijvende [voordaan].

20 Dit is de poorte [Gods] des Heeren:
de vrome sullen daar in gaan.

21 Met lof-belijd sall ik dij loben/
dat gij mij hebt verhoord [bij tijd]:
en' dat gij mij [ook daarenboven]
tot salighejd geworden sijt.

P. 422 De steen verachtelick verstootten
van [all] de bou-luig [in 't gemeen]

is noch [in 't bouwerk] ingeschoten
ten prinszpaalsten hoofd-houk-steen.

23 Dit is geschied selfs van den Heere:
't welk onsen oogen wonder geeft.

24 Dit is de dag dien [t'sijner eeren]
de Heere selfs verordend heeft:

Laat ons [dan] dese vruegd bezoeiden/

en'

en' byolick sijn in desen [dag].

25 Och Heere wilt nu toch behoeden:
geeft Heer dat 't nu wel lucken mag.

26 Gij die daar komt in 's Heeren naame
sij [hoog] gesegend [t'allen tijd]:
wij segenen u [all' te same']
gij die van 't huys des Heeren sijt.

27 God [is] de Heer [dien wij vertrouwen]
en' hij heeft ons verlicht [voorzwaar]:
bind't 't feest slacht-offer [nu] met touwen
vast aan de hoornen van 't outaar.

28 Gij [sijt] mijn God/ 'k loof dij [ootmoed-
dig]:

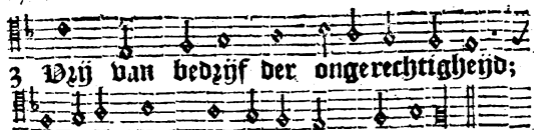
[gij sijt] mijn God/ 'kberhooge dij.

29 Belyd't den Heer/ want hij is goedig:
ook [blijft] sijn' gunst [ons] eeuwig [bij].

1. dat. 2 seggen. 3 vvat mij. de menz doe. 4 gevonden.

De CXIX Psalm.

V V Eldien/die bysom in [haaren] wege A. r
 [gaan]: en' wādelē [staag] in de wett des Hee,
 ren. 2 Wel dien/die hier sijn', woorden gade
 Naā: [en'] soukē hem uijt 'shertē grōd [te eere].

3 **Uy van bedryf der ongerechtighejd;**

[so datse vroom] inijnen weg verkeerem.

4 [Al] dijn' gebo'n hebt gij ons opgelejd/
op dat wij die seer nauw bewaren souwen.

5 Och waren toch mijn' wegen toeberejd/
[bequaam] om so dijn' kueren t'onderhouwē.

6 Als dan fall ik voor schande sijn bevrijd/
als ik alleen op dijn' gebo'on fall schouwen.

7 Dan doe ik di met een vroom hert belijd:
als ik dijn's rechts gerechtichejd fall baten.

8 Ik fall dijn' wett bewaren [t'allen tijd]:
en wilt mij toch niet al te lang verlaten.

9 Hoe fall de juegd haar pad reijn houden
[Heer]:

om naar dijn woord [haar' wegen] aan te ba-
ten.

10 'Ikhebb di gesocht van herten [langt so
meer]:

en doet mij toch van dijn' gebo'on niet dolen.

11 'Alluist in mijn hert de woorden dijner
[leer]:

op dat ik di niet sondig [in 't verholen].

12 † Geloofd sijt gij o Heer/ †gebenedijd;
eij leert mij toch all 't geen gij hebt bevolen.

13 Mijn' lippen [Heer] die hebben [breed en'
wijd]

verhaal:

verhaal gedaan van all' dijns monds gerichtē.

14 De weg dijns woords die heeft mij meer
verblijd/

dan alle schatt. 15 'Kfall dijn' geboden wick-
ten:

so als; mijn oog op dijne wegen siet.

16 'Kfall vzuegd met lust in dijne kueren stich-
ten:

Dijn woord [o Heer/ dijn woord] vergeet ik
niet.

17 Doet dijnen knecht de duegd dat ik mag Cr.
leven:

dat ik bewaar [tgeen mij] dijn woord [gebiet].

18 [Heer] opent mij de oogen [daar beneben]:
so fall ik sien de wond'ren dijner wett.

19 [Als] vremdeling [gaa] ik op aerden [we-
ven]:

Bergt voor mij niet 't geen gij hebt ingesett.

20 De siel wilt mij van groot verlangen bez-
ken:

[so als] sij steeds op dijn' gerichtē [lett].

21 Gij wilt dij toch van troetz-verbloukte
wezeken:

van die daar sijn van dijn' gebo'on verdoald.

22 Wilt schand' en' sijn' toech verr' van mij
versteken:

Want ik bewaar dijn' woord [twelck niet-
en faalt].

23 De vorsten sijn' versaauid [om raad te
plegen]/

die tegens mij veel hebben opgehaald:

[doch] sall dñn knecht dñn kueren overwegen.
24 Ook is dñn' wett mijn' lust/mijn raads-
man hoorb.

v. 25 Dast in het stoff is mijne siel' gelegen;

[Heer] maakt mij toch we'er lebend naar dñn
woord.

26 Ikhebb dij verhaald mijn' wegen [ende
werken]/

en' gij hebt mij [so goedelick] verhoord:
wilt 7 mijn verstand in dñne kueren sterken.

27 Doet mij den weg van dñn' gebo'on ver-
staan:

en' ik sall [staag] op dñne wond'ren merken.

28 Mij'n' siele smelt so als sij is bela'an:
wilt naar dñn woord mij wederom oprich-
ten.

29 Doet mij den weg der balzheijd toch ont-
gaan:

en' geeft mij toch dñn' wett [om mij te stich-
ten].

30 Ikverkoos de weg die ganz waarachtig is::
en' sloug het oog op [alle] dñn' gerichten.

31 Ik hiel mij vast aan dñn' getuigenis:
en laat mij Heer geen' schande wederbaren.

32 Opad dñner wett sall ik doorloopen wis:
als gij mijn hert op 'trugijn sult doen bedaren.

v. 33 Leert [leijd] mij Heer opad dñner kueren
[he'en] /

en' om den loon so sall ik het bewaren.

34 Wijst.

34 Wijst mij / dat ik dijn' wett bewaar' met eē:
en' ik sall die van ganzer herten houwen.

35 Doet mij het pad van dijn' bevelen tre' en:
want ik daar op [alleen] hebb willen schouwē.

36 [Heer] heijgt mijn hert tot dijn' oorzondig
woord /

tot † geen' begeert' of † gierig wanbertrouwē.

37 Laat mijn gesicht voozbij gaan [onge-
stoozd];

[en' vzi] van op de ijdelheijd te merken:
maak dat ik op dijn' wegen levend' word.

38 Wilt dijnen knecht toch in dijn' woord ver-
sterken: ([leijd].

[dijn' woord] 'twelk daar tot dijne waarheijd

39 Weert [schand en] s' s'naad die in mij vzeese
werken:

Want dijn gericht [is] voll van goedigheijd.

40 Siet dijn' gebo' on sijn alle mijn verblijdē:
verquicht mij we'er in dijn' gerechtigheijd.

41 Ja gunt mij Heer dijn' gunstig medelijdē: F. v
dijn' heijl [die koom] naar dijn' belostē [voorz].

42 So andwoord ik die mij dit woord' be-
nijden /

Dat ik in hoop' vertrouwd hebb op dijn' woord.

43 Reem dit waar woord so niet uijt mijnen
monde:

want ik hebb gewacht op dijn' gerichtē woord.

44 Beduijrichlick / altoos en' tallen stonde
bewaar ik [Heer de woorden] dijner wett.

45 En' wand'le so in't open ruijme [ronde]:

Want hebb gesocht 'tgeen gij hebt ingesett.

46' ik sall

46 'Ik fall van d'jn ¹⁰ woord booz koningen
noch spreken/
en' nimmermeer beschaamd sijn [noch' ont-
zett]:

47 Tot d'jn gebo'on is mijne lust geweken/
ik hebbe lief. 48 Ik fall mijn handen gaan
tot d'jn gebo'on/ die ik lief heb/ opsteken:

En' fall [also] d'jn kueren oberlaan.

49 Gedenkt des woords aan d'jnen knecht
[gegeven]:

daar op gij mij in hope hebt doen staan.

50 Dit [is] mijn troost in mijn katybig le-
ven:

d'jn woord heeft mij we'er lebendig gemaakt.

51 Het trotz volk heeft met mij den spott ge-
zeven:

[Doch] d'jne wett en heb ik noijt 'versaakt.

52 'Ik was d'jns gericht's van ouds-her Heer
gedachtig;

en' werd vertroost. 53 De schick heeft mij
geraakt

als 'godloos volk d'jn' wett. verliet [verach-
tig].

54 D'jn kueren sijn mijn lied geweest [mijn
lot]

in 'thuijs daar ik als byend'ling was woon-
achtig.:

55 Aan d'jnen naam docht ik bij nacht o
God:

en' d'jne wett' bewaard' ik [tallen stonde].

- 56 Zo was't met mij: so hiel ik dijn gebod.
 57 Mijn erfdeel sijt gij Heer/ [twelk] ik ver- H
 konde/ VIII
 op dat ik so dijn woord bewaren mog'.
 58 Dijn aangesicht smeek ik uijt s' herten
 gronde:

Ontfermt dij mijns naar dijnen woorde toch.

- 59 Ik overdenk mijn' wegen: daarenboven
 keer ik den voet tot dijn' oorkonden noch.
 60 Ik hebb gespoed/ 'kversuijm niet [dij te
 loven]:
 en' acht te slaan [tgeen] dijn bebel [mij seijt].
 61 Der boosen rott dat quam mij nu berode:

Doch hebb dijn' wett noijt ¹² achter-rugg ge-
 leijd.

62 'Iken ¹³ 'snachts/om dij te loben/opgere-
 sen:

om all het recht van dijn' rechtvaerdighejd.

63 Ik bouge mij bij alle die mij vreesen:
 en' dijner wett geboden gade slaan. (wesen:

64 Heer/ d'aerd is voll van dijn goedgunstig

Leert mij dijn' wett. 65 Gij hebt veel goeds I 18
 gedaan

bij dijnen knecht Heer/ volgens dijnen woorde.

66 Leert mij den sinn en' wetenschap ver-
 staan:

aan dijn' geboon hebb ik geloofd [soo't hoorde]

67 Ik was verdwaald eer ik vernederd werd:
 waar doch dijn woord bewaar ik rechte-
 hoorde.

68 Gij [sijt ganz] goed / en' dijne gunst streckt
verd:

leert mij dijn' wett: 69 De trotze rocke luege
vast tegens mij: ik sall van ganz mijn hert
[all'] dijn' gebo'on bewaren [naar vermuegen].

70 Daar hert dat is te saam gestolkt als smout:
in dijne wett hebb ik all mijn verhuegen.

71 Het was mij goed als dat ik werd benoud:
op dat ik so dijn' lueren leer' [en eere].

72 De wett dijns monds is mij meer waerd
dan goud

dan silver [/dan] veel' duijssenden o [Heere].

73 Dijn' hand heeft mij gemaakt / en' t' saam
gebragt:

geeft mij verstant / dat ik dijn' rechten leere.

74 't Volk dat dij vzeest die sullen [met aan-
dacht]

mij aansien [Heer] / en' ¹⁴ achten't vzeegde
waerdig:

want op dijn woord hebb ik [in hoop'] ge-
wacht:

75 Ik weet o Heer dijn' richten sijn recht-
baerdig:

en' gij quaamt mij met druck te rechte slaan.

76 Dijn' gunst sij nu om mij te troosten:
[baerdig] /

[Zelfs] naar dijn woord aan dijn knecht-
[gedaan].

77 Stort ober mij dijn' onfermhertigheden /
so sall ik [noch in't] leben [blijven staan]:

want:

want dijne wetten sijn mijne lustigheden.

78. Maak 't volk beschaamd dat so hoogmoedig is/

sij hebben mij toch valszelick vertreden:

Doch dijn' gebo'on sijn mijne oeffenisz'.

79. Dat [all'] tot mij toch keeren die dij vreesst' die sich verstaan op dijn' getuygenisz.

80. Mijn hert moet vroom in dijne kueren wesen:

op dat ik [Heer] niet schaamrood wordē mog'.

81. Mijn' siel beswijkt na dijnen heyl [mits Lxi. desen].

Ikhebb op dijn woord gewacht [en wacht als noch].

82. Mijn' oogen [selfs] sijn na dijn woord besweken:

wanneer / segg ik / sult gij mij troosten toch?

83. Want [siet] ik word bij 't bockvell vergeten

[welk] in den rook [te rooken word gelegd]:
[doch] hebb dijn' wetten noyt uyt gedacht ver-
steken.

84. Hoe lang [is noch] de tijd van dijnē knecht:
wanneer sult gij mijn' haters t' rechte setten?

85. Het trotz volk heeft mij kuilen opgerecht:
't welk niet en is vermogens dijne wetten:

86. Al' dijn' gebo'on [sijn enk'le] waarhend
[Heer]:

help mij: ik word vervolgd met valz' op-
zetten.

87. Dijn

- 87 **Sij** dzeben mij bij na ter aerded ne'er:
 doch dijn' gebo'on hebb ik niet laten baren.
 88 **Maar** dyne gunst so geeft mij 't leven
 we'er:
 en' 'ksall dijns monds getuijgenisz bewaren.
 89 **o** Heer dijn woord blijft steeds in 'shemels
 [troon].
 90 **Van** stamm' tot stamm' sall sich dijn'
 trouw' [verklaren]:

Gij sticht de aerd/en' sij blijft staan [ten toon].

- 91 **Op** dijn bestuijre bestaanse tot op heden:
 want sij all [sijn] dijn' dienst-bereijde bo'on.
 92 **Waar** dijne wett niet mijne lustbaarchede:
 'kwaar nu te niet in mijnen d'zuch geraakt.
 93 **'Ksall** dijn' gebo'on niet 's acht'loos over-
 treden:

Daar dooz dat gij mij levend hebt gemaakt.

- 94 **Ik** [hooz] di [toe] / behoud mij [sonder-
 lingen]:

want dijn' gebo'on hebb ik gesocht [gesmaakt].

- 95 **De** godloos heeft om mij om hals te bijn-
 gen

op mij gewacht: 'kweet dijn' getuijgenisz'.

- 96 **Ik** hebb het eiend' gesien van alle dingen:

[Dat] dijn gebod seer wijs wistreckend' [is].

- N. 97 **Hoe** lief hebb ik dijn' wett [dooz alle sa-
 ken]:

[sij is] des daags mijn' onderhoudenisz'.

- 98 **Dooz** dijn' gebo'on sult gij mij wijsse
 maken.

verr' hoven die / ¹⁶ die tegens mij so woe'n:
want dijne wett [sall] mij altoos [wel sma-
ken].

99 'Ik hebb meer verstands dan all' mijn' lee-
raars doen:
want mijn gedacht [bedenckt all'] dijn ooz-
konden.

100 Ik sall veel meer dan d'oude [sels] be-
vroe'n:

wat dijn' geboon hebb ik mij ¹⁷ onderwondē.

101 'Ik houd mijnen voet van allen hoosen
pad:

om so dijn woord te houden [t'allen stonden].

102 [So dat] ik noijt van dijne rechten trad:
gij leert mij toch. 103 Hoe soet sijn dijne re-
den

aan mijn geraak: [sij sijn] als honigrat
in mijnen mond. 104 Dijn woord leert mij
wijsheden:

dies haat ik ook den weg ter valzigheid.

105 Dijn woord [is mij] eē luchtter booz mijn'
treden:

En licht ['t welk mij] op mijnen pad [ge-
leid].

106 Ik swoer en' blijf daar bij: dat ik sall hou-
wen.

de rechten [Heer] van d'jn' gerechtigheid.

107 Ik ben [ik ben] in obergroot benoutwen:
maakt naar dijn woord mij levendig o Heer.

108 Heer wilt mijns monds vrywillig offer
schouwen:

En' leert mij toch [dat ik] **dijn rechten** [leer]:
 109 **In mijn' hand is mijn' siel' gestadelic-**
ken:

en' **dijne wett** vergeet ik nimmermeer.

110 **Het godloos volk** lejt mij [verbozge]
stricken;

doch ik **hebb** noijt **gedwaald** van **dijn gebod.**

111 **Dijn oorzakod** is mijn erf **vooz eeuwelickē:**

Want dese sijn mijns herten **byuegd** [o God].

112 **Ik neyg mijn hert** om **steeds** **dijn recht** te
plegen

p xv. **ten eijnde toe.** 113 **Ik haat versterden** [spott]:
 doch **dijne wett** die **hebb** ik **lief** gekregen.

114 **Gij syt mijn scherm/ mijn schild/ kwacht**
op **dijn woord.**

115 **Gij boose wijk't** [wijk't] **van mij** [verve
wegen]:

Mijns Gods gebo'on die **sall** ik **houdē** **voorz.**

116 **Maak** naar **dijn woord** mij **sterk/ en' ik**
sall **leven:**

hoed mij **vooz schand'** [die] **mijne hope**
[smoozt].

117 **Versterkt** mij **toch/ en' mij** **sall** **heijl** **aan-**
leben:

ook **sall** **dijn woord** mijn' **lust** **sijn** t'elkemaal.

118 **Die** **van** **dijn recht** **afdwale/ doet** **gij** **suevē.**

Want **haar** **bedzog** **is** **balze** **luegentaal.**

119 **Gij** **doet** **all' t'saam** **de** **boos** **op** **aerden**
swichten

gelijkerwijs **als** **schuijnzel** **van** **metaal:**

dies **hebb** ik **lief** **dijn'** **rechtē** [die mij **stichtē**].

120 Mijn bleesz verschykt als dij de schyck
[bevecht]:

ook hebb ik mij ontfett van dijn' gerichtten.

121 Ik hebb gepleegd gerechticheid en' recht:
lyjd niet dat mijn' verdrukers mij wegtuckē:

122 Verborgt in 't goed' [verborgt toch] dij ^Q
nen knecht: ^{XVI.}

op dat de troty' mij niet en onderdruken.

123 Mijn' oogen sijn van lust dijns heyls ver-
gaan:

[so sijn] na 't woord van dijn' gerechticheid
[jucken].

124 Doet dijnen knecht naar dijne heyl-ge-
na'an/

en' leert mij toch dijn' kuere[n] [ondergronden]:

125 Ik [ben] dijn knecht [Heer] doet mij die
verstaan:

so weet ik van [ook alle] dijn' oorkonden.

126 ['Tis] tyd dat [nu] de Heer sijn werk
[begint]:

[want] dijne wett die hebben sijn verflonden.

127 Daarom hebb ik [all'] dijn' gebo'on be-
mind

ook boven goud/ [goud] louter boven maten.

128 Dies heb ik all' / all' dijn' gebo'on gesind:
en' allen weg van valsheid [leeren] haten.

129 Ganz wonderbaar sijn dijn' oorkonden ^R
[Heer]: ^{XVII.}

mijn' siel heeft die bewaard [en' noyt verlatē].

130 De opening' dijns monds berischt [ook
feer] / ^{ff}

sij onderricht d'eenboudige [van sinnen].

131 **H**ebb mijnen mond geopend / **h**ijge
we'er:

want ik verlang na dijn' gebo'on [van binnē].

132 **S**iet mij toch aan / ontfermt dij mijner
[haast]:

als gij hun doct / die dijnen naam beminnen:

133 **S**telt dooz dijn woord [all] mijne gangen
vast

en' mij en sall geen onrecht ober-heeren.

134 **V**erlost mij toch van 'smenzen overlast:
en' dan sall ik [all] dijn' geboden ¹⁹ eeren.

135 **M**aak dat dijn ²⁰ glanz op dijnen dienaac
licht /

en' wilt mij toch [all] dijne kueren leeren.

136 **D**e waterbloen blie'n ne'er uijt mijn ge-
sicht:

S XV mits sij dijn' wett niet houden. 137 [Ganz]
III. rechtvaerdig

sijt gij o Heer: en' recht is dijn gericht.

138 **G**erechtigheid gebood gij [ook seer vaer-
dig

gelijkerwijs als] dijn' getuijgenisz':

dijn' waarheids [ook te houden] vooz hoog-
waardig.

139 **M**ijn ijver heeft mij weg-gerucht [ge-
wisz]:

om dat die mij bestre'en / dijn woord verga-
ten.

140 [Daar doch] dijn woord ganz gaar ge-
louterd [is] /

woozwaer

voorzwaar dijn knecht bemint'et uijt der maten.

141 Heer klein [ben] ik/en' als verworpenlick:
[doch] dijn gebo'on en hebb ik uoijt ²¹ gelaten.

142 Rechtvaerdig is dijn recht vooz eeuwew-
lick:

en' dijne wett [is] waarheijd [daar beneben].

143 Mij sijn ontmoet verdrukking/a:igst [/en'
schrick]:

[maar] dijn' gebo'on [sijn] mijne lust [gebleve].

144 Eeuw-durig [is] ²² dijns woords ge-
rechtigheijd:

doet mij [dit toch] verstaan/ en' ik sall leben.

145 Ik hebb tot di van herten seer geschreijd; ²³
verhoort mij Heer: dat ik dijn recht betrachte.

146 Ik roup di aan/dijn heyl sij mij bereijd:
op dat ik so op dijn' oorkonden achte.

147 [Ja] ik verrasz den vrougen dageraad/
en' schreij: [so als] ik op dijn woord [steeds]
wachte.

148 Mijn oog is op eer [dat] de wacht [op-
staat]:

om in dijn woord aandachtelick te waken.

149 Hoort mijne stemm' naar dijne gunst-
genaad':

wilt naar dijn recht o Heer mij lebend maken.

150 Sij sijn na bij die schalkheijd sijn gewend:
die dijne wett afwijkende [versaken].

151 [Maar] gij o Heer [gij sijt hier ook] on-
trent:

voll waarheijds [sijn] all' dijn' gebo'on [bebon-
den].

152 Ikhebb vā ouds her dijn' woord en' wett
gekend:

want gij hebt die booz eeuwig willen gronden.

v. xx. 153 Siet mijn kruys aan/ en mak'et mij toch
quijt:

want dijne wett vergeet ik t'geenen stonden.

154 Bericht mijn recht / maak dat ik werd
bezyd;

wilt naar dijn woord mij levendig verkloukē.

155 Vā 'tgodloos volk [is] 'theijt verr en' wijd:
om dat sij Heer dijn kueren niet en souken.

156 Seer groot/o Heer/sijn dijn' barmhertig-
he'en:

wilt naar dijn recht mij levendig verklouken.

157 Ik word van veel verbolgd/ van veel be-
stre'en:

[doch] vā dijn woord en wijk ik niet [geblodē].

158 Ikhebb gesien die trouwelooslich de'en/
en' 'theeft mij ook gesmert [o God der goden]:
dat sij dijn woord niet hebben opgeleijd.

159 Want ik toch siet/bekinnne dijn' geboden:

Verquickt mij Heer/naar dijn' gerechtigheijde.

160 De waarheijde [is] 'tvoorzneemst' van dij-
nen woorde:

[steeds] duyrt all' trecht van dijn' gerechtig-
heijde.

w. xx. 161 De vorstē [selfs] verbolgen [rechtewoorde]
mij sonder re'en: dijn woord is mijn ontsicht.

162 't was in dijn' spraak' verblijd [als ik die
hoorde]:

Gelijc

Gelijc als een die groote beuiten licht.

163 'Ik haat valz bedrog/ het is mij een afgrij-
fen:

'Ik beminm' dijn' wett. 164 'Ik fall om dijns
rechts gericht:

dij alle daag tot sevendemaal toe prijsen.

165 'Deel vrede [naakt] den minnaar dijner
wett:

en' ober dien [fall] geene stuernisz' [rijzen].

166 'Heer op dijn heyl hebb ik mijn' hoop'
gesett:

en' dijn' gebo'on hebb ik [getracht te] plegen.

167 [So als] mijn' siel' op dijn' oorkonden lett:
ook hebb ik die uijtnemend lief gekregen.

168 'Ik houd dijn' gebo'on/ en' dijn' oorkonden
[beij]:

want [Heer] vooz dij staan alle mijne wegen.

69 'Heer mijn geschzeij koom vooz dij [mijn ^X _{xx 1}
geschzeij]:

wilt naar dijn woord mij toch verstandig ma-
ken.

170 'Dat mijn gesneek sich vooz dij neder
spreij': (kett.

wilt naar dijn woord tot mijn' verloszing na-

171 'Op dat mijn mod' het lof-gefang uijtstort':
wanneer gij mij dijn' kueré sult 24 doē smakē.

172 'Mijn' tonge fall bewijs doē vā dijn' woord:
rechvaerdig [sijn] toch alle dijn' geboden.

173 [Heer] dijne hād hoō t' mijner hulpe voord:
want dijn' gebo'on hoos ik [o God der godē].

174 'Heer na dijn heyl verlang ik [even seer]:

en' tot d'ijn' wett[is] all' mijn' lust [gebloden].

175 Mijn' siele leef/ en sij sall dij [ter eer
den lof dijns roems] hooggroemende [uijt-
meten]:

dat d'ijn gericht sich t' mijner hulpe keer.

176 Ik hebb gedwaald als 'tschaap/ dat [buij-
ten weten]

verlozen loopt/ soukt dijnen dienaar [Heer]:
want d'ijn' gebo'on en hebb ik niet vergeten.

1 getuijgeniszen. 2 achte slaan. 3 ik. 4 getuijgenisze. 5 ge-
seten. 6 getuijgeniszen. 7 mij leeren. 8 mijnen smaad daar
ik voor vrees. 9 vervvijen. 10 getuijgeniszen. 11 afge-
vveken. 12 vergeten. 13 ter middernacht. 14 ende sich
verblijden. 15 vergeten. 16 mijne vijanden. 17 bevaard
18 getuijgeniszen. 19 onderhouden. 20 aangesicht. 21 ver-
geten. 22 dijner getuijgenisze 23 getuijgenisze. 24 leeren.

De C X X Psalm.

3 $\frac{1}{2}$.

Ik riep in mijne bangigheden den Hee-
re toe [van hier beneden]/ en' hij heeft
mij verhoord [in rlijden]. 2 Heer wilt
mijne siel' bezijden van lippen ganz ge-
reijgd tot liegen: van tangen listig om be-
dziegen.

4 ['Tijn] scherpe pijlen van den sterken:
[die] als geneverkolen [werken].

5 Eij laas dat ik in Mesech dwaalen:
en' wonen moet in Medars - salen.

6 Mijn' siel' heeft sich te lang gelaten
ter plaats van die de brede haten.

7 ['Ksouk] vreed' / en' als ik dies vermaan:
so willen sij ten stryde aan.

1 hutten.

De CXXI Psalm.

4.

Soud ik mijn oog na bergen slaan: [gelijk
of] mijn - behoud [mij] daar van komen
soud 2 Mijn' hulp' [moet] van den Heer
[ontstaan]: die hemel schiep en' aerde [/en' all
wat hij begaerde].

3 Hij fall niet maken dat dijn voer
 door libberen uitschiet;
 dijn wachter sluynt toch niet.

4 Siet hij die Israe'l behoed
 fall sluyneu nochte slapen.

5 De Heer [is] toch dijn wapen:

De Heer dijn' schaduw [die wacht]
 aan dijne rechterhand.

6 Dat dij de sonn' [niet brand']
 bij daag; de maan' niet steek' bij nacht.

7 De Heer fall dij behoeden
 voer alle tegenspoeden:

Hij [is't] die dijne siel' bewaart.

8 Des Heeren [wijs bestier]
 fall dijnen uytgang [hier]/
 en' dijnen ingang [or' beswaerd]
 van nu voerdaan bewaren
 voer eeuwigheid [van jaaren].

1 hulpe. 2 vvachter.

De C X X I I Psalm.

3.

I
 Ik was verblijd om deser stemm' laat ons
 tot t'huys des Heeren gaan. 2 Ons voet
 bleef in dijn' poorten staan/ [dijn' poorten] a

Jeruselem. 3 Jeruys'lem [die daar sijt].
 gebou'd/ een' stad/die t'saam [in eendragt]
 houd. 4 Daar sijn de stammen he'en ge-
 treden/ des Heeren stammen/[sijnde wisz]
 vooz Isr'el een' getuygenisz': dat sij des Hee-
 ren naam beleden.

- 5 Sij sijn geseten daar ter steed'
 op 't richt-gestoelte [op den troon]:
 op [t richt-gestoelt' van Davids woon].
- 6 Wenz't om Jeruselem haar' vreed':
 die dij beminnen hebben't goed.
- 7 Dijn' best' hebb' vreed'; dijn huys vooz
 spoed.
- 8 Om mijne broeders/ en' bekenden:
 wenz ik dij nu de vrede [we'er].
- 9 Om 't huys van onsen God [en'] Heer:
 fall ik dij alles goed toesenden.

2.

Ik heff tot dij/ die in den hemel sitt mijn'
sogen op [en' bidd']. 2. Diet even als der
dienst-bo'on oogen [keeren] ter hand van
haare heeren/ gelijkerwijs der dienstmaagd
oogen schouwen ter hand van haare vrou-
wen; so [siet] ons oog op onsen God [en']
Heer: tot hij sich t'onswars keer'.

3. Ontfermt dij Heer toch over ons [als noch]/
ontferm dij onser toch:

want al te satt sijn wij [en' overladen]
van [all] het schimpig smaden.

4. Al veel te satt is onse siel van 'tspotten
der weeld-berwaande [sotten];

en' van den smaad der gener die [in schijn
so] opgeblasen sijn.

6. onser ontferme.

De

4.

En hadd de Heer gedaan die bij ons was:
 segg' Iſr'el mi. 2 En hadd de Heer gedaan
 die bij ons was: het volk viel op ons aan:
 3 Al levendig hadd 't ons vernield so razz/
 als mi haar toorn was over ons ontstaan.

4 Van doe al af hadd 't water ons verſnoord/
 de ſtroom onſ' ſiel' vergolſd. 5 Tmeer trotz
 [en' ſtraff]

hadd onſe ſiel' vergolſd van doe al af.

6 Geſegend ſij de Heer/ van dat hij [voord]
 ons niet ten roof in haare tanden gaf.

7 Vijt 'ſtrickers ſtrick is onſe ſiel' [te ſaam]
 gelijkertwijs een vogel vzij geraakt:

de ſtrick is loſz/ en' wij ſijn vzij ontlaakt.

8 [Al] onſe hulp' [beſtaat] in 's Heeren naam:
 die hemel/ aerd' [en' alles] heeft gemaakt.

Do

4.

De op den Heere [vast] vertrouwē: [sijn]
 Zions berg gelijc/ d'welc onbewegelijc/
 Bestendig blijft [in haar' geboutwen]. 2. Je-
 ruselem dat heeft rondomme 't gebergt'
 [allomme].

De Heer sall om sijn volck ook [blijben]
 vooz eeuwig/ van nu af.

3 Der goddeloosen stoff
 sall toch niet rustende bekljben
 [noch' eeuwelicken overkomen]
 op 't lot der vromen;

Op dat de vrome [vrij van treken]
 tot [geuerhande seijt]
 der ongerechtigheijt
 haar' handen [roekl'oos] uijt en steken.

4 O Heere doet toch goed den goede n:
 den vroom-gemoeden:

5 Die daar-en-tegens slimme wegen
 verdraijelick in slaan/

Die sall de Heer doen gaan
 met hun die ongerechtheid plegen:
 [Doch] over Israël [sij] vrede/
 [in eeuwighe].

De CXXVI. Psalm.

3.

Doe als de Heere Zijns [magt] ter
 wederkeering wederzaght: 'tscheen ons ge-
 lyk een droom [des nachts]: 2 Doe werd
 ook onse mond voll lachs/ ons' tong' voll
 lofs; de hejd'nen spraken: de Heer doet des-
 sen groote sake. 3 De Heer heeft veel aan ons
 gedaan: en' wij verbzorgen ons [daar aan].

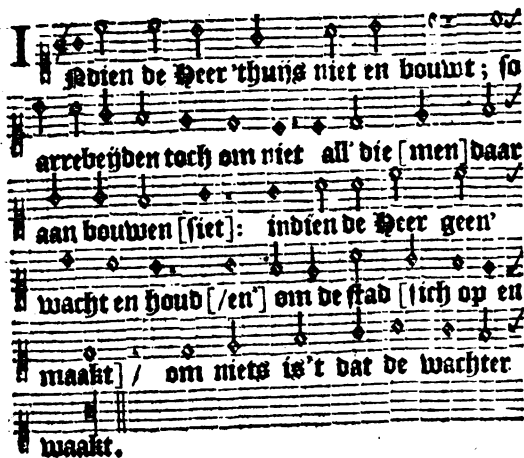
4 Bzengt ons gebangenen o Heer/
 als beken op den middag we'er.

5 Sij die met tranen sajen [siet]:
 die majen met een vzeugden-lied.

6 Al henen gande/ gaat hij schreijen/
 en' draagt zijn saad om dat te spreijen:
 [we'er] komende komt hij [verhued]/
 en' bzeugt zijn schooven in met bzeugd.

De CXXVII Psalma.

5.

I Indien de Heer 'thuys niet en bouwt; so
 arbeijden toch om niet all' die [men] daar
 aan bouwen [siet]: indien de Heer geen'
 wacht en houd [/en'] om de stad [sich op en
 maakt] / om niets is't dat de wachter
 waakt.

2 Om niets is't booz u [dat gij't we'et]
 gij die des morgens vroeg opstaat/
 en' sabonds spade rusten gaat/
 [en] smerten-brood met kommer eet:
 [tis] sulks [als dat] hij synen vruud
 dien hij bemint den slaap vergaant.

3 **S**iet kind'ren sijn een' erf van God;
de vucht des lichaams is een' gaaf.

4 **G**elyk' een held de pijlen [bzaaf]
in handen houd [tot 'svjands spott];
so sijn de kind'ren [in haar'] juegd
[des vaders hulpe/ troost/en' vzeugd].

5 **O**ch wel dien man [in desen schijn]
die sijnen koker-bosz van dien
ten vollen op wel heeft versien/
[ook] sullen sij niet schaamrood sijn:
wanneer [sij] in der poozte [staan
en'] spreken haaren vjand aan.

De CXXVII Psalm.

3².

V V

Elken dien in segen die [hier]

den Heere vzeest: [en'] wandelt in sijn' we-

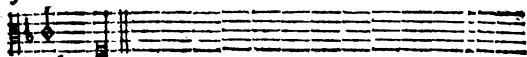
gen. 2 **G**ij sult den arbeitd [meest] van

dijne handen eten: en' sult [also voozdaan]

* wel-geluck-salig heeten / ook sal het dij
wel

wel gaan.

3. Dijn wijf [sall] vruchtbaar [toonē:
en'] als een wijnstock' [bly].
in dijnen huise [woonen]/
dijn' kind'ren [sullen dij]
als olijf-spruizen [wesen]:
rondom aan dijnen disz.

4. Siet die den Heer. sall vreesen:
hoe hij gesegend is.

5. Zijt Zion sall de Heere:
zij segenen [mits dien]/
in boospoed [lof en' eere].
sult gij Jeruyslem sien
dijn levendaag [opbouwen].

6. [Weel'] kind'ren sult gij meed':
van dijne kind'ren schouwen:
[en'] over Iſr'el vreed'.

De CXXIX Psalm.

6.

S Zij hebben mij van jongs op seer benoud:
segg' Iſr'el nu. 2. [Zij hebbē mij bevochtē.]
zij hebben mij van jongs op seer benoud:

[hoe

[hoewel] sij doch niet over mij en mogten.

3 De plouger heeft op mijne rugg' geplougd:
daar gingen sij haar' bozen diep in douwen.

4 Rechtoerdig [is] de Heer: hij heeft [mis-
noug]

het string gestreng der boosen afgehouden.

5 All' die tuijt haat op Zion sijn: vergramd/
die sullen [noch] beschaamd te schande raken/
sij sullé [noch] we'erkeeren [ganz beschaamd].

6 Sij sullen sijn gelijk het hoij der daken:

7 Welk toch verdozt : al eer het schuete schiet/
: eer het in halm spzunt-schotig is geresen.

7 De majer bulkt daar van sijn' hand ook niet;
noch' haaren schood sij die daar gerben lesen.

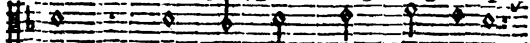
8 Ook heeft niet een gesejd van all' de luij
die ginz en' we'er booz bij gaan [ende keeren]:
de segening' des Heeren [sij] met u:
wij segenen u in den naam des Heeren.

De C X X X Psalm.

4.

I k hebb unt diep' afgrondé dij aangeroupen

Heer 2 Heer hoort mijns môds oorkondé/
neijg

neijg dijne ooren [we'er] ter stemme mijner
beden. 3 Heer so gij acht wilt slaan op
d'ongerechtighedé/ o Heer wie sall bestaan?

4 Maar: gij vergeeft genadig:
dies word gij ook gevreesd.

5 'Kwacht op den Heer [gestadig]
ook wacht mijn' siel [en' geest]:
'Kwacht op sijn' woord [ik wachte].

6 Mijn' siel [haakt] na den Heer
meer dan de morgenwachte
de morgenwacht [veel meer].

7 Wacht Isr'el op den Heere/
want bij God [is] genaad':
bij hem [is t'sijner eere]
verlofzing; inder daad.

8 Hij is [die 'sall bebeden]
die Israël van all'
sijn' ongerechtigheden
noch selfs verlossen sall.

1 mijne stemme. 2 bij dij [is] vergevinge. 3 velerleij.

De CXXXI Psalm.

4.

O Heer mijn hert en is niet hoog/ niet op-
geblasen

geblasen is mijn oog: ook hebb ik nocht tet
groots doozgrond/ of 't geen ik boven
wonder vond.

2 Hebb ik [mij] niet ter ne'er gebougd/
en' stillick mijne siel' vernougd/
als een gespeend kind [in deemoed
hier] tegens sijne moeder [doet]:

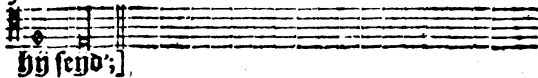
Als een gespeend kind [is mijn geest]
mijn' siele ober mij [geweest].

3 Gij Israël wacht op den Heer:
van nu boozdaan/ tot immermeer.

De CXXXII Psalm.

6.

O Heer gedenkt aan David toech: aan alle
sijn' ellendighejd. 2 Die daar den Heer
swoer [met beschejd]: en' deed ook een' ge-
lofte noch aan Jakobs held / [wanneer
hij

hij send;]

3 [Och wee mij] so ik [vroug of spaad],
tot inde tent' mijns huys inging:
so ik tot op mijn bedd opdzing.

4 En' mijnen oogen slaap toe laat:
of' wijner oogscheel' augmering'

5 Eer ik den Heer hebbe eene stad:
een' woon bespuerd booz Jakops held.

6 Siet toch wij hoorden [rwerd verteld]:
[als] datse [lag] in Ephzatat:
doch vonden die in't bosz-en-veld.

7 Laat ons tot sijne tenten vzi
intre'en: [en'] buijgen ons [so we'er]:
booz sijner voeten voethank ne'er.

8 Staat op tot dijner ruste gij/
en' d'arke dijner kragt/ o Heer.

9 Laat dijne priesters toch met recht:
bekleed sijn: laat dijn' heijl' gen [siet]
verbzuegd sijn [met een vzolick lied].

10 En weert/ om David dijnen knecht/
toch dijns gesalfden aanschijn niet.

2. 6. 11 De Heer swoer David warelick/
[en'] [hij en sall daar van niet gaan/
[sprak hem met dese woorden aan];
selfs van de vzych dijns buijks/ sall ik
op dijnen koning-stoel doen staan.

[En'] so ik dijne kind'ren weet
hier acht te slaan op mijn verbond/

mijn'

mijn' : woorden die ik hun verkond/
 so sullen haare kind'ren meed
 op Dijnen troon staan/ t'allen stond.

15 Want [t is] de Heer [die] Zijon koos:
 daar in te wonen hadd hij lust.

14 [Hij sprak] dit is mijn' eeuw'ge rust:
 ik sall daar wonen [voorz altoos]/
 om dat mij haarer wel gelust.

15 [Ook] sall ik haare spijf [met een]
 met segen segenen [voorzbaan]:
 met brood haar' houftige versa'an.

16 Haar' priesters ook met heil bekle'en'
 haar' byome sullen vzeugd uijtlaan.

17 't sall Davids hoorn doen sprijten daer:
 'khebb mijns gesalfoen lamp' bereijd.

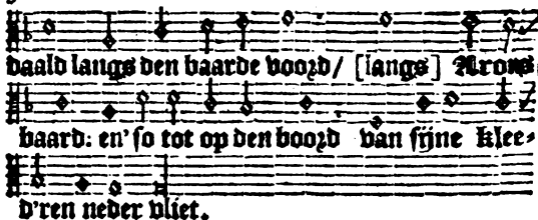
18 Zijn' vijanden met schand bekleijd:
 zijn' kroon' sall over hem voorzwaar
 [noch] bloejen [in der eeuwigheijd].

1 getuigeniszen.

 De CXXIII Psalm.

2 $\frac{1}{2}$.

S Zet toch hoe goed/hoehueglick [is het] mede/
 dat broeders t'saā woonachtig sijn [in vrede].
 2 [Tis] als de beste olij [siet/ die] over 'thoofd
 daald

daald langs den baarde boord/ [langs] Arons
baard: en' so tot op den boord van sijne klee-
d'ren neder bliet.

3 ['Tis] als een dauw van Hermon afge-
stegen/]
de welke daar ne'erdalend' [als een regen
sich] over Zionsbergen [spreijd]:
want [God] de Heer heeft daar 2 [all'] 'ale-
vens [jeugd]
• de segening' [de volheid aller vruegd]
booz eutwelicken opgeleijd.

De CXXXIV Psalm.

Lovet den Heere.

3.

S Zet/ segenet den Heer met [blijt] gi [die]
des Heeren dienaars [sijt]: gi die daar [alle]
nachten [spaad staag] in het huijs des Hee-
ren staat.

- 2 Steek't uwe handen opwaers tot
 het heyligdomm: en segen't God.
 3 God seegne dij uijt Zijons [troon]:
 die hemel schiep/ en 'saerdzijas [woon].

De CXXXV Psalm.

7.

Lovet den Heere.

Lobtet och des Heeren naam: looft' gij
 des Heeren dienaars [tsaam]. 2 Die in 'thuis
 des Heeren staat; in on's Gods boozbloe-
 ren [gaat]: 3 Lobtet God/ want God [is]
 goed: looft' Gods naam/want hij is soet.

Want de Heere [onse] God/
 die koos Jakob [tot sijn lot]:
 tot sijn hoofzel Israël.

Dat God groot is/ weet ik wel:
 want dat onse Heere wijs
 boven alle goden is.

6 God doet all' wat hij begaert
[heijd] in hemel en' op aerd':
in de see/ en 'sasgronds [schood].
7 Die de dampen opwaers stoot
van des aerdzijks uijterst end/
blijemen in regen wend:

Die den wind boozdkomen doet
van uijt sijner schatten [bloed].

8 Die de eerst-gebooznen [vroug]
in Egipten-lande sloug:
van den menz af tot het vee.

9 Wele [teek'nen] deed [hij] [me'e].

Wele wonderen sond hij

9 Egipten onder dij
tegens Pharo/ en' met een
sijne dienaars in't gemeen.

10 Sloug veel' volken: ende bragt
2 Woysten om van groote magt.

11 Zijchon 3 d' Amozijt / met noch
Basams [grooten] koning Og:
en' heel Kanans koninkrijk

12 So dat hij + 't land erfelijk
tot een erfdeel [van doe af]
Isr'el sijnen volke gaf.

Ps. 13 Heer eeuw-duijrig [is] dijn naam:
‡ boozd en' boozd/ ‡ van stamm' tot stamm'.
[duijrt] Heer dijn' gehuegenis.

14 God sall sijn volk richten wisz:
ende dooz beweging' soen
over sijne dienaars doen.

15 [All'] der heijdenen beelden [sijn].

silver.

[wer ende goud: [een schijn]
 sinenzen handen werk [en' vond].
 16 Sprakeloos sijn sij gemond:
 [wijd]-geogd/ en siense iet.
 17 Waare oozen/ hoozen niet:

Ja haar mond is sonder a'am.
 18 Diefe maaken moeten t'saam
 haar gelijk sijn/ en' te gaar
 elk die sich vertedubt op haar:
 19 Segen't Iſr'els huijs den Heer:
 segen't Arons huijs s hem [we'er]:

20 Segen't Levhjs huijs God [meest]:
 segen't God gij die God breeft.
 21 Dat de Heer gesegend [sij]
 van uijt Zion [aller'sij]:
 hij woont in Jeruselem.
 Looft den Heere [Looft God].

1 sijne. 2 koningen. 3 den koning. 4 haar. 5 den Heer.

De CXXXVI Psalm.

9.
 D Oet den Heer' belijdenis van dat hij
 so goedig [is]: want sijn onfermhertigheid
 [dujrt] tot inder eeuwigheid.

2 Doet der goden God belijd:
 want sijn' gunste [dujrt] altijd.
 3 Doet der heeren Heer' belijd/
 want sijn' gunste [dujrt] altijd.

4 Die alleen groot wonder doet
want sijn' gunst [is] eeuwig [goed].

5 Die den hemel schiep seer wijs:
want sijn' [gunste] dujrt altj's.

6 Die het aerdyk heeft [gelejd]
op de waat'ren uyt-gebejd:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

7 Die de groote lichten schiep:
want sijn' gunste, nimmer siep.

8 'Tsonne-licht 'twelk heerzt bij daag:
want sijn' gunst dujrt [even] staag.

9 Maan' en' sterren die [in kragt]
heerzen souden bij der nacht:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

1. P. 10 Die Egipten [also broug]
aan sijn' eerst' geboozne sloug:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighejd.

11 Die ook Israels geslacht
uyt het midden van hun bracht:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

12 Met een' stercke hand [en' scherm]/
met een' uytgerechten erm:
want sijn' onfermhertighejd
dujrt tot inder eeuwighejd.

13 Die de roode biesen-see
 deijlde [kragtelick] in twee:
 want sijn' onfermhertighejd
 [dujrt] tot inder eeuwighejd.

14 Die ook Israeël met een
 daar heeft midden dooz doen tre'en:
 want sijn' onfermhertighejd
 [dujrt] tot in der eeuwighejd.

15 En' heeft Pharo/ met sijn heer
 ongestoxt aan 'troode meer:
 want sijn' onfermhertighejd
 [dujrt] tot in der eeuwighejd.

16 Die sijn volk heeft [met beschejd]
 ober de woestijn' gelejd:
 want sijn' onfermhertighejd
 [dujrt] tot in der eeuwighejd.

17 Groote koningen sloug hij:
 want sijn' gunst [blijft ons] steeds [hij].

18 Sterke vorsten sloug hij dood:
 want sijn' gunst [blijft] eben groot.

19 ² Zijchon [selfs] den Amozijt:
 want sijn' gunste [dujrt] altjd.

20 En' den vorst van Basan Og/
 eeuwig [dujrt] sijn' gunste toch.

21 En' haar landschapp heeft hij [heel]
 uijtgedeeld ten erri'deel:

want sijn' onfermhertighejd
 [dujrt] tot inder eeuwighejd.

22 Tot een erfdeel [ende recht
gaf hij't] Iſr'el ſijnen knecht:
want ſijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

23 Die om ons noch heeft gedacht/
doe wij t'onder ſijn gebzagt;
want ſijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

24 Ende heeft ons van [den ſtrjyd]
onſer vijanden bezjyd:
want ſijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighejd.

25 Allen bleefze geeft hij ſpijs:
want ſijn gunſte [dujrt] alty's.

26 Doet des Hemels God beljyd:
want ſijn gunſte dujrt altyd.

 De CXXXVII Psalm.

5.

Daar ſaten wij aan Babels watergrach-
ten/ en' weenden vaſt: als wij om Zjion
dachten. 2 In 't midden daar van 'twilgē
[groen-geplant]: ſo ſingen wij ons harpen
[van

[En' ons in plaats' van] ons huij-luchtig
schreijen

[uijt sijnad gesocht tot] hzolickheid [te vlejē]:

[dies spraken sij spotswijse/ liebe siet]

zij sing't ons tocht van Zijons lied'ren iet.

4 Hoe soud'en wij des Heeren lof-sang singen
[hier] in een land van [woeste] vzeindelingen?

5 Indien ik dijn Jerusalem vergete:

mijn' rechterhand die stell mij uijt der wete.

6 Dat mijne tong' mij aan 't ghemelt' kleef/

so ik dijn niet gedenk [so lang ik leef]:

so verd' als ik Jeruijs'lem : dijne duegden

niet op en stijg tot 't hoofstuck mijner vzeugden.

7 Gedenkt/ o Heer [gedenkt] aan Edoms
kind'ren

[denkt] aan dien dag [denkt om] Jeruijs lems
[plund'ren]/

wanneer men : riep: ontblootse [maakse mo:]/

a seijde.

[kom't] maaktse bloot tot haaren bodem toe.
 8 * Babilon gij dochter [gij vermeten/
 wifz word gij noch] heel over hoop gesmeten/

* Och wel dien man [/o kloukste held der hel-
 den/]

die dij dijn loon met we'er-loon sall vergelden/
 van tgeen hij ons [so grouwelick] vergeld.

9 * Och wel dien man [/o alder-kloukste
 held/]

die dij daar sall dijn kinderkiens affetten/
 en tegens aan den harden steen verpletten.

De CXXVIII Psalm.

4.

K Sall dij uijt ganzer herten grond [met
 hert en' mond] dijn lof betuygen: vooz
 [all'] de Goden loof ik dij. 2 Ook sall ik
 mij [nu] neder buijgen in dijnen heijlgen
 tempel [Heer] / 'kloof dijns naams eer

om dijne waarheid / om dijne gunst:
 want gij hebt t'saam dijn woord en' naam
 verhoogd in klaarheid.

3. Geroupen hebb ik 'sdaags tot dij/
 en' gij quamt mij dij' ooz toe keeren:
 gij hebt mijn' siel' in haar' onnagt
 gesterkt met kragt. 4. O Heer [der heeren]
 dat 'saerdzijas koningen [toe tre'en
 en' ijder een] dijn lof verkonde:
 als hebbende nu aangehoord
 het heylig woord van dijnen monde.

5. Dat sij in 's Heeren wegen dan
 van nu voordan sijn lof uytmeten:
 want groot [groot] is des Heeren eer.

6. Want [God] de Heer is hoog geseten/
 hij siet den nedzigen [van hert]:
 hij kent van verd den hoog verheben.

7. Creed ik ten midden toe in nood
 [selfs in de dojd] doet gij mij leven.

Op mijnes vijands grinnen brand
 sult gij dijn' hand van hoog uijtstrecken:
 dijn' hand is't die mij hoeden fall.

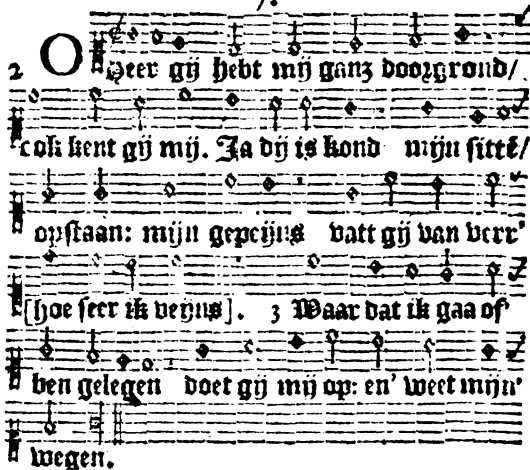
8. De Heer fall [tall] vooz mij voltrecken/
 Ook [is] Heer dijn' barmhertigheid

in eeuwigheid [groot boven maten]:
 wilt dijner handen werken Heer
 [om dijns naams eer] toch niet verlaten.

1 rechterhand.

De CXXXIX Psalm.

7.

2 **O** Heer gij hebt mij ganz doorgrond /
 ook kent gij mij. Ja di is kond mijn sittē /
 opstaan: mijn gepreijns vatt gij van verr'
 [hoe seer ik verijns]. 3 Waar dat ik gaa of
 ben gelegen doet gij mij op: en' weet mijn'
 wegen.

4 Want 't woord [is] op mijn' tonge niet:
 siet Heer gij weet all 't selve [siet].

5 Gij die mij booz en' achter fluijt:
 en' streckt op mij dijn' hand voord's uijt.

6 'T verstand [daar vā dunkt] mij so wonder;
 so hoog / [ja] ik beswijk' er onder.

7 Waar blood' ik heen booz dijnen geest:

waar soud ik blichten onbedreefsd]
 booz d'ijnen aangesichte [/waar?]

8 Klimm ik ten hemel gij [sijt] daar:
 of legg' ik mij ter hellen neder/
 ey siet/ gij [sijt ook daar al weder].

9 Al nam ik 's daagraads blueg'len me'e
 en' woond' aan 't uiterste der see.

10 Dijn' hand die leydde mij daar he'en/
 dijn' rechterhand greep mij met een.

11 Seyd' ik de donker fall mij decken:
 de nacht schein mij booz licht te strecken.

12 Geen donker kan dij duijster sijn/
 ook licht de nacht als dag in schijn:
 als licht so [is] de duijsternisz.

13 Want gij besitt mijn' nieren wijs':
 gij [Heer] hebt mij/ [als mijn behceder]
 bedeckt in 't lichaam mijner moeder.

14 'kbelijde dij dat ik ben [naakt]
 op schzickelijker wijs' gemaakt/
 dijn wonderwerk [was daar ontrent]:
 'twelk mijne siel' ook wel bekent.

15 Mijn lichaam was dij niet verborzen:
 als ik gemaakt werd in 't verborzen.

'kben vzeind gelwocht diep onder d'aerd.

16 Dijn' oogen sagen mijn gebaerd/
 ja ook in dijnen bouk daar stond
 van all dit boymzel dag en' stond:
 selfs eer't iet was. 17 o God [der magten]
 hoe kost'lick sijn mij dijn' gedachten:

Hoe sterk sijn sij in hoofd-getal!

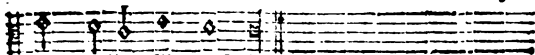
P. 7.

- 18 Soud ikse tellen [all' end' all];
 het sand dat overtreffen sij:
 ontwaak ik/ noch ben ik bij dij.
- 19 ⊕ God/ woud gij den boosen doobere:
 den bloedhond: datse van mij vloten;
- 20 Die dij verblouken: 't is maar waan
 'tgeen dijn' bestrijders onderstaan.
- 21 En haat ik Heer' dijn' haters niet:
 is mij dijn' vijand geen verdriet?
- 22 't'sall met volkomen haat hen haten;
 [mits] sij mijn' vijanden gelaten.
- 23 [Doozgrond] God/doozgrond mij noch/
 [Heer] kent mijn hert: bezouft mij toch/
 dat gij toch mijn gedachten kenn'.
- 24 Siet/ of ik op den truer-weg ben:
 en' wilt mij [in dees' eenwe weijden
 en'] op den weg na 't eeuwig leyden.

De CXL Psalm.

6.

2 **V**erlost mij Heer voor boose menzē: hoed
 mij voor luyden van geweld. 3 [Dooz] die
 veel quaads in 'therte wēzen/ die gdaags
 ten

ten stryde sijn gesteld.

4 Sij hebben haare tonge [gladder]
 geslepen van de slangen [doen];
 Haar' lippen [sijn] voll gift van abder/ Selah.
 5 Wilt mij booz 's boosen hand behoe'n/

Heer wilt mij booz den boosen hoeden:
 booz die mijn' voeten [listelick]
 ter aerden om te stooten woeden.

6 De trotze leggen mij den strick/

Sij spannen haare garen-netten
 recht in de bane aller sij':

sij gaan mij [haare] stricken setten/ Selah.

7 'aspzak tot den Heer: mijn God [sijt] gij:

Hoozt/ Heer/ de stemme mijner beden.

8 Heer Heer gij kragt mijns heijls [mijn lust]: p. 7.
 [selfs] dechte gij mijn hoofd [en' leden]
 als ik ten stryd was toegerust.

9 Heer wilt den boosen niet verstrecken
 all 't gene dat hij gaerne socht;
 wilt sijn booznemen niet voltrecken/
 daar dooz hy sich verheffen mogt/ Selah.

10 Het hoofd van die mij [hier] omzingen:
 de moete haarer lippen sall
 hen oberstolpt selfs t' onderdzingen:

11 Dat 't glum in der kolen op hen vall/

Hij felse [tzaam] in't buijr doen werpen/
 In kuijlen/ om niet op te staan.

12 Een man gewoon sijn' tong' te scherpen
 en mag op aerden niet bestaan/

[Wat] 'rbooswicht des gewelds [mag roerē]:
 men jaag' hem tot hij neder-legt.

13 Ik weet de Heer sall 'recht uijtboeren
 des angstigen/ der schaam'len recht.

14 De vrome loben daar-en-tegen
 [den roem] dijns naems [met lofgedicht]:
 D'oprechte sullen [noch in segen
 t'zaam] wonen vooz dijn aangesicht.

De CXL I Psalm.

O Heer ik hebb dij aangebeden; spoed t'ij
 rocht t'mijwars [herwars hen'] met dat ik tot
 dij rouped bē so luijstert toch na mijne redē.

2 Laat mijn gebed vooz dij staan [vranden]
 gelijk een rijkend' offer-vrand
 [en' als] een avond-offerand'
 dees' mijne opgesteken' handen.

3 Behoed Heer/ mijnen mond ter degen:

Goed mijner lippen opslag [Heer].

4 En maakt mijn herte nimmermeer tot quaade† saak' of † spzaak' genegen/

Om werk van godlooshejd te maken met mannen die daar onrecht doen; och dat ik mij toch mag behoe'n van haare leekernij te smaken.

5 So een rechtvaerdige mij smijte 'tgeschied unt gunst' / so hij mij straff' / 't is salf op 't hoofd/ op dat [daar af] het hoofd mij niet in-stucken splijte:

* Mijn beed' en' felse niet vergeten/ selfs in haar' ongelukkighe'en.

P. 6

6 Op 't alderhardste van den steen sijn haare rechters ne'er gesmeten:

Ma sall men mijne woorden hoozen als datse hueg'lick sijn [en' waerd].

7 Als een die houwt/ en' breekt in d'aerd: quam elk in 't graf mijn beend'ren - stoozen:

8 Mijn oogen [staan] tot dij [ontfloten] / Heer [dij] [Heer hebbens' aangeschoud] ik hebb in hoop' op dij vertrouwd/ en' wilt mijn' siele niet ontblooten.

9 Bewaart mij booz verstrickte wegen/ die sij mij leggen [listelick] / en booz den uijtgestreckten strick der gener die [hier] onrecht plegen.

2 verstroyen.

10 Dat elk der boosen [nu mits desen]
 zelfs in sijn' eijge netten vall:
 tot ondertuszen ik ook [sall
 tot ik] vooz bij gegaan sall wesen.

De CXLII Psalm.

7.

Kroup tot den Heer met mijne stemm':
 ik smeek den Heer met mijn geluid: **3** Ik
 stozt vooz hem mijn aandacht uijt: **k**berkla-
 re mijnen angst vooz hem.

4 Als mij mijn geest besweken was/
 so kende gij mijn pad [en' pasz]
 zelfs op den weg daar ik moest gaan:
 [noch] leydden sij mij stricken aan.

5 Schoud' ik ter rechterhand [eij] siet/
 die mij sou' kennen waszer niet;
 so dat mijn toeverlaat ontviel;
 en' niemand sochte mijne siel.

6 O Heer ik hebb tot dij geschreijd/
 ik hebbe [overluijt] geseijd/
 gij sijt mijn toeverlaat [al heel]:

in 't land der levenden mijn deel:

7 Merkt op tot mijn geschrei [o Heer]:
 verswacht ben ik toch al te seer/
 maakt mij van mijn' vervolgers brij:
 want sij veroverweld'gen mij.

8 Ducht mijne siel uijt 'skerkers pzaant:
 so loof ik dijnen [heijl'gen] naam:
 'ksall van de brome sijn bekroond:
 so haast als gij mij hebt beloond.

De CXLIII Psalm.

6.

O Heer wilt mijn gebed verhooren/ neemt
 mijne sneekingē ter ooren: om dijne waar-
 heid/ om dijn recht/ verhoort mij toch.
 2 En treed [al vozen] niet in 't gericht met
 dijnen knecht:

Want geen der levenden fall wesen
 rechtvaerdig booz dijn [godlick] wesen.

3 De vijand selfs/ vervolgt mijn' siel/

hij sloeg mijn leven ook [mits desen]
dat het ter aerden neder viel.

In 't duijster heeft hij mij verstecken/
als dood en * lang van hier geweken.

4 Ook was mijn geest gelijk als stijf/
geheelick ober mij besweken:
mijn hert bedwelnde mij in 't lijf.

5 Des ouden tijds ben ik indachtig;
op all dijn werk lett ik aandachtig:
ik lett op 't werk van dijne hand.

6 Mijn' handen streck ik tot dij [klagtig]:
dijns [dozst] mijn' siel als dozstig land/ Selah.

6. 7 O Heer verhoort mij haastelijken/
mijn geest die wilt mij ganz beswijken:
en bergt van mij dijn aanschijn niet:
men mogt mij anders vergelijken
bij die ten grave dalen [siet].

8 Doet mij dijn onfermhertigheden
des morgens hooren [hier beneden];
want 'khebb op dij vertrouwd in hoop/
wijst mij den weg dien ik sall treden:
want 'kheff mijn' siel' tot dijwaers op.

9 Buckt mij uijt mijn' vijanden [spoedig];
Heer/ onder dij schuijl ik [oetmoedig].

10 Leert mij dijn' wille plegen/ want
gij sijt mijn God: dijn geest so goedig
die leijde mij in 't rechte land.

11 Gij sult mij dijnen naam ter eeren
weer levend maken Heer [der heeren]:

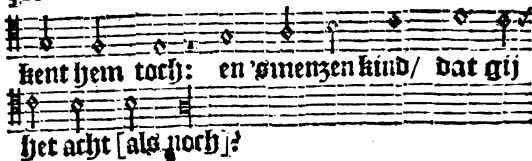
van wegen dijn' gerechtigheijd
 sult gij tot mijne siel' [we' erkeeren]
 [en'] helpens' uijt [haar] bangigheijd.

12 Om dijn medoogens medelijden
 sult gij mijn' vijanden afsnijden
 en' die all t'saam verderben noch
 die mijner siele wederstrijden:
 want [Heer]/ dijn dienaar ben ik toech.

De CXLIV Psalm.

3.

Geloofd sij God mijn rotze/ die [bij tijde]
 mijn' hant te' wrijg'/ mijn vingers leert te' strij-
 de. 2 In' gunst/ mijn butg/ mijn hoog ver-
 treck/ [mijn stutt] mijn heijlād selfs/ mijn [ee-
 nig] schild [en' schutt]/ ook hebb ik mij in hoop
 op hem verlatē: hij die mijn volk mij maakt
 tot ondersaatē. 3 Wat [is] de menz' o Heer' gij
 kent

4 Men mag den menz bij ijdelheijd gelijken:
gelijk een' schein' gaan sijne dagen strijken.

5 Buijgt dijne locht/ en' daalt beneden ne'er:
raakt aan 't gebergt/ en' lat'et rooken heer.

6 Straalt bliem-straal/ en doetse ganz ver-
schueren:

schiet dijne schicht; en' wiltse so verstueren.

7 Streckt dijne hand van uijt der hoogte/
[koom]/

verlost/ en' trekt mij uijt den water-stroom:

[Ja] uijt de hand der stamm' van vrendelin-
gen.

8 Der welker mond spreekt valsz-versierde
dingen:

haar' rechterhand/[is] een' hand vol' bedrog.

9 Met een nieuw lied o God loof in dij noch;
ik sall dij noch op harpen [en' op velen]
en' op het spel van t tiengesnaarde spelen.

10 Den koningen verleent hij heyl/ en weert
van sijnen knecht [van] David 't boose swaerd.

P. 2, 11 Verlost mij toch/ en' stelt mij [buijten
hind'ren].

bij uijt de hand der wiid-verbzemde kind'ren/
der welker mond valz spreekt: so dat [gemisz]
haar' rechterhand eē hand voll valzheijd [is].

12 Laat onse ; stamm in haare juegd [op
bloejen]

[en] als plantzoen tē vollē wasdomm groeiē:
onſ' dochters [ook] als houken/ die in schijn
van een paleijs fraij uijtgehouben sijn.

13 [Geest] dat [wij boozds] onſ' winkels voll
[opsluïten]

die boozraad dan op boozraad mogen uïten/

Ons bee teel duïsd/ teel tien duïsd langs de
pa'an.

14 Ons offen bee sijn wel [in 't lijf] gela'an/
geen' inbzuëk' moet geen' uijt bzuëk moet ons
stoozen]:

laat geen gekrjnt op onse straten [hoozen].

15 O salig volk/ dien [thier] geluckt so wisz:
o salig volk/ wiens God de Heer [hier] is.

1 rechterhand. 2 rechterhand. 3 sonen.

De CXLV Psalm.

3.

K Verhooge dij mijn God [en] koning **A**

[t' saam]: ik seeg' ne staag'/ steeds [loof ik] dij

nen naam. 2 Ik sall [o God] / dij seeg' nen **B**

alle daag: 'k sall dijnen naam hoog-roemen

steeds

- C steeds/ en' staag. 3 De Heer [is] groot/ en'
 hoog-beroeind [bebonden: ook so en [is] sijn'
 D grootheid niet om gronden. 4 Dijn' werke
 fall de stamm' der stamme prijsen: ook sullē
 sij all dijne kragt aanwysen.
- E 5 De eer en' glanz van dijne majesteit:
 F 6 Elk spreck' de kragt van dijne wonderda'ar:
 en' ik fall [Heer] dijn' grootheid [selfs] verlaā.
 G 7 Van dijner gunst gehueg' nis salmen sprekē/
 en' overluid van dijn gerecht'heid paker.
- H 8 De Heer [die is] barmhertig/ en' genadig:
 tot toorne traag/ in gunstigeit groot [-dadig].
 I 9 ['Tis] God [die sich] aan ijder goedig
 [toont]:
- J 10 en' met genaad' all' sijne werken [kroont].
 K '10 Dat all' dijn doen di toch belijde Heer:
 dijn' heiligen di segenen ter eer.
- L 11 Sij sullē [selfs] de glanz dijns rijks vertellē;
 en' van gelijk all' dijne kragt vermellen.
- M 12 Op dat sijn' kragt den menzen kind'ren
 blijke:
 met all' de glanz van sijnen koninkrijke.
- N 13 Dijn rijk [dat is] een eeuwig dujrig rijk:
 dijn'

- dijn' heerzing' blijft/ vooz altoos stammelijc: N
 14 ['Tis] God [die] all die v allen stuent [en O
 en' all' te saam de krom-geboge richt]: (sticht):)
 15 Op dij [Heer]/ slaan de oogen aller [syde] P
 en' gg geeft hun haar' spijse t'sijnen tijde.
 16 Gij opet [Heer]dijn' hād en komt versadē Q
 all's watter leet naar dijne gunst-genaden.
 17 De Heer [die is] in all' sijn' wegen broom: R
 barmhertig ook in all' sijn' werk [allom].
 18 Naast hun die hē aanroupē[is] God weest: S
 naast 3diē die hem aanroupt in 2 waare [geest].
 19 Hij doet de will' van alle die hem vreesen: T
 hoozt haar geschrey/en' wilt haar hoeder wese.
 20 De Heer bewaart all' die/die hem beminne/ V
 maar doch verderft all' goddeloose [sinnen].

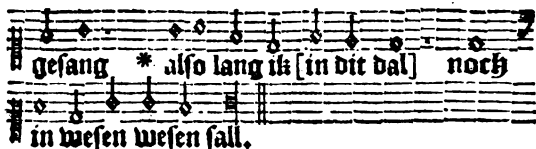
21 Mijn mond spreek [nu] het lof des Hee- W
 en' alle vleesz dat love [overluid] (ren uyt)/
 den [hoogen] naam van sijne heylighejd
 [van nu] altoos/ en' inder eeuwighejd.
 1 lopen 2 vvaarhejd. 3 alle.

De CXLVI Psalm.

1 Lovet den Heere.

4.

Mijne siele loof den Heere. 2. Ik fall
 den Heer mijn leven lang loven: mijnen
 God ter eere fall ik juichen met

3 Wilt op geene bozken bouwen/
 noch' op eenig menzen kind /
 * dat geen magt heeft te behoutwen.

4 [Want] sijn geest gaat uijt [als wind]
 ook so fall hij [met der vaerd]
 weder keeren tot sijn' aerd':

Op dien dag vergaat [ook t'elken]
 all het geen hij sich vermeet.

5 Salig is de man den welken
 Jakops God te hulpe treed:
 wiens [vertrouwen] hoop' [en' lott]
 op den Heer [is] sijnen God.

6 Die daar hemel/ ende aerde/
 en' de see geschapen heeft/
 met all' tgene [bij en' verde]
 daar in [wziemelt ende sweeft]:
 die de waarheid [in eenboud]
 euwelicken onderhoud.

7 Die daar recht doet all' den genen
 dien geweld word aangedaan/
 die de hong'rige [met eenen]
 met den broode komt versa'an:
 'tis de Heer die [in der daad]
 de gebangenen ontslaat.

8 [God] de Heere komt verlichten
 [alle] die daar sijn verblind/
 God die sall de kromme richten/
 God [is't] die de vroom' bemint.
 9 'Tis de Heer die vromde hoed/
 weese beijd/ en' weed'we' hoed:

God sall 'sboosen weg beswijcken
 van hem omgekeerd ten vall.

10 ['Tis] de Heer die eeuwelijcken
 als een koning heerszen sall/
 [ja] dijn God [heerzt] 2 meer en' meer
 o gij Zion. Loof't den Heer.

1 queekt. 2 van geslachte tot geslachte.

De CXLVII Psalm.

4.

Loof't [God] den Heere [van daar bo-
 ven]/ want 't is goed onsen God te loben:
 want immers [is] het seer genoeglick; het
 lof-gefang [is] seer wel bouglick. 2 De Heere
 sall Jeruyslein bouwen: 't verdzeben Isr'el

4 Hij telt de sterren all' te samen:
hij rouptse elk bij haare naamen.

5 Ons Heer [is] groot/ en' sterk in kragten:
sijn' wijshejd boven all' gedachten.

6 De Heere richt de 2 goede weder,
de goddeloose dzucht hij neder.

7 Wil't u den Heer in lof bevelen:
wil't onsen God op harpen spelen:

8 Hij doet de locht met wolken decken/
[en] ober 't aerdzijk regen strecken:
hij doet het gras op bergen groeien.

9 Hij geeft het boe'r om 't vee te voeien:
[hij doet] de jonge raven [asen]
wanneer sij nu van honger rasen.

10 Hij heeft ganz geene lust [op aerden]
aan obergroote kragt van paerden:

Hij heeft geen' lust aan iemands beenen.

11 De Heer verlust sich in den genen
die 3 sijne vreesse [staag] betrachten;
die op sijn' goede gunste wachten.

12 Jerujs'lem looft den Heer [der heeren]
looft Zion dijnen God [ter eeren].

13 Die dijner poozten grend'len hegent:
die dijne kind'ren daar in segent.

- 14 Die dijne paal' bezyeed [allomme]:
die dij verfaad met terwen blomme.
15 Die sijn gebod uijtsend op aerden:
ook loopt sijn woord in sneller vaerden.
16 Die snee als wolle doet bescheijden:
die rijn als aszen doet verspreijden.
17 Die schozwijs' komit sijn ijs uijt stugrent:
wie fall sijn' koude vozst verduijren?
28 Hij send sijn woord/ en doetse bykennen:
niet dat sijn wind komit op te steken/
so bloeit het water heen [van stonden].
19 Sijn woord dat doet hij Jakob kenden:
en' Israël sijn recht/ en' sede.
20 'Twelk hij niet allen volke dede/
[die] ook sijn' richten niet en kenden:
Loof't toch den Heer [all' saerdrijks enden].

1 getal. 2 sachtmoedige. 3 hem vreesen.

De CXLVIII Psalm.

1 Lovet den Heere.

5.

Loof't uijt den hemel [loof't] de Heer: loof't
in der hoogten hem [ter eer]. 2 Loof't hem
gij engelen te gaar: loof't hem sijn' ganz
Heer.

heerkrachten schaar. 3 Wilt hem gij sonn' / en'
 maan' lof-stichten: Looft hem all t' saam gij
 sterre-lichten. 4 Looft hem gij 'shemels
 .hooge locht: gij waat'ren boven 's he-
 mels hoogt'.

5 Elk een van hun loof' 's Heeren naam:
 want hij gebood / en 'twerd' all t' saam.

6 Voor eeuwelicken [aan end' aan]
 heeft hij' eeuwig doen bestaan:
 hij ging hun eene wett voorschryven /
 die onbergankelick sall blijven.

7 Loof't God van uijt het aerdterijk:
 gij dyaaken / diepten all' gelijk.

8 Duijz / hagel / snee / gij damp / en' [licht]:
 gij stormwind / die sijn woord verricht.

9 All gij gebergte / 2 kleijn en' groot:
 gij boomen van vruchtbaare schoot /
 gij Zederboomen all' te same'.

10 Gij wild gediert' / [loof't sijnen naame] /
 gij rupzig dier en' all het bee:
 en' gij gebederd blugge me'e.

11 Gij 'saerdzijs koningen / gij all

'volk

'tvolk: vorsten/ rechters in dit dal.

12 Bij jongelingen/ maagden t'saam:
gij oud' en' jong'. 13 Loof't 's Heeren naam/
sijn naam is toch alleen verheben:
sijn' hoogheid [is so hoog gebleven/
dats'] aerd en' hemel overtrest.

14 Hij die den hoozu sijns volks verheft:

Dat 't lof [bij] all' sijn' heijl'gen [sij] /
bij 's Heere's kinderen/ die hij
voor sijnen naasten volke houd.
Loof't [God] den Heere [duisend voud].

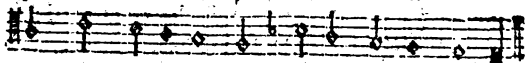
1 ende hucvelen.

De CXLIX Psalm.

1 Lovet den Heere.

V V

Al't een nieuw lied den Heere singen:
in 't midden der vergaderingen van [alle]
sijne gunst-genooten [sij hem] sijn lof [ont-
loten]. 2 Dat 'srael sich toch verhueg' /
in sijnen schepper [sich verbueg']: dat Zij-

ons ganz geslachte bij in haaren koning sij.

3 [En] sijnen naam met danzen loben:
 dat sij op trommels [daer en boben]/
 en op [het snarenspeel der lusten
 sijn lof-gesang ontsluitent.

4 Want aan sijn volk heeft God de Heer
 een welbehagen [t' sijn eer]:
 hij die de nedzige [voor all']
 met heyl bereeren sall.

5 De gunstgenooten [van den Heere
 die] sullen vrolick sijn in eere:
 sij sullen hem besonderlingen
 op haare legers singen.

6 Gods roem [is] in haare kele [vaerd]/
 en' in haare hand t' weesijdig swaerd.

7 Tot wraak den heidenen [van nu af]
 den volkeren tot straff.

8 Om haare koningen in banden
 en haare wooneemste [van den landen]
 in ijse boeien op te sluiten.

9 Om over hun te wijten
 t' beschreiben recht: van dat [bij naam]
 all' sijnen gunstgenooten t' saan
 [dees' glanz toekomst] dees' glanz en' eer.
 [Eij] lovet [God] den Heer.

De

3.

Loof't God in zijn' heijlghheid: lobet sij-
 ne majestejt] in d'uijtspanning' sijner
 kragt. 2 Lobet hem in sijne magt: naar de
 mate/ naar 't uijtwijsen sijner groethejd
 lobet hem. 3 Loof't hem met basu-ij-
 nen stemm': wilt op harp'/ en' lujt
 hem prijsen.

4 Loof't hem met gebumm/ en' danz:
 lobet hem met snaarspel [thans]/
 met der orgelen-[gesank].

5 Loof't hem met Zimbale-klank:
 dat gij hem toch lof en' eere.
 met Zimbaal-gesangen geest/

6 Loof't den Heer wat adem heeft;
 Loof't den Heere [Loof't den Heere.]

1 hem.

Boven de honderd en' vijftich Psalmen,
vindmen in de Griekze Bijbels desen
navolgenden;

Men oordeelt dat Dabid den selven gemaakt
heeft/kortz na dat hij met Goliad gekampt
hadde/ ende luyd in 't Grieks van woorde
te woorde/ als volgt;

gesteld op de wijze van Marijes lof-sang, Zijmeons
lof-sang, ofte ook van den derden Psalm.

1 'K Was bij mijn' broeders [t'hujs]
kleijn: in mijns vaders hujs

de minste wel/ ik weijdde
mijns vaders bee [te land.

2 Alwaar dat] mijne hand
een[herder]-spel hereijdde:

Mijn vingers maakten [daar]
bast eenen souter klaar.

3 Wie sall't den Heer verkonden?
De Heer heeft 't selfs gehoord.

4 Die sijnen bode [voord
tot mij] heeft afgesonden/

De dese nam hij me'e
van uyt mijns vaders bee:
en' heeft mij [dies onwaerdig]
gesalft met olij-salf.

5 Mijn' broeders]allenthalf
die] waren schoon en' ' aerdig:

Rohtans en hadde de Heer

geen welbehagen [meer]
in hun [noch' haare kloukte].

6 En' ik trad toe tot bij
den vreemdeling: die mij
bij sijn' afg'o'en verbloukte/

7 Ik trock sijn' eijgen swaerd/
en' hebb hem [met der vaerd]
het hoofd gladd afgesneden:
daar med' ik uijt de stamm'
van Israël wegnam
den sinaad [en' smaadlickheden].

1 groot.

Desen selfden Psalm heeft de Heer Meester Abraham vander Meer, Raadsheer in den Provinz.iaale hove van Holland &c. aldus vertaald, ende gesteld op de vyfse van den xix Psalm;

De hemelen om hoog, etc.

Als ik noch jongeling
geachtet seer gering/
bij mijne broeders was;
end' dagelicks nam waar/
de schaapen hier en' daar
gaan weijdend in het gras:
terwijl 't bee nu at;
ik in de schaduw' sat/
en' loofde God den Heere;
een Instrument ik wraacht/
daar op ik dan voord-bragt/

ofte; in't huijs mijns
vaders was.

11.

Maar God Almachtig/ siet!
 Mij die was min als niet/
 Verkoos in zijnen sinn;
 Die niet op't groot en past/
 Gaf zijnen * Bode last/
 tot mij te komen in:
 de welke mij ter stond/
 verklaard' uijt Godes mond
 den raad bij hem beslooten;
 end' heeft mij daar op ras/
 met 't heijlig olij-glas
 gesalfs end' overgoten.

* Namenslijk
 Samuels.

111.

Van mijne Broeders sterk
 ganz maekte God geen werck;
 Maar liet hun alle staan:
 En slaande niet eens acht
 Op haaren trotzen pracht/
 noch opgeblaasen waan.
 ook heeft de Heere goed
 den Ruus voll hooger-moed
 door mij gebragt ter schande/
 ja mij heeft hij gesteld/
 die herder was int veld/
 tot Koning in den Lande.

De wett des Heeren

genaamd

De tien geboden,

Beschreef door den propheet Moïsis
in't boek des Vijt-tochts in't 20 kap.
ende in't boek der Tweede
ofte Wedergebene Wett in't
5. kap.

Die met de andere sing-vaersen gelijk sall wiken
uithomen / sall de drie vaersen o-
verflaan / geteekend alle drie met
dit teeken *

9.

1 G God sprak: dees woorden ende sende;

2 Ik ben de Heer dijn God die dij / uijt
'dienst-hujs uijt Egypten leijde. 3 Hebt
geenen vremden God voor mij.

4 En maakt dij toch geen beeld [t'aanbaer-
den] /
noch' geenerleij gelijkensz
van'tgeen 2 in hemel / of' ; op aerden /
of' onder d'aerd' in 'twater is.

5 En krijgt dij geenzins booz hun neder/
noch dienste. Want ik ben de Heer
dijn God/ een p'zig God/ die [weder]
der baad'ren misdaad straffe [verr'].

6 Tot op der kind'ren / huysgesinnen/
van die mij haten [en versmaan].

6 Doch doe genaad' ; die mij beuinnen ;
en' mijn geboden gade staan.

7 Neemt niet lichtvaerdig [in den monde]
den naam van dijnen Heer en' God/
want God en houd niet by [van sonde]
die sijnen naam lichtvaerdig ' spott.

8 Gedenkt den rust-dag [af te scheijden]
om dien te heyligen [voordaan].

9 Ses dagen sult gy arbeijden/
en' altermaal dyn werk begaan.

10 De zevend' is van 's Heeren wegent-
dijns Gods ten rust-dag [opgerecht].

So dat gy dan geen werk sult plegen/
dijn soou/ dyn dochter/ noch dyn knecht/

Noch' geen' van alle dyn dienst-maag'en
dijn' bee/ noch' v'zend' in dijne 7 ste'e.

11 Want [God] de Heer schiep in ses dagen-
den hemel/ d'aerd/ en' ook de see/

En' wat [men] hoorde daar in [bejagent] :-

Den ſebenden dag ruſt' hij' we'er.
 Dies werd de ruſtdag ook geſegend/
 ſij werd gehejligd vanden Heer.

12 Wilt ⁸ vader/ ende ⁹ moeder eeren/
 op dat gij mochte ſien verlengd
¹⁰ de dagen [/die gij ſult verkeeren]
 in 't land dat God de Heer dij ſchenkt.

13 Gij ſult niet dooden. 14 Niet echtbreken.
 15 Niet ſtelen. 16. Noch valsztuiggig iet
 tot laſt van dijnen naaſten ſpreken.
 17 Begaert dijns naaſten dijns toch niet.

Begaert dijns naaſten wijs/ noch' flave/
 noch' ſijne dienſtmaagd/ nochte [vooyd].
 den ſz/ nochte' eſel/ nochte have.
 die dijnen naaſten toebehoort.

1 alle. 2 boven. 3 beneden. 4 wederde ende de vierde.
 5 aan veele duijſtenden. 6 neemt. 7 poorten. 8 dijnc.
 9 dijne. 10 dijne.

Zacharijas Lof-fang.

Luk. 1. vaers. 68.

4.

68 **D**e Heer de God van Iſrael [ſij] ge-
 ſegend

segend [tallen stonden]: hij die [ons] heeft
 besocht/ en' heyl sijnen volke toegesonden.
 69 Den heyl-hoorn ons heeft opgericht in
 't huijs van David sijnen knecht: 70. Ge-
 lyk hij sprak [te weten; selfs] door den mond
 der heyligen [en' geest] die van beginn aan
 sijn geweest [door den mond] van [dese]
 sijn' propheeten/

71 Van dat hij ons door sijn behoud
 ons van onsen vijand laten/
 [en] uijt de hand [bezyden] soude
 van al-r'samen die ons haten.

72 Mits doende barrenhertighejd
 [lang] onsen vaad'zen [toegesend]/
 gedachtig sijn d' [alvozen]
 sijn's heyligen verbonds.

73 En' aan den eed-
 dien hij aan onsen vader [deed]

[dien hij selfs] hadd Ab'ram toegeswozen/

Wan dat hij ons vergunnen soude/

74 Dat wij nu verlost [mits desen]
 unt onses vijands hand/ hem \neq houd
 dienen souden \neq sonder vreesen/

75 [En' dat] in [aller] heylighejd
 en' vooz hem in gerechtighejd/
 de dagen die wij leven.

76 En' ook sult gij [gij] o klein kindelijn
 [noch] een propheet geherten sijn
 van den [Heer] hoog boven all verheven:

Want gij sult toech vooz hen en tre'en
 vooz het aangesicht des Heeren/
 en' sijne wegen toeveren.

77 Om [also] sijn volk te leeren
 de kennisse der salighejd
 [hun] in vergeving' [toegesejd]
 van [alle] haare sonden.

78 Vooz onses Gods hertgrondig mededoog'
 met 't welk ons d'opgang van om hoog
 heeft besocht [nu nu tot desen standen].

79 Op dat hij die in duijsterhe'en
 en' 'sdoods schaad'we sijn getreden
 verschijnen soude: En' onse tre'en
 richten in den weg der vreden.

Marjes

Marijes Lof-sang

Luk. 1. vaers. 46.

7

46 **M**ijne siel verheest de Heer. 47 **M**ijn geest verhuegt sich seer in God mijn heil-
[vertrouwen]. 48 **W**ant 't heeft hem toch behaagd, van sijn dienstbaare maagd de ne-
dzigheijd t'aanschouwen.

Siet hierom sullen dan
all' eeuwen mij voorzaken
wel-gelucksalig noemen.

49 **O**mi dat de groot' van magt
aan mij [nu] heeft volbragt
' een heerlick werk [om roemen]

En' heijlig [is] sijn naam.
50 **J**a ook van stamm' tot stamm'
[so blijft] sijn mededoogen
hun/ die hem vreesen [bij].

51 **E**en' dapp're daad heeft hij,
doezijnen erm geplagen:

52 **H**ij

Hij heeft de tro:zen en
den booz-bedachten sinn
haars herten he'en gedzeben.

52 De magtige [ten toon]
gerucht van haaren troon/
de nedzige verheben.

53 De hongerige [lie'n]
met goederen versien/
de rijke [van allommen]
die sond hij ledig he'en.

54 En' heeft sijn kind [alleen]
Israel aangenomen/

Op dat hij [so in kragt]
booz eeuwelick gedachte
aan [sijne heijl]-genade/
55 So hij der vaad'ren [stamm']
geseijd had/ Abzaham
en' die van sijnen saade.

1 groote dingen.

Zijneons Lof-fang

Luk. 2. vaers. 29.

2.

29 **G** Hij laat Heer rechtvaardig/ in vrede

Maac

naar dijn woord / [mij] dijn dienaar
 treden: 30 Want [immers] heeft mijn oog
 dijn heyl [van daar om hoog [hier] aange-
 schoud [beneden]:

31 'Twelk gij [van lang boorzeyd]
 booz 't aanschijn hebt bereyd
 van alle volken [Heere].

32 Een licht om [als] een schijn
 den hejdenen [te sijn] /
 en' dijns volks Hc'els eere.

Het gebed onles Heeren Matt.
 int 6. kap. 9. vaers. Luk. int 11. kap.
 2. vaers.

9 **O**use vader gij die [wijd] daar boven
 in den hemel sijt / geheyligd werd dijn naam
 [allom]. 10 [Dijn rijk] dijn koninkryk toe-
 kom:

Korn: [en] dijne will' geschied' gelijk op aer-
den als in hemel-rijk.

- 1 Geest ons ons daaglicks brood: nu we'er.
- 2 Vergreft ons onse schulden [Heer]/
als wij vergeben [ende soen]
elfs onsen schuldenaaren [doen].
- 3 Lejd' ons in geen' versouking' / doch
verlost ons van den quaaden toch.

Want dijn is 't rijk / dijn is de magt /
de eer / en' heerlijkheid / en' kragt /
van aller eeuwe toeberejd
tot aller eeuwen eeuwigheid /
dit alles moet in waaren schijn
waarachtig ende seker sijn.

x op huijden.

**De XII artikelen des Chri-
stelicken geloofs.**

K Geloof in God den Vader [eē so waerd /]
omagtig [God] / die hemel schiep en' aerd.

- 2 In Jesum Chyist [geloof ik t'sijner eer]/
 sijn' een'gen soon [en'] onser [aller] Heer/
 3 Ontfangé uijt de heyl'gen Geest [al voor'n]/
 en' uijt de maagd Marije [so] gebooz'n.
 4 Die onder Konz Pilatus heeft gele'en/
 hij is gekruyszt / gestorven/ en' met een
 in 't graf gelejd: gedaald ter hellen ne'er:
 5 Ten derden dag rees van den dooden we'er:
 6 Ten hemel voer hij op/ en sitt [nu nader]
 ter rechterhand van God de magt'gen Waber:
 7 Van waar dat hij we'erkomen sall [ten toon]
 ten oordeel bejd' der lebenden en' doon.

8 'Kgelooft

8 'Afgeloof ook in den heyl'gen Geest [met
eene]: 9 'Afgeloove [voorzds] een' heylig' al-
gemeene/ [een' waare] kerk' vergaard in Chri-
sti naame/ gemeenschapp ook der heyligē [te-
samen]/ 10 Vergevenis' van sonden [ganz en'
gaar]/ 11 Verrijsenis' van desen blees' hier
naar/ 12 En' vooz altoos een eeuwig-duij-
rig levent. Dat will God ons geheijl'gd in
Christo geven.

noch anders.

4.

K Geloof in God den Vader 'mag-
sig

1 Die hemel schiep en 'saer-
 dig Al/ die hemel schiep en 'saer-
 dyks woone: 2 In Jesum Christum
 Meer: van all/ sijn' eentigen gebozen soone/
 3 Van den heijl'gen Geest ontfangen/ ge-
 bozen uit Marije maagd/ 4 En' onder
 Pontius gepiaagd] sturf/ aan 'thout des
 kruys gehangen/ begraven/ vaer ter hel-
 len ne'er. 5 Zijt den doon verrees hi
 we'er.

Ten derden dag : 6 Die doe ten hemel klouan
 en' sitt : hi God den magt'gen vader:

7 Van waar hi we'er te richten kom'
 heijl' doot' en' levede te gader.

8 'Agelooft ook in den heijl'gen Geest/

9 Een' herk' die heijl'g/ gemeen | God vrees
 Gemeen

gemeenschapp die den Heil'gen is/
10 Der sonden [waar] vergevenisz'/
11 Verrijfenisz' des vleesz'/ 12 [En' t'samen]
een eeuwig duijrig leven / amen.

100fen, 2 ter rechter hande van.

E I N D E.

Psalm voers leest

1	5 t'samenkomst.
7	6 leest waerden.
12	8 immermeer.
17	14 hun.
19	14 geeff.
20	10 10 helpt.
24	7 heft' uw.
	8 sterk.
25	5 ik, 1.
	14 om hen.
29	9 ontbloomt.
33	3 voordringen.
	14 troons. 3.
	16 Geen. 4.
37	15 haar herte.
	20 Gods haters.
38	18 gereed.
42	11 t' hart.
49	2 betreed't.
	17 sijns huijs.
61	8 blijft kij.
62	5 seeg'nen
66	4 o Heere.
73	Bouk der Psalmen.
74	10 En' 2.
75	4 grondgesticht.
	5 'khebb.
77	6 'psalm-spel.
	16 erm.
78	26 deed. 2.
	32 gefondigd. 3.
	41 beproufd.
	51 tronk. 4.
	53 vijanden 5.
	71 gehaald.
81	6 van u] 1.
83	9 tot hen.
90	voren aan 't hoofd moet staan: Het vierde bouk der Psalmen.

Psalm voers leest

95	3 magten
97	op 't eijnde 1. blixern.
99	8 hen.
	op eijnde 1. volken. 2. hee
105	14 maar heefe
118	21 selfs.
	22. ['rbouwerk] 4.
119	9 wegen] 2.
	17 gebied
	87 aerden.
	89 M. xii.
120	5 eijlaas.
135	6 'safgronds.
138	3 [in haar' om- magt].
	7. dijn. 2.

*Druck-sejle der oorspronkeliken
voorden van den Text, die
met ijser-letters aangeroe-
kend, ende vergeten sijn op's
eijnde van elken Psalm.*

5	1 sult gij hooren.
27	1 tempel.
65	1 heiligen tempel.
	2 gebruijsz.
72	1 alle dage.
81	3 vrenden God.
82	1 geseijd.
84	1 voorvloeren.
107	1 alle 2 seer.
115	1 werk. 2 Sij hebben.
136	1 Koningé. 2 den Ko- ning.
137	1 dij.
138	1 boven alle dingen, 2 rechterhand.
141	1 sterams.

